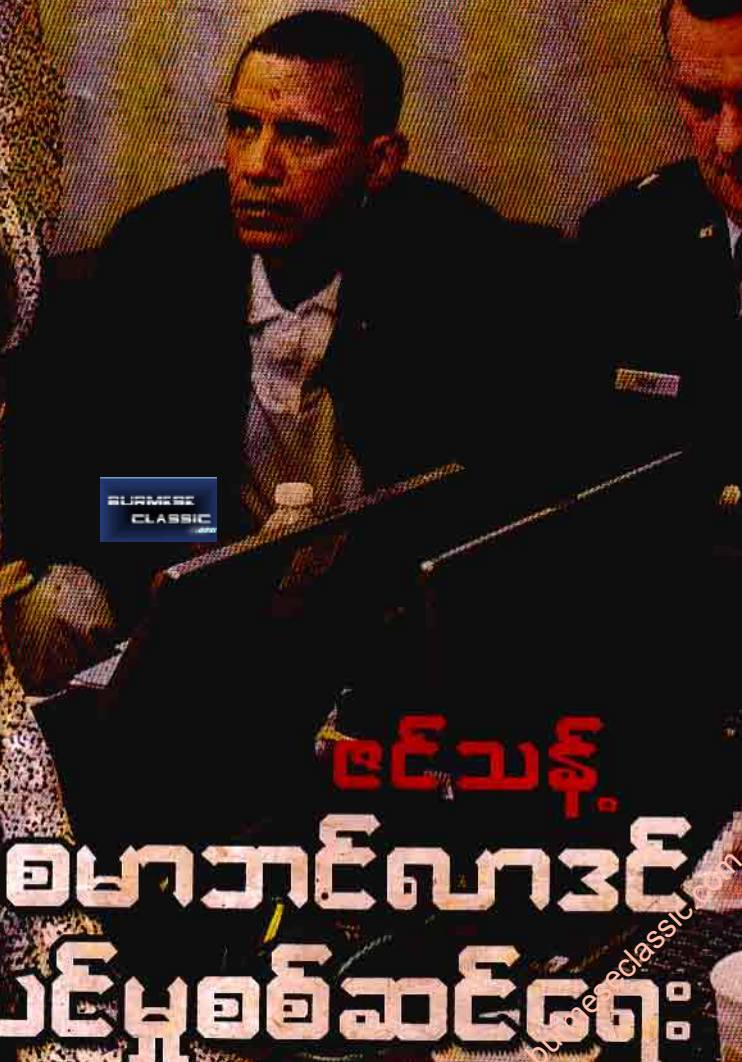

www.burmeseclassic.com

THE INSIDE STORY OF THE MISSION
TO KILL OSAMA BIN LADEN
SEAL TARGET GERONIMO BY CHUCK PFARRER

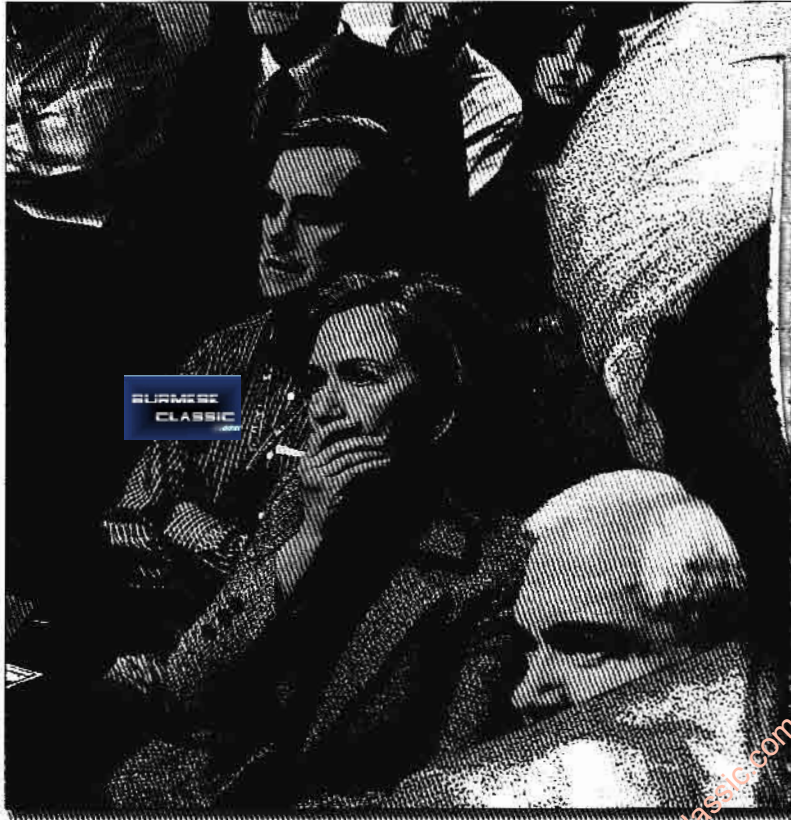

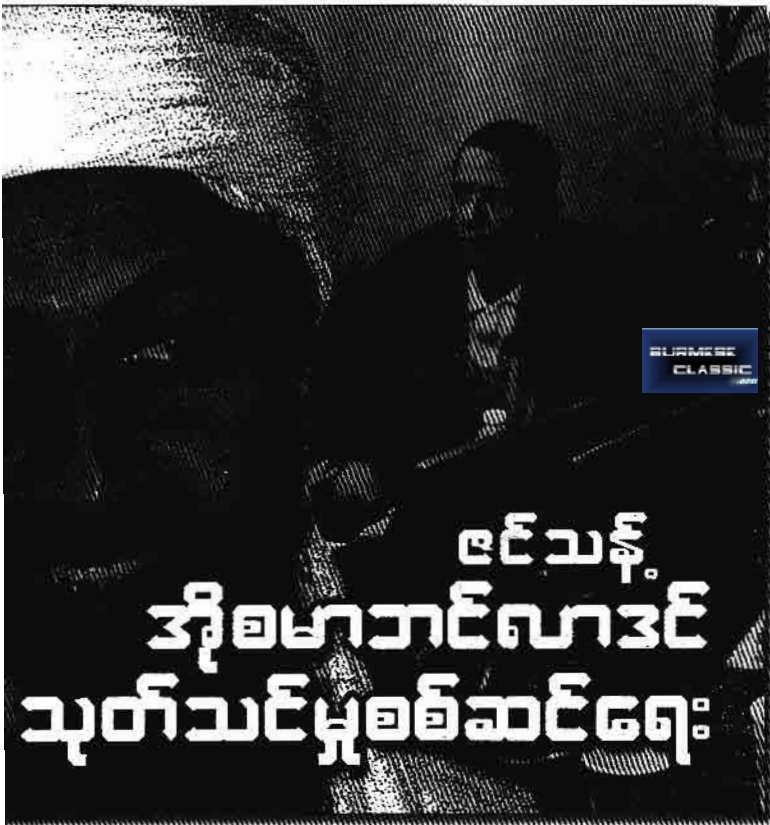
BURMESE
CLASSIC

ဇင်သန့်

အိုစမာဘင်လာဒင်
သုတ်သင်မှုစစ်ဆင်ရေး

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
2017

ဇင်မန်
ဒိုစမာဘင်လောဒင်
သုတ်သင်မှုစစ်ဆင်ရေး

အိမ်မာဘင်လားဒင် သုတ်သင်မှုစစ်ဆင်ရေး

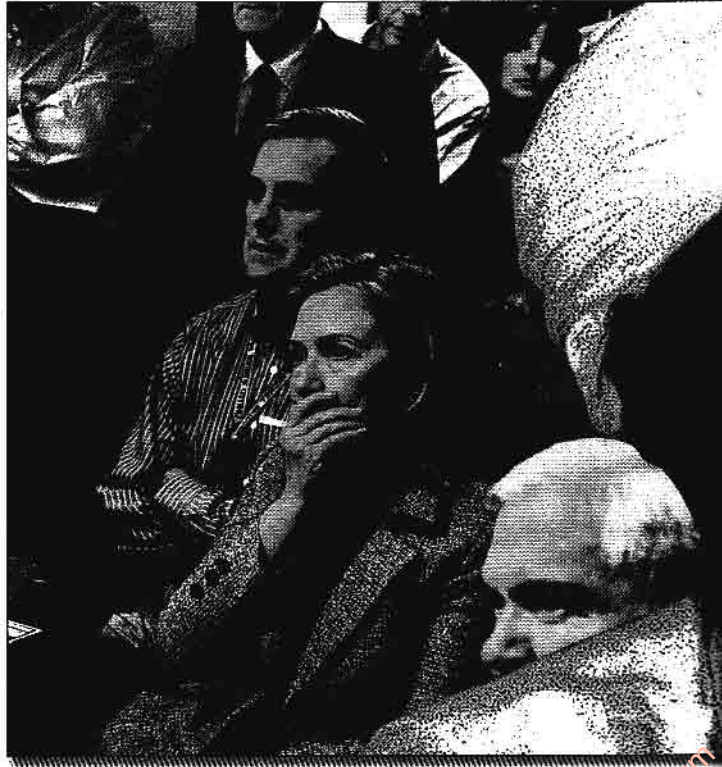

the bookhouse
 We Bring Your Future
 serial - 0060 (12-044)

စုစည်းမှု

အောက်တောက်ဖြိုး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်၊ ညဉ့်နက်ချိန်	၁
ဇော်နောင်စိုးနှင့်လူများ	၅
မဖြိုင်ရသော အင်ပါယာလူတို့	၁၆
အလှူစစ်ဆင်ရေး စစ်ဌာနချုပ် ဓမ္မစွာဖြင့်	
လွယ်ကူစိတ်ဖြူ	၂၃
တစ်ကိုယ်တော်	၂၉
မေတ္တာ အလှူကားစား	၃၆
လက္ခဏာကြီးကြောင်းလဲလာရေး	၄၉
၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ (၁၁)ရက်နေ့	
ကလေးသူငယ်	၅၇
၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ - ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ	
မုန်းတီးတတ်သည်	၆၁
ဂျီဟဒ် စစ်ဆင်ရေး ၁၉၇၉-၁၉၈၄	၇၉
မြသော်သားရဲတွင်းမှ သူရဲကောင်း	၈၆
အိမ်မာခေါင်းဆောင်	၁၀၉
လူအများလက်မခံသည့် လက်နက်များ	၁၂၁
ဆက်၍ စီစဉ်သည်၊ စီစဉ်၍ ဆက်သည်	၁၃၁
နိုင်ငံမရှိသည့် လူ	၁၄၃
နက်ပက္ခန်းလို စစ်ဆင်ရေး	၁၅၆
သုံးဆယ့်ရှစ်မိနစ်	၁၇၅
ထိုသည်၏နောက်ပိုင်း	၁၉၁

စိမ်းစိမ်းစိမ်း
ရိုးဝေ
စာပြင်
မြတ်အင်း၊
ဖျက်နာဆုံးစီရိုင်း
Club 18
အထွင်းစာဖျက်နာဆုံးစီရိုင်း
Club 18

 www.facebook.com/thebookhouse.tbh

ထုတ်ဝေသူ
အေမိုးစုစုသူ
the bookhouse
၉၂ avenue၊ ၁၀-၀၈
မဟင်္ဂလာ၊ သုရင်ကွက်၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ပုံနှိပ်သူ
ဦးတင်အောင်ဇာော်
(ဖြူ ၀၇၀၅၃)
ရွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၄၇၊ ၅၁-လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
၂၀၁၂၊ အောက်တိုဘာလ၊ ပထမအကြိမ်။
အုပ်စု - ၁၀၀၀
တန်ဖိုး - ၃၅၀၀ ကျပ်
ဖြန့်ချိရေး
the bookhouse
၀၉ ၅၀၀ ၈၇၂၇
၀၉ ၅၀၁ ၀၈၇၁

အင်္ဂါနေ့
အိုစမာဘင်လာဒင်သုတ်သင်မှုစစ်ဆင်ရေး / အင်္ဂါနေ့ ၊ ရန်ကင်း။
the bookhouse စာပေ၊ ၂၀၁၂
၁၉၃ အ၊ ၁၇-၇၈ ဇင်တီ * ၁၇-၇၈ ဇင်တီ
(၁) အိုစမာဘင်လာဒင်သုတ်သင်မှုစစ်ဆင်ရေး

အဘော့တဘက်မြို့၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ(၁)ရက်၊ ညဉ့်နက်ချိန်

အိုစမာဘင်လာဒင် အသတ်ခံရသည့်ညက ဆိုဟစ်အာသာတစ်ယောက် အိပ်မပျော်ခဲ့ချေ။ အသက် သုံးဆယ့်တစ်နှစ်အရွယ်ရှိ သတင်းနည်းပညာ အတိုင်ပင်ခံ ဆိုဟစ်သည် လွန်ခဲ့သည့် ခြောက်လက အဘော့တဘက်မြို့သို့ ပြောင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကားရှုပ်လှသည့် လာဟိုးမြို့လမ်းပေါ်တွင် သူ့ဇနီးနှင့်သားကို ကားတိုက်ခံရပြီး သည့်နောက် ဤအေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော မြို့ကလေးသို့ ပြောင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပိုမင်ခရစ်ယန်တက္ကသိုလ်မှ ရူပဗေဒဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သော ဆိုဟစ်သည် ယန်ဂျင်တက္ကသိုလ်မှ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိထားသည်။

သူက အဘော့တဘက်မြို့တွင် ကော်ဖီဆိုင်နှင့် အင်တာနက်ကဖီးဖွင့်ရန် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ဝက်ဘ်ဆိုက်ထဲက သူ၏ကော်ဖီဆိုင်မှာ အဘော့တဘက်တွင် ပထမဆုံးဖွင့်သောဆိုင်ဖြစ်၍ အက်စပရက်ဆို ကော်ဖီနံ့ကလေးကလည်း သင်းနေသည်ဟု ရေးလာကြသည်။ ဆိုဟစ်အာသာသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ်သောဘဝဖြင့်လည်း နေထိုင်လိုသူဖြစ်သည်။

ထိုညက ဂျဒွန်းပလာဇာရှိ သူတိုက်ခန်းတွင် ပြတင်းပေါက်များကို အကုန်ဖွင့်ထားသည်။ နေ့ဘက်က အပူဒဏ်က ပြေလျော့စပြုနေပေပြီ။ သန်းခေါင်လောက်တွင် ရှင်မာလာတောင်ကုန်းဘက်ဆီမှ လေသင်းသင်းကလေးများ တိုက်ခတ်လျက် ရှိသည်။ နွေဦးရာသီကလည်း ဟိန္ဒူကျရုံတောင်ခြေသို့ ရောက်လာတော့မည်။

နေ့ဘက်တွင် ပူလာသည်နှင့်အမျှ လူများက သူတို့၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုများကို ညနေဘက်သို့ ပြောင်းလုပ်လာကြသည်။ ညနေဘက်တွင် ပိုအေးသည်လေ။

သန်းခေါင်ကျော်လာသည်အထိ တချို့ဆိုင်များက ဖွင့်နေဆဲပင်။ ရံဖန်ရံခါ ဆိုဟစ်၏ လသာဆောင် တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ မြေလမ်းပေါ်တွင် ထရပ်ကားတစ်စီးတလေ မောင်းသွားသံကို ကြားနေရသည်။ အဘောတဘက်မြို့ကလေးကား အိပ်မော ကျနေလေပြီ။

မေလ ၂ ရက် နံနက်လင်းအားကြီး တစ်ချက်တီးခါနီးလောက်တွင် တပီဝီအသံကို ဆိုဟစ်ကြားလိုက်ရသည်။ အသံမှာ ကျယ်လာလိုက် တိုးသွားလိုက်နှင့်။ နောက်ဆုံးတွင် ရဟတ်ယာဉ်အသံမှန်း သူသိလိုက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ် နှစ်စီးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဆိုဟစ်က ပဲ့တင်သံလာရာ တောင်ကုန်းဆီသို့ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ညမှာ မှန်မှိုင်းနေပြီး လမ်းစီးရောင်းများအထက်ဘက်တွင် ဘာကိုမျှမမြင်ရ။ အသံက တစ်ခါပြန်ပေါ်လာပြီး ပျောက်သွားပြန်သည်။

သူသည် လသာဆောင်ကို ဖြတ်ကာ သူ၏ လက်ပံတော့ဆီသို့လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ လက်ပံတော့မှ တွစ်တာ အကောင်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး “အဘောတဘက်မြို့ပေါ်မှာ မနက်တစ်နာရီလောက်က ရဟတ်ယာဉ် ဝဲနေတယ်။ (ဒါမျိုး ဖြစ်လေ့မရှိဘူး” ဟု ရိုက်လိုက်သည်။

သူ၏ လသာဆောင်နှင့် သုံးမိုင်အကွာလောက်တွင် ဘာဖြစ်နေသည်ကို ဆိုဟစ်မသိခဲ့။ နံနက် ၁၂ နာရီ ၅၈ မိနစ်အချိန်တွင် ယာဘာယာဟု ခေါ်သောအရပ်၌ အမေရိကန်ရေတပ်မှ ဆီးလ် (SEAL) တပ်ဖွဲ့၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ တံတိုင်းမြင့်မြင့်ခတ်ထားသည့် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ခုန်ချနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စတိသ်ဟော့ ရဟတ်ယာဉ်သည် တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ပင်မအဆောက်အအုံအမှိုင်းပေါ်သို့ ချပေးပြီး နောက် အင်ဂျင်ပါဝါကျသွားသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ပင်တဂွန် ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက ရဟတ်ယာဉ်ဆင်းရမှာ ကြမ်းတမ်း သောကြောင့်ဟု အကြောင်းပြသည်။ သို့သော် ကိုယ်တိုင်မြင်လိုက်ရသူများနှင့် အာကာသ မော်နီတာမှတစ်ဆင့် ကြည့်နေ သူများကတော့ ဖြစ်ရသည့်အကြောင်းရင်းကို သိလိုက်ကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် ပင်မအဆောက်အအုံပေါ်တွင် ဝဲနေရာမှ ထိုးကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထူထဲသော ဖုန်လုံးကြီး များ အုံ့ဆိုင်းနေသည့်အချိန်တွင် အလေးချိန် ပေါင် ၃၂၀၀၀ ရှိသော အမေရိကန် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်နည်းပညာဖြင့် လုပ်ထားသော ရဟတ်ယာဉ်မှာ မြေပေါ်သို့ ထိုးကျကာ တစ်စီဖြစ်ကုန်သည်။ ဆယ့်ငါးစက္ကန့်အတွင်း အင်ဂျင်မီးထလောင်ပြီး ပန်ကာများ* အလည်ရပ်သွားတော့သည်။ ယာဉ်ပေါ်ပါ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာ အပိုင်းအစများနှင့် ပျံသန်းရေးကိရိယာ အပိုင်းအစများမှာ အဘက်ဘက်သို့ လွင့်စင်ကုန်သည်။ ပေလေးဆယ်အရှည်ရှိသည့် ပန်ကာရွက်ကြီးတစ်ခုမှာလည်း ကိုက်တစ်ရာခန့် လွင့်သွားကာ ပဲခင်းထဲသို့ သွားကျသည်။

အိုစာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

လူတစ်ယောက်မျှ အသေအပျောက်မရှိခြင်းမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။

ဖုန်များငြိမ်သွားသောအခါ ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် တခြားရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ လေယာဉ်မှူးတို့က အပျက်အစီးများကြားတွင် လူများလှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ လေယာဉ်ဝန်ထမ်းငါးယောက်မှာ အသက်မသေခဲ့။

ယင်းနှင့် တစ်မိုင်ကျော်ကျော်လောက်တွင် ဆိုဟစ်သည် လသာဆောင်ပေါ်တွင် ရပ်ကာ နားစွင့်နေသည်။

ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျသွားသည်ကို သူမကြားလိုက်။ တကယ့် ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျသံသည် ရုပ်ရှင်ထဲမှ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျသံနှင့် မတူသဖြင့် ထိုအသံကိုလည်း သူသတိမပြုမိ။ အင်ဂျင်ကွဲသည့်အသံနှင့် ဖန်ကာရွက်များ တစ်စစ်စင်သွားသည့် အသံမှာ သစ်သားခြစ်စည်းရိုးထဲမှ တုတ်ကိုဆွဲထုတ်လိုက်သံနှင့် တူနေသည်။ ဆိုဟစ်က တခြားရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး၏ အသံကို နားထောင်နေသည်။ ထိုရဟတ်ယာဉ်မှာ အမ်အိတ်ချ်-၄၇ ချင်းနွတ် အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး အနီးအနားမှ ဖြတ်ကာ အရှေ့ဘက်သို့ ပျံသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရဟတ်ယာဉ်၏အသံကိုသာ ကြားနေရသည်။ မြင်တော့ မမြင်ရ။ တခြားတိုက်ခိုက်ရေးရဟတ်ယာဉ်များကဲ့သို့ပင် မီးများကို မဖွင့်ဘဲ သုတ်ထားသည့်ဆေးရောင်မှာလည်း အမှောင်ထုနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်သည်။

ဆိုဟစ်က သူ့ကိုးဘုတ်ထံသွားပြန်ရင်း တွိလုပ်ပြန်သည်။ “ တခြားကို သွားစမ်း ရဟတ်ယာဉ်” ဟု ရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

နံနက် တစ်နာရီတိုးပြီး၍ လေးမိနစ်လွန်သောအခါ ကြီးမားသော ပေါက်ကွဲသံကြီးကြောင့် တစ်မြို့လုံး သိမ်သိမ်ခါသွားသည်။ မိုးတိုမိကင်းစင်သည့် ကောင်းကင်အောက်မှ မိုးခြိမ်းသံကြီးအလား ထင်မှတ်ရသည်။ ဟိုအဝေးဆီတွင် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ဘင်လာဒင်၏ မျက်နှာစာဝင်ပေါက်ကို ပလပ်စတစ်ဖောက်ခွဲပစ္စည်းများဖြင့် ဖောက်ခွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပေါက်ကွဲသံကို ကြားလိုက်ရသူများက ကားဗုံးပေါက်သံနှင့်တူသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဆိုဟစ်သည် သူ့ကွန်ပျူတာမှန်သားပြင်ပေါ်တွင် သူ့သူငယ်ချင်းများထံမှ တွိစ်များကို တွေ့နေရသည်။ “ ပေါက်ကွဲပြီးတော့ အားလုံးတိတ်ဆိတ်သွားတယ်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အဲဒီအသံကို ခြောက်ကိုလိုမီတာအဝေးကနေ သူကြားရတယ်တဲ့။ ရဟတ်ယာဉ်လည်း ပျက်သွားပြီ” ဟု မှန်သားပြင်တွင် ပေါ်နေသည်။

ဆိုဟစ်၏ ပြတင်းပေါက်အောက်ဘက်ဆီမှ ယာဉ်အသွားအလာလည်း လုံးဝရပ်သွားသည်။ အဘော့တဘက် တစ်မြို့လုံးမှာ အသက်ပင်မရှုရကြ။ နောက်ထပ် ခပ်အုပ်အုပ် ပေါက်ကွဲသံ နှစ်ချက်သုံးချက်လည်း ထပ်ကြားရသည်။ ဆိုဟစ်က သူတို့လည်း အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟု တွက်နေမိသည်။ သည်အရပ်မှာ လုံခြုံမှုရှိသည်ဟု သူတွက်ခဲ့သည်မှာ ရူးမိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်မည်။ သူက စည်ခန်းထဲသို့ ပြန်လျှောက်သွားပြီး သူ့ကွန်ပျူတာရှေ့တွင် ထိုင်ကာ တွိလုပ်ပြန်သည်။

“ အဘောတဘက်ဟာ လုံခြုံတဲ့နေရာလို့ ထင်ခဲ့တာ ရယ်စရာအကောင်းသား” ဟု ရိုက်လိုက်သည်။
 ဆိုဟစ်နှင့် အိုစမာဘင်လာဒင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အဘောတဘက်သည် လုံခြုံသည့်နေရာဟုဆိုကာ လာခဲ့
 ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အတွက်နှင့် သူတို့မိသားစု အန္တရာယ်ကင်းစေရေးအတွက် ဖြစ်သည်။
 သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အဘောတဘက်သည် လုံခြုံသည့်နေရာဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။
 တစ်ယောက်၏ တွက်ကိန်းကတော့ မှားသွားလေပြီ။

မျက်နှာစိမ်းနှင့်လူများ

၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဂျွန်နီကော်ဖီနှင့် ဒရူးဟော်လ်တို့သည် သုံးပေကျော် ကျယ်၍ နှစ်ပေခန့်ကသာ တွင်းထဲတွင် တစ်နေ့ကုန် နေနေရသည်။ မျက်နှာမှ ခြေဖျား အထိလည်း ဇွန်ပလွန်ကိုင်းများထိုးကာ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ထားကြရာ သူတို့ကို အလွယ် တကူ မမြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

သူတို့ကို တစ်မြန်ညက ဘဂ္ဂဒက်မြို့အစပဲရှိ ဇွန်ပလွန်တောအုပ်ထဲသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လာချပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဘဂ္ဂဒက်မြို့ အနောက်မြောက် ထောင့်ရှိ အိမ်စုကလေးနှင့် ကိုက်သုံးရာခန့်အကွာတွင် အနောက်ဘက်ကို မျက်နှာမူကာ သူတို့၏ လက်နက်ကိရိယာများဖြင့် မြေကျင်းတူးခဲ့ကြသည်။ ကျင့်သားမရသည့် သူများ အဖို့ ဇွန်ပလွန်ပင်အောက်တွင် ပုန်းစရာနေရာ ရှာတွေ့မည်မဟုတ်။ ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်း လည်း မရှိသဖြင့် ခွေးတစ်ကောင်ပင် လုံအောင် ပုန်းစရာနေရာမရှိပေ။ လူနှစ်ယောက် အတွက်မူ ပိုဝေးသေး။ လက်နက်တွေကလည်းပါ။ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာတွေလည်း ပါလာသေးသည်။ သို့သော် သူတို့က ရောက်နေပြီး ပုန်းစရာတူးကာ စောင့်နေကြသည်။

ဂျွန်နီနှင့် ဒရူးတို့သည် ဖစ်ခတ်အတွဲဖြစ်၍ တစ်ယောက်က အမှတ် ၂၀ ပူးတွဲအထူးတပ်ဖွဲ့မှ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်က ပူးတွဲ အထူးစစ်ဆင်ရေးစစ်ဌာနချုပ်မှ ရှာဖွေသုတ်သင်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ဌာနချုပ် ကို အတိုအားဖြင့် “ဂျေဆော့”ဟု ခေါ်သည်။

ယင်းသည် အကြမ်းဖက်ဝါဒ တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေး တပ်ဖွဲ့အားလုံးကို စုစည်းကွပ်ကဲထားသော စစ်ဌာနချုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် ဆီးလ်တပ်စု အမှတ်ခြောက် နှင့် ကြည်းတပ်၏ ဒယ်လ်တာ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဆွယ်လည်းပါသည်။ ယင်းကို

အဘော့တဘက်
မြို့သို့
ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့
သွားရာလမ်း

ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့ဟုလည်း ခေါ်သည်။

စွန်ပလွန်တောအုပ်ထဲတွင် ပုန်းနေသူနှစ်ယောက်မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသေးငယ်ဆုံးနှင့် အထိရောက်ဆုံး အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့ဖြစ်သော ဆီးလ်တပ်စုခြောက်မှ ဖြစ်သည်။

ပြန်နီသည် ပစ်ခတ်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပြီး အသက် ၃၄ နှစ်ရှိကာ ရေတပ် ဆီးလ်တပ်စုတွင် လက်ဖြောင့် တပ်သားအဖြစ် ဆယ်နှစ်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်မှာ အီရတ်နိုင်ငံသို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ငါးကြိမ်မြောက် စစ်ဆင်ရေးတာဝန်လည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ အထက်အရာရှိ ဒရူးမှာ သူထက် အသက်ခြောက်လသာကြီးသော အငယ်တန်းအရာရှိဖြစ်သည်။ ဒရူးသည် ဆီးလ်တပ်စုခြောက်၏ လက်ဖြောင့်တပ်စုမှ ကွပ်ကဲရေး အရာရှိလည်းဖြစ်သည်။ သူတို့၏စကားဂုဏ်မှာ လိပ်ကျောက် သုည နှစ် ဖြစ်သည်။

ပြန်နီနှင့် ဒရူးတို့သည် နေရာအတော်များများတွင် အကြိမ်များစွာ ယခုကဲ့သို့ ပုန်းအောင်းခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း ယုံသည်။ သူတို့ပုန်းအောင်းသည့်နည်းကိုလည်း ယုံသည်။ သူတို့လုပ်ငန်းတွင် ယခုကဲ့သို့ ပုန်းအောင်းပုံမျိုးကို "ပင့်ကူတွင်း" ဟု ခေါ်သည်။ ခေါ်လည်း ခေါ်ထိုက်စရာ။ နေထွက်ခါစလောက်တွင် ခြောက်လက်မ ခန့် ကုလားအုပ်ပင့်ကူကြီးတစ်ကောင် ပြန်နီ၏ လက်မောင်းမှ တက်လာပြီး ပန်းကိုကျော်ကာ ကုပ်ပေါ်တက်သွားသည်။ သူတို့ လုံခြုံစွာ ပုန်းနေနိုင်သည်။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လျှင်သော်မှ သူတို့နောက်တွင် အကာအကွယ်ရှိနေသည်။ မြေတံတိုင်းတစ်ခုနှင့် တူးမြောင်းတစ်ခု ရှိနေသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ထိုနေရာမှ တိုက်နိုင်သည်။

သစ်ပင်များအောက်တွင် ပုန်းနေသူ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သူတို့အလုပ်တွင် သူတို့ကျွမ်းကျင်ကြသည်။ သူတို့ဘဝ တွင် ရာနှင့်ချီသော တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပြီး ယခုလိုပုန်းခဲ့ရသည်မှာလည်း အကြိမ်ဒါဇင်နှင့် ချီ၍ရှိနေပြီ။ ယခု စစ်ဆင်ရေးက အရေးကြီးသည်။ သူတို့လုပ်လာခဲ့သော စစ်ဆင်ရေးများအနက် အရေးကြီးဆုံးဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ဤ စစ်ဆင်ရေးမှာ တခြားသော အသေးအမွှားတာဝန်များနှင့်မခြားဟု သူတို့ထင်လျှင်လည်း အဖြစ်မဆိုသာ။

သူတို့ ချွေးတရွဲနှင့် စောင့်နေကြသည်။ သူတို့စောင့်ကြည့်နေသော အဆောက်အအုံမှာ အယ်လ်ဂေဒါတို့၏ ပုန်းခိုရာဖြစ်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က သူတို့ကိုပြောထားသည်မှာ ထိုအထဲတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ အီရတ်နိုင်ငံ ဆိုင်ရာ စစ်ဆင်ရေးတပ်မှူး မူဆပ် အယ်လ်ဇာကာဝီ ရှိသည်ဆို၏။ သို့သော် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများကလည်း မှားသည့်အခါ မှားတတ်သည်။

သူတို့၏ရှေ့ဘက် စွန်ပလွန်တောအုပ်အဆုံးတွင် ကစားကွင်းတစ်ခုနှင့် ယင်းထောင့်တွင် အရှိန်ပုံရှိသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ဂျွန်နီက သူ့ရှင်ဖယ်မှန်ပြောင်းဖြင့် အစွန်ဆုံးအိမ်နှစ်ထပ်ကို ချိန်ကြည့်လိုက်သည်။ မြေလမ်းမှာ ထိုအိမ်အနီးမှ မြောက်ဘက်သို့ ကွေ့သွားသည်။ တစ်နေ့လုံး ထိုအိမ်တွင် လူအဝင်အထွက်မရှိ။ ထိုအိမ်အနီးမှ မိန်းမနှင့် ကလေးများ ဖြတ်သွားသည်တော့ ရှိသည်။ သို့သော် ထိုအိမ်ကို လာခြင်းဟုတ်ဟန်မတူ။ ထို့ကြောင့် စောင့်ကြည့်၍သာ နေရတော့မည်။

ဂျွန်နီနှင့် ဒရူးတို့သည် သူတို့ပုန်းမည့်နေရာကို အကောင်းဆုံးရွေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အရွေးမှန်ကြောင်း မွန်းလွဲပိုင်းလောက်တွင် သိခဲ့ရသည်။ ကလေးတစ်အုပ်နှင့် သူတို့၏အမေတို့ တောအုပ်ထဲသို့လာကာ ချက်ပြုတ်ရန် သစ်ကိုင်းများ လာကောက်သည်။ ကလေးများသည် သူတို့ပုန်းနေသည့် နေရာရှေ့မှ သွားလိုက်လာလိုက် ဖြတ်လျှောက်နေကြကာ ကိုင်းခြောက်များ ကောက်လိုက်၊ သစ်ကိုင်းများ ချိုးလိုက် လုပ်နေကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကလေးများနှင့် သူတို့၏မိခင် သူတို့ရွာဘက် ပြန်သွားကြသည်။ ထိုအခါမှ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အသက်ရှူနိုင်တော့သည်။ မွန်းလွဲပိုင်းမှာ တစ်စတုနှင့် ကျော်လွန်လာသည်။

ဂျွန်နီနှင့် ဒရူးတို့မှာ အတူတွဲ၍ စစ်ဆင်ရေးလုပ်လာခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် တစ်ယောက်စီတံကိုတစ်ယောက် သိနေသည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ အတူတွဲ၍ ပုန်းနေသည်ဆိုလျှင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောကြ။ တီးတိုးပင်မပြော။ မြေဟန်လက်ဟန်နှင့်သာ ပြောကြသည်။ ပစ်တာ၊ ဦးတည်ရပ်၊ လက်နက်အခြေအနေ၊ ရန်သူ ရှိမရှိ စသည်တို့ကို မြေဟန်လက်ဟန်နှင့်သာ ပြောသည်။ စစ်ဆင်ရေးလုပ်နေသည့်အခါ သဘောတရားတွေ ဆွေးနွေးနေရန် မရှိ။ အာလာပသလ္လာပတွေ ပြောနေရန် မရှိ။ တာဝန်ကိုသာ အာရုံပြုနေရမည် ဖြစ်သည်။ ကိုက်တစ်ထောင် အက္ခရာကို ပစ်ခတ်ရတော့မည်ဆိုလျှင် ထိုသို့အာရုံပြုမှုက လိုအပ်သည်။

နေ့လယ် နှစ်နာရီလောက်တွင် အဖြူရောင် တိုယိုတာကားတစ်စီး ထိုအိမ်ရှေ့တွင် လာရပ်သည်။ သို့သော် စက္ကန့်အနည်းငယ်အကြာတွင် ပြန်ထွက်သွားသည်။ ဇာကာဝီ၏ အရိပ်အယောင်လည်း မတွေ့ရ။ အိတ်ချိဗီအိုင် မရှိသည် လားဟု ဂျွန်နီတွေးမိသည်။ အိတ်ချိ ဝီ အိုင်ဆိုသည်မှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သုံးစကားဖြစ်၍ တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ညလုံးစောင့်ရန် ပြင်ထားကြသည်။ လိုအပ်လျှင် နောက်တစ်ညပါ နေရမည်။ ပစ်ခတ်ရမည် ဆိုလျှင်လည်း ပစ်ခတ်မည်။

သုံးနာရီထိုးပြီးစလောက်တွင် အမှိုက်ကားလာပြီး နံ့စော်နေသော အမှိုက်များသွန်သွားသည်။ လာသွန်သည့်နေရာမှာ သူတို့နှင့် နီးလွန်းသဖြင့် အမှိုက်များ မြေပေါ်သို့ကျသည့် တဖတ်ဖတ်အသံများကိုပင် ကြားနေရသည်။ ပထမတော့ အနံ့အသက်ဆိုးများ ရောက်လာသည်။ နောက်တော့ ယင်ကောင်များပါ ရောက်လာသည်။ မွန်းလွဲပိုင်းမှာ သူတို့အတွက် ရှည်လျားလွန်းလှသည်။

www.burmeseclassic.com

၁၆၀၀ နာရီ၊ သို့မဟုတ် ညနေ ၄ နာရီလောက်တွင် ဒဂူက ထရန်စမစ်တာပေါ်တွင် “ မထူးခြား ” ဟု စာရိုက်လိုက်သည်။ သူတို့စောင့်ကြည့်နေသည်မှာ ဆယ့်နှစ်နာရီခန့်ရှိပြီ။ မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့သေး။ သူတို့လိုက်ရမည့်လူ၏ အရိပ်အယောင်လည်း မတွေ့ရ။ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဗဟိုဌာနမှ ပြန်ကြားလိုက်သည့် စာလုံးနှစ်လုံးကို ဒဂူ တွေ့လိုက်ရသည်။ “ စောင့်ပါ ” ဟူ၏။

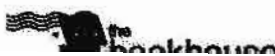
အမှောင်ထု စိုးမိုးလာသည်နှင့် ဂျွန်နီက အပူဓာတ်သုံး မှန်ပြောင်းဖြင့် အိမ်ကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။ အနီတွေ အပြာတွေကြားထဲမှ မီးခိုးခေါင်းတိုင်မှာ အပူငွေ့တွေကို မြင်လိုက်ရသည်။ ညစာ ပြင်နေပြီဖြစ်မည်။ မကြာခဏဆိုသလို လူတစ်ရပ်စာမြင့်သည့် အုတ်တံတိုင်း၏ ဂိတ်ပေါက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်ထွက်နေသည်ကို တွေ့နေရသည်။ ထိုအိမ်တွင် မည်သူနေသည်ဖြစ်စေ ထိုလူများသည် နောက်တွင်သာ အိပ်ခြင်းဖြစ်မည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ညက ဇာကာဝီ၏ ပစ္စည်းသယ်ပို့ပေးသူကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဖမ်းမိခဲ့သည်။ ထိုသူမှာ ဆယ့်ကိုးနှစ်သားအရွယ် ကျစ်ခန့်လူမျိုးဖြစ်ပြီး စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်ပေးနေသူဖြစ်သည်။ သူ့ကိုမိတော့ သူက စိတ်ပြောင်းသွားပြီးသည်။ ညွန့်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့က ဇာကာဝီနေသည့်နေရာကို မေးသည်။

တန်ဖိုးရှိသော သတင်းပေးလျှင် သူ့ကိုငွေပေးမည်ဟုပြောရာ သူကသဘောတူသည်။ သူက ဇာကာဝီနေသည့်နေရာနှင့် ဆဲလ်ဖုန်းနံပါတ်ပါ ပြောပြသည်။ ဒဂူနှင့် ဂျွန်နီတို့က မှတ်ထားလိုက်ကြ၏။

ဆယ့်နှစ်နာရီကြာသည်အထိ ဘာမျှမဖြစ်သေး။ ယခုတော့ ထုံးစံအတိုင်း ရုတ်ခြည်းထပြစ်တော့သည်။ စ၍ မှောင်သည်မှ တစ်နာရီကြာသောအခါ ကားတစ်စီးရောက်လာပြီး အထဲမှ လူနှစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ မျောက်နှစ်ယောက်က ခြေကိုင်ရောက်လာပြီး အထဲဝင်သွားသည်။ မျောက်ထပ် ပစ်ကပ်ထရပ်ကားနှစ်စီး ရောက်လာပြီး လူဆယ်နှစ်ယောက်ခန့် အိမ်ထဲဝင်သွားပြန်သည်။ သူတို့လက်ထဲတွင် အေကေ-၄၇ ရိုင်ဖယ်များနှင့် အာပီဂျီလောင်ချာများ ကိုင်ထားသည်ကို ဂျွန်နီ တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့တွင် လေးလံသော ကျောပိုးအိတ်များပါပြီး ထိုအထဲတွင် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများပါမည်ထင်သည်။ ထို့ထက်အန္တရာယ်များသော ပစ္စည်းများလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ယခုဆိုလျှင် ထိုအိမ်ထဲတွင် လက်နက်ကိုင် ဆယ့်လေးယောက် ရှိနေလေပြီ။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်မှာ မိမိတို့ ထောင်ချောက်မိနေပြီလားဟု တွက်နေမိသည်။ ဂျွန်နီနှင့် ဒဂူတို့သည် တိတ်တဆိတ် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ကာကွယ်ရန်လည်း အစီအစဉ်ရှိထားသည်။ အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ပစ်ရန်လည်း အစီအစဉ်ရှိသည်။ အခြေအနေဆိုးရွားသွားလျှင်တော့ သူတို့မှာ အကူအညီပေးမည့်နေရာနှင့် အလွန်ဝေးနေပြီဖြစ်သည်။ ဒဂူက သူ၏ထရန်စမစ်တာဖြင့် လက်ရှိအခြေအနေကို သတင်းပို့လိုက်သည်။ “ လက်နက်ကိုင် ၁၄၊ တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်

အိမ်မာဘင်လားဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

မတွေ့။” ပစ်မှတ်တွင် အေကေနှင့် အာပီဂျီကိုိုင် လူ ၁၄ ယောက်၊ အယ်လ်ဇာကာဝီကို အရိပ်အယောင်မတွေ့သေး ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အထူးစစ်ဆင်ရေးဗဟိုဌာနမှ အကြောင်းပြန်သည်တွင် ထရန်စမစ်တာဖန်သားပြင်မှ အလင်းရောင် အပြင်မထွက်ရန် အုပ်ထားသည်။ အကြောင်းပြန်သည်က “ ဆက်လုပ် ” ဟူ၏။

ဒဂူးက ဂျွန်နီ၏ပန်းကို ပုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ညာလက်နှစ်ချောင်းကို မျက်လုံးနှစ်လုံးအောက်နားသို့ ထောက်ပြလိုက်သည်။ ယင်းမှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ အချက်ပြမှုဖြစ်ပြီး ရန်သူကိုတွေ့ပြီဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ ဒဂူးက သူ၏ခေါင်းစွပ်နားကြပ်ကို လက်နှင့်ပုတ်ပြသည်။ ဂျွန်နီက ခေါင်းညိတ်သည်။ သူတို့၏ ပစ်မှတ်လူသည် ဆဲလ်ဖုန်းနှင့် စကားပြောနေသည်ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

ည ၁၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် မူဆတ် အယ်လ်ဇာကာဝီ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ သူဖုန်းပြောနေသည်ကို အမှတ် ၂၀ အထူးတပ်ဖွဲ့ကလည်း နားထောင်နေသည်။ ဇာကာဝီ၏ အသံမှာ ကမ္ဘာအနှံ့ပျံ့နေသည်။ ယခင်က ကြားဖြတ် ဖမ်းယူထားသည့် အသံနှင့် ယှဉ်ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ သူ့အသံကို လေ့လာဆန်းစစ်သည်။ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် လန်ဂလေမြို့ရှိ နည်းပညာရှင်များက သူ့အသံဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုသဖြင့် နောက်ထပ်သတင်းတစ်ခု ပြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့် ရောက်လာပြန်သည်။

“ ငလိပ်ကျောက် သူည နှစ် ရှင်းလင်းပြီ ”

လွန်ခဲ့သည့် ရှစ်လက ဇာကာဝီသည် ထရပ်ကားဖြင့် ဗုံးခွဲသူများကို စည်းရုံးကာ ဖောက်ခွဲစေရာ သတင်းစာစာရာ များ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ သေကြေခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် ခေါင်းဖြတ်သတ်သည်ကိုလည်း ဗီဒီယိုဖြင့် ရိုက်ကူးကာ ပေးပို့ပြီး အီရတ်နိုင်ငံအား ဖွတ်စလင်ဥပဒေအခြေခံသော အစိုးရတက်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ သူသည် လက်နက်ကိုိုင် လူတစ်စုကို ဦးဆောင်ကာ အစည်းဝေးလုပ်နေသည်။ ထိုည ဇာကာဝီလုပ်မည့်အစီအစဉ်ကို မည်သူမျှမသိ။ ပြန်ပေးဆွဲမည် လား။ ဗုံးခွဲမည်လား။ နှစ်ခုစလုံးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အဆောက်အအုံထဲတွင် ဇာကာဝီရှိနေသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့နှစ်ယောက် ထိုအထဲသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အခွင့်အာဏာပေးထားသည်။ မိမိတို့မှာ လူအင်အားတော့ နည်းသည်။ သို့သော် မိမိတို့ကို မမြင်ရသည်က အခွင့်သာနေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အင်္ဂုလ်ဖမ်းတိုက်ခိုက်နိုင်ပြီး နည်းပညာလည်း အားသာသည်။ ဒဂူးက သူ့ရိုင်ဖယ်၏ အသံဖမ်းစက်နှင့် ဆက်ထားသည့် လေးထောင့်ဘူးကလေးမှ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ အေအင်န်/ပီအီးကျူ ၂ လေဆာကိရိယာမှ မမြင်ရသေး။ အနီအောက်ရောင်ခြည်တန်းကလေးသည် အဆောက်အအုံ ဒုတိယထပ်ကို ထိုးနေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပျန်နီက နောက်ထပ်သတင်းပို့ချက်တစ်ခု ရိုက်လိုက်သည်။

“လေဆာရောင်ခြည် ထိုးထားပြီ”

သတင်းပြန်ချက် ချက်ချင်းပေါ်လာသည်။

“ရပြီ”

အဘူ မူဆက် အယ်လ်ဇာကာဝီ မိနစ်ကိုးဆယ်သာ အသက်ရှင်နိုင်တော့မည်။

စွန့်ပလွန်တောအုပ်အထက် ခြောက်မိုင်အကွာ ကောင်းကင်ထဲတွင် မမြင်ရ၊ အသံလည်း မကြားရသော ပရီဒေတာ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်သည် လေထုအထက်လွှာမှ အချက်ပြဆက်သွယ်ချက်ကို ရရှိနေသည်။ ယင်း၏ ဆင်ဆာကိရိယာ ကလည်း အောက်ဘက်ရှိမြို့ကို ကြည့်နေသည်။ လမ်းမီးများ၊ ကားမီးများနှင့် အိမ်မီးများမှာ ကြယ်ကလေးများသဖွယ် တစ်လက်လက် ဖြစ်နေသည်။

ထိုမီးရောင်များသည် အေးချမ်းမှုနှင့် တိုးတက်မှုကို ပြနေသည်။ စီးပွားရေးကောင်းသည်ကိုလည်း ပြနေသည်။ မှောင်နေသည့်နေရာများတွင်မူ ဆင်းရဲခဲတေမှု၊ မကျေနပ်မှုနှင့် ဒေါသများ ပွန်းတီးနေသည်။ မှောင်သောအရပ်များတွင် ဇာကာဝီက အမုန်းတရားကို ဟောပြောကာ လူသတ်ရန် စီစဉ်နေသည်။

ဘဂ္ဂဒက်မြို့နှင့် မိုင်တစ်ရာဝေးသည့်အရပ်၌ လေအေးပေးစက်တပ် ဗင်ကားတစ်စီးသည် လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်း တစ်ခု၏ လေယာဉ်ပြေးလမ်းဘေးတွင် ရပ်ထားသည်။ စီအိုင်အေ လေသူရဲနှစ်ယောက်သည် ကွန်ပျူတာ မော်နီတာများ ချိတ်ထားသော နံရံတစ်ခုရှေ့တွင် ထိုင်နေကြသည်။ ထိုကွန်ပျူတာ မှန်သားပြင်တစ်ခုတွင် မြေပုံများကို ပြနေသည်။ တချို့က လေယာဉ်ပျံသန်းရန် လမ်းကြောင်းများကို ပြနေသည်။ တချို့က ပြိုဟ်တုနှင့် ဆက်သွယ်ရေးအခြေအနေကို ပြနေသည်။ တချို့ကမူ လေးဆယ့်ခြောက်ပေရှည် တာဘိုအင်ဂျင်တပ် သေမင်းတမန်လေယာဉ်၏ ဒိုင်ခွက်များအခြေအနေကို ဒစ်ဂျစ်တယ်ဖြင့် ပြနေသည်။

လေသူရဲတစ်ယောက်က မောင်းတံတစ်ခုကို ဆွဲလိုက်ရာ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်မှာ သံနာရီပုံစံ ကွေ့သွားသည်။ တွဲဖက် လေသူရဲက အေဂျီအစ် ၁၁၄ ဟဲဇိုင်းယား ဒုံးကျည်တစ်စုံကို မတင်လိုက်သည်။ ကင်မရာဖြင့် အနီးကပ်ဆွဲ ကြည့်လိုက်ရာ လေသူရဲများ ယူဖရေးတီးမြစ်သည် ဘဂ္ဂဒက်မြို့လယ်မှ မြေတစ်ကောင်ပမာ စီးဆင်းသွားသည်ကို လေ သူရဲများ တွေ့လိုက်ကြရသည်။ မြို့၏မြောက်ဘက်ပိုင်းကိုလည်း မြင်ရသည်။ ဆက်ဒါမြို့ကိုလည်း မြင်ရသည်။ ကြည်း တပ်တူးမြောင်းကိုလည်း မြင်ရသည်။ ကင်မရာသည် အနီအောက်ရောင်ခြည်ရှိရာကို ချိန်နေသည်။ ထို့နောက် ကင်မရာကို ဘိုင်လယ်အယ်လ် ဟာဘာရီလမ်းဘက်သို့ ချိန်လိုက်ပြန်သည်။ ကွင်းမှာ ထိုနေရာမှစသည်။ ထို့နောက် အမှိုက်ပုံ၊ ကလေးကွင်း၊

စွန့်ပလွန်တောအုပ်တို့ကို အစိမ်းရောင်ဖြင့် မြင်နေရသည်။

စွန့်ပလွန်တောအုပ်ထဲတွင် ရှိနေကြသည်က ငလိပ်ကျောက် သူည နှစ် ဖြစ်သည်။ ဒရူးနှင့် ဂျန်နီတို့ကို သူတို့၏ ကိုယ်ငွေကြောင့် ခပ်ဝါးဝါးသာ မြင်နေရသည်။

လေသူရဲများ ကြည့်နေစဉ် ဒရူး၏ လေဆာရောင်ခြည်သည် ဟင်းလင်းပြင်ကို ဖြတ်ကာ ကွင်းထဲသို့ လမ်းချိုး သွားသည့် နေရာအနီးရှိ မြေသားနံရံနှင့် အဆောက်အအုံ၏ ဒုတိယထပ်ကို ထိုးနေသည်။ ပရိဒေတာ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ် က ထိန်းချုပ်နေသော ဗင်ကားထဲမှ လေသူရဲသည် ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်၏ ဒုံးကျည် တင်စင်ပေါ်မှ ဒုံးကျည်နှစ်စင်းသည် အမှောင်ထဲသို့ ထိုးထွက်လာသည်။ ဒုံးကျည်အင်ဂျင်များက ဒုံးကျည်များကို ပစ်မှတ်ဆီသို့ မောင်းပို့နေသည်။

ဒုံးကျည်များသည် အသံ၏အလျင်မှ အသံထက်မြန်သောအလျင်သို့ ပြောင်းကာ ဒုံးကျည်အင်ဂျင်မှထွက်သော အသံထက်မြန်လျက် သွားနေသည်။ ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူးများသည် လေဆာရောင်ခြည်တန်းဆီသို့ သွားနေသည်။ စွန့်ပလွန် တောအုပ်ထဲမှ ဒရူးနှင့်ဂျန်နီသည် ဒုံးကျည်မော်တာမှ မီးကူးသံကို နားစွင့်နေကြသည်။ ယင်းမှာ အထက်တိမ်တိုက်ထဲမှ ခပ်အုပ်အုပ်အသံဖြစ်သည်။ ဒုံးကျည်မီးကူးပြီး ဆယ်စက္ကန့်အကြာတွင် ထိုအသံကို သူတို့ကြားလိုက်ကြရသည်။ ထိုအသံမှာ စောင်မှ ဖုန်များခါလိုက်သည့်အသံနှင့် တူသည်။

ယင်းမှာ ဒုံးကျည်များလာနေပြီဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

ဒုံးကျည်များလာနေသည်ကို မူဆက် အယ်လ်ဇာကာဝီ တွေ့နေရသော်လည်း ပြေးစရာနေရာမရှိ။ ဂျန်နီက လေဆာရောင်ခြည် အဆောက်အအုံပေါ်သို့ ထိုးမိအောင် ဂရုစိုက်နေသည်။ အကယ်၍ ဇာကာဝီ ကားထဲသို့ ခုန်တက်လိုက် ပါက သူ့အပေါ်သို့ လေဆာရောင်ခြည်ကို ထိုးထားမည်ဖြစ်သည်။ ပြီးသွားလေပြီ။ ဇာကာဝီက သူ့မျက်နှာကို မပြ။ သို့သော် ကိစ္စမရှိ။ ဒုံးကျည်က သူ့ကိုရှာမည်။

ဒုံးကျည်တစ်ခုက လျင်မြန်သော အရှိန်နှင့် သွားကာ အဆောက်အအုံ၏ အမိုးကိုဖောက်ကာ လိမ္မော်ရောင် မီးလုံး အဖြစ် ပေါက်ကွဲသွားသည်။ပထမပေါက်ကွဲမှုကြောင့် နံရံများနှင့် အမိုး ပွင့်ထွက်သွားတော့သည်။ဒုတိယဒုံးကျည်မှာ အဆောက် အအုံ၏ရှေ့တွင် ကျရောက်ပေါက်ကွဲပြီး ရပ်ထားသော ကားသုံးစီး ပျက်စီးသွားကာ ကျင်းချိုင့်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုမှာ အဆောက်အအုံကိုပါ ထပ်မံပျက်ဆီးလိုက်သည်။

ယင်းကို ဆီးလ်တပ်ပွဲ၏ ဝေါဟာရအရ ဒုတိယခွဲဟု ခေါ်သည်။ ဒုံးကျည်က ပါလာသည့် ဖောက်ခွဲပစ္စည်းကို ဖောက်ခွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ဇာကာဝီ အကြမ်းဖက်သည့်အခါ သုံးသော ဗုံးမျိုးဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဗုံး

ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် အဆောက်အအုံမှာ စောက်ထိုးမိုးမျှော်ဖြစ်ကာ ပွင့်လန်သွားတော့သည်။

ပေါက်ကွဲသံသည် မြစ်ဘက်ဆီမှ ပဲ့တင်သံပြန်လာသည်။ ထိုအသံစဲသွားသောအခါ အင်္ဂတေများ ပြိုကျသံ၊ တံခါးများ ပြုတ်ကျသံ၊ အုတ်ကြွပ်မိုးများ ပြုတ်ကျသံ၊ ပရိဘောဂများ ပြုတ်ကျသံ၊ အိုးခွက်များ ရိုက်ခတ်သံ၊ ကျည်သေတ္တာနှင့် မှန်များ ကွဲရှည်များ ဆက်လက်ကြားနေရသည်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ် အပိုင်းအစများလည်း မြေပေါ်သို့ ပြုတ်ကျကုန်သည်။

ပေါက်ကွဲမှု ပြီးသွားသောအခါ ညမှာ လွန်စွာတိတ်ဆိတ်သွားသည်ကို ဒဂူးမှတ်မိနေသည်။ ငါးမိနစ်ခန့် ဘာသံမှ မကြားရ။ ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်သည် ပစ္စည်းများသိမ်း၊ လက်နက်များကို စစ်ကာ အမှိုက်ပုံဆီသို့ လာပြိုကျနေသည့် အုတ်တံတိုင်းကို ကျော်ကာ သူတို့သွားရမည့်နေရာသို့ လာခဲ့သည်။ တာဝန်က ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ သူတို့ ပြန်ထွက်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

အိုစမာဘင်ဏာဒင်၏ အီရတ်နိုင်ငံဆိုင်ရာ လက်ထောက် မှုဆက် အယ်လ် ဇာကာဝီသည် လူပေါင်းထောင်ချီ၍ သတ်ခဲ့ပြီး ကမ္ဘာကြီးကို ခြောက်ရာစုဆီသို့ ပြန်တွန်းပို့ခဲ့သည်။ သူ့ကိုတော့ ဆီးလံတပ်စုခြောက်မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်နှင့် ပျံသန်းနေသည့် စက်ရုပ်တို့က သတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များကို မကြာခဏ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် အထူးရည်ရွယ်ချက်အတွက် တပ်စုများ၊ လက်ဖြောင့်တပ်ရင်းများ၊ လေထီးတပ်များ၊ ရေငုပ်ကွန်မန်ဒိုများကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ရည်ရွယ်ချက်ပြီးမြောက်သောအခါမှသာ ထိုတပ်များကို ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။

၁၉၅၀ ပြည်လွန်နှင့် ၁၉၆၀ ပြည်လွန်နှစ်များတွင် စစ်အေးတိုက်ပွဲ အရှိန်ကောင်းနေစဉ် ပင်တဂွန် စစ်ဌာနချုပ်မှာ ဆိုဗီယက်ဩဇာခံနိုင်ငံများနှင့် တင်းမာမှုကလေးများ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ထို့ထက်ကြီးမားသော ဝါဆောစာချုပ်အဖွဲ့နှင့် တိုက်ခိုက်ရမည်ကိုလည်း ပူပင်နေရသည်။ မတော်တဆ တိုက်ပွဲများအတွက် နော်မန်ဒီကမ်းခြေကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်နည်းမျိုး လုပ်စရာမလိုသဖြင့် ပင်တဂွန်အား စစ်ကြီးတစ်ခုအတွက်ကဲ့သို့ ရည်ရွယ်ချက်ပါ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခွင့် မပေးခဲ့ပေ။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကိုတော့ မိမိတွင် စစ်တပ်ကြီးကြီးတစ်ခု ရှိထားလျှင် ပြီးသည်။ ဦးထုပ်စိမ်းတပ်များနှင့် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့များကို ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် သမ္မတ ဂျန်အက်ဖ်ကနေဒီက ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အိုစမာဘင်လာအင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

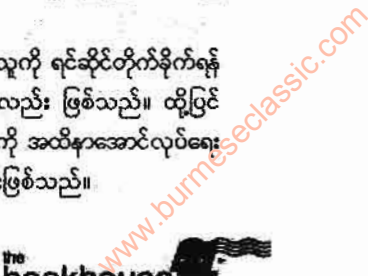
ကြည်းတပ်၏ အထူးတပ်ဖွဲ့များကို မူလက လှေကျင့်သင်တန်းပေးရန်အတွက်သာ ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ဆိုဗီယက်တပ်များ အနောက်ဥရောပနိုင်ငံများသို့ ကျူးကျော်လာမည်ဆိုလျှင် ဦးထုပ်စိမ်းတပ်များကို ထိုနေရာများတွင် ချန်ထားခဲ့ပြီး ဒေသခံ တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်အောင် စည်းရုံးသွားရန်ဖြစ်သည်။ ဦးထုပ်စိမ်း အတပ်စုများသည် ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များ ပေါ်လာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြောက်ကျားများကို သင်တန်းပေးနိုင်ရေးအတွက် သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွမ်းကျင်ထားဖို့လိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးထုပ်စိမ်းများကို ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ပေးထားသည်။ ဦးထုပ်စိမ်း တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်ရုံသာမက အထူးစစ်ဆင်ရေးများလည်း ကျွမ်းကျင်သည်။ တချို့က ဆက်သွယ်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်ပြီး တချို့က ဖြိုဖျက်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်သည်။ တချို့က လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်ပြီး တချို့ကမူ ရေငုပ်စစ်ဆင်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်သည်။ ဦးထုပ်စိမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း လေထီးခန့်ကျွမ်းကျင်ပြီး ထောက်လှမ်းရေးသတင်း စုဆောင်းမှု၊ လျှို့ဝှက် ဆက်သွယ်ရေး၊ စစ်ဆင်ရေး စီမံချက်ရေးဆွဲမှု များတွင် တော်ကြသည်။

ရေတပ်ကတော့ သူတို့အစီအစဉ်နှင့် သူတို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှင့် ကိုးရီးယားစစ်တို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ကြသည့် ဖြိုဖျက်ရေးတပ်များအား သင်ကြားခိုင်းကာ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များကို ဖွဲ့ကြသည်။ ထိုအသစ်ဖွဲ့စည်းလိုက် သည့် တပ်ဖွဲ့များကို ဆီးလ်တပ်များဟု ခေါ်သည်။ ဆီးလ်ဆိုသည်မှာ ရေကြောင်း၊ လေကြောင်း၊ ကြည်းကြောင်းကို အတိုကောက်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုတပ်များကို ကြည်း၊ ရေ၊ လေ အားလုံးတွင် စစ်ဆင်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပေး ထားသည်။

ဦးထုပ်စိမ်းတပ်၏ စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲရသော တပ်မှာ အေ-တပ်စုဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ဆီးလ်တပ်စု ဖွဲ့စည်းပုံ အတိုင်းဖြစ်ပြီး အရာရှိနှစ်ယောက်ပါနှင့် တပ်သား ဆယ့်နှစ်ယောက်ပါသည်။ အေ-တပ်စုမှာ အထူးတပ်ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က ဖြိုဖျက်ရေး ကျွမ်းကျင်သူဆိုလျှင် တခြားတစ်ယောက်က အာတိတ်ဒေသ စစ်ဆင်ရေးတွင် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်မည်။ နောက်တစ်ယောက်ကလည်း ဝေဟင်မှ လေထီးဖြင့် စစ်ဆင်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်မည်။ ကြည်းတပ်သည် ဆိုဗီယက်ကို နောက်ကျောမှဝင်၍ တိုက်နိုင်သော တပ်မျိုးကို ဖွဲ့ထားသည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များကိုတော့ တခြားသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖွဲ့ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များမှာ အထူးစစ်ဆင်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနိုင်သူများလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဒေသခံအင်အားစုများကို စည်းရုံးနိုင်စွမ်းလည်း ရှိကြသည်။ သူတို့၏ ပင်မတာဝန်ကမူ ရန်သူကို အထိနာအောင်လုပ်ရေး ဖြစ်သည်။ ထိုတာဝန်နှင့် ပတ်သက်လျှင် သူတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အတော်ဆုံးတပ်ဖွဲ့များဖြစ်သည်။

ထိုလက်ရွေးစင်တပ်များကို ဖွဲ့စည်းရန် ကြေညာသည်က တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး တကယ်ဖွဲ့စည်းတော့ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ သမ္မတကနေဒီက ဦးထုပ်စိမ်းတပ်များနှင့် ဆီးလ်တပ်များကို ဖွဲ့စည်းရန်အမိန့်ပေးလိုက်သည်တွင် ပင်တဂွန်သည် မေးခွန်းနှစ်ခုကို ပြောခဲ့ရသည်။ မည်သူတွေနှင့် ဖွဲ့မည်နည်းဆိုသည်နှင့် သူတို့ကို မည်သို့သင်တန်းပေးမည်နည်းဟူသော မေးခွန်းများဖြစ်သည်။

ကြည်းတပ်သည် အရည်အချင်းနှင့် အရေအတွက်ကို ခွဲထုတ်လိုက်သည်။ ရေတပ်သည် ဆီးလ်တပ်ကို ကမ်းရိုးတန်းနှစ်ခုတွင် လူငါးဆယ်သာသာလောက်နှင့် စတင်ခဲ့သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ တစ်နှင့် တပ်ဖွဲ့နှစ်တို့သည် လျှို့ဝှက်လွန်းသည်ဖြစ်ရာ ပထမတွင် ထိုတပ်များ၏ အမည်နှင့် တာဝန်ကို ရေအောက်ဖြိုဖျက်ရေးတပ်များ မသိခဲ့ကြ။ သူတို့သည် ထိုသို့မသိရတဲနှင့် ဝင်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဆီးလ်တပ်သို့ ဝင်လာကြသူများမှာ သင်တန်းအကြိမ်ကြိမ် တက်ရသည်။ မူလကတည်းကပင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ဘက်စုံကျွမ်းကျင်စေရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။ တစ်ခုခုတွင် ကျွမ်းကျင်သော တပ်စိပ်ဟူ၍ မရှိစေရ။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်းသည် စစ်ဆင်ရေးတွင် အစစကျွမ်းကျင်နေရမည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း အမြင့်မှ ခုန်ချတတ်ရန်၊ ရေငုပ်တတ်ရန်၊ ရေအောက်တွင် ဖြိုဖျက်တတ်ရန်၊ ရေကြောင်းလမ်းပြတတ်ရန်၊ တောထဲ၊ ရွံ့ထဲ၊ ရေခဲပြင်ပေါ် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို စစ်ဆင်တတ်ရန် လေ့ကျင့်ပေးထားသည်။

ထိုတပ်ဖွဲ့များသည် ကြည်းတပ် မစွမ်းဆောင်နိုင်သော တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရန်ဖြစ်သည်။ ရေကြောင်းမှ ဖောက်ခွဲရေး၊ ရေငုပ်သင်္ဘောဖြင့် ထောက်လှမ်းရေး စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို သင်တန်းပေးရသည်မှာ ငွေကုန်ကြေးကျများသဖြင့် တပ်ကို ခပ်သေးသေးဖြင့် ဖွဲ့ထားသည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ဦးထုပ်စိမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ထောင်ချီရှိခဲ့သည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ရေတပ်၌ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်ရာပင်မပြည့်။

ဗီယက်နမ်စစ်တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ရန်သူတို့မထင်သောနေရာမှ ပေါ်လာကြသည်။ သူတို့ထက် အဆများစွာ လူအင်အားသာသော ရန်သူများကို ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဗီယက်ကောင်းများက သူတို့ကို “မျက်နှာစိမ်းနှင့် လူများ”ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဆုလာဘ်များလည်း ရခဲ့ကြ၏။

အခြေခံ ရေအောက်ဖြိုဖျက်ရေး ဆီးလ်သင်တန်းကျောင်းမှာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ကော်ရီနာခိုမြို့ရှိ ရေတပ်ကုန်းရေအခြေစိုက်စခန်းတွင် ဖွင့်သည်။ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ပန်းခြံနှင့်လည်း နီးသည်။ ထိုသင်တန်းကျောင်းသည် အမေရိကန်စစ်ဘက်တွင် အကြမ်းတမ်းဆုံးသင်တန်းဖြစ်သည်။ သင်တန်းမှာ ခက်ခဲလွန်းသဖြင့် သင်တန်းအောင်သူဟူ၍ တစ်ယောက်မျှမရှိ။ ဆီးလ်သင်တန်းသားများအတွက် အားပျက်ရသည်မှာ ထိုသင်တန်းသည် အပြီးမဟုတ်သေးခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသင်တန်းမှာ အစသာရှိသေးသည်။ လျှောက်ထားသူ တစ်ထောင်အနက် သင်တန်းတက်ခွင့်ရသူမှာ နှစ်ရာခန့်သာရှိသည်။ သင်တန်းမတက်မီ ဆေးစစ်ခံရသည်။ စိတ်စစ်ဆေးခြင်းခံရသည်။ ပညာအရည်အချင်း စစ်ဆေးခြင်းခံရသည်။ ပြစ်မှုမှတ်တမ်းရှိသူများကို ချက်ချင်းပယ်ပစ်သည်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်ဟု မသင်္ကာလျှင်ပင် ဝင်ခွင့်မရ။ သင်တန်းတက်ခွင့်ရသူများသည် အကြားအာရုံ၊ အမြင်အာရုံ ကောင်းရမည်။ ရေတပ်၏ လေကြောင်းဆိုင်ရာစစ်ဆေးခြင်းနှင့် ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်မှု စစ်ဆေးခြင်းကို အောင်မြင်ရမည်။ ထို့ပြင် တခြားအမျိုးမျိုးသော စစ်ဆေးမှုများကိုလည်း ခံရသည်။ စစ်ပြီးရင်းစစ်လုပ်ကြသည်။ ထိုသို့ စစ်ဆေးသည်မှာ သင်တန်းသားများ ထွက်ပြေးစေလို၍ မဟုတ်။ အရည်အချင်း ပြည့်ဝစေရန် ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ စစ်ဆင်ရေးများ အောင်မြင်ဖို့များမည် ဖြစ်သည်။

ရေတပ်သည် ထိုသင်တန်းအတွက် ဒေါ်လာသန်းနှင့်ချီကာ သုံးခဲ့ရသည်။ အိုလံပစ် အားကစားသမားများ၊ တခြားအားကစားသမားများနှင့် ကိုယ်ကာယလေ့ကျင့်မှု ကျွမ်းကျင်သူများပင် ထိုသင်တန်းတွင် ပြုတ်ကုန်ရသည်။ သင်တန်းတွင် အောင်သွားသူများတွင် ပင်လယ်ကိုပင် မမြင်ဖူးသော အိုင်အိုဝါပြည်နယ်မှ လယ်တောသားကလေးမျိုးလည်း ပါသည်။ ရေတပ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရန် မည်သည့်အရည်အချင်းမျိုး ရှိရမည်ဟု မည်သူမျှမပြောနိုင်။ ထို့ကြောင့် အရေအတွက်လည်း များများမရနိုင်။

ဆီးလ်တပ်သားအဖြစ် အရွေးခံရဖို့ ရေတပ်သားဖြစ်ဖို့လည်း လိုသည်။ အနည်းငယ်မျှသော သင်တန်းသားများသည် ရေတပ်စစ်သင်တန်းမှ တိုက်ရိုက်ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အများစုမှာ အငယ်တန်းအရာရှိများဖြစ်ပြီး သင်တန်း အနည်းဆုံးတစ်နှစ်တက်ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးမှာ စေတနာ့ဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

သင်တန်းတွင် အငယ်ဆုံးသင်တန်းသားမှာ ၁၇နှစ်ဖြစ်ပြီး သူ့မိခင်၏ စစ်ထဲဝင်ခွင့်ပြုပါသည်ဟူသော ထောက်ခံချက်ပါရမည်။ အကြီးဆုံး သင်တန်းသားမှာ ၃၃ နှစ်ထက် ပိုမကြီးရပေ။ ထိုသို့သော သင်တန်းသားမှာ စစ်တပ်၏အရာရှိငယ် ဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင် ရေတပ်ဗိုလ် ဖြစ်ရမည်။ ရေကြောင်းအတွေ့အကြုံလည်း ရှစ်နှစ်မှ ဆယ်နှစ်အကြား ရှိရမည်။ အသက်ကြီးသော သင်တန်းသားသည် အတန်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။

ဆီးလ်တို၏ စစ်ဆင်ရေးများမှာ တိတ်တဆိတ်လုပ်ရပြီး နည်းပညာတီထွင်မှုလည်း ရှိရသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ကိုယ့်လျှို့ဝှက်မှုကို ကိုယ်ထိန်းရပြီး ထိုသို့လုပ်လာခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ သူတို့သည် အချင်းချင်းလည်း သင့်မြတ်ညီညွတ်ကြသည်။ ယင်းမှာ သစ္စာဆိုထား၍မဟုတ်။ ညီအစ်ကိုမဟာ သံယောဇဉ်ရှိနေ၍လည်း ဖြစ်သည်။

မမြင်ရသော အင်ပါယာ ပူးတွဲ အထူးစစ်ဆင်ရေး စစ်ဌာနချုပ်မွေးဖွားခြင်း

အမေရိကန်စစ်သမိုင်းတွင် ပထမဆုံး တာဝန်စုံ အထူးစစ်ဆင်ရေးကို ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဗီယက်နမ်စစ် အရှိန်ကောင်းနေချိန်တွင် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် ဟန့်ရှင်းမြို့မြောက်ဘက်တွင် စစ်သုံ့ပန်းစခန်းတစ်ခုကို တွေ့ခဲ့သည်။

“ဂွဲမှဆိုး” ခေါ် မောင်းသူမဲ့ ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်နှင့် အင်္ဂါအာရုံ- ၇၁ ငှက်မည်းလေယာဉ်များက ဆွန်တေးခေါ် မြောက်ဗီယက်နမ်ရွာတစ်ရွာ၏ အပြင်ဘက် ဌို ဝင်းခတ်ထားသော နေရာမှာ အမေရိကန် စစ်သုံ့ပန်းများထားရာစခန်း ဖြစ်သည်ကို အတည်ပြုနိုင်ခဲ့သည်။

ဟန့်ရှင်းမြို့ရှိ အဓိကအကျဉ်းထောင် လီနမ်နှင့် နာမည်ကြီး ဟန့်ရှင်းဟိလ်တန် အကျဉ်းထောင်များကိုလည်း သိရှိထားသော်လည်း ယင်းတို့မှာ အစောင့်အကြပ် ထူထပ် သဖြင့် ဝင်စီးရန် မလွယ်လှပေ။ ဆယ်စုနှစ်များစွာက ဆဒမ်ဟူစ်နီသည် “လူသား ဒိုင်း” ကို အသုံးပြုခဲ့သည်။

မြောက်ဗီယက်နမ်တို့ကလည်း ဓာတ်အားပေးစခန်းကြီးများကို ဗုံးကြဲမခံရ စေရန် ထိုနေရာများတွင် အမေရိကန်စစ်သုံ့ပန်းများအား ထားသည်။ မြောက်ဗီယက်နမ် အကျဉ်းထောင်များကို တိုက်လေယာဉ်စခန်းများ ဝန်းရံထားပြီး မြေပြင်မှဝေဟင်ပစ် ခုံးကျည်များလည်း ချထားသည်။ ရေဒါဖြင့်ထိန်းချုပ်သော လေယာဉ်ပစ် အမြောက် များလည်း ရှိသည်။ ဆွန်တေးကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ ယင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် လေ ကြောင်းကာကွယ်ရေးစနစ်လည်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုစခန်းကိုရွေးပြီးတိုက်ရန် အဆင် ပြေသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ထိုစခန်းကို ဝင်တိုက်ပြီး အစောင့်တပ်ဖွဲ့များကို ရှင်းလင်းကာ သို့ပန်းများအား ကယ်တင်၍ ဘေးလွတ်ရာသို့ လေကြောင်းမှ ပေးပို့မည့် စစ်ဆင်ရေးကို မြန်အစီအစဉ်ဆွဲသည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးကို ကွပ်ကဲရန် ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်တတ်ပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ကြိုက်သော အထူးတပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်မှူးကြီး အာသာဒီ *ဘူးလ်* ဆိုင်မွန်ကို တာဝန်ပေးသည်။ ဆိုင်မွန်သည် ကြည်းတပ်တွင် တောက်လျှောက် တာဝန် ထမ်းဆောင်လာသူဖြစ်သည်။ သူက သူ့စစ်ဆင်ရေးအတွက် ဦးထုပ်စိမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါရမည်ဟု တောင်းသည်။ သူ တောင်းသည့်အတိုင်းလည်း ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် လေ့ကျင့်ရေးကို ချက်ချင်းစလုပ်သည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေး၏စကားဂုဏ်အမည်မှာ ဘာဘာရာ ဖြစ်သည်။ သို့ပန်းစခန်းခြံဝင်းကြီးနှင့် ပုံစံတူတစ်ခုကို ဖလော်ရီဒါ အောဖတ်လေတပ်စခန်းတွင် တည်ဆောက်သည်။ အထူးလျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ဆိုင်မွန်သည် သူ့လူများကို လေ့ကျင့်ပေးသည်။ တစ်ခုနှင့် အဆင်မပြေလျှင် တစ်ခုပြောင်းရန်လည်း အစီအစဉ်ကို အမျိုးမျိုးဆွဲထားသည်။ နိုဝင်ဘာလ ဆန်းလောက်တွင် တပ်ဖွဲ့များကို ထိုင်းနိုင်ငံရှိ စီအိုင်အေ အခြေစိုက်စခန်းသို့ လေယာဉ်နှင့်ပို့ကာ အမိန့်ကိုစောင့်နေသည်။ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့ နံနက်လင်းအားကြီး တစ်ချက်ထိုးလောက်တွင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များကို အိတ်ချ်အိတ်ချ်-၃၃ လေတပ်ရဟတ်ယာဉ် လေးစီးဖြင့် ဆွန်တေးအကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ပေးသည်။

ယင်းကို မြောက်ဗီယက်နမ်တို့ မသိလိုက်။

ပထမရဟတ်ယာဉ်သည် သစ်ပင်တစ်ဖျားလောက်ဆီမှ ပစ်မှတ်အပေါ်သို့ပျံသန်းသွားကာ ဗူလ်ကန်အမြောက် များဖြင့် စတင်ပစ်ခတ်တော့သည်။ တိုက်ဆိတ်နေသောသူမှာ ပေါက်ကွဲသံများဖြင့် ချည်သွားတော့သည်။ ထိုရဟတ်ယာဉ်ကို စကားဂုဏ်အမည် ပန်းသီး ၃ ဟု ပေးထားသည်။ အကျဉ်းထောင်၏အထက် မြင့်သောကောင်းကင်တစ်နေရာတွင် စီ-၁၃၀ အီ တိုက်ခိုက်ရေး လေယာဉ်ကြီးသည် မီးကျည်များကို ပစ်ချပေးရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး နေ့နှင့်မမြား လင်းထိန်နေ တော့သည်။ ဒုတိယရဟတ်ယာဉ် ပန်းသီး ၂ သည်လည်း ထိုအဆောက်အအုံကို ပစ်ခတ်ပြန်သည်။ ဆယ့်ငါးစက္ကန့်အတွင်း လေယာဉ်နှစ်စင်းက ပစ်ခတ်သည်မှာ ကျည်ငါးထောင်ကျော်ခွဲရာ ကင်းမျှော်စင်ရော အစောင့်စခန်းပါ ပြုပျက်ကုန်တော့သည်။ အစောင့်များလည်း ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသူကပြေးအချင်းချင်း မှားပစ်သူကပစ် ဖြစ်နေကြသည်။ တိုက်ခိုက်မှုမှာ လုံးဝအငိုက်မိသွားသဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

သို့သော် အခြေအနေက ကသောင်းကနင်း စဖြစ်လာသည်။

ပထမကယ်ဆယ်ရေးအုပ်စုအား သယ်ဆောင်လာသည့် ရဟတ်ယာဉ်မှာ ပေတစ်ရာခန့် မြင့်သည့် ထင်းရှူးပင် နှစ်ပင်အကြား ဝင်တိုးမိတော့သည်။ ထိုအပင်များကို အမေရိကန်တို့၏ မြေပုံပေါ်တွင် မှတ်သားပါရှိသည်။ သို့သော်

ကောင်းကင်ထောက်လှမ်းသမားများက ထိုအပင်များကို ပေနုစိဆယ်သာရှိသည်ဟု မှားယွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ စင်စစ် ထိုထက် ပေရှစ်ဆယ် ပိုမြင့်ကြသည်။

မသေဘဲ ကျန်ခဲ့သူများအပြောအရ ထိုလေယာဉ် မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသည်တွင် နောက်တွဲယာဉ်စခန်းကို လေဆင် နှာမောင်းဝင်မွေသွားသည်နှင့် တူသည်ဟု ဆိုသည်။ ရဟတ်ယာဉ်၏ ဧရာမပန်ကာရွက်ကြီးများသည် ပင်စည်များကို ခုတ်ချသွားရာ အခေါက်များကွာပြီး အကိုင်းများလည်း ပြတ်ကျကုန်သဖြင့် ဆိုက်ကလုန်းမုန်တိုင်းဝင်မွေသွားသည်ကဲ့သို့ ရှိသည်။ ရဟတ်ယာဉ်မှာ အကျဉ်းထောင်အုတ်တံတိုင်းအပြင်ဘက် မြေပေါ်သို့ စိုက်ကျသွားသည်။ ကျသည့်အရှိန်ကြောင့် လေယာဉ်မှာ သုံးပိုင်းပြတ်သွားသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ မီးမလောင်ဘဲ တစ်ယောက်သာ ဒဏ်ရာရသည်။ ဒဏ်ရာရသူမှာ လေတပ်မှဖြစ်ပြီး ပန်ကာရွက်ခုတ်မိ၍ ခြေထောက်ကျိုးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် ဝါသည့် အထူးတပ်ဖွဲ့ဖိုလ်ကြီး ရစ်ချဒ် မက်ဒိုးသည် ထိုခါးပတ်များကို အေးအေးဆေးဆေး ချွတ်ကာ မတ်တတ်ရစ်ပြီး သူ့လူများအား လေယာဉ်ထဲမှ အမြန်ထွက်ကြရန် အမိန့်ပေးနေသည်။ သူ့လူများ အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်တွင် မက်ဒိုးက လက်ကိုင်ဟွန်းကိုကိုင်ကာ တည်ငြိမ်သောအသံဖြင့် "ငါတို့ အမေရိကန်တွေက၊ ခေါင်းကိုင့်ထားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေပါ။ ငါတို့ တစ်စိနစ်အတွင်း ဝင်လာခဲ့မယ်" ဟု အော်ပြောနေသည်။

မက်ဒိုးနှင့် သူတပ်ဖွဲ့သည် ချက်ချင်းလူဖြန့်ကာ မီးလိုင်းများနှင့် ဆက်သွယ်ရေးလိုင်းများကို ဖြတ်လိုက်ကြသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က အစောင့်များကို တိုက်ခိုက်နေစဉ် မက်ဒိုးသည် ကျန်တစ်ဖွဲ့ကို အကျဉ်းထောင်ဗူးဝမှ ကိုက် တစ်ရာခန့်ဝေးသော ကားလမ်းပေါ်တွင် ခြံခိုတိုက်ရန် လွှတ်လိုက်သည်။

ခေါင်းပေါ်ဆီမှ သေနတ်သံများ ကြားနေရသည်။ တချို့အစောင့်များသည် ရူးမိုက်စွာ စခန်းကိုကာကွယ်ရန် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်နေသည်။ မက်ဒိုးသည် အကာအကွယ်တစ်ခုကိုယူကာ ပြန်ပစ်သည်။ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက် သောအခါ မီးကျည်များ တွဲခိုနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ၏ရဟတ်ယာဉ်မှာ မီးခိုးတထောင်းထောင်းထွက်ကာ ပျက်နေလေပြီ။ မက်ဒိုးသည် အင်အားမည့်မျှရှိသည်မသိရသော အစောင့်များနှင့် တိုက်ခိုက်နေသည်။ တခြားကယ်ဆယ်ရေး တပ်ဖွဲ့များလည်း ဘယ်ရောက်နေသည်မသိ။ စစ်ဆင်ရေးတပ်မှူး ဆိုင်မွန်နှင့် ဒုတိယရဟတ်ယာဉ်နှင့်အပြည့် တိုက်ခိုက် တပ်ဖွဲ့ဝင်၏ အရိပ်အယောင်ကိုလည်း မတွေ့ရ။

ကျန်စစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များ ဘယ်ရောက်ကုန်သနည်း။ နောက်မှတပ်ကူများလည်း ဘယ်ရောက်နေသနည်း။ သူတို့ ပျောက်နေကြသည်။ ပိုဆိုးသည်က ယခု မိမိတို့ဘာသာ တိုက်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ဆိုင်မွန်နှင့် ရွက်စိမ်းဟု စကားဝှက်အမည်ပေးထားသော သူ့တပ်ဖွဲ့မှာ အကျဉ်းထောင်၏ တောင်ဘက် ကိုက်ငါးရာအကွာ တွင် ရောက်နေပြီး ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ခုန်ချကာ လူဖြန့်လိုက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ် ပြန်တက်သွားသောအခါ မိမိတို့ အကျဉ်းထောင်၏ တောင်ဘက်သို့ ရောက်နေကြောင်း ဆိုင်မွန်သိလိုက်သည်။

သူတို့ကို ချပေးသည့်နေရာမှာ ချပေးရမည့်နေရာမဟုတ်သည့်ပြင် ထိုနေရာမှာ အတော်လည်း ဆိုးရွားလှသည်။ သူတို့ကို ချပေးသည့်နေရာမှာ “ဒုတိယကျောင်း” ခေါ် ကျောက်သားတံတိုင်း အုတ်ကြွပ်မိုး အဆောက်အအုံအနီးတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုအဆောက်အအုံပတ်လည်တွင် မြောက်ဗီယက်နမ် စစ်သားများရှိနေကြသည်။ စစ်သား ရာနှင့်ချီ၍ရှိနေ၏။ ထိုအဆောက်အအုံထဲတွင် တရုတ်စစ်ဘက် အကြံပေးတပ်ခွဲများနှင့် မြောက်ဗီယက်နမ်အင်ဂျင်နီယာများ တည်းခိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုင်မွန်နှင့် သူ့တပ်ဖွဲ့မှာ သူတို့အပေါ်တည့်တည့်တွင် ရောက်နေကြသည်။

ဆိုင်မွန်အတွက် နည်းဗျူဟာအရ ရွေးချယ်ရန်လည်းမရှိ ဖြစ်နေသည်။ မိမိတို့ထွက်ပြေးရလျှင် ကောင်းမည်လား။ သို့မဟုတ်ကလည်း မြောက်ဗီယက်နမ်များ မိမိတို့တွင် သူတို့၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံသာ အင်အားရှိသည်ကို မသိမီ ပြန်တိုက်ရလျှင် ကောင်းမည်လား။ ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်နေသည်။ မည်သည့်စစ်အရာရှိမဆို လုပ်မည့်အတိုင်း ဆိုင်မွန်လုပ်လိုက်သည်။ သူက တိုက်ခိုက်တော့သည်။

လက်တစ်ကမ်းတိုက်ပွဲတွင် ဆိုင်မွန်၏အဖွဲ့သည် စစ်တန်းလျားများကြား ဝင်ကာ လက်ပစ်ဗုံးများ ပစ်သွင်းပြီး မောင်းပြန်သေနတ်များဖြင့် တရုတ်ပစ်ခတ်ကြသည်။ ငါးမိနစ်အတွင်း တရုတ်စစ်သား တစ်ရာကျော်သေကုန်သည်။ ကျန်လူများက ထွက်ပြေးကြသည်။ ဆိုင်မွန်က သူ့လူများကို မြန်မြန်ပြန်စုပြီး ပင်မအကျဉ်းထောင်သို့ လာခဲ့ကြသည်။ ရွက်စိမ်းတပ်ဖွဲ့ ထောင်မှူးဝသို့ရောက်သည့်အချိန်တွင် ထောင်အစောင့်များ ကစဉ့်ကလျားဖြစ်ကုန်ပြီး သေနတ်သံလည်း စဲသွားတော့သည်။ မက်ဒိုး ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့လာကာ သူ့အထက်အရာကို တွေ့သည်။

“သတင်းဆိုးကို ပြောရဦးမယ်၊ ဒီမှာ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး။ သူတို့ကို ပြောင်းထားတယ်၊ သူတို့အားလုံး မရှိဘူး” သူကသတင်းပို့သည်။

ထိုစခန်းတွင် အမေရိကန်သုံ့ပန်းများ မူလက ရှိသည်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သည့် သီတင်း ဆယ့်ခြောက်ပတ်က သူတို့ကို ရွှေ့ပြောင်းလိုက်သည်။ တိုက်ပွဲသံနှင့် မီးကျည်များကြောင့် ထိုနယ်တစ်ခုလုံး မြောက်ဗီယက်နမ်တပ်များဖြင့် ပြည့်နှက်သွားတော့သည်။ ဆိုင်မွန်က ပျက်ကျသွားသည့် ရဟတ်ယာဉ်အား ဖောက်ခွဲရန် အမိန့်ပေးလိုက်ပြီး တပ်ကိုရုပ်ကာ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်မှာ နှစ်ဆယ့်ရှစ်မိနစ်သာ ကြာသည်။

နောက်နေ့မနက်တွင် မြောက်ဗီယက်နမ်များ အကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်လာသောအခါ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကို

တွေ့သွားကြသည်။ ယင်း၏အမြီးမှာ တပ်မှူး၏ ရုံးရှေ့တွင် ကျောက်တိုင်ပမာ မိုးသို့ထောင်နေသည်။

အမေရိကန်အကျဉ်းသားများအား ဆွန်တေးအကျဉ်းထောင်မှ အဘယ်ကြောင့် ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်ကိုမူ မသိနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ စစ်ပြီးမှ သိရသည်မှာ အမေရိကန်အကျဉ်းသားများအား ထိုသို့မတိုက်ခိုက်စီ လေးလက ဒေါင်ပျိုင်းဆိုသော စခန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆွန်တေးအကျဉ်းထောင်ကို ဝင်စီးရာတွင် အမေရိကန် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်မျှ မလွတ်မြောက်ခဲ့။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်သို့ပန်းအားလုံးကို ဟန့်နိုင်သို့ ပြောင်းပို့ထားတော့သည်။

သူတို့ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လည်း ဆက်ဆံလာသည်။ အမေရိကန်သို့ပန်းများလည်း သူတို့ကိုကယ်တင်ရန် အထူးစစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲသည်ဟူသော သတင်းကိုကြားသဖြင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွခဲ့ကြသည်။ ဆွန်တေးအကျဉ်းထောင်ဝင်စီးမှုသည် အထူးစစ်ဆင်ရေးလေ့လာမှုများတွင် မကြာခဏ သင်ခန်းစာယူခဲ့ရသည်။ နောင် ဆယ်စုနှစ်များစွာတွင်လုပ်မည့် နက်ပကျူးနံ လုံစစ်ဆင်ရေးအတွက်လည်း နမူနာယူစေဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ကို မြောက်ဗီယက်နမ်နိုင်ငံထဲ နက်ရှိုင်းစွာပေးပို့ကာ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းမှအပ အဆုံးအရှုံးမရှိ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ စီစဉ်သူများ၏ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် မိမိဘက်မှ အကျအဆုံးမရှိဘဲ ရန်သူဘက်မှ သေကြေဒဏ်ရာရသူ ငါးရာကျော်ရှိခဲ့သည်။

ဆွန်တေးတွင်လုပ်သော စစ်ဆင်ရေးကို အစီအစဉ်ဆွဲသည်မှာ ဦးထုပ်စိမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ လေတပ် အထူးစစ်ဆင်ရေးအရာရှိများနှင့် မာဗင်ခရပ်စကီ ဦးဆောင်သော ရေတပ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်။

ခရပ်စကီ၏ သဘောထားကြောင့် ဆီးလ်အသိုင်းအဝန်းတွင် သူ့ကိုမလိုလားသူများ ပေါများခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ အစီအစဉ်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် နည်းဗျူဟာကျွမ်းကျင်မှုတို့ကြောင့် သူ့ကို အသိမှတ်ပြုလာခဲ့ကြရသည်။ ခရပ်စကီသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ အထူးသဖြင့် အငယ်တန်းအရာရှိများကို လေ့ကျင့်ပေးရာတွင် အထူးအကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိခဲ့သည်။ အခြေခံစစ်သင်တန်းမှ အောင်မြင်ခဲ့သော ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် အထူးစစ်ဆင်ရေးအတွက် စစ်ရေးနှင့် စီမံချက်ရေးဆွဲရေး သင်တန်းကို ခြောက်လတက်ရသေးသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် အိန်ဒိုနိုင်း တဟီရန်မြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးခြံစည်းရိုးပေါ်သို့ တစ်စုတက်လာသည်။ ထိုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နန်းကျဘုရင်ရှားအား

အိုစာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ဒုက္ခသည်အဆင့်ပေးကာ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၌ ကင်ဆာရောဂါ ကုသခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ဤသည်ကို မကျေနပ်သော အယာတိုလာ ခိုမေန်အစိုးရက အမေရိကန်သံရုံးကို ဦးတည်သည့် လူထုဆန္ဒပြပွဲတစ်ခု စီစဉ်သည်။ ဆန္ဒပြပွဲကို ဘန်းပြကာ ပတ်စဒရန် တော်လှန်ရေးအစောင့်တပ်က သံရုံးထဲသို့ စီးနင်းဝင်ရောက်ကာ သံတမန်များ၊ သံရုံးဝန်ထမ်းများနှင့် မရိန်း တပ်ဖွဲ့ဝင် စုစုပေါင်း ငါးဆယ့်နှစ်ယောက်အား ဓါးစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဓားစာခံများအား ပြန်လွှတ်ရန် ဆွေးနွေး သည်မှာလည်း လန့်ချိ၍ ကြာခဲ့သည်။

အီရန်တို့၏ လုပ်ရပ်ကို မကျေနပ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဓားစာခံများ၏ လုံခြုံရေးကို စိတ်မချသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် အမေရိကန်သမ္မတ ဂျင်မီကာတာသည် လင်းယုန်လက်သည်း စစ်ဆင်ရေးကို စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ဖွဲ့ပြီးခါစ ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့ခေါ် ကြည်းတပ်၏ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဆွယ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် စေလွှတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စစ်ဆင်ရေးမှာ ရှုပ်ထွေးသည်။ အဆင့်ဆင့်သော အာဏာ၊ ကွပ်ကဲမှုနှင့် ထိန်းချုပ်မှုများမှာလည်း ခပ်ဝါးဝါး ဖြစ်နေသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့ကို တင်ဆောင်သွားသော စီအိတ်ချ်-၅၃ ရဟတ်ယာဉ်သည် အီရန်နိုင်ငံအတွင်းပိုင်း သဲကန္တာရ တစ်နေရာ၌ ဆီဖြည့်နေရင်း လေတပ်၏ ရေနံတင်လေယာဉ် စီ-၁၃၀ နှင့် တိုက်မိကာ ပျက်ကျပြီး စစ်ဆင်ရေး ပျက်ပြား ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်ရှစ်ယောက် ကျဆုံးပြီး လေးယောက် မီးလောင်ခံရသည်သာမက လေယာဉ်နှစ်စီးပျက်ကာ ရဟတ်ယာဉ် အကောင်းငါးစီးလည်း ကျန်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့၏ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာများ၊ စကားဂှက်ဆိုင်ရာ ကိရိယာ များအပြင် စီမံချက် စာရွက်စာတမ်းများလည်း ကျန်နေခဲ့သည်။

ထိုသို့သော မအောင်မြင်မှုကြောင့် ရွေးကောက်ပွဲတွင်လည်း သမ္မတ ဂျင်မီကာတာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသည်။ အီရန် နိုင်ငံကလည်း အမေရိကန် ဓားစာခံများကို ၄၄၄ ရက်ကြာသည်အထိ ဆက်လက်ဖမ်းထားခဲ့သည်။ ရော်နယ်ရီဂင်သမ္မတ ဖြစ်လာသည့် ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်အခါမှ ပြန်လွှတ်ပေးသည်။ အီရန်ဓားစာခံကယ်တင်ရေး မအောင်မြင်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပူးတွဲအထူးစစ်ဆင်ရေးစစ်ဌာနချုပ်(ဂျက်ဆော့)ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ဂျက်ဆော့ မဖွဲ့စည်းမီ တပ်တိုင်း၏ အထူးစစ်ဆင်ရေးများအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို မိမိတို့တပ်၏ ဘတ်ဂျက် ထဲမှပင် သုံးစွဲခဲ့ကြရသည်။ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များ အသိုက်အဝန်းတွင် ထိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် နိုင်ငံရေးသမားများ အပေါ်ပင် ဩဇာညောင်းသည်။ ဤသည်မှာ တပ်ဖွဲ့အဆင့်တွင် လုပ်ကိုင်ရသည့် အခြေအနေ အဆင်ပြေသော်လည်း အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်များ၊ အထူးသဖြင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များမှာ အထက်မှတိုက်ခိုက်မှုကို ခံရသည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့မှာ ရေတပ်၏ အချစ်ကိုလည်း မခံရပေ။ နှစ်ပေါင်းများစွာပင် ရေတပ်အကယ်ဒမီ ဗိုလ်လောင်း

သင်တန်းဆင်းများကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တွင် အရာရှိအဖြစ်ထားပေး။

ဂျက်ဆော့သည် အမေရိကန်စစ်ဘက်၏ အထူးစစ်ဘက်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည့်တပ် ဖြစ်လာသည်။ ဘဏ္ဍာငွေမှာလည်း ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့၊ ရေတပ် ဆီးလ်တပ်စု ခြောက်နှင့် အမှတ် ၁၆၀ အထူးတပ်ခေါ် အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေး လေကြောင်းတပ်တို့အတွက် တိုးရလာသည်။ ထိုတပ်အားလုံးကို လက်ရွေးစင်တပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ဂျက်ဆော့၏ ဘတ်ဂျက်၊ တပ်ဖွဲ့အင်အား၊ ၎င်းတို့၏ အခြေစိုက်စခန်းနှင့် ဌာနချုပ်များကို ယခုတိုင် လျှို့ဝှက်ထားသည်။ ဂျက်ဆော့၏တာဝန်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးဖြစ်သည်။ ယင်းသည် အကြမ်းဖက်ဝါဒကို တိုက်ဖျက်သည့် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အဓိကလက်နက်ဖြစ်သည်။ ယင်း၏ တရားမဝင်ဆောင်ပုဒ်မှာ “နေရာမရွေး၊ အချိန်မရွေး” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဆီးလ် တပ်စုခြောက်၊ ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့နှင့် အထူးတပ်(တီအက်မ်) ၁၆၀ တို့သည် အပြိုင်ဖြစ်ကာ ဖိတ်၍ ခေါ်ခိုင်းရသည်။ အတော်ဆုံး ဆီးလ်စစ်ဆင်ရေးအဖွဲ့သားများ၊ စစ်သားများ၊ တိုက်ခိုက်ရေး လေတပ်သားများသာ စီမံ ချက်ကို မေးခွင့်ရှိသည်။ သူတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် အင်တာဗျူးလုပ်ပြီးသောအခါ အတွေ့အကြုံများသူများ၊ အလွန်တော်သူများ ကို “လက်ရွေးစင်သင်တန်း” ပေးသည်။

စစ်တပ်တွင် ဆီးလ်တပ်စု ခြောက်နှင့် ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို အမည်ပေးထားသည်။ သူတို့ကို “ ဂျက်ဒီ”ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဂျက်ဒီတပ်ဖွဲ့

ဆီးလ်တပ်စု ခြောက်ကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒစ်မာစင်ကိုက ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ သူသည် ထိုစဉ်က အမှတ်နှစ်ဆီလ်းတပ်ဖွဲ့မှ စစ်ဆင်ရေးအရာရှိဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ဖွဲ့ခဲ့သော ထိုတပ်စုသည် အမှတ်နှစ်ဆီလ်တပ်ဖွဲ့၏ တပ်စုအဖြစ်မှ စခဲ့သည်။ စေတနာ့ဝန်ထမ်း တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို “ရေကြောင်း ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်ရေးတပ်”အဖြစ် သင်တန်းပေးနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောထားသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံဇယားတွင်မူ မာစင်ကို ဖွဲ့ပေးသည့် ထိုတပ်အမည်မှာ “အမှတ်ခြောက်တပ်စု” ဖြစ်သည်။ ထိုနာမည်ကို နှစ်လခန့်အတွင်း “အမှတ်ခြောက် ရွှေလျားတပ်” ဟု ပြောင်းလိုက်သည်။ ယင်းကို အတိုအားဖြင့် မော့ခြောက်ဟုလည်း ခေါ်သည်။ မော့မှာ ကျေးဇူးသား ဝတ္ထုထဲမှ ယူထားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ မာစင်ကိုမှာ အင်ပါယာတည်ဆောက်သူဖြစ်သည်။ များမကြာမီ ကမ္ဘာ့အနှံ့ အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးတပ်ကို တပ်ဖွဲ့ဝင် ဆယ့်ခုနစ်ယောက်ဖြင့် သူဖွဲ့ခဲ့ပြန်သည်။

မာစင်ကိုသည် အချိန်ကိုက် နေရာကိုက်တွင် ရောက်နေသူဖြစ်သည်။ ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့မှာ နာမည်ပျက်ခဲ့သည်။ ၎င်း၏ စစ်ဆင်ရေး မအောင်မြင်မှုကြောင့် စစ်ဘက်စီစဉ်သူများသည် အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးတပ်များကို တစ်နေရာတည်းတွင်ထားခြင်းကို ပြန်လည်စဉ်းစားလာရသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် ဗီယက်နမ်တွင် သောင်းကျန်းသူ တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးတွင် နာမည်ရခဲ့သည်။ မာစင်ကိုသည် ရေတပ်၏ အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေး အရာရှိအဖြစ် ပင်တဂွန်သို့ သွားခဲ့သည်။ မာစင်ကိုက ရေကြောင်း စစ်ဆင်ရေးမှူးချုပ် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် သောမတ်ဘီဟေးဝပ်အား ရေတပ်အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက် ဖျက်ရေးတပ်နှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြသည်။ သူ့ကို ဖွဲ့ခွင့်ပေးပြီး

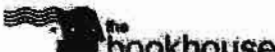
ဘဏ္ဍာငွေလည်း များများ ချပေးလိုက်သည်။

ဗာဂျီနီးယားပြည်နယ် လစ်တဲ ခရိတ်ရီ စစ်ဆင်ရေးတပ်သို့ သူပြန်လာသောအခါ ဒုတိယမြူး ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ကို တပ်မှူးလုပ်ရန်လည်း ငယ်လွန်းနေပြီး တပ်စုမှူးလုပ်ရန်မှာလည်း ကြီးလွန်းနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏အလုပ် ဖော်ပြချက်ကို ရေးကာ သူ၏တာဝန်ကို ချဲ့ထွင်ကာ တာဝန်ယူလိုက်သည်။ တရားဝင်အားဖြင့် အမှတ်နှစ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တွင် စစ်ဆင်ရေးအရာရှိဖြစ်သည်။ မာစင်ကိုသည် မော့ခြောက်၏ နိစ္စရူဝလုပ်ငန်းများကို ကြီးကြပ်သည်။ ထို့ပြင် ဆီးလ်တပ်စုခြောက်ကိုလည်း တခြားတပ်များမှ လူတော်များကို ခေါ်ယူကာ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ သူသည် ပင်တဂွန်၏ တိုးပွားလာသော အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေး ဘဏ္ဍာငွေကို ရအောင်လုပ်ယူရာတွင်လည်း တော်သူဖြစ်သည်။ သူက ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့ကိုပေးသည့် ငွေပမာဏအတိုင်း မော့ခြောက်မှရအောင်လည်း လုပ်သည်။ မကြာမီ သူ ငွေလည်း ရသည်။ တပ်လည်း ရခဲ့သည်။ သို့သော် ပြဿနာက သူ့ကို မည်သူက အမိန့်ပေးမည်နည်းဟူ၍ဖြစ်သည်။

သူက ဂျက်ဆော့နှင့် ချိတ်ဆက်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး ရေတပ်စစ်ဘက်နှင့် မချိတ်ဆက်မိအောင် လုပ်ယူသည်။ ယင်းမှာ အာဏာပီဆန်မှု ဖြစ်သော်လည်း သူကဖြစ်အောင်လုပ်သည်။ သူသည် အမှတ်နှစ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးဖြစ်သည်သာမက ရေတပ်၏ အထူးစစ်ဆင်ရေးအုပ်စုတွင်လည်း ရေတပ်ဗိုလ် ဖြစ်သည်။

ဂျက်ဆော့သည် ကြည်းတပ်မှ မွေးဖွားပေးလိုက်သည့် တပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် လေတပ်မှလူများလည်း ပါသည်။ ထိုလူများသည် အမှတ် ၁၆၀ အထူးတပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့လိုက်သောအခါ အဖွဲ့သစ်နှင့် မဆိုင်သလို ဖြစ်သွားရတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အခွင့်ကောင်းကို အမြဲတမ်းစောင့်တတ်သော မာစင်ကိုသည် ဂျက်ဆော့တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ် ရစ်ချဒ် စကော့ တက်အား ချဉ်းကပ်ပြန်သည်။ သူက မော့ခြောက်၏ တာဝန်ကို ကုန်းအခြေစိုက်မှ ပင်လယ်ပြင်နှင့် ကမ်းခြေအခြေစိုက်သို့ ပြောင်းလိုက်သည်။ သူက ဗိုလ်ချုပ်အား အကယ်၍ ကမ္ဘာအနှံ့ ဆောင်ရွက်နိုင်သောတပ်ဖွဲ့မျိုး လိုချင်သည်ဆိုလျှင် ယင်းမှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သာ ဖြစ်သည်ဟု တင်ပြသည်။ ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်၏ ခုနစ်ဆယ့်တစ်ရာခိုင်နှုန်းမှာ သမုဒ္ဒရာသာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့က ကုန်းတွင်းပိုင်းကို တာဝန်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး အမှတ်ခြောက် ဆီးလ် တပ်ဖွဲ့က ရေပိုင်းကို တာဝန်ယူမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာလည်း အဓိပ္ပာယ်တော့ ရှိသည်။ မာစင်ကို သူလိုချင်သလို ဖြစ်ခဲ့သည်။

ရေတပ်ထဲတွင်တော့ မာစင်ကိုသည် သူ့တပ်ကို ရောင်းပစ်ကာ ကြည်းတပ်သို့ ကူးသွားသည်ဟု တီးတိုးပြောနေကြ သည်။ ယင်းမှာလည်း သူဖွဲ့သည့်တပ်တွင် ထည့်အဖွဲ့မခံရသော အရာရှိများထံမှသာ ကြားရခြင်းဖြစ်သည်။ မော့ခြောက် ကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်အဖြစ် ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် တရားဝင်သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ထိုခြောက်ဟူသော ဂဏန်းကိုလည်း

မာစင်ကိုကပင် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့နှစ်ခုသာရှိသည်။ တပ်ဖွဲ့တစ်က ကော်ရိုရာဒိုတွင် ရှိပြီး တပ်ဖွဲ့နှစ်မှာ လစ်တဲခရိုတွင် ဖြစ်သည်။ မာစင်ကိုက သူတပ်သည် ရေတပ်အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်များထဲတွင် အတော်ဆုံးတပ် ဖြစ်ရမည်ဟု ကြွေးကြော်ထားသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ဟေးဝပ် ပင်စင်ယူသွားသည်။ ထိုအခါ မာစင်ကိုလည်း အားကိုးရာမဲ့သွားတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူလည်း ပြဿနာတော့သည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များတွင် သူ၏မဟာမိတ် မရှိတော့သည်ဖြစ်၍ သူလည်း လွှင့်ရတော့သည်။ သူ့နေရာကို ဗိုလ်ကြီး ဝှမ်မလီအား အစားထိုးခန့်အပ်လိုက်သည်။ ဝှမ်မလီသည် အတွေ့အကြုံလည်းရှိပြီး စွမ်းရည်လည်း ပြည့်ဝသူဖြစ်သည်။ မာစင်ကိုသည် သူကွပ်ကဲနေရသည့် နှစ်နှစ်တာကာလအတွင်း မောက်မာလှသဖြင့် သူတွင် လိုလားသူလည်းမရှိ ဖြစ်ခဲ့ရ သည်။ ထို့ကြောင့် ဝှမ်မလီ လွှဲပြောင်းတာဝန်ယူသည့်အချိန်တွင် သူလည်း ဥရောပသို့ အိမ်ပြန်လိုက်ရသည်။ တာဝန်လွှဲပြောင်းမှု အခမ်းအနား မလုပ်သည်မှာ ထပ်၏အစဉ်အလားကို ချိုးဖောက်ရာကျသည်ပြင် မာစင်ကို၏ ကျော်ကြားမှု ခေါင်းတလားကို နောက်ဆုံး သံချက်ရိုက်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်တော့သည်။

တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် “ဟန်ပြဿာဖြစ်ပြီး အရာမရောက်” ဟု တီးတိုးပြောနေကြသဖြင့် ဝှမ်မလီက ထိရောက် အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သောတပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ အကောင်းဆုံးလက်နက်ကိရိယာများကိုလည်း တပ်ဆင်ပေးသည်။ တပ်ဖွဲ့ခြောက် အဖွဲ့သားများအား ပေးထားသောပစ္စည်းများမှာ ထိပ်တန်းများချည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့တစ်ဦးချင်းစီတွင် ပစ္စည်းများထားရန် နေရာတစ်ခုစီရှိသည်။ သူတို့တစ်ဦးချင်း၏ ပစ္စည်းထားသည့် နေရာများမှာလည်း အာလာဒင်၏ လိုဏ်ဂူနှင့် တူသည်။ ထိုအထဲတွင် စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာ လက်နက်ကိရိယာ အစုံရှိသည်။ ရေငုပ်ကိရိယာများ၊ လေထီး၊ တောင်တက်ကြိုး၊ သံချွန်ပါဖိနပ်နှင့် ကြိုးများ၊ သော့ဖွင့်ကိရိယာ၊ အသက်ကယ်အိတ်၊ ဝေဟင်ဝတ်ဝတ်စုံ၊ ရေငုပ်ဝတ်စုံနှင့် တိုက်ခိုက်ရေး လက်နက်ကိရိယာမျိုးစုံတို့ ဖြစ်သည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း ကိုယ့်လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်ကို သိမ်းထား ရသည်။

အထူးစစ်ဆင်ရေးအတွက် အမ်-၄ ကာဘိုင်းများကို ပိုကြိုက်ကြသည်။ စကား ရိုင်ဖယ်နှင့် အမ်-၁၄ လက်မြှောင့် ရိုင်ဖယ်များကိုလည်း ကိုင်ကြသည်။ သို့သော် အမ်-၄ကို အကိုင်များသည်။ တာဝေး သဲကန္တာရ ကင်းလှည့်ခြင်းနှင့် အနီးကပ်တိုက်ပွဲများအတွက် လေဆာရောင်ခြည်သုံး ရိုင်ဖယ်မှန်ပြောင်းများ၊ လက်နှိပ်မီးများလည်း သုံးကြသည်။ ၄၀ မမ လက်ပစ်ခဲးလောင်ချာများလည်း ကိုင်ကြသည်။ ယင်းတို့သည် ကိုက်ရှစ်ရာအကွာကို ထိရောက်မှုရှိသည်။

တပ်ဖွဲ့ဝင်အများစုမှာ ကလက်ချန်ကော့ အေကေး-၄၇ ရိုင်ဖယ်ကို ကိုင်ကြသည်။ ယင်းမှာ နေရာတကာယူသွား

www.burmeseclassic.com

၍ ရနိုင်ပြီး သေနတ်ဂျမ်းဖြစ်ခြင်းလည်း နည်းသည်။ ထို့ပြင် အကြမ်းဖက်သမားများကလည်း ထိုသေနတ်မျိုးကို ကိုင် တတ်၍ ဖြစ်သည်။ အေကေကို မှန်ပြောင်းတပ်လိုက်လျှင် ရန်သူကို အသာစီးယူနိုင်သည်။

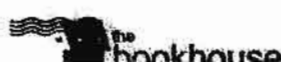
ဂွမ်လီ တာဝန်ယူပြီး လအနည်းငယ်အကြာ ၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကာရီဘီယံပင်လယ်အတွင်းရှိ ဂရင်နာဒါကျွန်းနိုင်ငံတွင် အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအာဏာသိမ်းမှုမှာ အတော်ပင် မသင်္ကာဖွယ်ဖြစ်သည်။ ဂရင်နာဒါ နိုင်ငံသို့ ကျူးဘား ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သား ရာနှင့်ချီ၍ လွှတ်ထားသည်။ နိုင်ငံတာလေဆိပ် အပြီးသတ် ဆောက်လုပ် ရန်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် ဂြိုဟ်တုများအရ လေယာဉ်ပြေးလမ်းများ အချိန်ကိုက် ပြီးစီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ သို့သော် ကျူးဘားများ ဆက်လက်နေထိုင်ကာ မြေညီစက်များဖြင့် မြေများကို ဟိုသယ်သည်သယ်လုပ်နေကြသည်။ ကျူးဘားတို့သည် ပစ္စည်းများကို လက်ခံရယူနေသည်။ ထိုပစ္စည်းများကို သင်္ဘောကျင်းမှ ညဘက်တွင် သယ်ယူပြီး အလုပ်တံထားသည့် လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များတွင် တပ်ဆင်ကြသည်။ စင်စစ်တွင် ကျူးဘားအင်ဂျင်နီယာများမှာ အထူးတပ်ဖွဲ့ စစ်သားများဖြစ်ကြပြီး ပစ္စည်းများဆိုသည်မှာလည်း သံချပ်ကာကားများ၊ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များနှင့် မြေပြင်မှ ဝေဟင်ပစ် ဒုံးကျည်များ ဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်မြူနစ်ဝါဒအားသန်သော ဂရင်နာဒါစစ်အရာရှိ ဟဒ်ဆန်အော်စတင်သည် ဂရင်နာဒါသမ္မတ မောရစ်ဘစ်ရှော အား ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးချုပ် ဆာပိတာဆချွန်ကိုလည်း ဖမ်းဆီးထားသည်။ ဂရင်နာဒါ ပြည်သူများက ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြသောအခါ အော်စတင်က နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တွေ့သမျှ ပစ်ခတ်ခွင့်ကာမျိုးအမိန့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ဤတွင် ကျူးဘားတို့က ဝင်လာသည်။ ကျွန်းပေါ်ရှိ အရေးပါသည့်နေရာများတွင် ၎င်းတို့၏ သံချပ်ကာကားများ၊ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ ချထားလိုက်သည်။ ယင်းမှာ ကျူးဘားတို့၏ လက်ချက်ဖြစ်တော့သည်။

အမေရိကန်ဆေးကျောင်းသား တစ်ထောင်လောက်သည် ဂရင်နာဒါရှိ စိန့်ဂျော့တက္ကသိုလ်တွင် တက်နေသည်။ ကျူးဘားတို့က ထိုတက္ကသိုလ်ကို ဝိုင်းထားပြီး ကျောင်းသားများအား ကိုယ့်အဆောင်ထဲတွင် နေကြရန် အမိန့်ပေးထားသည်။ အိမ်ရှင်တွင် အမေရိကန်ဓားစာခံများ အဖမ်းခံရသည်ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့် သမ္မတ ရော်နယ်ရေဂင်သည် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အရေးပေါ်ဒေါ်သစစ်ဆင်ရေးသည် ရေတပ်အထူးစစ်ဆင်ရေး၏ အချိုးအကွေ့တစ်ခု ဖြစ်သည်။

စစ်ဆင်ရေးတွင် တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ ဆောင်ရွက်မှုမှာ အောင်မြင်သည်။ သို့သော် စိတ်မကောင်းစရာအဖြစ်နှင့်လည်း ကြုံခဲ့ရသည်။ တိုက်ပွဲမစမီ ကမ်းခြေ၌ ဆုံကြစဉ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်လေးယောက် ပျောက်သွားခဲ့သည်။ ယင်းမှာ မဖြစ်သင့်သော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်သည်။

ဂရင်နာဒါကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆီးလ် အမှတ်ခြောက်သည် စွမ်းရည်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ဝှမ်းမလီ ဦးဆောင်သော ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးချုပ် ဆက္ကန်းကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ရုံမက လွတ်လပ်သော ဂရင်နာဒါ အသံလွှင့်ရုံမှ အသံလွှင့်စက်ကို ဖြုတ်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် သုံးသပ်မှုများအရ ထိုကျွန်းနှင့် ပတ်သက်သော ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများမှာ တိကျမှုမရှိကြောင်း တွေ့ခဲ့ရသည်။ စီအိုင်အေအရာရှိများသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တစ်ခုအား ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားကြော်ငြာ တစ်ခုတွင် ပစ်မှတ်ကို ဘောလ်ပင်နှင့် ဝိုင်းပြကာ ပေးခဲ့သည်။ ကျူးဘားတို့၏ တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းကိုလည်း လျှော့၍ တွက်ပြထားသည်။ အမေရိကန် မြေပြင်တပ်များသည် ကျူးဘားတို့သုံးသည့် ဆိုဗီယက်လုပ် ခေတ်မီသော လေယာဉ်ပစ် အမြောက်များနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ တိုက်ရည်ဝ ကျူးဘားတပ်ဖွဲ့များသည် ရဟတ်ယာဉ်များကို ပစ်ချနိုင်ရုံမက ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ များကိုပင် ဝိုင်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ သင်ခန်းစာယူစရာ ဖြစ်တော့သည်။

ဂရင်နာဒါတွင် စီအိုင်အေသည် စိတ်ပျက်စရာများ ဆက်လက်လုပ်ခဲ့သည်။ တပ်ဖွဲ့မှူး ဒေါ်နယ် ကင့်ဘဲဦးဆောင် သော ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် အသံလွှင့်ရုံမှ စတူဒီယိုများကို သိမ်းထားစဉ် သူ၏စစ်ဆင်ရေးအစီအစဉ်မှာ စီအိုင်အေ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် မရိန်းတပ်ခွဲတစ်ခွဲ နံနက် ၉ နာရီတွင်လာ၍ အသံလွှင့်စက်ကို ဖြုတ်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

စီအိုင်အေတို့ လုံးဝပေါ်မလာခဲ့။ မရိန်းတပ်ဖွဲ့ကတော့ လာချင်သည်။ သို့သော် သူတို့တွင် မြေပုံကမရှိ။ စီအိုင်အေသည် မြေပုံများ ထုတ်ပေးရမည်လည်း ဖြစ်သည်။ ကင့်ဘဲနှင့် သူတပ်ဖွဲ့သည် အသံလွှင့်ရုံကို ဆယ်နာရီကျော် ကြာအောင် သိမ်းထားခဲ့သည်။ ထိုအတောအတွင်း သံချပ်ကာကားများ နောက်ခံဖြင့် တိုက်လာသော ကျူးဘားတို့ကိုလည်း ပြန်တိုက်နေရသေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကင့်ဘဲ၏ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များတွင် ကျည်ကုန်သွားတော့သည်။ ထို့ကြောင့် အသံလွှင့်ရုံကို ဖောက်ခွဲကာ တောထဲသို့ ထွက်ပြေးရတော့သည်။

ကင့်ဘဲနှင့် သူတပ်ဖွဲ့ဝင်သုံးယောက်မှာ ဒဏ်ရာရခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ဂြိုဟ်တု ရေဒီယိုစက်များမှာလည်း သေနတ်မှန်ကာ တစ်စစဖြစ်စီကုန်သည်။ သူတို့သည် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် လာကြိုမည့်နေရာတွင် နေရာယူလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာလည်း စီအိုင်အေတို့ ပေါ်မလာပြန်။ စိတ်ကလည်းတို၊ ကျူးဘားခြေလျင်တပ်များကလည်း နောက်ကလိုက်လာ သည်မို့ ကင့်ဘဲတွင် နောက်ဆုံးလုပ်ရန် တစ်ခုသာကျန်တော့သည်။ ညကလည်း မှောင်လာပြီမို့ သူက သူလူများအား ချောက်ကမ်းပါးပေါ်မှ ပင်လယ်ထဲသို့ ခုန်ချရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သူကိုယ်တိုင် ဒဏ်ရာရနေသော်လည်း ဒဏ်ရာ ပိုပြင်းထန်သည့် သူတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ကို တွဲကာ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ရေကူးသွားခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူလူများကို ဦးဆောင်ကာ ငါးမိုင် ရေကူးသွားပြီး အမေရိကန်ဖျက်သင်္ဘောဆီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုသည်မှစ၍ တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် စီအိုင်အေပေးသည့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းနှင့် စစ်ဆင်ရေးမျိုးကို မည်သည့်အခါမျှ မလုပ်တော့ပေ။ အပေါ်ပိုင်းအဆင့်တွင် နှစ်ဖက် သင့်သင့်မြတ်မြတ်ရှိသော်လည်း အောက်ခြေအဆင့်တွင်မူ စီအိုင်အေမှာ ရယ်စရာဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်မျှမကျော်သေး ကမ္ဘာ့တခြားတစ်နေရာတွင်လည်း တခြားဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ မနှစ်မြို့ဖွယ် အံ့အားသင့်စရာတစ်ခုနှင့် ကြုံခဲ့ရပြန်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဒေသခံ စီအိုင်အေအမှုကို အရာရှိ၏ အကူအညီမရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂရင်နာဒါတွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၊ ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့၊ မရိန်းတပ်ဖွဲ့နှင့် ရိန်းဂျားတပ်ဖွဲ့များ စစ်ဆင်ရေးလုပ်နေစဉ် ရန်သူအသစ်တစ်ဦးက ခေါင်းထောင်လာပြန်သည်။ ယင်းမှာ ဘောဂ္ဂတ်တွင်ဖြစ်သည်။

တစ်ကိုယ်တော်

၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် လေးတန်မာစီးဒီးထရပ်ကားတစ်စီး လက်ဘနွန်စစ်တပ် စစ်ဆေးရေးဂိတ်ပေါက်မှ ဖြတ်ကာ နိုင်ငံတကာလေဆိပ် ကားများရပ်နားရာနေရာသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့သည်။ ကားသည် စက်ဝိုင်းပတ်ပတ်ကာ အရှိန်ယူပြီးနောက် သံခြံစည်းရိုးကို ဝင်တိုက်သည်။ ကားသည် စစ်ဌာနချုပ်အဝတွင် သဲအိတ်များဖြင့် ကာထားသည့် ကတုတ်များအကြား မောင်းဝင်သွားသည်။ ကားဘီးမှာ လမ်းနှင့်ပွတ်ကာ အသံမြည်ပြီး မရိန်းတပ်အစောင့်များကိုဝါဘန်ပါနှင့်ချိတ်ကာ အဆောက်အအုံ၏ရှေ့ မြေကွက်လပ်သို့ မောင်းလာခဲ့သည်။

ထို့နောက် စနက်တံမီးကျားပေါက်ကွဲပြီး အမေရိကန်မရိန်းတပ်သား ၂၄၃ ယောက် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို နိုင်ငံတကာ ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်အဖြစ် ပို့လွှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘေရွတ်မြို့ရှိ မရိန်းတပ်ရင်းဌာနချုပ်တွင် ဖောက်ခွဲလိုက်သော ထိုစိုးမှာ သမိုင်းတွင် နယူးကလီးယားမဟုတ်သော စိုးများထဲတွင် အကြီးဆုံးစိုးဖြစ်သည်။ ဌာနချုပ်အဆောက်အအုံ၏ အစိတ်အပိုင်းအများစုမှာ အနှုန်ဖြစ်သွားသည်။ နောက်စက္ကန့်နှစ်ဆယ်အကြာတွင် အလားတူ ထရပ်ကားစိုးတစ်လုံး ပြင်သစ် တပ်ဆွယ်ဌာနချုပ်ရှေ့တွင် ပေါက်ကွဲပြန်သည်။ ထိုစိုးကြောင့် ပြင်သစ်လေထီးတပ်ဖွဲ့ဝင် မြောက်ဆယ် သေဆုံးပြီး နောက်ထပ် ငါးဆယ်လည်း ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ထိုစိုးခွဲမှုမှာ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် အကြမ်းဖက်မှုမတိုင်မီ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား အကြီးကျယ်ဆုံး အကြမ်းဖက်မှု ဖြစ်သည်။

ဘေရွတ်မြို့ ဖောက်ခွဲမှုတွင် သေဆုံးခဲ့ရသည့် မရိန်းတပ်သားများအား ဂုဏ်ဖြူသောအားဖြင့် မြောက်ကာရိုလိုင်းနားပြည်နယ် ဂျက်ဆွန်ဗီးမြို့တွင် မြေးရုပ်တစ်ခု ထု

လုပ်ထားသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးယူနီဖောင်းနှင့် မရိန်းတပ်သားပုံအောက်တွင် “သူတို့ ငြိမ်းချမ်းစွာလာကြသည်” ဟု ရေးထိုးထားသည်။ ထိုကြေးရုပ်လိုပင် ထိုအဖြစ်အပျက်ကိုလည်း အများက မေ့ပျောက်ထားခဲ့ကြသည်။

ဝါရှင်တန်ဒီစီတွင်မူ ထိုသို့မေ့ပျောက်ထားသည်မှာ ပို၍ ရည်ရွယ်ချက်ရှိသည်။ ဘေရွတ်ရှိ စီအိုင်အေရုံးက ထိုသို့ လာရောက်ဖောက်ခွဲမည်ကို မသိခဲ့။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များအတွက်မူ ဘေရွတ်အဖြစ်အပျက်သည် စီအိုင်အေလုပ်ပေးလုပ်မှန်း သိသာပေသည်။ လက်ဘနွန်နိုင်ငံတွင် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီတစ်ခုတော့ ရှိသည်။ သတင်းလည်း စုဆောင်းသည်။ မျှဝေမပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလဆန်းပိုင်းတွင် အီရန်အစိုးရနှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ ဒမတ်စကတ်မြို့ရှိ အီရန်သံရုံးတို့ အကြား ရေးဒီယိုဆက်သွယ်ချက်တစ်ခုကို အမျိုးသားလုံခြုံရေးအေဂျင်စီက ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိခဲ့သည်။ ထိုဆက်သွယ်ချက်ကို ဘေရွတ်တွင် ဖောက်ခွဲပြီးနောက် သတင်းပတ်များစွာကြာမှ စကားတုတ်ဖော်သည်။ ထိုဆက်သွယ်ချက်အရ အားပြင်း၍ ခေတ်မီသော ထရပ်ကားဗုံးနှစ်လုံး ဖောက်ခွဲရန် အီရန်အစိုးရက အမိန့်ပေးထားကြောင်း သိရသည်။ ဗီဘီအိုင်အီးဒီ(ကားတင် လက်လုပ်ဖောက်ခွဲပစ္စည်း-ဗီဘီအိုင်)ဗုံးများကို အီရန်တော်လှန်ရေးအစောင့်တပ်မှ နည်းပညာရှင်များက လုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကို ဆီးရီးယားစစ်တပ်က ဘီကာတောင်ကြားမှတစ်ဆင့် သယ်ပို့ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွေးချယ်ထားသော ရက်မှာလည်း ၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်သည်။ ယင်း မှာ ရှားဘူရင်အား အမေရိကန်က နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့်ပေးသည့် ခြောက်နှစ်ခြောက်နေ့ဖြစ်သည်။ ယင်းကို အမျိုးသားလုံခြုံရေး အေဂျင်စီကလည်း ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိထားသော ဆက်သွယ်ချက်ကို စကားတုတ်ဖော်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် ကြိုတင်သိထားမည် ဖြစ်သည်။ ဘေရွတ်သို့ ထိုဆက်သွယ်ချက်ပေးပို့ရန် ပျက်ကွက်ခြင်းသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ခံရမှုနောက်ပိုင်း အဆိုးရွားဆုံးသော ပျက်ကွက်မှုဖြစ်သည်။ အမျိုးသားလုံခြုံရေးအေဂျင်စီသည် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် တိုက်ခိုက်ခံရမှု တွင်လည်း သာဠာဆိုးသောပျက်ကွက်မှုရှိခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ခုမှာ ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခု ခြားခဲ့သည်။

ဘေရွတ်တွင် ဗုံးကွဲပြီးနောက် အမျိုးသားလုံခြုံရေးအေဂျင်စီသည် အမေရိကန်သမိုင်းတွင် ရှက်စရာအကောင်းဆုံးနှင့် စက်ဆုပ်စရာအကောင်းဆုံး ဗုံးဖိမှုများ လုပ်ခဲ့သည်။ အပျက်အစီးပုံအောက်မှ နောက်ဆုံး မရိန်းတပ်သားအလောင်းကို ဆွဲထုတ်၍မှမပြီးခင် အမျိုးသားလုံခြုံရေး အေဂျင်စီသည် ၎င်းကို၎င်း ကာကွယ်မှုများ လုပ်ခဲ့သည်။

မရိန်းတပ်နှင့် ကွန်ဂရက်က ထိုအဖြစ်အပျက်အတွက် ကြားနာစစ်ဆေးရာတွင် ထိုအေဂျင်စီ၏ ဒါရိုက်တာ လင်ကင်းဒီဖောင်ရာသည် ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိသော ဆက်သွယ်မှုကို ထည့်မပြောဘဲ ထွက်ဆိုသွားသည်။ ထိုသို့ တ-ကိုယ်ကောင်းလုပ်ဆောင်မှုကြောင့် အဖြစ်မှာ မသေဘဲကျန်ခဲ့သည့် မရိန်းတပ်အရာရှိများအပေါ် ပုံကျသွားတော့သည်။ စီအိုင်အေက

www.burmeseclassic.com

နောက်မှ အားပေးသော အမျိုးသားလုံခြုံရေးအေဂျင်စီ(အင်န်အက်အေ)သည် ထိုဗုံးခွဲသည့် လက်သည်မှာ အမဲခေါ် ဘောဂ္ဂလ် လမ်းပေါ်ရှိကမ်းတစ်ခုအပေါ် ထိုးချသည်။ တင်ပြပုံကတော့ အံဝင်ခွင်ကျပင်။

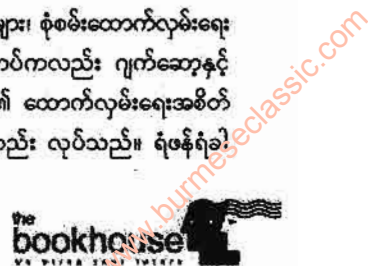
ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်ရန် အလားအလာရှိနေသော လက်ဘနွန်မှ မရိန်းတပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး တင်မ်ဂျာရောက်တီအား ထိုဗုံးခွဲမှုကို ကြိုတင် မတွက်ဆနိုင်မှုအတွက်ဆိုကာ ရာထူးမှ ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။ သူ၏ အမှုဆောင်အရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဂျင်ဂျာလိုက်မှာလည်း ဗုံးစမှန်ကာ လေဖြတ်သွားခဲ့သည်။ သူ့အား အလုပ်မှရပ်စဲခြင်း အကြောင်းကြားစာကို ရေတပ်ဆေးရုံသို့ လာပေးသည်။

စီအိုင်အေနှင့် အင်န်အက်စ်အေတို့သည် လေဆိပ်မှ မရိန်းအရာရှိများအပေါ်လည်း အပြစ်ပုံချခဲ့သေးသည်။ အမေရိကန်စစ်သမိုင်းတွင် အေဂျင်စီနှစ်ခုပေါင်းပြီး ထိုမျှလောက် သွေးအေးစွာ ရက်စက်သည့်လုပ်ရပ်မျိုး မရှိခဲ့ပေ။ လင်းကင်းဖော်ရာသည် မရိန်းတပ်အရာရှိများအား စားစီးစွာ အနားယူစေ၍ သိက္ခာချခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကမူ ရာထူးတွင် ဆက်နေရာ ကြယ်လေးပွင့်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအထိ ရာထူးတက်ခဲ့သည်။

အီရန်နှင့် ဒမတ်စကတ်အကြား ရေဒီယိုဆက်သွယ်ချက်ကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်ကျမှ ထုတ်ပြန်သည်။ သတင်းလွတ် လပ်ခွင့် အက်ဥပဒေအရ ဘောဂ္ဂလ် မရိန်းတပ်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျာရောက်တီက တောင်းဆိုသဖြင့် ထုတ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဘောဂ္ဂလ်အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပြီးနောက် ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခုအထိ အင်န်အက်စ်အေသည်အချိန်အလိုက် ကြိုတင်တွက်ကိန်းများ၊ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ မထုတ်ပြန်တော့ပေ။ ယင်းကို ဂျက်ဆော့က စောင့်ကြည့်နေသဖြင့် သိနေခဲ့သည်။

ဘောဂ္ဂလ်နှင့် ဂရင်နာဒါ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဂျက်ဆော့တပ်မှူးသည် ထောက်လှမ်းရေးသတင်း စုဆောင်းခြင်းနှင့် ရန်သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ကြိုတင်မှန်းဆရေးတို့တွင် သမားရိုးကျလမ်းကြောင်းများကို အားကိုး၍ မရတော့ကြောင်း သဘောပေါက်သွားသည်။ ဂျက်ဆော့သည် စီအိုင်အေ၊ အင်န်အက်စ်အေနှင့် အက်စ်ဘီအိုင်တို့ကို “လူပျက် သုံးကောင်” ဟုလည်း သဘောထားသည်။ ထိုအေဂျင်စီများအကြား ပေါင်းကြိုလိုက်၊ အချင်းချင်း ပြိုင်လိုက်ဖြစ်နေသည့် အပြင် နည်းပညာအားနည်းမှုလည်း ရှိသဖြင့် ဂျက်ဆော့သည် ထောက်လှမ်းရေးသတင်း လိုချင်သည်ဆိုလျှင် မိမိတို့ဘာသာ စုဆောင်းရမည်မှန်း သိနေသည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့အမှတ်ခြောက် တိုးချဲ့လာသည်နှင့်အမျှ ဂျက်ဆော့သည် နည်းပညာရှင်များ၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး ပညာရှင်များ၊ သုတေသနပညာရှင်များကို စုဆောင်းလာသည်။ အမှတ်လေး စစ်ဆင်ရေးတပ်ကလည်း ဂျက်ဆော့နှင့် ပေါင်းလာကာ “မမြင်ရသောအင်ပါယာ” ကို တည်ဆောက်လိုက်တော့သည်။ ဂျက်ဆော့၏ ထောက်လှမ်းရေးအစိတ် အပိုင်းသည် လျှို့ဝှက်သမျှတွင် အလျှို့ဝှက်ဆုံး စီမံချက်များကို ချသည်။ နာမည်မျိုးစုံနှင့်လည်း လုပ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ

ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် တည်နေရာကိုပါ ပြောင်းပစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အပြင်လူများအဖို့ ဂျက်ဆော့ ဘယ်မှာရှိမှန်းလည်း မသိ။ ဘာလုပ်မှန်းလည်း မသိနိုင်ပေ။ တပ်ဖွဲ့သစ်ကို ပေးသည့်အမည်ကတော့ တပ်နှင့်လိုက်ဖက်သည်။ “မီးခိုးရောင် မြေခွေး” ဟူ၏။

အကြမ်းဖက်ဝါဒတိုက်ဖျက်ရေး ဖြစ်လာသောအခါ ဂျက်ဆော့သည် သုံးသပ်မှုများကို မိမိဘာသာလုပ်ကာ ပစ်မှတ်ကို မိမိတို့ဘာသာရှာသည်။ စီအိုင်အေတွင် လူသားနှင့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်း စုဆောင်းမှုပုံစံမှာ နည်းသွားခဲ့သည်။ သို့သော် အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးတွင်မူ အတော်ပင် လျှို့ဝှက်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်း အတော်များများသည် ကာကွယ်ရေး တန်ပြန်တိုက်ဖျက်မှုအဖွဲ့များဖွဲ့ကာ အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ စစ်ဆင်ရေးနည်းစနစ်နှင့် စွမ်းရည်များအပေါ် သုံးသပ်မှုများ ထုတ်ပေးသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်းများသည်ပင် စီအိုင်အေထက် သာလွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြသည်။ အင်န်အက်စ်အေ၏ ဒေါ်လာဘီလျံနှင့်ချီကာတန်သော စုပါကွန်ပျူတာများသည် မထိရောက်လှချေ။ ဂျက်ဆော့ကမူ ပြိုဟ်တုနုန်းများ၊ အမိန့်နှင့် အစီအစဉ်များကို သယ်ပို့ပေးသည့် ယုံရသည့်လူများအားကိုးကာ လွှတ်အောင်ရှောင်နေနိုင်ကြသည့် အကြမ်းဖက်သမားများအား ဖိကုပ်ဖမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် အီတလီ ခရီးသည်တင်သင်္ဘော အာချီးလော်ရှိပေါ်သို့ ပါလက်စတိုင်း ခြောက်ယောက်ခန့် တက်လာသည်။ ယင်းမှာ မြေထဲပင်လယ်ထဲတွင် ဖြစ်၏။ မူလရည်ရွယ်သည်မှာ သင်္ဘောကို ပြန်ပေးခဲ့ကာ ဆီးရီးယားနိုင်ငံသို့ ယူသွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆီးရီးယားက သူတို့ကို ဝင်ခွင့်မပေးပေ။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆိုးကာ အမေရိကန်ခရီးသည် ဂျူးလူမျိုး လီယွန်ကလင်းဟော့ဖာအား သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ထိုလူမှာ မသန်မစွမ်းလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုအတွက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်ကို လွှတ်ကာ သင်္ဘောကို ပြန်ယူလာရန် စီစဉ်သည်။ လာရောက်တိုက်ခိုက်မည် ကို သတိပေးသည့် ရုရှားစကားဝှက်နှင့် ဆက်သွယ်ချက်အား ဖျက်မည့်သူများကလည်း ဒမတ်စကတ်တွင် ရောက်နေသည်။ ပြန်ပေးသမားများသည် သင်္ဘောကို လှည့်ပတ်မောင်းပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံ အလက်ဇန်းဒရီးယားဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူတို့ကို သူရဲကောင်းများပမာ ကြိုဆိုကြသည်။ အီဂျစ်သမ္မတ ဟော်စနီ မူဘာရတ်ကလည်း ပါလက်စတိုင်းခေါင်ဆောင် ယာဆာ အာရာဖတ်နှင့် လက်ဝါးရိုက်ကာ ပြန်ပေးသမားများအား အီဂျစ်လေကြောင်း ၇၃၇ ဖြင့် တင်ပေးလိုက်သည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် အီဂျစ်လျှို့ဝှက်ရဲများနှင့် စောင့်ကြပ်ကာ လေယာဉ်သည် တူးနီးရှားနိုင်ငံဘက်သို့ ပျံသန်းသွားသည်။ သိပ်ပေးဝေး မရောက်လိုက်။ ယူအက်စ်အက်စ် ဆာရာတိုဂါ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောပေါ်မှ တွစ်ကက် တိုက်လေယာဉ်များ သည် အီဂျစ်လေယာဉ်အား စတုရန်းကျွန်းရှိ နေတိုးအခြေစိုက်စခန်းသို့ ဆင်းသက်ခိုင်းသည်။

သူတို့ကို လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်တွင် စောင့်နေသည်မှာ တပ်စုမှူးဗိုလ် အေဗရီပစ်ကာမင် ဦးဆောင်သော

ဘုန်းစံမင်း လေယာဉ်အုပ်တပ်စုဖြစ်သည်။ သူက လက်ဖြောင့်တပ်သားများကို လွှတ်ကာ အကြမ်းဖက်သမားများကို အညံ့ခံရန် ပြောသည်။ ခဏကြာတော့ ရက်မင်း တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များပါသည့် စီ-၁၄၄ လေယာဉ်နှစ်စီး အီကူလေကြောင်း လေယာဉ်နောက်တွင် ဆိုက်ကပ်လာသည်။ ပြန်ပေးသမားများ ပြန်ပေးဆွဲခံလိုက်ရသည်။ ရာဇသံကြောင့် အကြမ်းဖက်သမားများ အညံ့ခံလိုက်ရသည်။

အညံ့ခံသူများကို အီတလီတွင် ချုပ်ထားမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ အမှားဖြစ်သည်။ အီတလီဝန်ကြီးချုပ် ဘက်တိုနိုကရပ်စီသည် အဘူအဘတ်နှင့် တခြားအကြမ်းဖက်ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်နှင့် ညှိနှိုင်းကာ အကြမ်းဖက်သမား များအား အီတလီ လေတပ်ယူနီဖောင်းများ၊ ခရီးသွား စာရွက်စာတမ်းအသစ်များပေးကာ ရဲအစောင့်အကြပ် ခြံရံကာ လေယာဉ်ဖြင့် အီရတ်နိုင်ငံ ဘဂ္ဂဒက်မြို့သို့ ပို့ပေးလိုက်သည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် လစ်ဗျားခေါင်းဆောင် မူဟာမာကဒတ်ဖီသည် ဘာလင်မြို့ ဒစ္စကိုကပွဲရုံအား ဗုံးခွဲရန်အိမ်နီးပေးခဲ့ရာ အမေရိကန် စစ်ဘက်ဝန်ထမ်းနှစ်ယောက်နှင့် ဂျာမန်အရပ်သားလေးယောက်တို့ သေဆုံးပြီး လူနှစ်ရာ ကျော် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သည်။ သမ္မတ ရော်နယ်ရေဂင်က အယ်လ်ဒိုရာဒို ကန်ယွန်စစ်ဆင်ရေးဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

ဧပြီလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်မှ ပစ်မှတ်ရှာ တပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ကို လစ်ဗျားနိုင်ငံ ထရိုပိုလီမြို့ ကမ်းခြေတစ်နေရာသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ သူတို့၏ စကားဝှက်အမည်များမှာ အပါချီနှင့် အရာပါချီတို့ ဖြစ်သည်။ တပ်ဖွဲ့နှစ်ခု သည် လေဆာပစ်မှတ်ရှာကိရိယာကို ဆင်လိုက်ပြီး ဘက်အယ်လ် အစီဖီယာရှိ ကဒတ်ဖီ၏ ဌာနချုပ်ကို ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။ အီတလီနိုင်ငံသည် အမေရိကန်၏ စစ်ဆင်ရေးကို မပျက်ပျက်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ပထမဆုံး အီတလီက စစ်ဆင်ရေး လေယာဉ်များအား ဆစ်ဂနီလာမြို့ရှိ နေတိုးအခြေစိုက်စခန်းတွင် ဆီဖြည့်ခွင့်မပေးခဲ့။ ထို့နောက် ဝန်ကြီးချုပ် ဘက်တိုနို ကရပ်စီသည် လစ်ဗျားခေါင်းဆောင် ကဒတ်ဖီအား အမေရိကန် လေကြောင်းတိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့များ လာနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ကဒတ်ဖီသည် သူ့စံအိမ်ကြီးအား ဗုံးမကြဲမီကလေးတွင် ထွက်ပြေးသွားနိုင်ခဲ့သည်။ သူ ကံကောင်းသွားခဲ့သည်။

လေဆာပစ်မှတ်ခံရပြီး ဆယ့်ခြောက်လုံးအနက် ဆယ့်သုံးလုံးမှာ ကဒတ်ဖီ၏ ခြံဝင်းအတွင်း ကျရောက်ကာ လင်းထိန် သွားတော့သည်။ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုများတွင် အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်တော့သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုတွင် ကဒတ်ဖီ၏ မွေးစားမယားပါသမီး သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု နောက်ပိုင်းတွင် ကဒတ်ဖီက ဝန်ခံခဲ့သည်။ ယင်းမှာ မှန်ကောင်းမှ မှန်မည်။ သို့သော် ကဒတ်ဖီသည် သူ့သေဖို့ အတော်နီးခဲ့ကြောင်းတော့ သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ် များနှင့် ၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတစ်လျှောက်လုံး တစ်နိုင်လုံးအနှံ့ အိမ်များခွဲ၍ နေသွားခဲ့သည်။ တစ်အိမ်တွင် နှစ်ညဆက်တိုက်

မအိပ်။

ထိုစစ်ဆင်ရေး၏ တခြားပစ်မှတ်များမှာ စစ်လေယာဉ်ကွင်းများနှင့် အကြမ်းဖက်သင်တန်းကျောင်းများ ဖြစ်သည်။ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုပြီးသည့်နောက် အပါချီနှင့် အရာပါချီ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တို့သည် အမျိုးသမီးစစ်ကောလိပ်မှတစ်ဆင့် ကမ်းခြေကိုဖြတ်ကာ ပင်လယ်ပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

လစ်ဗျားလေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ မှောင်သောကောင်းကင်ပေါ်တွင် လွင့်ပျံကုန်သည်က အရာပါချီတပ်ဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်က မြင်ခဲ့ရသည်။ “ခစ္စနေပြခန်းကျနေတာပဲ” ဟု သူကဆိုသည်။ ဘက်အယ်လ်အီစီဒီးယားမှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ အောက်တွင် စိစိညက်ညက်ကြေခဲ့ရသည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ် ပါရှန်ပင်လယ်ကျွေ၌ ပရိုင်းချန်စ် စစ်ဆင်ရေးလုပ်တုန်းကလည်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ ခြောက်သည် ပုံပိုးမှုအခန်းမှ များစွာပါဝင်ခဲ့ရသည်။ အက်စ်အိုအေအာရ် လေကြောင်းတပ်ရင်း အကူအညီဖြင့် အီရန်စစ်သင်္ဘော အီရန် အကူကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သင်္ဘော၏ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရေမြှုပ်မိုင်းများ အပြည့်ပါလာသည်။ ယင်းတို့ကို ပါရှန် ပင်လယ်ကျွေတွင် မြှုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ နောက်တစ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ ပင်လယ်ရေကြောင်းသင်္ဘောများကို တိုက်ခိုက်မည့် အီရန် ဘော့ဂမ်မာကင်းသင်္ဘောကို ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် ပါရှန်ပင်လယ်ကျွေမှ အီရန်တို့ ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လက်နက် စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုနေသော ရေနံတွင်းများကိုလည်း သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ထိုအောင်မြင်မှုများတွင် စီအိုင်အေ၏ အကူအညီ အနည်းငယ်သာ ရခဲ့သည်။ အင်န်အက်စ်အေ၏ အကူအညီတော့ လုံးဝမရခဲ့။ ဆီးလ်ကလည်း ထိုသည်ကို ကြိုက်ခဲ့သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်က ဟုပ်တောင်ကုန်းသုံး စစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း ချွန်နိုင်ငံနှင့် လစ်ဗျားနိုင်ငံအကြား လျှို့ဝှက်တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ပုနားမားနိုင်ငံသို့ အမေရိကန် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် တရားသောအရေးစစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ပုနားမားခေါင်းဆောင် မူးယစ်ဆေးဝါးဘုရင် မန်ချူရယ် နော်ရီယေးဂါးအား လိုက်ဖမ်းခဲ့သည်။ သူ့ကို ဗက်တီကင်သံရုံးအတွင်းတွင် မိခဲ့သည်။ ကူပိတ်နှင့် အီရတ်တွင် လုပ်သော သဲကန္တာရဒိုင်းနှင့် သဲကန္တာရမုန်တိုင်း စစ်ဆင်ရေးများတွင်လည်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် အီရတ်နောက်တန်းအထိ ထိုးဖောက်ကာ ထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ အမြန်တိုက်ခိုက်ရေးယာဉ်များသည် ကူပိတ်မြို့တော်သို့ ပထမဆုံးရောက်ခဲ့ကြကာ ကူပိတ်ပါလီမန်နှင့် အမေရိကန်သံရုံးတို့ကို လွှတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆိုမာလီနိုင်ငံတွင် လုပ်သော မျှော်လင့်ချက်ရှင်သန်မှုစစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း ပေါ်ထင်စွာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး ဂေါသစ် ဆားပန်စစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း လျှို့ဝှက်စွာပါဝင်ခဲ့ရသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ဆိုမာလီစစ်ဘုရင်ကို လိုက်လံ

ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

၉/၁၁(စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် အကြမ်းဖက်မှု) ဖြစ်ပြီးနောက် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ခြောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမှုမှာ နှစ်ဆသုံးဆ တိုးလာသည်။ အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံတို့တွင် တန်ဖိုးမြင့်ပစ်မှတ်များအား တိုက်ခိုက်ရသည့် စစ်ဆင်ရေးအများအပြားကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ တာဝန်များတွင်လည်း သူတို့မပါ မရှိခဲ့။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့သည် ပဲရစ်မြို့မှ ယာဉ်မောင်းများအား ပြန်ပေးဆွဲကာ ဒက်ကာမြို့ မော်တော်ကား ဆန္ဒပြပွဲသို့ ခေါ်သွားရန် အစီအစဉ်ကိုလည်း အစက်တက်ဆိုင်းလင့် စစ်ဆင်ရေးဖြင့် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ခြောက်က ပျက်အောင် ဖျက်နိုင်ခဲ့သည်။ ယခုအချိန်အထိ လျှို့ဝှက်ထားသော တခြား အထူးစစ်ဆင်ရေးအများအပြားတွင်လည်း ပါဝင်ခဲ့ရသည်။ ချဒ်၊ ဆိုမာလီ၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ဆီးရီးယား၊ ပါကစ္စတန် နိုင်ငံများတွင် တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ပစ်မှတ်များ သုတ်သင်ရေးများတွင်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရ သည်။

တပ်ဖွဲ့ခြောက် မရောက်သည့် ကုန်းမြေရေပြင်ဟူ၍ မရှိ။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ဆိုမာလီပင်လယ်ဓားပြများ အေဒင်ပင်လယ်ကျွေအတွင်း၌ အမေရိကန် ကုန်တင်သင်္ဘောကို အပိုင်စီးရာတွင်လည်း တပ်ဖွဲ့ခြောက် အစွမ်းပြခဲ့သည်။

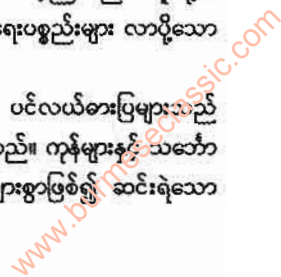
မေယု အလာဘားမား

စစ်ဆင်ရေးအများအပြားတွင် ရခဲ့သော သင်ခန်းစာများကို နက်ပကျွန်းနံ လှံစစ်ဆင်ရေးတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်။ တစ်ခုသော သင်ခန်းစာမှာ ဆီးလတ်ဖွဲ့က “ဘိန်းဘရစ်စစ်ဆင်ရေး” ဟုခေါ်သော စစ်ဆင်ရေးမှ သင်ခန်းစာ ဖြစ်သည်။

အေဒင်ပင်လယ်ကွေ့တွင် အလင်းရောင်ဖျော့တော့တော့ ရှိနေသည်။ အရုဏ် ကျင်းသည်နှင့် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်တို့သည် ထွန်းတောက်သည့် နေကို နေရာဖယ်ပေးရ သည်။ ခြစ်ခြစ်တောက် ပူလွန်းသည့် နေ့တာကုန်ဆုံးသောအခါ အာဖရိကကမ်းခြေထဲသို့ နေဝင်မသွားမီ ဆည်းဆာချိန်မှာ မိနစ်အနည်းငယ်သာ ကြာသည်။

အီကွတာနှင့် နီးပြီး အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာသို့သွားရာ လမ်းပေါ်တွင် ရှိနေသော ထိုအရပ်သည် ရာသီဥတုဟူ၍မရှိ။ လှိုင်းလုံးကြီးများလွှမ်းမည် ပင်လယ်နှင့် ခြစ်ခြစ် တောက်အောင်ပူသည့် နေသာရှိသည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့ညတွင် နေသည် ရုတ်ခြည်းဝင်သွားသည်။ လကလည်း မထွက်သေး။ ဆိုမာလီကမ်းခြေနှင့် မိုင်နှစ်ရာဝေး သည့် ရေပြင်တွင် ဆိုမာလီ ပင်လယ်စားပြုများသည် ပင်မသင်္ဘောပေါ်မှ ထွက်လာခဲ့ကြ သည်။ မောင်းပြန်သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော သူတို့သည် အရှိန်မြင့်မော်တော် ဘုတ်ဖြင့် အရှေ့မြောက်ဘက် အေဒင်ပင်လယ်ကွေ့ဆီသို့ လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ပစ်မှတ်မှာ ကင်ညာနိုင်ငံ မွန်ဘာဆာမြို့သို့ ကူညီထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းများ လာပို့သော ကွန်တိန်နာသင်္ဘော မေယု အလာဘားမား ဖြစ်သည်။

အာဖရိက ဦးချိုဒေသ အိုင်းကမ်းခြေမှနေကာ ပင်လယ်စားပြုများသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှစ၍ ကုန်သင်္ဘောတစ်ရာနီးပါးကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ကုန်များနှင့် သင်္ဘော သားများ ပြန်ရွေးရန် ပြန်ပေးငွေမှာ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာဖြစ်၍ ဆင်းရဲသော

ဆိုမာလီနိုင်ငံအတွက် စီးပွားဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အမေရိကန်အလံတပ် သင်္ဘောကိုပါ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ပင်လယ်
ဓားပြတို့အတွက် ကံဆိုးချင်တော့ ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ခြောက်က အသင့်ရှိနေသည်။

ပင်လယ်ဓားပြများသည် ချိတ်ပါသည် ကြီးများဖြင့် သင်္ဘောပုံပိုင်းမှ တွယ်တက်ကြသည်။ ခဏအတွင်းမှာပင်
သူတို့ပဲ့စင်ကို ထိန်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ သူတို့က ရေကြောင်းပြအား ဆေးနတ်ဖြင့်ချိန်ကာ သင်္ဘောကို သူတို့၏စခန်းဖြစ်သော
အိုင်းကမ်းခြေကို မောင်းခိုင်းသည်။ ထိုနေရာရောက်လျှင် ဓားစာခံများကို ငွေပိုပေးသူအား ရောင်းပစ်မည်ဖြစ်သည်။
ယင်းမှာ ၉/၁၁ နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်တို့ အကြီးမားဆုံး ပြန်ပေးဆွဲခံရမှုဖြစ်သည်။

သို့သော် ပြန်ပေးသမားတို့၏ အကြံမှာ မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ပြန်ပေးသမားတို့က သင်္ဘောမာလိန်မှူးနှင့် အရာရှိ
တစ်ယောက်အား ဖမ်းထားနိုင်ခဲ့သော်လည်း ကုန်သင်္ဘောသားများမှာ လုံခြုံစွာ ပုန်းနေနိုင်ခဲ့သည်။ ဒုတိယစက်ခန်းထဲတွင်
အင်ဂျင်နီယာချုပ် မိုက်ပယ်ရီ ဦးဆောင်ကာ သင်္ဘောအင်ဂျင်နီယာများသည် သင်္ဘောပဲ့ကို လှည့်လိုက်ပြီး ပင်လယ်ဓားပြ
တို့၏ မော်တော်ဘုတ်ကို နှစ်ပစ်လိုက်သည်။ ပယ်ရီသည် အောက်ထပ်ကုန်းပတ်တွင် သင်္ဘော၏စခန်းကို ထိန်းချုပ်လိုက်ရာ
ပဲ့စင်ပေါ်မှ စက်များ အသုံးမကျ ဖြစ်ကုန်ရသည်။

ပယ်ရီနှင့် သူ့အဖွဲ့သည် အသက်စွန့်၍ ဓားပြတစ်ဦးအားဖမ်းကာ လက်နက်ကို သိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ခေတ္တမျှ
ရှေ့မတိုးနိုင်မချတ် ဖြစ်နေပြီးနောက် ပယ်ရီက မိမိတို့မာလိန်မှူးကို ပြန်ပေးလျှင် သူတို့လူကိုလည်း ပြန်ပေးမည်ဟု
တောင်းဆိုသည်။ ဓားပြများသည် သဘောတူဟန်ဆောင်ပြီးနောက် တစ်ပတ်ရှိက်တော့သည်။ ဓားပြများအား မော်တာတပ်
အသက်ကယ်လှေအား မောင်းပုံကို ပြသနေစဉ် သူတို့က သူတို့ဖမ်းထားသည့် မာလိန်မှူး ရစ်ချဒ်ဖိလစ်အား ဆွဲခေါ်ကာ
မောင်းထွက်သွားတော့သည်။

နာရီပိုင်းအတွင်း အမေရိကန် ဖျက်သင်္ဘော ယူအက်စ်အက်စ် ဘိန်းဘရစ်နှင့် လေယာဉ်တင်သင်္ဘော ယူအက်စ်
အက်စ် ဘောက်ဘောတို့သည် ပင်လယ်ဓားပြများနှင့် သူတို့ဖမ်းထားသူများအား ဝိုင်းထားလိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင်
အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင်ပါသည့် ရေဒီယိုစက်ဖြင့် ညှိနှိုင်းမှုများ လုပ်ကြသည်။ ပင်လယ်ဓားပြများ မသိလိုက်သည်မှာ
ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ငါးမန်းပေါသည့် အေဒင်ပင်လယ်ကွေ့တစ်ဝိုက်တွင် လေထီးများဖြင့် ဆင်းနေကြသည်ကို
ဖြစ်၏။ ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘောပေါ်တွင်လည်း လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ ရောက်နေကြလေပြီ။

ယူအက်စ်အက်စ် ဘောက်ဘော လေယာဉ်တင်သင်္ဘောနောက်ဘက်တွင်လည်း ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ခြောက်မှ တပ်စိပ်
နှစ်စိပ်က မြန်နှုန်းမြင့်တိုက်သင်္ဘောဖြင့် ရောက်နေသည်။ ထိုသင်္ဘောများကို မြေပြင်ရေခါဖြင့် မမြင်နိုင်ဘဲ ယင်းတို့အပေါ်တွင်
အမြောက်ငယ်များ၊ အော်တိုမက်တစ် လက်ပစ်ဗုံးလောင်ချာများ ပါရှိပြီး ရေခိုင်လေးဆယ်ပြေးသော သင်္ဘောများ ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့သည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ အလဲထိုးလက်သီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘောပေါ်သို့ လေထီးဖြင့် ရောက်လာကြသည်မှာလည်း စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာ နည်းပညာဌာန(တီအိုစီ)မှ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်ကို ပေးထားသည့် လျှို့ဝှက်တပ်ဖွဲ့များ ဖြစ်သည်။ တီအိုစီတို့သည် ချက်ချင်းပင် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် လည်းကောင်း၊ ရေအောက်ပေ သိုးရာအနက်မှ လာနေသော အမေရိကန် ရေငုပ်သင်္ဘောနှင့်လည်းကောင်း အဆက်အသွယ်များ လုပ်နေသည်။ ထိုလူများ သည်ပင် နက်ပကျူးနဲ့လုံစစ်ဆင်ရေးတွင်လည်း အစွမ်းပြခဲ့ကြသည်။

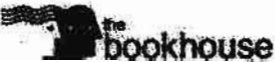
စစ်မြေပြင် သတင်းအချက်အလက်များမှာ မည်မျှပင်သတင်းအလိုက်ကောင်းသည်ဖြစ်စေ တီဗီမှန်သားပြင် ပေါ်တွင် မတွေ့နိုင်။ ထိုမှန်သားပြင်ပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည့် သတင်းများမှာ ဖောက်စီရပ်သံ၊ စီအင်နီအင်နီ ရုပ်သံ၊ ရိုက်တာသတင်းဌာန ဘီဘီစီ ဝက်ပေတို့မှ လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

တီအိုစီတို့သည် သင်္ဘောပေါ်တွင် ချက်ချင်းပင် သတင်းစုဆောင်းရေးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လိုက်သည်။ ထိုသင်္ဘောပေါ် မှာပင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက် တပ်မှူး၊ ဗိုလ်ကြီး ဂရက်ဝီလ်ဆင်ပါလာသည်။ သူသည် ပူးတွဲအထူးစစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ် (ဂျက်ဆော့)မှ ရေတပ်ဒုဗိုလ်ချုပ် ဘီလ်မက်ဂရက်ဗင်နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်လျက်ရှိသည်။ ဂျက်ဆော့မှတစ်ဆင့် ဝီလ်ဆင် ထံသို့ သမ္မတ၏ အမိန့်လာမည်ဖြစ်သည်။

အခြေအနေမှာ ဆိုးရွားလာသည်။ ဓားစာခံအဖြစ်အဖမ်းခံနေသည့် မာလိန်မှူး ဖိလစ်သည် ရေကူးထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် ပြန်ဖမ်းမိသွားပြန်သည်။ ဆယ့်တစ်ရက်မြောက်နေ့ နံနက်တွင် ဓားပြများသည် အမေရိကန်စစ် သင်္ဘော ယူအက်စ်အက်စ် ဟာလီဘာတန်ကို သေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်ကြသည်။

လှိုင်းလေကလည်း ထန်လာသည်။ ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘောပေါ်မှ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းသူများက ဓားပြများ၏ အသက် ကယ်လှေကို မိမိတို့သင်္ဘောဖြင့် အဆွဲခံရန် နားချသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့လည်း စောင့်နေသည်။ သမ္မတ အိုဘားမားထံမှ အမိန့်ကို နှစ်ရက်ကြာအောင် စောင့်နေရသည်။ နောက်ဆုံး ရောက်လာတော့လည်း မတင်မကျဖြစ်နေသည်။ အဖမ်းခံထားရ သည့် ဓားစာခံ ချက်ချင်း အန္တရာယ်ရှိနိုင်သည်ဟုထင်လျှင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့နှင့် ဘိန်းဘရစ်သင်္ဘောမှ အမှုထမ်းများ အရေးယူ ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ဆိုပါက အောင်မြင်လျှင်တော့ သူရဲကောင်းဖြစ်မည်။ မအောင်မြင်လျှင် ဘာလုပ်ရမည်ဟု တိတိကျကျ အမိန့်ပေးမထားသည့်အတွက် မိမိတွင်သာ တာဝန်ရှိသွားပေမည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် အသက်ကယ်လှေကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ခြံဒီယိုကင်မရာများ၊ မှန်ပြောင်းများဖြင့် မပြုဘဲ စောင့်ကြည့်နေသည်။ ထိုလှေကို ထောက်လှမ်းရေးမှပေးသည့် ထိုလှေပေါ်မှ အမည်များမှာ အယ်လ်ဖာ၊ ဘရာဗီ၊ ချာလီ၊ ဒယ်လ်တာတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က ချာလီဟု အမည်ပေးထားသော ဓားပြဘက်မှ နာဒစ်သည် အများဆုံး ပြောသည်။

အိမ်မာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ဘရာဇိုနှင့် အီရာစတိုတို့မှာ အပြောနည်းသည်။ ဒယ်လ်တာဟု အမည်ပေးထားသော ဂါဒီမှာ စကားပြောသည့် အခါ နှာသံပါသည်။ သူက အမျိုးမျိုးလည်း တောင်းဆိုသည်။

ပင်လယ်ဓားပြများက အစာနှင့် ရေပေးမည့်ဆိုသည်ကို လက်ခံသည်။ အယ်လ်ဖာဟု အမည်ပေးထားသည့် အဗဒူဝါလီမျှစ်က ယင်းကိုအခွင့်ကောင်းယူ၍ ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘောပေါ်သို့ညှိနှိုင်းရန် တက်လာသည်။ သင်္ဘောပေါ်ရောက် သည်နှင့် မျှစ်သည် အညံ့ခံကာ စကားပြန်မှတစ်ဆင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် ညှိနှိုင်းသူနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောသည်။ သူ အညံ့ခံလိုက်ခြင်းသည် ဓားပြတို့၏ ပစ်အား ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သားများလည်း အသက်ကယ်လှေကို လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် ထိုးထားရင်း စကားပြောသည်ကို နားထောင်ခွင့်ရကြသည်။ ဓားပြပြောသည်များကို ချက်ချင်းဘာသာပြန်ကာ ရိုက်လိုက်သည်။ မျှစ် ထိုသင်္ဘောပေါ် ရောက်သွားကတည်းက ဓားပြများ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်သွားကြသည်။ သူတို့ကို ပင်ပန်းစိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ထားသည်မှာ အောင်မြင်သည်။ ဝီလ်ဆင်ကတော့ အားမရ။ ထိုညနေစောင်းတွင် အကြောင်းပြရမည်ဟု တွက်ထားသည်။ ပြလည်းပြ ဖြစ်သည်။

ဂရက်ဝီလ်ဆင်က ဆီးလ်လက်ဖြောင့်တပ်သားများကို ဘိန်းဘရစ်သင်္ဘော၏ ပဲ့ပိုင်းရှိ အခန်းငယ်တစ်ခုတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။ နေ့ပိုင်းတွင် ထိုအခန်းမှ ပဲ့ပိုင်းဘက်လှည့်နေသော ပြတင်းပေါက်နှစ်ပေါက်ကို ခြင်ထောင်ဖြင့် အုပ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် အဝေးမှကြည့်လျှင် ထိုအပေါက်များကို မတွေ့ရ။ လက်ဖြောင့်တပ်သားများမှာ နှစ်ယောက် တစ်တွဲဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က ပစ်မှတ်ကြည့်သူဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက် ပစ်မည့်သူဖြစ်သည်။ ထိုအတွဲများကို တစ်လှည့်စီ တာဝန်ပေးသည်။ ပစ်မည့်သူများသည် သေနတ်၏ ရှေ့လက်ကိုင်သည်နေရာကို နိုင်လွန်စပတ်ထားသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် အသက်ကယ်လှေကို အမြဲချိန်ထားနိုင်ပေသည်။ သူတို့ရှိနေသည့်အခန်းမှာ ရေငုပ်သင်္ဘောဖျက် စစ်ပွဲမျိုးတွင် ရေအောက်ကို ကြည့်နိုင်သည့် အခန်းဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ဘိန်းဘရစ်က အသက်ကယ်လှေကို ဆွဲလာနေသဖြင့် နောက်ဘက်ကို ကြည့်သောအခန်း ဖြစ်နေသည်။

လက်ဖြောင့်တပ်သားများ၏ သေနတ်ပြောင်းများသည် အပေါက်မှ နောက်ဘက်သို့ တစ်ပေခန့် ထိုးထွက်နေ သည်။ သူတို့ကိုမူ မမြင်ရ။ နောက်တွင် ခြင်ထောင်ကာထားသဖြင့် အတွင်းဘက်ကို မမြင်ရ။ ညဘက်ကျတော့ ခြင်ထောင် တို့ ဖယ်လိုက်ပြီး ညကြည့်မှန်ပြောင်းတပ်ကာ ချိန်ထားသည်။

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ၏ ပညာနှင့် လက်နက်ကိရိယာများမှာ လေးစားလောက်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တွင် လက်ဖြောင့်တပ်သားများမှာ စံလက်နက်များ မရှိ။ မည်သည့်သေနတ်မျှ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တို့ လုပ်ချင်သော အလုပ်ကို

လုပ်နိုင်သော လက်နက်များမဟုတ်။ သို့သော် ရေတပ်သည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်ခွင့်ပေးထားသည်။ သူတို့ကြိုက်သည့် လက်နက်များတော့ ရထားသည်။ တစ်ခုက ဟက်ကလာအင်ကိုရိုရီ ပီအက်စ်ဂျီ-၂ ဆိုလျှင် ဂျာမနီလုပ် ဂျီ-၂ နှင့် အလားတူ ဖြစ်သည်။ ပီအက်စ်ဂျီ-၂ သည် ဘက်စုံသုံး၍ရသည်။ ကျည်ကပ်ငါးခု ဆယ်ခုအထိပါပြီး ကျည်ငါးဆယ်ပစ်နိုင်သည်။ မောင်းပြန်အဖြစ်လည်း ပစ်၍ရသည်။

လက်ဖြောင့်တပ်သားများ အခန်းကို ကြီးကြပ်သူမှာ မဲလ်ပျိုင်းဖြစ်သည်။ သူက လက်ဖြောင့်တပ်သားဟောင်း လည်း ဖြစ်သည်။

အဘူဝါလီမျှစ် အညံ့ခံလိုက်ကတည်းက လူဆိုးများ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေကြောင်း ဟိုင်က သတင်းပို့သည်။ သူတို့က ရေဒီယိုစက်ဖြင့်လည်း လှမ်းဆက်သွယ်နေသည်။ အသံမှာ ဒလ်လ်တာဟု အမည်ပေးထားသော ဂါဒီ၏ အသံ ဖြစ်သည်။ သူက အင်္ဂလိပ်စကားပျက်နှင့် ပြောနေရာတွင် အဘူဝါလီဆိုသော နာမည်ကိုလည်း အပ်ကြောင်းထပ်သလို ထည့်ထည့်ပြောနေသည်။

“ သူတို့က သူတို့လူကို ပြန်လာစေချင်နေတယ်” ဝီလ်ဆင်က ဆိုသည်။

“ သူတို့လူက ပြန်သွားမှာ မဟုတ်တော့ဘူး” မဲလ်က ပြန်ပြောသည်။

အသက်ကယ်လေ့ကို မော်နီတာ ခြောက်ခုလောက်ဖြင့် ဖမ်းကြည့်နေသည်။ အသက်ကယ်လေ့ ရှေ့ခန်းမှန်ပေါက် အနီးတွင် လူရိပ်သဏ္ဍန်တစ်ခုကို တွေ့နေရသည်။ အလင်းရောင်က လျော့ကျသွားသည်။ တိမ်တိုက်တစ်ခုက ကြယ်များကို ဖုံးသွား၍ဖြစ်၏။ လမှာလည်း ပြည့်လူနီးပါး ရှိလာသည်။ လေးညလုံးလုံး လရောင်မှာ ထိန်လင်းနေသည်။ ယခုညတော့ လက ၈ နာရီမတိုင်မီ ထွက်မည်မဟုတ်သေး။ ထို့ကြောင့် နှစ်နာရီလောက်တော့ မှောင်နေဦးမည် ဖြစ်သည်။

ဝီလ်ဆင်၊ ကော့စတယ်လိုနှင့် မဲလ်တို့ မော်နီတာမှန်သားပြင်များကို ကြည့်နေကြသည်။ မော်နီတာတစ်ခုတွင် အသက်ကယ်လေ့၏ မောင်းခန်းကို တိုက်ရိုက်မြင်နေရသည်။ လူနှစ်ယောက် ပူးကပ်ကာ ရပ်နေကြသည်။ အငြင်းပွားနေပုံ လည်း ရသည်။ ထို့နောက် တစ်ယောက်က နောက်ဘက်အံပေါက်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ ဦးပိုင်းမှ အံပေါက်ထဲမှ ခေါင်းတစ်လုံး ငုံ့သွားပြီး ပြန်ပေါ်လာပြန်သည်။ သင်္ဘောမှာ တည်ငြိမ်နေသည်။ ရေတက်နှုန်းနှင့် လေတိုက်နှုန်းက သိပ်မကြမ်းသေး။ သို့သော် ကုန်းပတ်မြင့် တက်လာသည်ကိုတော့ သူတို့သိနေသည်။ ကျန်ခဲ့သည့် ရက်များစွာ လှိုင်းလေ ငြိမ်သက်နေခဲ့သည်။ သို့သော် အမြဲတမ်းတော့ ငြိမ်နေမည်မဟုတ်။ သူတို့၏အခြေအနေကလည်း သည့်အတိုင်း နေသွားမည် မဟုတ်ပေ။

ဝီလ်ဆင်က အရာရှိစားသောက်ခန်းထဲရှိ စားပွဲအစွန်းတွင် ခြေချိတ်ထိုင်နေသည်။ သူက စားပွဲအစွန်းကို

လက်နှင့်ကိုင်ထားပြီး အသက်ကယ်လှေနှင့် ကျန်အခြေအနေများကို လှေလာနေသည်။ သူသည် တစ်ပတ်လုံးလုံး ကောင်းကောင်း မအိပ်ခဲ့။ ဝီလ်ဆင်ကတော့ ဓားပြများကို လျှော့တွက်၍မရမုန်း သိနေသည်။ ဘာကိုမျှ ကြိုတင်တွက်ဆ၍ မရနိုင်။ ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်လာနိုင်သည်။ ဝီလ်ဆင်က သူ့ကိုယ်သူ ဓားပြများနေရာတွင်ထားကာ စဉ်းစားကြည့်သည်။ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်တော့ လျှော့သွားလေပြီ။ သူတို့လည်း ညဘက်တွင် လှုပ်ရှားကြမည်။ နောက်နှစ်နာရီကျော်မှ လထွက်မည်ကို သူတို့လည်း သိနေသည်။ သူတို့ ဘာလုပ်မည်နည်း။ သူတို့ ကြမ်းရမ်းတော့မည်။ ဓားစာခံကို သတ်ပစ်လောက်အောင် သူတို့ကြမ်းရမ်းကြမည်လား။ မဖြစ်နိုင်။ သို့ဆိုလျှင် သူတို့ ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်တူးခြင်းဖြစ်ပေမည်။ သူတို့လည်း သေချင်ကြမည်မဟုတ်။ မသတ်မဖြစ်လျှင်တော့ သတ်ကြမည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည်အထိတော့ သူတို့အဖြစ်မခံ။ ဓားစာခံကို သူတို့သတ်လိုက်လျှင် သူတို့ စိစိညက်ညက်ကြောသွားမည်မုန်း သူတို့သိနေကြသည်။

ရန်သူဘာလုပ်မည်ကို တွက်ချက်ရခြင်းသည် သိပ္ပံပညာထက်နက်နဲသောပညာ ဖြစ်သည်။ ဂရက်ဝီလ်ဆင် ဖီယာမိုတိုမူဆာရီအကြောင်းကို စဉ်းစားမိသည်။ မူဆာရီမှာ ဆယ့်ခြောက်ရာစုမှ ဂျပန်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူကဘဝလမ်းညွှန်နှင့် ကင်ဒိုပညာကို ရေးသားခဲ့သည်။ ကွင်းငါးကွင်းစာအုပ် ဆိုသော သူရေးခဲ့သည့် စာအုပ်ထဲမှ ဒဿနကို ရေတပ်အထူးစစ်ဆင်ရေးတွင် ကျင့်သုံးခဲ့ရသည်။ ထိုဒဿနကို ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များလည်း ကျင့်သုံးခဲ့ရသည်။ ဝီလ်ဆင်က အလင်းရောင်မှိုန်မှိုန်ဖြင့် ဗီဒီယိုရိုက်ထားသော အသက်ကယ်လှေကို ကြည့်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ထိုလှေထဲသို့ ရောက်နေသည်ဟု စိတ်ကူးကြည့်လိုက်သည်။ လစိုက်၍ နင်းဝေသည့်ညတွင် သူတို့ဘာမြင်ရမည်နည်း။ ဘာမျှ မြင်ရမည်မဟုတ်။ မူဆာရီ၏ စာအုပ်ထဲတွင် “မျက်လုံးကို မရွေ့ဘဲ ဘက်နှစ်ဖက်ကို မြင်တတ်ရမည်” ဟု ဆိုထားသည်။

ဘက်နှစ်ဖက်ကို မိမိမြင်အောင်ကြည့်နိုင်ကြောင်း ဝီလ်ဆင်သိနေသည်။ ဓားပြများကတော့ ထိုသို့ ကြည့်နိုင်ကြမည်မဟုတ်။ “ကျွန်တော်တို့ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ကြမယ်” သူကပြောလိုက်သည်။ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်မည်ဆိုသည်မှာ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများအား မီးစိမ်းပြရန် အချိန်သတ်မှတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဝီလ်ဆင်က မဲလ်ဟိုင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် သိလာကြသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခု ရှိခဲ့ပြီ။ မဲလ်က ငြိမ်နေသည်။ အလုပ်ခန်းနှင့် လက်ပတော့နောက်တွင် နည်းပညာရှင်များနှင့် အရာရှိများ ငြိမ်နေကြသည်။ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ၏ အကြီးအကဲနှုတ်ခမ်းကို လှုပ်လိုက်သည်။

“ ကျုပ်တို့ ဒီကောင်တွေကို တိုက်လို့ရပြီ။ ”

လုံးဝမှောင်သွားလေပြီ။ အသက်ကယ်လှေထဲတွင် မီးတစ်ခုသာရှိ၏။ ပဲ့စင်အချင်းချင်း ဆက်သွယ်သည့် ရေဒီယိုစက်ပေါ်တွင် နံပါတ်တစ်ခု ပေါ်နေသည်။ ယင်းမှာ “၁၃” ဖြစ်၏။ ယင်းက မောင်းတံ၏ထိပ်တွင် အစိမ်းရောင်ကလေး ထိုးနေသည်။ သို့သော် ထို့ထက်ပို၍ လင်းသည့်အလင်းရောင်မရှိ။ ပြတင်းပေါက်များ ဝန်းရံနေသော အသက်ကယ် မော်တော်ဘုတ်ငယ်၏ မောင်းခန်း ရှေ့ဘက်ကုန်းပတ်လောက် မမှောင်။ အပြင်ဘက်တွင် မှောင်ပိန်းနေခြင်း တော့ မရှိ။ အသက်ကယ်လှေ (မော်တော်ဘုတ်)၏ လက်ယာရှေ့ဘက် ခုံတန်းရှည်ကလေးပေါ်တွင်မူ မည်းမှောင်နေပြီး ခပ်မည်းမည်း သဏ္ဍာန်တစ်ခု ရှိနေသည်။

စားစာခံ ရစ်ချင်ဖိလစ်မှာ နိုးနေသည်။ တစ်နေ့လုံး ငြင်းခုံပြောဆိုနေကြသည်များကို သူက ဥပေက္ခာပြုထားသည်။ အေးဆေးစွာနေပြီး ခပ်ငြိမ်ငြိမ်နေတတ်သည်မှာ သူ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့ပြောဆိုနေသည်များကိုတော့ သူ့နားမလည်။ သို့သော် ဘာဖြစ်နေသည်ကိုတော့ သူသိနေသည်။ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေသည်ကိုတော့ သူသိနေ၏။

ရှေ့ဘက်အံပေါက် ပွင့်သွားသည်တွင် လေကလေးတစ်ချက်ရသဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်သွားရသည်။ အပူကတော့ သက်သာသွားသည်။ သို့သော် မော်တော်ဘုတ်ထဲတွင်တော့ သိပ်မသက်သာလှ။ အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ် ထဲတွင် နေရသည်မှာ အတော်ပင် အဆင်မပြေ။ အပူချိန်မှာ နံနက်ပိုင်းကလေး ခဏလောက်သာ သက်သာသည်။ ယင်းမှာ မိနစ်အနည်းငယ်သာဖြစ်ပြီး နေထွက်လာသောအခါ မော်တော်ဘုတ်ထဲတွင် အတော်ပူသည်။ သူက ညပေါင်း မည်မျှကြာခဲ့ပြီကို မှတ်ထားသည်။ နေ့ဘက်တွင် သူ့နေ့၍ရလျှင် ညဘက်တွင်တော့ အေးအေးဆေးဆေးပင်။ သူ့ကိုဖမ်းထား သူများသည် တစ်ညလုံး မအိပ်ကြ။ ထိုလူများက စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ နားစွင့်နေကြသည်။ သူကတော့ ကွေးအိပ်ကာ နားစွင့်ရင်း အိပ်၍ရသည်။

ယခုညတော့ ထူးခြားသည်။ အင်္ဂလိပ်လို ပြောတတ်သော အပဒုဝါလီလည်း မရှိတော့။ မော်တော်ဘုတ်ထဲတွင် တင်းမာမှုတွေ ဖြစ်နေသည်။ ဖိလစ်က မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဂါဒီဆိုသည့်လူသည် ရေဒီယိုစက်တွင် ပြောနေသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုရေဒီယိုစက်ကို မိမိအား မပြောခိုင်းသည့်အတွက် အံ့သြမိသည်။ မိမိကို ဘာပြောခိုင်းရမှန်းမသိ၍ မဟုတ်။

မော်တော်ဘုတ်၏ လက်ယာဘက်ရှေ့နားတွင် သူ့ကိုထားသည့်နေရာမှ မရွေ့ခိုင်းချင်၍လည်း မဟုတ်။ သူတို့က ဖိလစ်ကို ထိုနေရာမှာပင် အမြဲနေခိုင်းထားသည်။ အပေါ့သွားချင်လျှင်ပင် ထိုနေရာတွင် သွားခိုင်းသည်။ ဖိလစ် တစောင်းလုံးနေလိုက်သည်။ ဦးပိုင်းတွင် အီရာစတိုသည် အံပေါက်မှ ခေါင်းကိုထုတ်ကာ မြေကားရပ်နေသည်။ အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်မှာ နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ဖြစ်နေသည်။ ဖိလစ်က သူ့ကို ခဏတော့ ကြည့်နေသေးသည်။ နောက်တော့ နံရံကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်၏။ သူ့လက်ကောက်ဝတ်များ ပူလောင်နေသည်။ မြေချင်းဝတ်များလည်း စုတ်ပြတ်နေ၏။ ခါးနှင့် မြေထောက်များလည်း ညောင်းညာနေတော့သည်။ သူက မတ်တတ်ထရပ်ချင်နေ၏။ သို့သော် လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်သည့်အချိန်က လွန်သွားလေပြီ။ ညဉ့်မှောင်ပြီဆိုလျှင် သူတို့က အမြဲစောင့်ကြပ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် နေဝင်သည်မှစ၍ နောက်နေ့ထွက်သည့်အချိန်အထိ ဖြစ်သည်။ နေထွက်သည်နှင့် အသက်အကြီးဆုံးလူက အိပ်နေသူများကို တွန်းထိုးကာ နှိုးတော့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖိလစ်ကိုပါ ထထိုင်ခိုင်းသည်။ ယခု မတ်တတ်ရပ်ကာ အညောင်းဆန့်ရန် အချိန်မဟုတ်တော့။ ညရောက်သည်နှင့် ငြိမ်ငြိမ်နေမှ ဖြစ်ပေမည်။ နေထွက်လျှင်တော့ သူတို့လည်း ငြိမ်သွားကြပေမည်။

နာဒစ်က နောက်ဘက်အံပေါက်တွင် မှီကာရပ်နေသည်။ သူ့ခေါင်းက အပေါ်မှကုန်းပတ်ကို ထိနေသည်။ လေကာမှန်မှ သုံးလေးပေအကွာတွင် ရှိနေသော ပဲ့ထိန်းဘီးနှင့် စက်ခလုတ်ခုံများနောက်တွင် သူရှိနေ၏။ လိမ္မော်ရောင် မော်တော်ဘုတ်ဦးပိုင်းမှာ အထက်အောက် ဘယ်ညာယိမ်းနေသည်။ နာဒစ်သည် သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းကို မြင်နေရသည်။ ပြတ်ပြတ်သားသား မြင်ရသည်တော့ မဟုတ်။ လုံးဝမမြင်ရတော့သည့်အခါလည်း ရှိသည်။

သူက နောက်ဘက်အံပေါက်မှ ကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပြန်ကြည့်နေသည့် ကြယ်တချို့တန်းများနောက်မှ တဖျပ်ဖျပ်ဖြစ်နေကြ၏။ လေယာဉ်များလည်း ရှိနေသည်ကို နာဒစ်သိနေသည်။ ရဟတ်ယာဉ်များလည်း နှစ်ကြိမ်မျှ ပျံသန်းခဲ့ကြပြီး တစ်ကြိမ်တွင်မူ မီးထိုးကာ အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်ကို တွေ့သွားကြသည်။ ၎င်းတို့ ရှိနေသည်ကို နာဒစ်သိနေသည်။ သို့သော် သူတို့အသံလည်းမကြားရ။ သူတို့ကို မြင်လည်းမမြင်ရပေ။ ဓောင်းခန်း အံပေါက်မှ ခေါင်းထွက်ကြည့်လိုက်သည်တွင် လေသံနှင့်ရေသံကိုသာ ကြားနေရသည်။ နာဒစ် ခေါင်းကို ဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီး ဒေါသဖြစ်နေပြန်သည်။

“ ဘယ်သူဆီမှာ မီးထွက်ကျည်ရှိသလဲ ” သူကမေးလိုက်သည်။

အီရာစတိုရာ ဂါဒီရာ မလှုပ်ကြ။

“ ငါ့ကို ကျည်ကပ်ပေးစမ်း အဖျင်း ” သူက ဂါဒီကို ငေါက်ကာပြောလိုက်သည်။

သူ့ဘေးတွင် ရပ်နေသူက ကိုင်ထားသည့် အကော-၄၇ ရိုင်ဖယ်ထဲမှ ကျည်ကပ်ကို ဖြုတ်ပေးလိုက်သည်။

ဦးပိုင်းရှိ ဖိလစ်သည် သံနှင့် သံချင်းရိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဖိလစ်၏မျက်နှာကို သူတို့မမြင်ရ။ ဖိလစ်ကတော့ သူတို့ကို ခပ်မည်းမည်း မြင်နေရသည်။

နာဒစ်က ငဲ့လိုက်ရာ သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ ရေဒီယိုစက်မှ ခပ်စိမ်းစိမ်းအလင်းရောင် ထိုးကျလာ၏။ ကျည်ကပ်ထဲမှ ကျည်ဆန်များထုတ်သည့်အသံကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ကျည်ဆန်များကို ပဲ့ထိန်းဘီးနောက်ဘက်ရှိ ပလပ်စတစ် လင်ပန်းထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ဂါဒီက အစိမ်းရောင်ထိပ်ဖူးနှင့် ကျည်တစ်တောင့်ကို ရှာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခု ထပ်တွေ့သည်။ သူက သူ့ကျည်ကပ်ကို ဖြုတ်ကာ ကျည်နှစ်တောင့်ကို ထုတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ထိုနှစ်တောင့်နေရာတွင် ထိပ်ဖူးစိမ်းနှင့် ကျည်နှစ်တောင့်ကို ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျည်ကပ်ကို သေနတ်ထဲပြန်ထည့်ပြီး မောင်းတင်လိုက်သည်။ ဖိလစ်က မျက်စိမိုက်ထားသည်။ ထိုလူများ ငြင်းခုံနေကြပြန်သည်။ သို့သော် ဒေါသတကြီးတော့ မဟုတ်။ သူတို့ မိမိ ကို ပစ်ကြမည်လားဟု ဖိလစ်တွေးနေ၏။ သူကငြိမ်နေလိုက်သည်။ လက်တစ်ချောင်းက သူ့ကိုလာဆွဲထုလျှင်တော့ ကိစ္စပြတ်ပြီ။ အီရာစတိုက သူ့အနီးမှ မှောင်ထဲတွင် ဖြတ်သွားသည်။ ထိုလူ အပေါ်သို့ထွယ်တက်သွားသံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။

သူ့ကို လာဆွဲမထူကြ။ မိမိ၏ နားထင်သို့ သေနတ်ပြောင်းနှင့်လည်း လာမထောက်သေး။ ထိုအခါမှ ဖိလစ် အသက်ရှူနိုင်တော့သည်။ မိမိကို လောလောဆယ်တော့ မသတ်ကြသေး။

ဂါဒီသည် ရေဒီယိုစက်မှ မိုက်ကရိုဖုန်းကို ဆွဲယူကာ စက်ကိုဖွင့်ပြီး ဆိုမာလီဘာသာဖြင့် ပြောနေသည်။ အဗဒူဝါလီ ဟုသောနာမည်ကို ထပ်ကာတလဲလဲ ပြောနေသံ ဖိလစ်ကြားနေရ၏။ ဖျက်သင်္ဘောဆီမှ ပြန်ပြောသည်ကိုတော့ မကြားရ။ ဖိလစ်က ခေါင်းကိုလှည့်ကာ ပဲ့ပိုင်းဘက်ဆီသို့ အသာကြည့်လိုက်သည်။ နာဒစ် ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်ကို ခပ်ရေးရေး တွေ့လိုက်ရသည်။ အေကေရိုင်ဖယ်နှင့် ခပ်ကောက်ကောက်ကျည်ကပ်ကြီးကိုလည်း မြင်နေရသည်။

ထို့နောက် သေနတ်မောင်းတင်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။ နာဒစ်သည် လက်ဝဲဘက် ပြတင်းပေါက်ကို ဖြတ်သွားပြီး သေနတ်ကို အပေါ်သို့ ထိုးချိန်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကျယ်လောင်သော သေနတ်သံနှင့်အတူ မော်တော်ဘုတ် ထဲတွင် လင်းထိန်သွားသည်။

ကျည်ဆန်မှ မီးရောင်တန်းသည် ကောင်းကင်ထဲသို့ ထိုးတက်သွားပြီး သင်္ဘောပေါ်ကျော်ကာ အောက်သို့ ထိုးဆင်းသွားသည်။ ကျည်ဆန်ကို ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘော၏ တက်မခန်းဘေးမှ ဖြတ်သွားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အီရာစတိုက “ဒါကိုသူတို့ မြင်ရမယ်ကွ၊ မြင်မှာပါ၊ ငါတို့မေးတာ ပြန်ဖြေခိုင်းစမ်း” ဟု ပြောနေသည်။ ဖိလစ်ကတော့ သူတို့ပြောနေသည်များကို နားမလည်။ သို့သော် သူတို့ ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်မျိုးတော့

မဟုတ်။

နာဒစ် ထိုနေရာမှာပင် ရှိနေသည်။ သေနတ်ကိုလည်း လက်တွင်ကိုင်ထားသည်။ သူ့အသံက ဒေါသတကြီး ရှိလှသည်။ “အဗဒူဝါလီဆိုတဲ့ကောင်ဟာ အလကားကောင်၊ ငတုံး၊ မိန်းမလျှာ”

ထို့နောက် နာဒစ် ပြန်ဝင်လာသည်ကို ဖိလစ် မှန်ဝါးဝါးတွေ့လိုက်ရသည်။ နောက်ပြီး နာဒစ်က ကျိန်ဆဲနေပြန် ၏။

ပစ်လိုက်သည့် နံသနတ်တစ်ချက်တည်းအတွက် တီအိုစီအခန်းထဲသို့ သတင်းတွေ အများအပြားဝင်လာသည်။ မီးပွင့်ကျည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဇောရီး ၁ နှင့် ၂ တို့က သတင်းပို့သည်။ ဘောက်ဆာ သင်္ဘောပေါ်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ် အဖွဲ့ကလည်း သတင်းပို့သည်။ ယင်းကို ရေငုပ်သင်္ဘောကလည်းမြင်ပြီး သတင်းပို့သည်။

သတင်းများဝင်လာသည်နှင့် ဂရက်ဝီလ်ဆင်သည် မတ်တတ်ရပ်ကာ စစ်ဆင်ရေးမှန်သားပြင်ကို ကြည့်နေသည်။ သူက ပစ်လိုက်သည့်ကျည်ကို ရိုက်ကူးထားသည့် စကန်းအီဂဲစက်အား ပြန်ရစ်ကာပြုခိုင်းသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း မှန် သားပြင်ပေါ်၌ ပုံရိပ်များက ပြန်ပေါ်လာသည်။ အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်၏ ပဲ့ပိုင်းအံပေါက်မှ အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် ရပ်ကာ ရိုင်ဖယ်ဖြင့်ချိန်ကာ ဖျက်သင်္ဘောအပေါ်ဘက်ဆီသို့ ချိန်ကာ ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝီလ်ဆင်က ထိုလူ အံပေါက် အပြင်ဘက်မှ အလင်းရောင်ထွက်သည့် ကျည်ဖြင့် ပစ်လိုက်သည်ကို ကြည့်နေသည်။

“ဒါဘာလုပ်တာလဲ” ကော့စတယ်လိုက မေးသည်။

ဝီလ်ဆင်က “အချက်ပြတဲ့သဘောပေါ့”

“မော်တော်ဘုတ်ထဲမှာ မီးကျည်နဲ့ မီးခိုးကျည် သေတ္တာနှစ်လုံး ရှိတယ်”

ထိုသေတ္တာများကို ဝီလ်ဆင်က သူတို့ကိုပြလျှင်သော်မှ သူတို့သုံးတတ်မည်မဟုတ်မှန်း ဝီလ်ဆင်သိနေသည်။

“အနီးကပ်အန္တရာယ်ကို ကျွန်ုပ်ကြည့်လိုက်မယ်” ဝီလ်ဆင်က ပြောလိုက်သည်။ ဖရန့် ကော်စတယ်လိုက “ကောင်းတယ်” ဝီလ်ဆင်က မော်တော်ရိုလာ ၂၆၀၀ ရေဒီယိုစက်ကို အားသွင်းစင်မှလှမ်းယူကာ ခလုတ်နှိပ်လိုက်သည်။

“စတု သုည ခုနစ်... တန်ဂိုပြောနေတယ်”

စတုရသို့သည်မှာ လက်ဖြောင့်သေနတ်အဖွဲ့၏ စကားဂုဏ်အမည်ဖြစ်သည်။ သူည ခုနစ်ဆိုသည်မှာ ထိုအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲ၏ စကားဂုဏ်အမည်ဖြစ်သည်။ မဲလ်ဟိုင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဟိုင်းမှာ သူ့အဖွဲ့ရှိရာအခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်နေသည်။ သူက ထိုင်ခုံရှည်တစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်ကာ အစ်အို-၄ ညကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ယင်းမှာ လျှပ်စစ်သုံး ဒစ်ဂျစ်တယ်မှန်ပြောင်း ဖြစ်သည်။ သူက ထိုမှန်ပြောင်းဖြင့် အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်၏ မောင်းခန်းထဲကို ကြည့်နေသည်။ ထိုမှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်ရာတွင် ညအချိန်ကို စိမ်းသောနေ့အသွင်မြင်နေရသည်။ မောင်းခန်းပြတင်းပေါက်မှ မျက်နှာများကို မဲလ်တွေ့နေရသည်။ သူတို့ ရိုင်ဖယ်များ ကိုင်ထားသည်ကိုလည်း သူသိနေသည်။

မဲလ်က ပို့လွှတ်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ပြီး “ပြော တန်ဂို”

“အဲဒီဘက်က သိတာပြောပါဦး”

“နှစ်၊ လက်နက်နဲ့၊ မောင်းခန်းမှာ၊ တစ်လက်နက်နဲ့ ဦးပိုင်းအံပေါက်မှာ၊ ကုန်မပါ။”

ပစ်မှတ်၏အခြေအနေကို ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ လူဆိုးနှစ်ယောက်ကို ပြတင်းပေါက်မှ မြင်နေရသည်။ တစ်ယောက်မှာ ဦးပိုင်းအံပေါက်တွင် မြှုပ်ချည်ပေါ်ချည်ဖြစ်နေသည်။ ဓားစာခံကို မတွေ့ရဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ဝီလ်ဆင်၏အသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။ “အသင့်ပြင်ထားပါ။ သူည ငါးမိုက်မှာ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်မယ်”

“ သိပြီ၊ သူည ငါးမိုက်”

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများမှာ လေးရက်လုံးလုံး စောင့်ကြည့်နေရပြီးနောက် ယခုပစ်ရတော့မည်။မပစ်ရသေးသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မိုက်ဘတ်ဝေါတာသည် သေနတ်နောက်မှအစ်အို-၄ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်။ သူက မော်တော်ဘုတ် မောင်းခန်း၏ လက်ယာဘက်လေကာမှန်ကို ချိန်ကာ ကြည့်နေ၏။ လရောင်မရှိသဖြင့် မှန်၏ ရောင်ပြန်လည်း မရှိပေ။ နိမ့်ချည် မြင့်ချည်ဖြစ်နေသော မော်တော်ဘုတ် နိမ့်သွားသည့်အချိန်တွင် လူနှစ်ယောက်၏ ခေါင်းနှင့်ပခုံးများကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဘရာဗိုနှင့် ချာလီဟု အမည်ပေးထားသူများဖြစ်သည်။

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား ဘတ်သည် သူနှင့်တွဲဖက် ဒေါက်မက်ကွာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး တစ်ဖန် သူ့အထက်လူကြီး မဲလ်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ မဲလ် သူတို့အခန်းထဲသို့ ပြန်လာစဉ် လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား သုံးဦးစလုံး ပစ်မှတ်ကို ရွေးထားရန် အမိန့်ပေးထားသည်။

သေနတ်တစ်ချက် ပစ်လာလိမ့်မည်ကိုတော့ လူတိုင်းသိနေသည်။ မီးပွင့်ကျည်ကို သူတို့တွေ့ခဲ့ရသည်။ ရေဒီဆက်သွယ်ချက်ကိုလည်း ကြားခဲ့ရသည်။ သူတို့က ပုန်းနေရသည့်အခြေအနေမို့ စကားမပြောကြရ။ မေးလည်း

မမေးကြ။ လေးရက်လုံးလုံး စကားမပြောဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ခေါင်းများကို ငုံ့ထားပြီး ချိန်မှတ်ကိုသာ အာရုံပြုနေကြသည်။ သူတို့က နားထောင်သည်ချိန် ချိန်သည်။

ဘောက်ဆာ သင်္ဘောပေါ်မှ အရန်လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ ပစ္စည်းများကို သိမ်းနေသည်။ ထိုအထဲတွင် ဖရန့်ဘရက်ခန်းနှင့် ရှောင်အိုဟောလရန်တို့လည်း ပါသည်။ ထို့နောက် သူတို့ လေယာဉ်ပြေးကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တက်သွားကြ၏။ အင်္ဂလိပ်အိတ်ချ်-၆၀ ရဟတ်ယာဉ်မှာလည်း စက်နှိုးထားသည်။ သူတို့သည် သေနတ်များကို ဆွဲကာ ရဟတ်ယာဉ်ဆီသို့ အပြေးကလေးသွားကြ၏။ သူတို့ ငါးမိနစ်အတွင်း ရဟတ်ယာဉ် ဖြင့် ပျံတက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ ချဉ်းကပ်လာနေသည့် မြန်နှုန်းမြင့်စပီဘုတ်ကို အကာအကွယ်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ လိုအပ်လျှင် ရဟတ်ယာဉ် ဖြတ်ပေါက်မှ ညကြည့်မျက်မှန်တပ်ကာ ပစ်သင့်ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

လေသူရဲက လက်မထောင်ပြုပြီးနောက် ဆီးဟော့ ရဟတ်ယာဉ် ပျံတက်သွားတော့သည်။

“ ပင်လယ်မြေခွေး ခြောက်နဲ့ ရှစ် ပုံစံသုံး လမ်းကြောင်းအတိုင်း သွားနေပြီ ” ရေဒီယိုစက်ထဲမှ သတင်းပို့သံကို အိုဟောလရန် ကြားနေရသည်။ ယင်းမှာ မြန်နှုန်းမြင့် တိုက်ခိုက်ရေးမော်တော်ဘုတ်တပ်ဖွဲ့မှ တပ်မှူးမိုက်ဂျိုက်ဂျာက ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံစံသုံးလမ်းကြောင်းဆိုသည်မှာ မြန်နှုန်းမြင့် တိုက်ခိုက်ရေးမော်တော်ဘုတ်များသည် အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်ကို ခပ်ဝေးဝေးမှ ပတ်နေကြမည်ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်မြေခွေးဟု အမည်ပေးထားသော မြန်နှုန်းမြင့် တိုက်ခိုက်ရေးစပီဘုတ်များ သွားနေလေပြီ။ ထိုစပီဘုတ်နှစ်စီးထဲ၌ ဆီးလ် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ပါသွားကြသည်။

“ ယူနစ်အားလုံး ၁၉၀၅ မှာ ပြတင်းဖွင့်မယ်၊ အသင့်ပြင်ထားပါ ”

ဝီလ်ဆင်လည်း အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် ပြတင်းဖွင့်တော့မည်။ ဘိန်းဘရစ် သင်္ဘောပေါ်တွင်လည်း မဲလ်၏ လက်ဖြောင့်တပ်ဖွဲ့သည် ဓားပြများကို ပစ်ခတ်ရန် အသင့်ပြင်နေသည်။ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများက အကာအကွယ်ပေးထားနေသည့် မြန်နှုန်းမြင့် တိုက်ခိုက်ရေးရေယာဉ်များကလည်း ဓားပြများကို တိုက်ခိုက်ကာ ဓားစာခံကို ကယ်တင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

မဲလ်သည် မှန်ပြောင်းဖြင့် အသက်ကယ်မော်တော်ဘုတ်၏ ဦးပိုင်းကို ဆွဲကြည့်နေသည်။ ဒယ်လ်တာဟု

အမည်ပေးထားသည့် ဓားပြ၏မျက်နှာကို ကောင်းကောင်းမြင်နေရသည်။ မောင်းခန်းထဲတွင် တခြားအရိပ်သဏ္ဍာန်နှစ်ခု ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ဒယ်လ်တာသည် သူ့ညာဘက်ကို ဆတ်ခနဲ ရွှေ့လိုက်သည်။ အီရာစတိုသည် အရှေ့ဘက်သို့ ညွှန်ပြနေသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ မြန်နှုန်းမြင့် တိုက်ခိုက်ရေးရေယာဉ်ကို သူတို့တွေ့သွားကြပြီလား၊ ရဟတ်ယာဉ်အသံကို သူတို့ ကြားသွားလေပြီလားဟူသောအတွေးကို မဲလ် ဖယ်ထုတ်ပစ်နေရသည်။

ဒယ်လ်တာသည် အေကေ-၄၇ ကို မြှောက်လိုက်သည်။ သူက ရိုင်ဖယ်ကို ပစ္စတိုကိုင်သလို ကိုင်နေ၏။ သူ့ညာဘက်သို့ ထိုးချိန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လေကာမှန်နောက်တွင် အရိပ်သဏ္ဍာန်နှစ်ခု လှုပ်ရှားနေကြသည်။ မဲလ်က အသံကိုမှန်မှန်ထားကာ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မဲလ်နှင့် သူ့လူများ ပစ်ချလိုက်ကြတော့သည်။

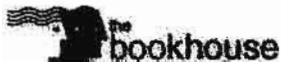
“ဘယ်သူကျသလဲ”

“ဘရစ်တို ကျတယ်”

“ချာလီကျတယ်”

“ဒယ်လ်တာကျတယ်”

ကျည်သုံးတောင်က သုံးယောက်ကို ထိမှန်သဖြင့် ထိုသုံးယောက်စလုံး သေကုန်သည်။ ပြီးသွားလေပြီ။ ပင်လယ်ဓားပြများ သေကုန်လေပြီ။ မာလိန်မှူး ရစ်ချင်ဖီလစ်လည်း လွတ်မြောက်သွားတော့သည်။

ကမ္ဘာကြီးပြောင်းလဲသောနေ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့

၂၀၁၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီ ၄၆ မိနစ်တွင် အမေရိကန်လေကြောင်းခရီးစဉ် အမှတ် ၁၁ သည် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအဆောက်အအုံ အမှတ်တစ်၏ ကိုးဆယ့်သုံးထပ်မြောက်ကို ဝင်တိုက်သည်။ ကောင်းကင်တွင်လည်း တိမ်မရှိ။ အမေရိကန် အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့အစည်းများထံမှ တစ်ယောက်မျှ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင် ဒါရိုက်တာမှသည် အနိမ့်ဆုံး ခုံထောက်အထိထဲမှ တစ်ယောက်မျှ၊ စီအိုင်အေဒါရိုက်တာ အပါအဝင် ထောက်လှမ်းရေးများ၊ အမှုကိုင်အရာရှိများ၊ စီစစ်ရေးအရာရှိများ၊ နည်းပညာရှင်များအထဲမှ တစ်ယောက်မျှ ထိုအဖြစ်အပျက်နှုန်းကို သဘောမပေါက်ခဲ့ကြပေ။

၉/၁၁ (စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက် အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှု)၏ ပထမဆုံး ကြောက်မက်ဖွယ်အဖြစ်အပျက်မှ စတင်ကာ အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီများသည် သူတို့ကိုယ်ကျိုးနည်းလေပြီဟု သိလိုက်ကြသည်။

၉/၁၁ မဖြစ်မီ သတင်းပတ်များ၊ လူများကတည်းက အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် စီအိုင်အေတို့သည် တိကျသော သတိပေးမှုများ ဒါဇင်နှင့်ချီကာ ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းတို့အထဲတွင် ကွင်းဆင်းအရာရှိများ၏ အစီရင်ခံစာများ၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များမှ ထောက်လှမ်းရေးဌာနများ၏ သတိပေးချက်များ ပါဝင်ကြသည်။ တချို့က ယေဘုယျ တိုက်ခိုက်မှုလုပ်လာမည်ဟု သတိပေးသည်။ တချို့ကမူ အိုစာဘင်လာဒင်နှင့် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့သည် အမေရိကန်လေကြောင်းလိုင်းများကို အပိုင်စီးကာ အမေရိကန်ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟုပင် သတိပေးကြသည်။

သို့ရာတွင် ထိုပြည်တွင်း ပြည်ပသတိပေးချက်များကို ဥပမာကွာပြုထားခဲ့ကြ

အဘော့တဘက်
မြို့သို့
ဘင်လာဒင်၏
လမ်းကြောင်း

သည်။

ထိုသတိပေးအစီရင်ခံချက်များကို ဒီမိုကရေစီယန္တရားကြောင့် အလုပ်မတွင်သော အဖွဲ့အစည်းနှစ်ခုတွင် ချောင်ထိုးခံထားကြရသည်။ ထိုထောက်လှမ်းရေးသတင်းအချက်အလက်များမှာ စီအိုင်အေနှင့် အက်မ်ဘီအိုင် စားပွဲများ ပေါ်တွင် ပုံနေသည်။ ထိုနှစ်ဌာနစလုံး၌ စားပွဲများမှာ သီးသန့်ရုံကလေးများ ကာရံထားသည်ဖြစ်၍ ပျင်းရိသူဖြစ်ပါက အမှုတွဲများကို ဆိုင်းငံ့ပိုင်ထဲတွင် သိမ်းထားမည်ဆိုကလည်း မည်သူမျှ သိမည်မဟုတ်ပေ။

၉/၁၁ အဖြစ်အပျက်ကို မီလိုက်သူများသည် ထိုစဉ်က မိမိဘယ်ရောက်နေသည်၊ ဘာလုပ်နေသည်၊ ထိုသတင်းကြားတော့ မိမိမည်သို့ခံစားရသည် ဆိုသည်များကို ဘယ်တော့မျှ မေ့မည်မဟုတ်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံးမှာ ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်ခံရမှုကြောင့် ငေးငိုင်တွေဝေခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ အမေရိကန်သမိုင်းတွင် အဆိုးရွားဆုံး ဖြစ်တော့သည်။ ရက်စက်စွာ လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုများ၊ ထိုလေယာဉ်များဖြင့် ဝင်တိုက်မှုများ၊ သိပင်မသိလိုက်ရဘဲ သေသွားရသည်များ၊ စီးလောင်ခဲ့ရသည်များကြောင့် ထို့ထက် ဆိုးရွားသည်များ ဖြစ်လာဦးမည်လားဟု ချောက်ချားကုန်ကြရသည်။ ယခုပင်လျှင် အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ၉/၁၁အိမ်မက်ဆိုကြီးဖြင့် ရုန်းကန်နေရဆဲ ရှိနေသည်။

မဟာတန်ခိုးရပ်ကွက်၏ လမ်းများပေါ်နှင့် ဝါရှင်တန်ဒီစီ တစ်ခုလုံးတွင် ကမ္ဘာ့ပျက်မှု ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် ယင်းမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ သူရဲကောင်းဝါဒနှင့် ကြေကွဲမှုတို့၏ အစဖြစ်ခဲ့သည်။

နံနက် ၉ နာရီ ၃၇ မိနစ်တွင် တတိယလေယာဉ်အပိုင်စီးသူတစ်အုပ်စုသည် အမေရိကန်လေကြောင်း ခရီးစဉ် ၇၇ ဖြင့် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်ကို ဝင်တိုက်ရာ လေယာဉ်ပေါ်တွင်ပါလာသူအားလုံးနှင့် မြေပြင်မှလူ ၁၃၇ ဦးတို့ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ အများစုမှာ အရပ်သားများဖြစ်သည်။

နံနက် ၁၀ နာရီမထိုးမီ ငါးမိနစ်အလိုတွင် စတုတ္ထမြောက် အပိုင်စီးခံရမည့် ယူနိုက်တက်လေကြောင်း အမှတ်စဉ် ၉၃ ပေါ်မှ ခရီးသည်များသည် သူတို့ကိုသတ်မည့်သူများအား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ အတန်ကြာ အောင်အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်ကြပြီးနောက် ခရီးသည်များသည် အရက်တင်လှည်းကို လေယာဉ်မောင်းခန်းဆီသို့ တွန်းသွားသည်။ အဆိုပါ သတ္တိရှိသော ယောက်ျား၊ မိန်းမများ လေယာဉ်ကို ထိန်းချုပ်ရန်ကြိုးစားနေစဉ် ၇၆၇ လေယာဉ်ကြီးသည် ပင်ဆိုင်ဗေးနီးယားပြည်နယ် ရှန့်စဗီးမြို့ လယ်ကွင်းထဲသို့ ထိုးကျသွားတော့သည်။

လေယာဉ်ပေါ် ပါလာသည့် ခရီးသည် ငါးဆယ့်တစ်ယောက်နှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းများ အသက်ပေးသွားခဲ့ရသည်။ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့သော ထိုအမေရိကန်ခရီးသည်များသည် နောက်ထပ် ထောင်ပေါင်းများစွာသော အမေရိကန်တို့၏ အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သည်။ ထိုလေယာဉ်မှာ ဝါရှင်တန်ဒီစီရှိ လွတ်တော်အဆောက်အအုံကို တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ်သည်

ဟု ယုံကြည်ရပေသည်။

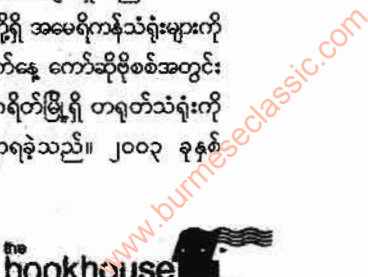
ဖလော်ရီဒါတွင် သမ္မတဘုရားသည် ကားတန်းဖြင့် အဲယားဖို့စီဝမ်းဆီသို့လာရာ ဆာရာဆွန်တာလေဆိပ်သို့ ရောက်လာသည်။ အဲယားဖို့စီဝမ်းလေယာဉ်ကြီးသည် စစ်အတွင်း အရေးပေါ်အခြေအနေမျိုးဖြင့် ပေ ၄၅၀၀ အမြင့်သို့ ထိုးတက်သွားသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံကို ဖြတ်ကာ ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအပေါ်တွင် ပျံသန်းနေသော လေယာဉ်အားလုံး ပြန်လည်ဆင်းသက်ခိုင်းပြီး ရှစ်နာရီအကြာတွင် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်သည်။

စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့သည် အမေရိကန်သမိုင်းတွင် ဆိုးဆိုးရွားရွား ထောက်လှမ်းရေးညှို့ဖျင်းမှု ဖြစ်သည်။ စီအိုင်အေရော အက်ပီတီအိုင်ပါ စိစစ်မှု၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှုနှင့် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းအချက်အလက် စုဆောင်းမှုများတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြသည်။ သို့သော် ထိုစနစ်များ ပျက်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ညှို့ဖျင်းမှုမှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့ နံနက်တွင် စီအိုင်အေဒါရိုက်တာ ဂျော့တန်းနက်သည် သူ၏ သတ္တမထပ်ရုံးခန်းမှ ဆယ်မိုင်အဝေးရှိ ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ် ပျက်စီးမှုကြောင့် တက်လာသည့် မီးခိုးတိမ်တိုက်ကြီးကို ကြည့်နေသည်။ တန်းနက်သည် ၁၉၉၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ပျက်ဒဏ်ချ ရုတ်တရက် နုတ်ထွက်လိုက်ရာမှ ဒါရိုက်တာ ဖြစ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအရ ခန့်ထားခြင်းခံရသူ တန်းနက်သည် အတွေ့အကြုံနည်းပြီး ဆီနိတ်အမတ်၏ လက်ထောက်လုပ်နေရာမှ ယခုလို ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကလင်တန်၏ အမျိုးသားလုံခြုံရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုအဖွဲ့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးနောက် အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီတွင် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်။ နောက်နှစ်နှစ်ကြာသောအခါ စီအိုင်အေတွင် ဒုတိယဒါရိုက်တာ ဖြစ်လာပြီး ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး ဒါရိုက်တာတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရသည်။ စီအိုင်အေတွင် သူသည် အတွက်မှားခြင်း၊ မှားယွင်းခြင်း၊ အယောင်ယောင်အမှားမှားလုပ်ခြင်းစသည့် မှတ်တမ်းများရှိသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် တန်းနက်၏ စီအိုင်အေအဖွဲ့သည် တန်ဖန်နီးယားနှင့် ကင်ညာနိုင်ငံတို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးများကို ထရပ်ကားတင်ပို့ဖြင့် ဖောက်ခွဲခြင်းများကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့။ ၁၉၉၉ ခုနှစ် မေလ ၇ ရက်နေ့ ကော်ဆိုဗိုစစ်အတွင်း စီအိုင်အေကပေးသည့် ပစ်မှတ်သတင်းအချက်အလက်ကြောင့် ယူဂိုဆလားဗီးယားနိုင်ငံ ဘဲလ်ဂရိတ်မြို့ရှိ တရုတ်သံရုံးကို ဂျေဒီအေအစ် ပဲ့ထိန်းဒုံး ထိမှန်ခဲ့သည်။ သံတမန်သုံးဦး သေဆုံးပြီး အများအပြား ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်

ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင်လည်း အမေရိကန်ဖျက်သင်္ဘော ယူအက်စ်အက်စ် ဆူလီဗန်ကို အသေခံစားခဲ့တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်းမှုကို ယီမင်နိုင်ငံရှိ စီအိုင်အေအရာရှိများ သံလွန်စရာမရခဲ့။ အယ်လ်ကောဒါအဖွဲ့သည် ပထမအကြိမ် တိုက်ခိုက်ရန် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများ တင်ထားသော စပိဘုတ် ဆိပ်ကမ်းတွင်နစ်မြုပ်သွားခဲ့သဖြင့် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ အိုစမာဘင်လာဒင်၏ တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ ထိုဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို ဆယ်ယူကာ ယူအက်စ်အက်စ်ကုံးလ် သင်္ဘောကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်သွားသည်ကိုလည်း ယီမင်နိုင်ငံရှိ စီအိုင်အေအရာရှိများ မသိလိုက်။

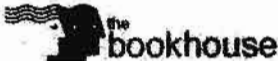
အာဖရိကရှိ အမေရိကန်သံရုံးများ တိုက်ခိုက်ခံရပြီး နှစ်ဆယ့်လေးလအကြာတွင် တန်းနက်သည် နောက်ထပ်အမှား တစ်ခုကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့ပြန်သည်။ ယင်းမှာ သူ၏ ခြောက်ကြိမ်မြောက် အမှားဖြစ်သည်။ မဟတ်တန်ရပ်ကွက် မီး ဟုန်းဟုန်းတောက်ကာ ပင်တဂွန်လည်း လောင်မြိုက်ခံခဲ့ရသည့်ပြင် အမေရိကန်လေကြောင်းလေယာဉ်များလည်း ပျက်ကျ ခဲ့ရသည်။ ထိုနက်က သူဘာတွေပဲလုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်ကာ သူ့ရာထူးမြဲခဲ့သည်။

ပင်ဆိုင်ဗေးနီးယားရိပ်သာလမ်းရှိ အက်ဖ်ဘီအိုင် ဌာနချုပ်တွင်လည်း ဒါရိုက်တာရောဘတ်မူလာသည် ကမ္ဘာ ကုန်သွယ်ရေး တောင်ဘက်အဆောက်အအုံ ပြိုကျသည်ကို စီအင်န်အင်န်ရုပ်သံတွင် ကြည့်နေသည်။ စီအိုင်အေ ဒါရိုက်တာ ကဲ့သို့ပင် သူလည်း သူ၏မဟာအမှားကို သိရှိကာ တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရသည်။

အကယ်၍ တန်းနက်သည် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီမှ မွေးဖွားပေးခဲ့သည်ဟုဆိုလျှင် ရောဘတ်မူလာသည်လည်း နိုင်ငံရေးပါတီနှစ်ခုကို ခွဲနေသည့် အရည်အချင်းမပြည့်ဝသူ ဖြစ်ပေမည်။ ရောဘတ်မူလာသည်လည်း တန်းနက်ကဲ့သို့ပင် နိုင်ငံရေးအရောင်အသွေးရှိသူဖြစ်သည်။ မူလာသည် ရီပတ်ဘလီကင်ပါတီ၏ အတွင်းလူဖြစ်သည်။ သူ့တွင် တန်ပြန်ထောက် လှမ်းရေး အတွေ့အကြုံလည်းမရှိ။ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအခြေခံလည်း နားမလည်။ ၉/၁၁ ဖြစ်တော့ မူလာ ဒါရိုက်တာ ဖြစ်သည်မှာ တစ်ပတ်ပင် မပြည့်သေး။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုကို သူ့အေဂျင်စီအနေဖြင့် ကြိုတင်မသိခြင်း၊ မကာကွယ်နိုင်ခြင်းအတွက် အပြစ်တင်၍မရဟု ပြောလိုကာ ပြောနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်သည် အတိအကျသတိပေးချက်များကို လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။ ထိုမနက်က မူလာသည် လက်ထောက်ဒါရိုက်တာများကို အစည်းဝေးခေါ်သောအခါ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနချုပ်သည် ကွင်းဆင်းစုံထောက်များ၏ လေကြောင်းမှ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်လာနိုင်သည်ဟု အတိအကျ သတိပေးချက်များကို လျစ်လျူရှုခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရကာ အတော်ပင်တုန်လှုပ်ခဲ့ရသည်။

ပထမတိုက်ခိုက်မှု ပြီးပြီးချင်း နာရီဝက်အတွင်း စီအိုင်အေနှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့သည် အပျက်အစီးများ ကိန်းချုပ်မှု လုပ်ငန်းများကို ပူးတွဲဆောင်ရွက်ကြသည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် မူလာနှင့် တန်းနက်တို့ ရာထူးမြဲခဲ့ကြသည်။

သို့သော် အပြစ်ပြောစရာတွေက တစ်ပုံတစ်ပင်။

တိုက်ခိုက်မှု ပြီးသည့်နောက် ကွန်ဒိုလီဇာရိုက်စ်က “ဒါကို ကြိုတင်ပြောနိုင်မယ်လို့တော့ ကျွန်မ မထင်ဘူး။ သူတို့က အပိုင်စီးလာတဲ့ လေယာဉ်ကို ခုံးကျည်သဖွယ် အသုံးချသွားကြတာ” ဟု ပြောသည်။

ခြိမ်းခြောက်မှုမှာ တကယ်ဖြစ်လာမည်မှန်း သူမသိသည်။ သိလည်း သိသင့်သည်။ အယ်လ်ကေဒါသည် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များကို အသုံးချကာ မြေပြင်ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟူသော သတိပေးမှုမှာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်ကတည်းက ရခဲ့သည်။ ထိုသတိပေးချက်များမှာ စာဖြင့်ရေးထားသည့် သတိပေးချက်များဖြစ်ပြီး သံသယဖြစ်စရာ မလိုပေ။ အမျိုးသား ထောက်လှမ်းရေးကောင်စီက တင်သော အစီရင်ခံစာတွင် “အယ်လ်ကေဒါ၏ အာဇာနည်တပ်မှ အသေခံဝံ့ခွဲသမားများသည် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်၊ စီအိုင်အေ ဌာနချုပ်၊ အိမ်ဖြူတော် စသည်တို့ကို ပြင်းအားဖြင့်ဗုံးများ တင်ဆောင်ထားသော လေယာဉ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်” ဟု အတိအကျ ရေးထားခဲ့သည်။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များ ထိုထက်တိကျသော အချက်အလက် မရနိုင်ချေ။

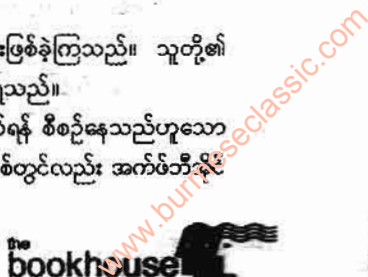
၉/၁၁ မဖြစ်မီ ငါးလအလိုတွင် အမျိုးသားထောက်လှမ်းရေးကောင်စီသည် တိုက်ခိုက်မည့်သူများ၏ အမည်၊ ပစ်မှတ်များနှင့် တိုက်ခိုက်မည့် နည်းလမ်းများကိုပါ ဖော်ပြခဲ့သည်။

၉/၁၁ တိုက်ခိုက်မှုကို ကြိုတင်မသိခြင်း၊ မကာကွယ်နိုင်ခြင်းမှာ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းစုဆောင်းမှု ပျက်ကွက်၍ မဟုတ်။ ခေါင်းဆောင်များနှင့် စီစစ်သူများ၏ ပေါ့လျော့မှုသာ ဖြစ်သည်။

၉/၁၁ အဖြစ်အပျက်သည် အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် စီအိုင်အေတို့၏ ထိပ်ပိုင်းတွင် လက်သင့်ရာစားတော်ခေါ်ခြင်း၊ နိုင်ငံရေးအသွေးအရောင်ရှိခြင်း၊ အရည်အချင်းမပြည့်ဝခြင်းတို့ကို ပြနေသည်။ သတ္တမထပ်တွင် ဘာသိထားသည်မှာ အရေးမကြီး။ မိမိလုပ်သမျှ သိနေသည်မှာလည်း အရေးမကြီး။ ရွေးကောက်ခံရမည့်သူကို မိမိ သိမသိသာ အရေးကြီးသည်။ ထိုအေဂျင်စီနှစ်ခုစလုံးသည် လုပ်ဆောင်မှု သုံးသပ်ချက်များ၊ ဘတ်ဂျက်စာရွက်စာတမ်းများဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည့် ဂျူရီကရက်အကြီးအကဲများထံ နေ့စဉ်အညှိခံနေကြသည်။ အကြံဉာဏ်သစ်များကိုလည်း ချက်ချင်းနင်းချေပစ်ကြသည်။ တီထွင်မှုအသစ်များကိုလည်း တင်ပြသည့်အခါ ဘေးဖယ်ထားကြသည်။

၉/၁၁ မတိုင်မီကဆိုလျှင် စီအိုင်အေနှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့သည် ပြိုင်ဘက်များဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ မှားယွင်းမှုတချို့မှာလည်း သူတို့ ထိုရာထူးများရသည်ကို နားမလည်နိုင်လောက်အောင် ရှိရသည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်အတွင်း အယ်လ်ကေဒါသည် လေကြောင်းမှတိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်နေသည်ဟူသော သတိပေးချက်များ ရာနှင့်ချီကာ စီအိုင်အေနှင့် အက်ဖ်ဘီအိုင်တို့ လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင်လည်း အက်ဖ်ဘီအိုင်

သည် အာဖရိကသံရုံးများကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ အီဟက်အလီမိုဟာမက်အား အိုကလာဟိုးမားတွင် လေယာဉ်
 မောင်းသင်တန်းတက်ရန် လွှတ်ထားကြောင်း သိခဲ့သည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလတွင်လည်း အယ်လ်ကေဒါ
 အဖွဲ့ဝင်များ လေယာဉ်များကို ပြန်ပေးဆွဲရန် အနောက်နိုင်ငံလေကြောင်းထိန်းချုပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် အစည်းအဝေးသို့
 အလီ၏တွဲဖက်တစ်ဦးတက်ခဲ့ကြောင်း ဖက်ဒရယ်ရှေ့နေများက တင်ပြခဲ့သည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက် ၉/၁၁
 တိုက်ခိုက်မှုမတိုင်မီ သတင်းရှစ်ပတ်အလိုတွင် အထူးစုံထောက် ကက်နက်ဝီလျံက ဖိနစ်မြို့ ကွင်းဆင်းရုံးမှ အက်ဖ်ဘီအိုင်
 ဌာနချုပ်သို့ ကြေးနန်းပေးပို့ခဲ့သည်။ သူက ပြန်လည်ပြောပြရာတွင် “အဲဒီလို ပို့လိုက်တာက အိုစမာဘင်လာဒင်ဟာ
 အမေရိကန် အရပ်သားလေကြောင်းတက္ကသိုလ်နဲ့ ကောလိပ်တွေကို သူ့လူတွေလွှတ်ပြီး တက်ခိုင်းနိုင်ဖို့ အလားအလာရှိတဲ့
 အကြောင်း သိအောင် တင်ပြတာပါ” ဟု ဆိုသည်။

ဝီလျံ၏ အကြောင်းကြားချက်ကို အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ၉/၁၁ အကြမ်းဖက်သမားများ ထိုသို့
 တိုက်ခိုက်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကြားချက်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်ဌာနချုပ်၏ စားပွဲပေါ်တွင် ဥပေက္ခာ
 ပြုခံခဲ့ရသည်။

၉/၁၁ လေယာဉ်ပြန်ပေးသမားတစ်ယောက်ကို အက်ဖ်ဘီအိုင်စုံထောက်များက မတော်တဆ ဖမ်းမိခဲ့သည်။
 ထိုအဖမ်းခံရသူ ဇာကားရီးယား မူဆာအီဆိုသူက သင်တန်းဆရာအား သူသည် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကြီးကြီးကို
 မောင်းချင်ကြောင်း၊ သို့သော် ဖျံတက်ပျံဆင်းကို မသင်လိုကြောင်း ပြောသဖြင့် သင်တန်းဆရာက မသင်ဘဲဖြစ်ကာ
 တိုင်တန်းရာမှ ဖမ်းမိခြင်း ဖြစ်သည်။

မူဆာအီကို ချုပ်ထားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ကွင်းဆင်းစုံထောက်များက သူ့လက်ပတ်တော့ကွန်ပျူတာနှင့်
 သူ့အခန်းကို ရှာရန် တောင်းဆိုသည်ကိုမူ ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး အကြီးအကဲ ကောလင်းရောင်လေက
 မူဆာအီသည် အယ်လ်ကေဒါ၏ လက်ရွေးစင် လေယာဉ်ပြန်ပေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစုံ
 ထောက်မ၏ အကြိမ်ကြိမ် အစီရင်ခံချက်တွင် မူဆာအီသည် ပစ်မှတ်အဆောက်အအုံများမှ လူများနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိ
 ကြောင်းလည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

သူမ၏ အစီရင်ခံချက်ကိုလည်း အက်ဖ်ဘီအိုင် ဌာနချုပ်က လျစ်လျူရှုခဲ့ပြန်သည်။ သူမ၏အားထုတ်မှုကြောင့်
 သူမမှာ ၉/၁၁ တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီးနောက် သုံးဆယ့်ခြောက်လအကြာတွင် အလုပ်ထုတ်ခံလိုက်ရသည်။ သူမ၏ ဌာနဟောင်းမှ
 မကြာခဏဒုက္ခပေးမှုကြောင့် သူမသည် သူမနှင့် သူမမိသားစုအား ရာဇဝတ်မှုသတင်းပေးသူ ကာကွယ်ရေးဌာနအရ
 ကာကွယ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ရသည်။

သို့ရာတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား လေကြောင်းမှ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မည်ဟု ကြိုတင်ပြောကြားသည့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စာရွက်စာတမ်းကို ဖတ်ရှုခွင့်မရှိပေ။ လူတိုင်းအတွက် လုပ်ရမည်မှာ သတင်းစာကို ဖွင့်ဖတ်ရုံသာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဖရန်ယူဂျင်းကော်ဒါဆိုသူသည် မေရီလင်းပြည်နယ် အယ်လ်ဒင်နီ လေဆိပ်မှ ဆက်စနာ ၁၅၀ လေယာဉ်ကို ခိုးယူကာ မောင်းခဲ့သည်။ ယင်းကို အင်ဒရူးလေတပ်စခန်းနှင့် ဝါရှင်တန်ဒီစီ အမျိုးသားလေဆိပ်တို့က ရေဒါဖြင့် ဖမ်းမိခဲ့သော်လည်း ကော်ဒါသည် ထိန်းချုပ်လေပိုင်နက်ထဲကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် နိုင်ခဲ့ပြီး ဝါရှင်တန်လွတ်လပ်ရေး ကျောက်ရုပ်ကို ပတ်ကာမောင်းခဲ့သည်။ ပင်ဆိုင်ဗေးနီးယားရိပ်သာလမ်းသို့ ရောက် သောအခါ ကော်ဒါသည် စက်ကိုပိတ်ကာ အရှိန်သတ်ထိုးဆင်းရာ အိမ်ဖြူတော်ရှေ့တွင် ပျက်ကျခဲ့သည်။ လေယာဉ်ပျက်မှာ သမ္မတကလင်တန်၏ ရေချိုးခန်းပြတင်းပေါက် အောက်ဘက် နှစ်ထပ်အကွာ မြေပြင်ပေါ်တွင် ကျရောက်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သမ္မတမိသားစုလည်း အိမ်ဖြူတော်တွင်မရှိ။ ကော်ဒါ၏ လေယာဉ်လည်း အနည်းငယ်သာ ပျက်စီးသည်။ သို့သော် သူ့အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၉/၁ တိုက်ခိုက်မှုမတိုင်မီ ခုနစ်နှစ်အကြာကတည်းကပင် အရပ်သားလေယာဉ် ကို လက်နက်သဖွယ်သုံးနိုင်ကြောင်း ပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းကို အိမ်ဖြူတော်အား အသေခံတိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု ကောက်ချက်မဆွဲခဲ့လျှင်သော်မှ စစ်ဘက်က လျှို့ဝှက် လေ့ကျင့်မှုမှရရှိသည့် သတင်းအချက်အလက်များအရ သတိပေးသင့်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များနှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန် နှစ်များက ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် လေယာဉ်များကို လေထဲတွင် အပိုင်စီးကာ အော်တိုပိုင်းလော့စနစ်ဖြင့် ပစ်မှတ်ပေါ်သို့ ဖျက်ချနိုင်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။ လေကြောင်းထိန်းသိမ်းရေးများ တပ်ဆင်ပြီးနောက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ လေယာဉ်ပေါ်မှ လေထီးဖြင့် ခုန်ချပြခဲ့သည်။ ထိုအန္တရာယ်မှာ တကယ်ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့သည့်အပြင် ထိုစစ်ဆင်ရေးလေ့ကျင့်မှု များသည် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များအား အပိုင်စီးကာ လက်နက်သဖွယ်အသုံးချနိုင်ကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်ပေသည်။

၉/၁ ဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း အယူအဆနှစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ပထမတစ်ခုက လေကြောင်းလေယာဉ်ဖြင့် အသေခံတိုက် ခိုက်သည်မှာ အယ်လ်ကေဒါတို့၏ တီထွင်မှုဖြစ်သည်ဟုသော အချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ လုံးဝမှားသည်။ အရပ်သား လေယာဉ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ အရေးကြီးသည့်ပစ်မှတ်အပေါ် ထိုးချခဲ့သည်မှာလည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထိုပစ်မှတ်မှာလည်း အိမ်ဖြူတော် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယတစ်ခုမှာ လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးကာ တိုက်ခိုက်မည်ဟု ကြိုတင်ထင်မထားသဖြင့် ထိုအဖြစ်မျိုးမှာ တားဆီး၍မရနိုင် ဆိုသည့်အယူအဆဖြစ်သည်။ ယင်းမှာလည်း အဓိပ္ပါယ်မရှိချေ။

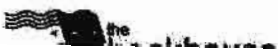
၉/၁ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်လာမည်ဟု ကြိုတင်မတွေးမိသည်မျိုးလည်း မရှိခဲ့။ ထောက်လှမ်းရေး ကော်မတီကလည်း

www.burmeseclassic.com

အိုစာဘင်လာဒင်နှင့် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့သည် အပိုင်စီးထားသည့်လေယာဉ်ကို လက်နက်သဖွယ် အသုံးချကာ တိုက်ခိုက်လာနိုင်သည်ဟုပင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစနစ်နှင့် လေကြောင်းခရီးသည်များ အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ အသုံးချခံခဲ့ရသည်မှာ မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် ရွေးကောက်ခံ တာဝန်ရှိများကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့က အန္တရာယ်ကို လျစ်လျူရှု၊ အရေးမထား ကိုင်တွယ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ အရေးမစိုက်သည်မှာ ထိပ်ဆုံးမှ လူများသာဖြစ်သည်။

ကလေးသူဌေး

၁၉၅၇ ခုနှစ် မတ်လ-၁၉၇၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ

အိုစမာဘင်လာဒင်ကို ၁၉၅၇ ခုနှစ် မတ်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။
 ဖခင်မှာ ဆော်ဒီသန်းကြွယ်သူဌေးကြီး မိုဟာမက်ဘင်လာဒင်ဖြစ်၍ မိခင်မှာ ဟာမစ်ဒါ
 ဂန်နစ်ဖြစ်သည်။ သူမသည် ဘင်လာဒင်မိသားစုကို အလုပ်အကြွေးပြုရန် တာဝန်ရှိသူ
 ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံတွင် ကျွန်စနစ်ဖျက်သိမ်းလိုက်
 ရန်တွင် အိုစမာမှာ သားဘင်လာဒင် အပြည့်အဝဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် သူ
 ဆယ်နှစ်သားအရွယ်တွင် သူ့ကိုပုံသွင်းမည့်အဖြစ်အပျက်နှစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပထမတစ်ခုက
 ကိုယ်ရေးကိုယ်တာဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင် လေယာဉ်ပျက်ကျကာ သေဆုံးသွားသည်။ ထို့
 ကြောင့် အိုစမာနှင့် သူ့မိခင်တို့မှာ ဂျက်ဒါးမြို့ရှိ ဘင်လာဒင်မိသားစုထံတွင် ခိုလှုံခဲ့ရသည်။
 ထိုအခါ သူ့အကြီးဆုံးအစ်ကိုက သူ့ကို အယ်လ်သက်ဂါမိုဒယ်ကျောင်းတွင် ထားပေး
 သည်။ ထိုကျောင်းတွင် အစ္စလာမ်ဘာသာ မသင်မနေရဖြစ်သည်။ သူ့ကို ပုံသွင်းခဲ့သော
 တခြားအဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ အာရပ်-အစ္စရေး စစ်ပွဲဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ် အာရပ်-အစ္စရေးစစ်ပွဲတွင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ အထိနာခဲ့ကြ
 သည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်စစ်ပွဲတွင်လည်း အာရပ်တို့ အနိုင်မရခဲ့။ စစ်အာဏာရှင်များမှာ
 နေရာမြဲကာ အနေသာခဲ့ကြသော်လည်း အာရပ်ပြည်သူများကမူ ခါးစည်းခံခဲ့ကြရသည်။
 ၁၉၆၇ ခုနှစ်စစ်ပွဲကြောင့် အာရပ်တို့၏ ပထဝီနယ်မြေများနှင့် ပညာရေးနယ်ပယ်များ
 ပျက်ပြားခဲ့ရသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ထောင်သောင်းချီကာ သေဆုံးခဲ့ရပြီး စစ်စရိတ်
 ဒေါ်လာ သန်းနှင့်ချီကာ ကုန်ခဲ့ရသည်သာမက အာရပ်နိုင်ငံများတွင် ဒုက္ခသည်များနှင့်
 ပြည့်လှုံခဲ့ရသည်။ အစ္စရေးတို့ ရှေ့သို့တိုးလိုက်၊ ပါလက်စတိုင်းတို့ ထွက်ပြေးလိုက်
 ဖြစ်နေသည်။ အစ္စရေးစစ်တပ်ရန်ကို ကြောက်ရွံ့ထွက်ပြေးကြသော အရပ်သားအာရပ်

များမှာ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန်၊ လက်ဘနွန်နိုင်ငံများ၏ ဒုက္ခသည်စခန်းများတွင် နေကြရသည်။ အတိဒုက္ခသည်များ ရောက်ကြရသည်။

အိုစမာ လူလားမြောက်သည့်အချိန်တွင် အစ္စရေးကို မုန်းတီးမှုနှင့် ယင်း၏စစ်တပ်ကို ကြောက်ရွံ့မှုများ သူ့ကို လွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်။ စစ်မီးလျှံများ ငြိမ်းသွားသောအခါ အာရပ်နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ကျောင်းသားများ၊ ဘာသာရေးပညာရှင်များ ဘာကြောင့် သည်လိုဖြစ်ရသည်ဟူ၍ စဉ်းစားလာကြသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် အာရပ်တို့ စစ်ရှုံးပြီးနောက် ဗလီများအတွင်းတွင် ယခုလို စစ်ရှုံးရသည်မှာ စစ်အင်အားကြောင့်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အရသာဖြစ်သည်ဟု ပြောသံများ ကြားလာရသည်။ ယင်းသို့ ရှုံးရသည်မှာ အာရပ်တို့ အစ္စလာမ်ဘာသာကို ကျောခိုင်းခဲ့၍ဟု ဆိုလာကြသည်။ ထိုအယူအဆမှာ ပညာတတ်အသိုက်အဝန်းတွင် ယုံနှံ့လာခဲ့သည်။ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်နှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံများတွင် ဘာသာရေးမကျေနပ်သူများအား လိုက်လံနှိမ်နင်းရသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။

မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်များကလည်း အာရပ်တို့ ယခုလို ရှုံးရသည်မှာ အစ္စရေးတို့၏ ညစ်ပတ်မှုနှင့် အစ္စရေးတို့ကို အမေရိကန်က စစ်ရေးအထောက်အပံ့များ ပေးမှုတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ မွတ်ဆလင်လူထုသည် တစ်ခုတည်းသော အမှန်တရားကို ဥပေက္ခာပြုထားသောကြောင့် ဘုရားသခင်က ပြစ်ဒဏ်ခတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူတို့က ယုံကြည်နေကြသည်။ အစ္စရေးနိုင်ငံကို ဖျက်ဆီးနိုင်ရန်မှာ မွတ်ဆလင်အစိုးရအောက်တွင် အာရပ်တို့ ညီညွတ်ကြရမည်ဟုလည်း သူတို့က ယုံကြည်နေသည်။ ထိုသို့သော အခြေခံဝါဒီများသည် သူတို့ယခင်က ဘုရားမရှိဟု ယုံကြည်ကြသည့် မာ့စစ်ဝါဒီများကဲ့သို့ပင် လူမှုပြုပြင်ပြောင်းလဲရန်မှာ အကြမ်းဖက်နည်းသာရှိသည်ဟု ယူဆနေကြသည်။ သူတို့၏အယူအဆမှာ အစွန်းရောက်လှသည်။ လူသားအားလုံးအတွက် ငြိမ်းချမ်း၍ တရားမျှတသော ကမ္ဘာကြီးတည်ဆောက်ရန်မှာ မွတ်ဆလင်ဘာသာကို ဘာသာရေးအရသာမက တစ်ခုတည်းသော ကမ္ဘာ့အစိုးရအဖြစ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရန်လိုသည်ဟု ဆိုကြသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အာရပ်တို့ အရှက်ရခဲ့သည်ကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် မွတ်ဆလင်လူငယ်များသည် ဘာသာရေးစစ်ပွဲ(ဂျီဟာဒ်) ဆင်နွှဲရန် စိတ်ထက်သန်နေကြသည်။

အယ်လ်သက်ဂါကျောင်းတွင် အိုစမာသည် ဆရာတစ်ယောက်ထံမှ ဂျီဟာဒ်ဒဿနကို သင်ယူခဲ့ရသည်။ ထိုဆရာမှာ ဆီးရီးယားနိုင်ငံမှ ဘာသာရေးပြည်ပြေးဖြစ်သည်။ အိုစမာသည် တော်လှန်ရေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့မဟုတ်ချေ။ သူ ကလေးဘဝက သူ့ဖခင် သေဆုံးခဲ့သည်။ သူတို့မိသားစု၏ ဥစ္စာဓနကြောင့်လည်း တရားမျှတမှုမရှိသည်ကို မခံစားခဲ့ဖူးပေ။ သူ၏ကလေးဘဝတွင် သူ့လိုချင်ရာကို ဝယ်နိုင်သည်။ သူ့နေချင်လေ့ရှိနိုင်သည်။ သူ့လိုချင်ကုန်ပစ္စည်းစုံပိုင်လေယာဉ်ကိုပင် ယူသွားနိုင်သည်။ သူက ဘာသာရေးကို ယုံကြည်သည်။ သို့သော် အစွန်းမရောက်။ သူ့ဘဝမှာ

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

အတော်ပင်သာယာသည်။

အိုစမာ၏ ပထွေးရေး၊ အိုစမာ၏ မိခင်ပါ ဘာသာရေးအစွန်းရောက်သူများမဟုတ်ကြ။ အိမ်တွင်လည်း မုန်းတီးမှုနှင့် တစ်ဖက်သတ်ကျသည့်အမြင်များကို မတွေ့ရ။ မိတ်ဆွေများနှင့် မိသားစုအဖွဲ့ဝင်များက အိုစမာသည် အယ်လ်သက်ဂါကျောင်းတွင် တက်နေစဉ်တစ်လျှောက်လုံး ဘာသာရေးကို ပိုမိုကိုင်းရှိုင်းလာသည်ဟု ပြောကြသည်။ အသက်ဆယ့်လေးနှစ်အရွယ်တွင် အိုစမာသည် ကုရ်အန်ကျမ်းကို အာရုံဆောင်သူဖြစ်ရန် ရည်မှန်းလာသည်။ ထို့ပြင် သူသည် ပုံမှန်ဝတ်ပြုပြီး ကုရ်အန်အကြောင်းကို ညဉ့်နက်ခံကာ ဆွေးနွေးသည့် ကျောင်းသားတစ်စုထဲတွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အိုစမာသည် တမန်တော် မိုဟာမက်ကို အတုယူကာ တွန့်ကြေနေသော အဝတ်အစားများကိုလည်း မကြာခဏ ဝတ်တတ်သည်။ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်းထားကာ ဘောလုံးလေ့ကျင့်သည့်အခါ ဘောင်းဘီတိုကို မဝတ်တော့။ဘောင်းဘီတိုသည် အစ္စလာမ်ဘာသာနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ယူဆသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တွင်လည်း တချို့သောတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားအုပ်စုများသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို အတော်ကိုင်းရှိုင်းကြသည်။ သူတို့လည်း လမ်းထောင့်များတွင် ယေရှုခရစ်တော်၏ အမူအကျင့်များအတိုင်း ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ကို အများက ပြောင်လှောင်ကြသည်။ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံတွင်တော့ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသည့် ကျောင်းသားများကို ပြောင်လှောင်ခြင်းမရှိကြ။ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံသည် ဘာသာရေးသက်ဝင်ယုံကြည်ဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသားများ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသည်မှာ အများအတွက် အဆန်းမဟုတ်တော့။ ထိုအချိန်တွင် အိုစမာမှာ တခြားလူများအပေါ် အန္တရာယ်ပြုရန်၊ အကြမ်းဖက်ရန် မစဉ်းစားသေး။

ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားအရွယ်ရောက်တော့ အိုစမာ နှမတစ်ဝမ်းကွဲနှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။ အမည်မှာ နာဂျာဂန်နမ် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမှာ အထက်တန်းကျောင်းသားသာ ရှိသေးသည်။ သူမကမူ ဆယ့်လေးနှစ်သမီးဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဂျက်ဒါးအဝေးပြေးလမ်းဘေးရှိ အိုစမာ၏ မိခင်အိမ်မှာပင် အခန်းငယ်တစ်ခုဖွဲ့ကာ နေထိုင်သည်။ ထို့နောက် သူတို့ တစ်အိမ်တစ်အိမ်ထောင်ကြသည်။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်မှာ မဆန်းပေ။ဆော်ဒီအထက်တန်းလွှာတို့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုသည်မှာ အဆန်းတကျယ်မဟုတ်။ အိုစမာ၏ မိခင်သည်ပင် အိုစမာကိုမွေးတော့ ဆယ့်ငါးနှစ်သမီးသာ ရှိသေးသည်။

အိုစမာက အစ်ကို အစ်မများကဲ့သို့ ပြည်ပတက္ကသိုလ်များတွင်မတက်။ သူသည် အလယ်အလတ်အဆင့်သာရှိသော ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ဓနဥစ္စာကြောင့် သူတက်ချင်သည့်တက္ကသိုလ်တွင် တက်ခွင့်ရနိုင်သည်။ တခြားဘင်လာဒင်များကတော့ ဟားဗတ်အပါအဝင် အမေရိကန်ထိပ်တန်းတက္ကသိုလ်များတွင် တက်ရောက်ကြသည်။

ဂျက်ဒါးမြို့ရှိ ဘုရင် အဗုဒ္ဓအစစ်တက္ကသိုလ်တွင် တက်သည်မှာ အနောက်နိုင်ငံများကို မုန်းတီး၍မဟုတ်။ မိသားစုနှင့် အနော်ရထာအတွက် ဖြစ်သည်။

တက္ကသိုလ်တွင် အိုစမာ စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲမှုဘာသာရပ်ကို ယူသည်။ ကျောင်းတက်သည့်အခါ မာစီးဒီးဘင့် ကားကြီးကို ယာဉ်မောင်းအား မောင်းခိုင်းကာ တက်သည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံရှိ သူမိခင်၏ရွာကို မကြာခဏ သွားလည်သည်။ ဘေရွတ်မြို့ကိုလည်း သွားလည်တတ်သည်။ တခြားသန်းကြွယ်ကလေးများနှင့်အတူ အာဖရိကသို့သွား၍ အမဲလည်းလိုက် တတ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးသော လင်းယုန်လည်း မွေးသည်။ တူရကီနိုင်ငံသို့သွားကာ တောင်လည်းတက်တတ်သည်။ သူ၏ အစ္စလာမ်ဘာသာယုံကြည်မှုမှာ ခိုင်မြဲသော်လည်း သာသနာပြုလိုသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ သူက ဖိမ်ခံခြင်းကို ရှောင်သည်။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်၊ လေးဆယ်ကျော်တော့မှ အနည်းငယ်ဖိမ်ခံလာသည်။ သူက ငွေကို သူ့အတွက်ရော တခြားသူများအတွက်ပါ သုံးသည်။ သူက မြင်းစီးကောင်းသူဖြစ်ပြီး ဂျက်ဒါးမြို့တောင်ဘက်တွင် သူ့မြင်းမြို့ရှိသည်။

အယ်လ်သက်ဂါကျောင်းတွင် ရှိနေစဉ် အစ္စလာမ်အခြေခံဝါဒီများ၊ အထူးသဖြင့် မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော် အဖွဲ့ဝင်များနှင့် တော်လှန်ရေးသမားတစ်ဖြစ်လဲ ပညာရှင်ကဗျာဆရာ ဆယစ်ကွပ်တို့၏ အယူအဆကို အိုစမာ နှစ်သက်လာ ခဲ့သည်။

ထိုအယူအဆများ၏ အားကောင်းမှုကြောင့် သန်းကြွယ်သူဌေးသား အေးဆေးသည့် အိုစမာမှာ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး အကြမ်းဖက်သမား ဖြစ်လာတော့သည်။

မုန်းတီးတတ်သည်

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် အိုစမာ ကလေးရလာသည်။ သူ့စနိုး နာကျာမှာ အသက်ဆယ့် ငါးနှစ်သာ ရှိသေးပြီး သားဦး အဗဒူကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုအတွက် သူတို့နှစ်ယောက် စလုံး ဝမ်းသာကြသည်။ အိုစမာက တက္ကသိုလ်သို့ ကျောင်းသွားတက်လိုက်၊ သူ့သားနှင့် ဆော့လိုက်လုပ်ရင်း မိသားစုထောက်ပံ့ငွေဖြင့် နေထိုင်သည်။

ရေနံမှရသည့်ငွေသည် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံထဲသို့ လိုခံ၍ဝင်နေသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန် စောစောပိုင်းနှစ်များတွင် အာရပ်ရေနံသပိတ်ကြောင့် ဆော်ဒီရေနံစိမ်း ဈေးမှာ ခြောက်ဆတက်သွားသည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ရေနံမှရသည့် အခွန်ငွေသည် ဒေါ်လာ ၄.၅ ဘီလျံရှိသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် ထိုငွေမှာ ဒေါ်လာ ၁၀၂ ဘီလျံအထိ ဖြစ်လာသည်။ ရေနံငွေများကြောင့် ဆောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းများလည်း တိုးချဲ့လာရာ ဆော်ဒီဘင်လာဒင်အုပ်စုလုပ်ငန်းလည်း တိုးချဲ့လာခဲ့သည်။

ငွေတွေလျှံနေသည်ဖြစ်ရာ ဆော်ဒီဘုရင်သည် ကမ္ဘာပတ်ကာ သုံးဖြုန်းပြီး အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံး နေထိုင်နိုင်တော့သည်။ ဆော်ဒီ မင်းညီမင်းသားများမှာလည်း ပြောစမှတ်ဖြစ်အောင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရင် ဖိုက်ဆယ်က “ကျုပ်တို့ဟာ မျိုးဆက် တစ်ခုအတွင်းမှာပဲ ကုလားအုတ်စီးနေရာက ကက်ဒီလက်ကားစီးနိုင်ခဲ့ပြီ” ဟုပင် ဆိုခဲ့ သည်။ ဘုရင်သည် ဆိုးဆိုးရွားရွား လွန်ကျွံသည်မျိုးကိုတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး တားမြစ် သည်။ သို့သော် သူ့သားမြေးမြစ်များ ဂျက်လေယာဉ်ဖြင့် တာဝီဝီသွားနေသည်ကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ထားသည်။

ဖိုက်ဆယ်ဘင် မူဆာအစ်မှာ ဘုရင်၏ တူတော်ဖြစ်ပြီး သူ့ကို ပြည်ပသို့လွှတ် ကာ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ သင်ယူခိုင်းသည်။ သူသည် ကော်လိုရာဒို တက္ကသိုလ်တွင်တက်ရင်း

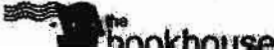
www.burmeseclassic.com

ခေတ်မီမီနေထိုင်ခဲ့သည်။ အရက်လည်း သောက်သည်။ မိန်းမလည်း လိုက်စားသည်။ ကော်လို့ရာဒီပြည်နယ် ဘိုလ်ဒါမြို့တွင် မူးယစ်ဆေးဝါး လက်ဝယ်တွေ့ရှိမှုဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ ထို့နောက် အယ်လ်အက်စ်ဒီ ရောင်းချမှုဖြင့် အပြစ်ရှိကြောင်း စီရင်ချက်ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကော်လို့ရာဒီ တက္ကသိုလ်မှထွက်ကာ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်တွင် ခဏတက်ပြန်သည်။ ထိုတက္ကသိုလ်တွင်လည်း စာမေးပွဲကျသဖြင့် ဆော်ဒီနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် မူဆာအစ်၏အစ်ကိုမှာ ဆော်ဒီနိုင်ငံ၊ ရီယဒ်မြို့တွင် ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ရေဒီယိုကို ကန့်ကွက်ဆန္ဒ ပြပွဲတွင် အဓိကရုဏ်းထိန်း ရဲလက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ဆန္ဒပြသူများမှာ ဘာသာရေး အခြေခံဝါဒီများဖြစ်ကြပြီး ရုပ်မြင်သံကြားသည် အစ္စလာမ်ဘာသာနှင့် မကိုက်ညီဟု ယူဆသူများဖြစ်သည်။ မူဆာအစ်သည် သူ့အစ်ကိုသေဆုံးမှုအတွက် ဆယ်နှစ်တိုင် အာဃာတမီး တငွေငွေလောင်မြိုက်ခဲ့ရသည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် သူက ဘာသာရေးတားမြစ်ချက်၌ အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးကိုပါ ထည့်သွင်းလိုက်သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ် မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် မူဆာအစ်သည် သူ့အစ်ကိုအတွက် လက်စားချေရန်နှင့် ဘာသာရေးကို သန့်ရှင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မင်းခမ်းမင်းနားတစ်ခုအတွင်းသို့ အသာဝင်သွားကာ ပွင့် ၃၈ ပစ္စတီဖြင့် ဘုရင်ဖိုက်ဆယ်အား သုံးချက်ဆင့်ကာ ပစ်ချလိုက်သည်။ ဘုရင်၏ သက်တော်စောင့်က မူဆာအစ်အပေါ် ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ သေလုနီးပါး ဒဏ်ရာရှိသွားသော ဘုရင်ကိုလည်း ရီယဒ်မြို့ ဗဟိုဆေးရုံကြီးသို့ ပို့လိုက်သည်။ ဘုရင်မှာ နာရီပိုင်းအကြာတွင် ထိုဒဏ်ရာ ဖြင့်ပင် ကံတော်ကုန်သွားသည်။

တစ်တိုင်းပြည်လုံး တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရသည်။ ဘင်လာဒင်မိသားစုမှာ သူတို့၏မနေအင်အားကို တည်ဆောက်နေ သည်။ သူတို့၏ ဆောက်လုပ်ရေးအင်ပါယာမှာလည်း ဘုရင်ဖိုက်ဆယ်အပေါ် အခြေပြုနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွင် မင်းကြိုက်စိုးကြိုက်ဖြစ်လျှင် ဆုတော်လာဘ်တော်ပေးသည့် နိုင်ငံမျိုးတွင် ဆလမ်းဘင်လာဒင်အဖို့ အိမ်ရှေ့ မင်းသား ဖစ်နှင့် ဆက်ဆံရေးသစ် ဖွင့်ရပြန်သည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသားသည် မကြာမီ နန်းတက်တော့မည် မဟုတ်လား။ ဘုရင်ဖိုက်ဆယ် လုပ်ကြံခံရသည့်အချိန်တွင် အိုစမာမှာ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့တွင် တင်းပြည့်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာလေ ပြီ။ သူသည် စာဖတ်အားကောင်းသော အစ္စလာမ်ပညာရှင်လည်း မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသည့် တပည့်တစ်ယောက်လည်း မဟုတ်။ သို့သော် မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့၏ နိုင်ငံရေးမူဝါဒကိုတော့ သူလက်ခံသည်။ ထိုမှုမှာ အစ္စလာမ်မူဝါဒများကို အခြေခံသော အစိုးရသည်သာ တရားဝင်အစိုးရဖြစ်သည်ဟူသော မူဖြစ်သည်။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ဝင်များမှာ “ဆလာမစ်” များဖြစ်ကြသည်။ ဆလာမစ်ဆိုသည်မှာ တမန်တော် မိုဟာမက်၏ စေအစာပိုင်း တွဲဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ထိုလူများ၏ အမူအကျင့်အတိုင်း နေထိုင်ကြသူများဟု ဆိုလိုသည်။

ဆလာဖီမွတ်ဆလင်များသည် စပိန်နိုင်ငံမှသည် တရုတ်နိုင်ငံအထိ မွတ်ဆလင်တို့၏ အထွတ်အထိပ်အောင်ပွဲဖြင့် ကလီဖိတ်ခေါ် အစ္စလာမ်စိုးမိုးနယ်မြေ တည်ဆောက်ရန် အားထုတ်နေသူများဖြစ်သည်။ အိုစမာသည် ကလီဖိတ်နိုင်ငံသစ် ထူထောင်မည်ဆိုသော အယူအဆကို သဘောကျသည်။ သို့သော် ထိုမွတ်ဆလင်ကမ္ဘာကို မည်သူအုပ်စိုးမည်နည်း ဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍ သူမရှင်းလင်းပေ။ ဘင်လာဒင်မိသားစု၏ ဓနဥစ္စာနှင့် အိုစမာ၏ မိသားစုထောက်ပံ့ငွေမှာ ဆော်ဒီတီးနန်း၏ ကံကြမ္မာပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုအဖွဲ့သား ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ ဘုရင်ကိုလုပ်ကြံ သည်ကတော့ ကမ္ဘာကမြင်သကဲ့သို့ပင် ရူးမိုက်ခြင်းဟု သူမြင်သည်။ သူက ဘုရင်ကို လုပ်ကြံသည်ကိုလည်း လက်မခံ။ ဘုရင်ကို ဖြုတ်ချသည်ကိုလည်း လက်မခံ။

အိုစမာ တက္ကသိုလ်တွင်တက်နေသည့်အချိန်တွင် အစ္စလာမ်အစွန်းရောက် ဆယစ်ကွပ်နှင့် တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်က အန်နဝါဆဒတ်ဖွဲ့ခဲ့သော အီဂျစ်မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့တွင် ဆယစ်သည်ရှေ့ဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဆယစ်၏ ကဗျာများကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပြီး မွတ်ဆလင်ကမ္ဘာသို့ ဖြန့်ခဲ့ရာ သူသည် ဂျီဟဒ်ဒဿနကို အခြေခံတည်ဆောက်သူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူသေသွားသောအခါ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့၏ ပင်မအားဇာနည် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဆယစ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဆိုးရွားသော အတွေ့အကြုံကို ရခဲ့သည်။ အမေရိကန်တို့၏ နေထိုင်မှုဘဝမှာ “ကမ္ဘာဦးဆန်” နေသည်ဟု သူမြင်သည်။ အမေရိကန်မိန်းမများမှာလည်း သူ့အဆိုအရ “လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပွင့်လင်းလွန်း” သည်ဟုဆိုသည်။ ထိုစဉ်က ခေတ်စားခဲ့သော ဂျစ်တေးဂီတကိုလည်း “နီကရိုးတီ တီထွင်ထားသည့် ထိုတေးဂီတမှာ သူတို့၏ ကမ္ဘာဦးအမူအကျင့်ကို ဖော်ပြနေသည်။ ယင်းမှာ တစ်ဖက်က သူတို့၏ရှုထောင့်ချင်သည့် ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ခြင်းဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်ကလည်း သူတို့၏ ရိုင်းစိုင်းမှုကို ပြနေသည်” ဟု သရော်ကာ ရေးခဲ့သည်။

ထူးဆန်းသည်က လူမျိုးရေးအဖွဲ့ရှိသော ဆယစ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်လူတို့တွင် တရားထိုင်သည့်အကြောင်းများ ရေးခဲ့သည်။ ဒီမိုကရေစီသည် မအောင်မြင်သော စနစ်ဟုလည်း ရေးခဲ့ပြန်သည်။ ထိုစနစ်မှာ ခြစားနေသည်။ အကြောင်းမူ လူသားတစ်ရပ်လုံး ခြစားခံနေရသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ ဘာသာမဲ့များကို ဂျီဟဒ်ဖြင့် တိုက်ရမည်မှာ မြင့်မြတ်သောတာဝန်ဖြစ်သည် ဟူသော သူ့အရေးအသားများကို မွတ်ဆလင်များက ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။

ဆယစ်အတွက်မူ ဂျီဟဒ်(ဘာသာရေးစစ်)သည် မွတ်ဆလင်နယ်မြေများကို ကာကွယ်ရန်အတွက်သာမက ကမ္ဘာအနှံ့ တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရန်လည်း ဖြစ်သည်။ “ကျယ်ပြန့်သော အစ္စလာမ်တာဝန်ကို ကာကွယ်ရမည်” ဟု

သူကရေးခဲ့သည်။ သူက တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ လူသားထက် တစ်ဆင့်နိမ့် မိုက်မဲမှုများဖြစ်နေပြီး ဘုရားသခင်အား နားလည်မှု တွင် အမှောင်ဖုံးကာ ကသောင်းကနင်းများဖြစ်နေသည်ဟု ယူဆသည်။ ထိုသို့ ကသောင်းကနင်းဖြစ်မှုများနှင့် ဘုရားသခင် သည် အတူမရှိနိုင်၊ ပျက်စီးနေသော လူ့အဖွဲ့အစည်းများကို ဖျက်ဆီးရန်နှင့် အစွလားမ်ကမ္ဘာကို တည်ဆောက်ရန် ဂျီဟဒ်မှာ လိုအပ်သည်ဟုလည်း ဆိုခဲ့သည်။

အစွလားမ်ဘာသာသည် ပြီးပြည့်စုံသော စနစ်ဖြစ်ပြီး တရားမျှတကာ စာရိတ္တကောင်းမွန်သည်ဟု ဆယစ်က ရေးလည်း ရေးသည်။ ဟောလည်းဟောပြောသည်။ သူက လောကနိဗ္ဗာန်တည်ဆောက်ရန် မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့က လက်နက် ကိုင် တိုက်ခိုက်ဖို့လိုသည်ဟု ယူဆသည်။ အစွလားမ်ဘာသာမှာ ရန်သူများ ပိုင်းရဲနေသည်ဟုလည်း သူက ယုံကြည်သည်။ ဒီမိုကရေစီနည်းကျ ရွေးချယ်သော အစိုးရ၊ ဘုရင်၊ စစ်အာဏာရှင်များသည် ရှာရယာဥပဒေ (အစွလားမ်ဥပဒေ)ကို ဥပေက္ခာပြုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့မှာ တရားဝင်ပစ်မှတ်များဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။ အစွလားမ်တော်လှန်ရေးတွင် အစိုးရများ ပြောင်းပဲပြီး လူတို့၏ စိတ်ဓာတ်များကိုလည်း ပြောင်းလဲပစ်ရမည်ဟု သူကမြင် သည်။

ဆယစ်က အနီးကပ်ရန်သူဟု သတ်မှတ်သည်မှာ အစွရေးနှင့် အာရပ်ကမ္ဘာမှ အစိုးရများဖြစ်သည်။ အဝေးရန်သူ ဆိုသည်မှာ အမေရိကန်အပါအဝင် စာရိတ္တပျက်ပြားနေပြီး အစွရေးကို စစ်ရေးအကူအညီပေးနေသော နိုင်ငံများဖြစ်သည်။ ဆယစ်သည် စစ်လိုလားသူ ကဗျာဆရာဖြစ်ပြီး အာဇာနည်၏ ဝိညာဉ်သည် ကောင်းကင်ဘုံတွင် အစိမ်းရောင်ငှက်၏ ရင်တွင်း၌ ကိန်းအောင်းရမည်ဟု ယုံကြည်နေသူဖြစ်သည်။ သူ၏အရေးအသားများမှာ ဒဏ္ဍာရီဆန်၍ မိန်းမမုန်းတီးရေးများ ပါကာ တရားသေဆန်သည်။ ဆယစ်နှင့် မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့၏ အဝေးရန်သူများထဲတွင် တစ်ချိန်က အရှေ့ အလယ်ပိုင်းကို စိုးမိုးခဲ့သည့် ဥရောပအင်အားကြီးနိုင်ငံများဖြစ်သော ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်နှင့် အီတလီတို့ ပါဝင်သည်။ အိုစမာသည် ဆယစ်၏ ကုရ်အန်ကျမ်းဝေဖန်ရေး အတွဲသုံးဆယ်ကို ဖတ်ခဲ့ရဟန်ရှိသည်။ တခြားမွတ်ဆလင်လူငယ်များ ကဲ့သို့ပင် အိုစမာမှာ စာတွေဖတ်ခဲ့ရာမှ ကမ္ဘာ့ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရန် ဂျီဟဒ်လိုသည်ဟု ယုံကြည်လာသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်ကြောင့် သွေးမြေကျခဲ့ရတော့သည်။

ဂျီဟဒ်ယုံကြည်ချက်သည် အစွလားမ်ဘာသာတွင် မည်သို့ လွှမ်းမိုးခဲ့သနည်း။ လူငယ်မွတ်ဆလင်များ အတယ်

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ကြောင့် သွေးမြေကျ ခွဲထွက်ရေးစစ်များကို စိတ်အားထက်သန်ကြေငြာရသနည်း။ ယင်းတို့၏အဖြေကို သိရန်မှာ အိုစမာ ဂျီဟဒ်အယူအဆကို မည်သို့သက်ဝင်ယုံကြည်လာသည်၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းသမိုင်းနှင့် အနောက်နိုင်ငံများနှင့်မတူသော အာရပ်တို့၏အမြင်များကို လေ့လာရမည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ ဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိသည်။ ယင်းမှာ “ရန်သူမြင်သလိုမြင်ပါ” ဟူ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ နည်းဗျူဟာ ပြဿနာတစ်ခုကို နားလည်ရန်၊ သို့မဟုတ် ရန်သူ၏ နောက်ထပ်လှုပ်ရှားမှုကို မှန်းဆနိုင်ရန် ဆီးတပ်ဖွဲ့သည် ရန်သူစဉ်းစား သလို စဉ်းစားရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့လုပ်နိုင်ရန် ရန်သူဘာသိထားသလဲဆိုသည်ကို သိရမည်။ ပြဿနာကို သူတို့ ဘက်မှအမြင်ဖြင့် ကြည့်ရမည်။ ထိုသို့ကြည့်ရာတွင် ထိုအမြင်ကို လက်ခံရန်မဟုတ်။ ရန်သူ ဘာလုပ်လာမည်ကို မှန်းဆရန် အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် အာရပ်တို့၏အမြင်ကို သိဖို့လိုသည်။ လက်ရှိပြဿနာမှာ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဆလဟစ် ဂျီဟဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ကို ဆင်နွှဲမည့်လူများသည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဂျီဟဒ်စစ်သည်များဟု ခေါ်ပြီး အနောက်နိုင်ငံများကို ဘာသာရေးရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ်တမ်း သူတို့စိတ်ထဲမှ မကျေနပ်သည်မှာ ဘာသာရေးကွဲလွဲချက်မဟုတ်။ ပထဝီနိုင်ငံရေး မမျှတမှုဖြစ်သည်။ အာရပ်တို့၏ အဓိကပြဿနာမှာ ပါလက်စတိုင်းအရေး ဖြစ်သည်။

သမိုင်းတွင် ထူးဆန်းသည်က အစ္စလာမ်အကြမ်းဖက်လက်နက်ဖြစ်သော ထရပ်ကားတင်ဗုံးမှာ မွတ်ဆလင် အခြေခံဝါဒီများ တီထွင်ခဲ့သည့်နည်းမဟုတ်ဘဲ အစ္စန်းရောက် ဂျူးတို့ တီထွင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ရုရှားသစ်ကုန်သည် တစ်ယောက်၏ သားဖြစ်သူ မင်နာချမ်ဘောဂင်သည် ပါလက်စတိုင်းသို့ ပိုလန်စစ်သားအဖြစ် ရောက်လာခဲ့သည်။ သူ့ကို ဘီလာရုစ်နိုင်ငံ ဘရက်လစ်တော့မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူသည် အသက် နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်တွင် ဥပဒေဘာသာဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ စတာလင်လက်ထက်တွင် နိုင်ငံရေးမှုဖြင့် ဝူးလက်အကျဉ်းစခန်းတွင် နှစ်နှစ် အကျဉ်းကျခဲ့ရသေးသည်။ ငတ်မွတ်မှုနှင့် နှိပ်စက်ခံရမှုမှာ သူ့ဘဝတွင် မှတ်မှတ်ထင်ထင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်၏ရုပ်သေး ပိုလန်ခေါင်းဆောင် ဝလာဒီစလောအန်ဒါ၏လက်အောက်တွင် စစ်မှုထမ်း ရန်အတွက် အကျဉ်းစခန်းမှ လွတ်ခဲ့သည်။ သူ့ကို အရာရှိအဆင့်ပေးကာ ပါလက်စတိုင်းသို့ လေ့လာရေးလွှတ်ခဲ့သည်။ ရောက်သွားတော့ သူသည် ယူနီဖောင်းကိုချွတ်ကာ တပ်ပြေးဘဝနှင့် အီရန်ခေါ် ဗီဇုန်အကြမ်းဖက်အဖွဲ့သို့ ဝင်လိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့ကို ၁၉၃၁ ခုနှစ်က ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး ယင်းမှာ တခြားသောင်းကျန်းအဖွဲ့ဖြစ်သော ဟာဂန်နာအဖွဲ့မှ ပေါက်ဖွားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ အပြောအဟောလည်းကောင်း၊ စည်းရုံးရေးလည်းကောင်းသော ဘီဂင်သည် အချိန်တိုအတွင်းမှာပင် ရာထူးတက်ခဲ့ သည်။

www.burmeseclassic.com

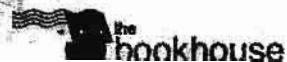
ဟာကန်နာအဖွဲ့၏ ကြာမြင့်စွာ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် အစွဲအမူးနှင့် ဝေါပေါက်လာခဲ့သည်။ သောင်းကျန်းမှုအဖွဲ့ဖြစ်သည့် ဂျူးနိုင်ငံပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဘီဂင်ဦးဆောင်သော အိရ်ဂန်အဖွဲ့က အကြမ်းဖက်နည်းကို လက်နက်အဖြစ် အသုံးချသည်။ “တက်ကြွစွာ ကာကွယ်ရေး” ဟူသော မူဖြင့် အိရ်ဂန်အဖွဲ့သည် ဗြိတိသျှစစ်အရာရှိများနှင့် အာရပ်ရ်များကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သည်။ ဈေးများနှင့် ရုပ်ရှင်ရုံများကိုလည်း ဝှံ့ဖောက်ခဲ့သည်။ အာရပ်ပိုင်လုပ်ငန်းများကိုလည်း တိုက်ခိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့၏ သုံးလေ့ရှိသောနည်းမှာ လူစည်သော ဈေးထောင့်တွင် ဖောက်ခွဲပစ္စည်းငယ်တစ်ခုချကာ ဖောက်ခွဲသည်။ ထို့နောက် ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့များ ရောက်လာသောအခါ ခပ်ကြီးကြီးဝှံ့ဖောက်လုံးဖြင့် ထပ်မံဖောက်ခွဲပြန်သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ၃၀ မိနစ်ခန့်တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့ရှိ ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ် ရှေ့တွင် အားကောင်းသော ဖောက်ခွဲပစ္စည်း တန်ဝက်တင်ထားသော ထရပ်ကားတစ်စီး ရပ်ထားသည်။ ထရပ်ကားယာဉ်မောင်း တခြားကားတစ်စီးဖြင့် ထွက်ပြေးမည့်အချိန်တွင် လမ်းတစ်ဖက်၌ ဝှံ့ဖောက်ခွဲပစ္စည်း ပေါက်ကွဲသည်။

အိရ်ဂန်အဖွဲ့သည် ထိုသို့လျှင် လုပ်တတ်သည်။ ဝှံ့ဖောက်ခွဲပစ္စည်းက လူများအာရုံစိုက်လာအောင် လုပ်သည်။ နေ့လယ်စာစားချိန် လမ်းထဲတွင် လူစည်သောအခါ ထရပ်ကားထဲမှ ဝှံ့ဖောက်ခွဲပစ္စည်းကို ခွဲသည်။ ၁၂ နာရီ ၂၇ မိနစ်တွင် မြေတုန်အောင် ပေါက်ကွဲခဲ့ရာ တစ်မိုင်ခန့်အကွာရှိ ပြတင်းပေါက်များပင် ကွဲကုန်ရသည်။ ထိုဝှံ့ဖောက်ခွဲပစ္စည်းဟိုတယ်၏ အနောက်တောင်ဘက်အခြမ်း ပြိုကျခဲ့ပြီး ကိုးဆယ့်တစ်ယောက် သေဆုံးကာ တစ်ရာကျော် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှနှင့် အာရပ်ကယ်ဆယ်ရေးသမားများ သုံးရက်ကြာအောင် အပျက်အစီးများကြားမှ အလောင်းများ ဆွဲထုတ်ခဲ့ရသည်။ အလောင်းဆယ့်သုံးလောင်းကိုမူ မတွေ့ရတော့။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် တစ်စစီဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။ ဘီဂင်သည် ပါလက်စတိုင်း အရာရှိများကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ဘဏ်များကို ဓားပြတိုက်ခြင်း၊ ဘူတာရုံမှ ခရီးသည်များကို သတ်ဖြတ်ခြင်းများ လုပ်ခဲ့သည်။ အိရ်ဂန်သည် အရာရှိများ၊ ကလပ်များကို ပစ်မှတ်ထားလေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အရပ်သားများကိုလည်း တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့က ဂျေရုဆလင်မြို့အပြင်ဘက်ရှိ ယပ်ဆင်ရွာမှ ပါလက်စတိုင်း အရပ်သားများကို တိုက်ခိုက်ရာ အနည်းဆုံး လူတစ်ရာခန့် သေဆုံးခဲ့သည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်လည်း ဆယ်ယောက်နီးပါးခန့် သေဆုံးခဲ့သည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ပါလက်စတိုင်းအရေးကို စုပေါင်းမူဝါဒချမှတ်နိုင်ရန် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား၊ အီရတ်၊ လက်ဘနွန်၊ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန်နှင့် ယီမင်နိုင်ငံတို့အား အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်ပွဲရန် တိုက်တွန်းသည်။ ထိုနိုင်ငံများ အစည်းအဝေးလုပ်ကာ ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်သည်။ သို့သော် ဘာမျှ ထိထိရောက်ရောက်

အိုစမာတင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

မရှိခဲ့။

နောက်နှစ်နှစ်အကြာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက ပါလက်စတိုင်းဒေသကို နှစ်နိုင်ငံခွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တစ်ပိုင်းက ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ပိုင်းက ဂျူးနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် မည်သူမျှစိတ် မချမ်းသာခဲ့။ လူဦးရေ ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော ဂျူးတို့က နယ်မြေ၏ ၅၅ ရာခိုင်နှုန်း ရရှိသွားသည်။ ဂျူးတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် မြေပေါ်တွင် ဂျူးသန်းတစ်ဝက်နှင့် ပါလက်စတိုင်း လေးသိန်းခွဲရှိသည်။ ကျေရဆလင်မြို့ကိုမူ ကုလသမဂ္ဂ အစောင့်အရှောက် ခံအဖြစ် ထားရှိသည်။

အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်နှင့် ပါလက်စတိုင်းကိုယ်စားလှယ်များက ကုလသမဂ္ဂအစီအစဉ်ကို မကျေနပ်ကြပေ။မိမိတို့နိုင်ငံ အား ကုလသမဂ္ဂက ပိုင်းခြားခွင့်အာဏာ ရှိသလားဟူ၍လည်း စောဒက တက်ကြသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် မေလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် အစ္စရေးက အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်နိုင်ငံအဖြစ် ကြေညာသည်။နောက် တစ်နေ့တွင် အာရပ်တပ်ဖွဲ့များက ကျေရဆလင်မြို့ကို ပိုင်းရဲကာ ဂျူးအခြေချအိမ်ရာများကို တိုက်ခိုက်သည်။ ဆီးရီးယား၊ လက်ဘနွန်၊အီဂျစ်နှင့် အီရတ်နိုင်ငံများက ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည်။ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနှင့် ယီမင်နိုင်ငံတို့ကလည်း တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များ စေလွှတ်သည်။ သူတို့၏ စစ်ရေးတာဝန်မှာ တစ်ခုတည်းသော ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်ရေး ဖြစ်သည်။ အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်၏ အတွင်းရေးမှူးချုပ် အဓိပတိရှာကမူ အပြီးတိုင် ဖျက်ဆီးရေးစစ်ကို ကြေညာသည်။

စူးအက်တူးမြောင်းကို ကျော်ဖြတ်တိုက်ခိုက်သော အီဂျစ်တပ်တွင် မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော် အဖွဲ့ဝင်များ ပါသည်။ မေလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ကျော်ဒန်တပ်များက ကျေရဆလင်သို့ ဝင်သည်။ သွေးမြေကျ တစ်အိမ်တက်ဆင်း တိုက်ခိုက်မှုများလည်း လုပ်ခဲ့သည်။ ဂျူးကျေးလက်နှင့် မြို့ရပ်များပေါ်သို့ နေ့စဉ် အမြောက်ကျည် တစ်သောင်းခန့် ကျနေသည်။ အာရပ်တို့ တိုက်ခိုက်သည်နှင့် ဂျူးတို့ကလည်း တန်ပြန်တိုက်ခိုက်သည်။ သိန်းချီသော ပါလက်စတိုင်းများ တိုက်ပွဲဖြစ်သည့်နေရာမှ ဘေးလွတ်ရာ မြောက်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက်များသို့ ပြေးရာ လက်ဘနွန်နိုင်ငံနှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ များထဲသို့ ရောက်ကုန်သည်။

မေလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဝင်ရောက်ဖျန်ဖြေရန်ကြိုးပမ်းသော အမေရိကန်ကောင်စစ်ဝန် သောမတ်ဝပ်ဆင်မှာ အနောက် ကျေရဆလင်တွင် လုပ်ကြံခံရသည်။ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ယာယီအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယင်းမှာ ဟန့်ပြုသာဖြစ်ခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက ခဏနားကာ တပ်များထပ်ဖြည့်ခြင်း၊ နောက်ထပ်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်း လုပ်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်အစိုးရ၏ ဖန်ကြားမှုကြောင့် ချက်ကိုဆလိုဗက်ကီးယား ကွန်မြူနစ်အစိုးရ သည် အစ္စရေးတို့ထံ ရိုင်ဖယ်အလက် နှစ်သောင်းခွဲကျော်၊ စက်သေနတ် ငါးထောင်ကျော်၊ ကျည်ငါးသန်း ပေးပို့ခဲ့သည်။

အစ္စရေးတို့က စစ်မျက်နှာသုံးခုဖြင့်ကာ ထိုးစစ်ဆင်ရာ ဇူလိုင်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ယာယီအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်ခဲ့ရသည်။ အာရပ်တပ်ဖွဲ့များလည်း နောက်ဆုတ်ခဲ့ရသည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏ ဒုတိယယာယီအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးမှာလည်း ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့မှ အောက်တိုဘာလလယ်အထိသာ ခံသည်။ အစ္စရေးတပ်ဖွဲ့များက စစ်မျက်နှာကျယ်ကျယ်ဖြင့်ကာ အာရပ်များကို တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။ စစ်ပွဲတွင် အစ္စရေးတပ်ဖွဲ့များသည် အာရပ်များထက် တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ပိုကောင်းသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အာရပ်တို့ အတော်ပင် အထိနာကုန်သည်။ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံက ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁၉၄ ဖြင့် နှစ်ဖက်ပြေငြိမ်းကြရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းလများတွင် အစ္စရေးသည် အီဂျစ်၊ လက်ဘနွန်၊ ဆီးရီးယားနိုင်ငံတို့နှင့် သီးခြားစီ ယာယီအပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးများ သဘောတူခဲ့သည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးမျဉ်းများ သတ်မှတ်လိုက်သောအခါ အစ္စရေးနယ်မြေမှာ သုံးပုံတစ်ပုံခန့် ထပ်ကျယ်လာခဲ့သည်။ ဂါဇာကမ်းမြောင်ဒေသမှာ အီဂျစ်စစ်တပ် လက်အောက်တွင်ပင်ရှိပြီး ကျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း မှာလည်း ကျော်ဒန်ဇာက်အောက်တွင်ထားသည်။ နောက်နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကြာသောအခါ အစ္စရေးတို့က ထိုနှစ်နေရာစလုံးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။

အာရပ်တို့အဖို့ အစ္စရေး၏ လွတ်လပ်ရေးစစ်ကို “ကြမ္မာဆိုး”ဟု ယူဆသည်။ ပါလက်စတိုင်း တစ်သန်းကျော်မှာ ဆိုးအိမ်စွန့်ခွာထွက်ပြေးရသူ ပြေးရ၊ အစ္စရေးတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသူခံရနှင့်။ အစ္စရေးနိုင်ငံ တစ်လျှောက်လုံးရှိ အာရပ်ကျေးရွာ လေးရာကျော်မှာ လူသူကင်းမဲ့နေပြီး တချို့လည်း မြေတွားစက်ဖြင့် မြေလှန်ပစ်ခံရသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် စစ်ပွဲပြီးသည့် နောက်နှစ်များတွင် အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်းသို့ ဂျူးလူမျိုး ခုနစ်သိန်း ဝင်ရောက်လာသည်။ သူတို့သည် အစ္စရေးတို့ သိမ်းပိုက်ထားသည့် အီဂျစ်နှင့် ကျော်ဒန်နယ်မြေများတွင် အခြေချနေထိုင်ကြသည်။

ကြမ္မာဆိုးမှာ အာရပ်ကမ္ဘာကို ရိုက်ခတ်သွားသည်။ လပိုင်းအတွင်းမှာပင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံတို့တွင် အာဏာသိမ်းမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ကျော်ဒန်ဘုရင်လည်း လုပ်ကြံခံရသည်။ ယီမင်နိုင်ငံမှာလည်း ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်သည်။ အာရပ်အစ္စရေးစစ်ကို ကြမ္မာဆိုးဟု ခေါ်သည်မှာ အာရပ်တို့အဖို့ လွန်လွန်းရာမကျပေ။ ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံမှာလည်း မြေပုံပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်။ အာရပ်ခုနစ်နိုင်ငံ တပ်ပေါင်းစုမှာ သူတို့၏နယ်စပ်ကိုပင်ကျော်ကာ မောင်းထုတ်ခံခဲ့ရ သည်။ ထိုအရက်ကွဲမှုကို ခါးသီးရွာ ခံစားနေခဲ့ရာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ၁၉၈၂ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်များတွင်လည်း စစ်ရေးပဋိပက္ခများ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုစစ်အားလုံးတွင် စစ်ပွဲတစ်ခုမှအပ ကျန်စစ်များတွင် အစ္စရေးက ဦးစွာပတ်ကာ အာရပ်ပိုင်နယ်မြေများကို တိုး၍တိုး၍ သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ အာရပ်တို့ဘက်မှကြည့်လျှင် ကြမ္မာဆိုးမှာ တစ်ကြိမ်သာ ကြုံရ သည်မဟုတ်။ ကြမ္မာဆိုး တစ်ခုပြီးတစ်ခုဆင့်ကာ ကြုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ဂျေဂျဆလင်မြို့မှာ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင့်ငါးရာအတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ် အောင်နိုင်သူစစ်တပ်၏ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ အာရပ်နိုင်ငံများသည် အချင်းချင်းလည်း အပြစ်တင်၊ ကမ္ဘာကိုလည်း အပြစ်တင်ကြသည်။ ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ ဆုံးရှုံးမှုအတွက် သူတို့၏ မကျေနပ်မှုမှာ နောင်ရာစုတစ်ဝက်အထိ ရှည်ကြားပေးဦးမည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်ကို မွေးတော့ အစ္စရေးနိုင်ငံတည်ရှိသည်မှာ ဆယ်နှစ်ပင်မပြည့်သေး။ ထိုနိုင်ငံတည်ရှိမှုမှာ အာရပ်များနှင့် မွတ်ဆလင်များအတွက် မခံချိမခံသာ ဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အာရပ်တို့က ဂျူးများကို ဖိမုန်းသည်။ အစ္စရေး၏ အဓိကမဟာမိတ်ဖြစ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကိုလည်း မုန်းတီးလာသည်။

အိုစမာ အရွယ်ရောက်လာသည့်အချိန်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ နယ်မြေမဲ့ခဲ့ရသည့် ပြဿနာမှာ အာရပ်ကမ္ဘာကို ရိုက်ခတ်လျက်ရှိသည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့အထဲမှလည်း အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ပေါင်း တစ်ဒါဇင်ကျော် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ အဓိကအဖွဲ့မှာ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့(ပီအယ်လ်အို) ဖြစ်သည်။ ယင်း၏ ခေါင်းဆောင်မှာ အီဂျစ်လူမျိုး အဖေဒ် ရာအွတ် အာရာဖတ် ဒွယ်လ်-ဂူဒေါ အယ်လ် ဟူစ်နီ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကတော့ သူ့ကို ယာဆာအာရာဖတ်ဟုသာ သိသည်။ အာရာဖတ်၏ အကြမ်းဖက်နည်းဗျူဟာများသည် အိုစမာအပေါ် သက်ရောက်မှုရှိခဲ့သည်။ ပီအယ်လ်အို၏ နိုင်ငံတကာ လူသတ်ပွဲနည်းနာများကို အိုစမာဘင်လာဒင်နှင့် အယ်လ်ကေဒါက အမွေခံခဲ့သည်။

အိုစမာသည် ပီအယ်လ်အို၏ အကြမ်းဖက်သင်တန်းများကို အပေးမှလေ့လာခဲ့သည်။ အာရာဖတ် ဗုံးခွဲ၊ လေယာဉ် ပြန်ပေးဆွဲ၊ လူသတ်သောအခါများတွင် အိုစမာက အရေးကြီးသော ကောက်ချက်နှစ်ခု ဆွဲသည်။ ပထမတစ်ခုမှာ လျှို့ဝှက်သည့် အဖွဲ့ငယ်ကလေးတစ်ခုက ကမ္ဘာတွင် မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံများကိုပင် တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ တိုက်ခိုက်ရန်လွယ်ကူသော လေကြောင်းလိုင်းများ၊ အရပ်သားအုပ်စုများကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ရန်သူသည် အကြီးအကျယ်ထလက်တွဲပြန်လာမည်၊ ရက်စက်စွာ တန်ပြန်အကြမ်းဖက်လာမည်။ ထိုအခါ ကမ္ဘာ့သဘောထားမှာ ဖိနှိပ်ခံရသူများဘက်သို့ ရောက်လာမည်။

အိုစမာသည် အာရာဖတ်ထံမှ စည်းရုံးရေးနည်းကိုလည်း လေ့လာသည်။ အာရာဖတ်သည် ပီအယ်လ်အိုကို ကော်မတီများစွာ၊ ရှေ့တန်းအဖွဲ့များ၊ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များနှင့် တခြားအဖွဲ့ငယ်များဖွဲ့ကာ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် အကြမ်းဖက်သမား၊ အပြောကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လူမျိုးစုများကို ကွပ်ကဲရသော ရှေးဟောင်း ရှိတ်စော်ဘွားတစ်ယောက်နှင့်လည်း တူသည်။ သူသည် စံပြအာရပ်ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ကြံ့ရည်ဖန်ရည်ရှိသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် လက်ဘနွန်နိုင်ငံသည် ကြွယ်ဝ၍ အေးချမ်းသောနိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဘေရွတ်တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ဘရမ်မာနာအကယ်ဒမီတွင် အိုစမာ တက်ခဲ့သည်။ လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့လည်း

ခုနစ်ဆယ်ပြည့်လွန် နှစ်များတစ်လျှောက် မိသားစုနှင့် မကြာခဏ သွားလည်ခဲ့သည်။ လက်ဘနွန် ဗဟိုအစိုးရမှာ အားနည်းသော်လည်း လက်ဘနွန် ပေါင်ငွေမှာ ခိုင်မာပြီး ဘေရွတ်မြို့မှာလည်း အာရပ်ကမ္ဘာ၏ ပဲရစ်မြို့ဟု တင်စားရလောက်အောင် သာယာလှသည်။ ထိုမြို့မှာ ငွေကြေးမြို့တော်အဖြစ်လည်း ထင်ရှားသည်။

ကျော်ဒန်နိုင်ငံတွင် ဒဏ်ရာရနေသည့် ပီအယ်လ်အို တိုက်ခိုက်ရေးသမားများနှင့် အရပ်သား သုံးထောင်ကျော် ရှိနေသည့် ကာလတွင် ယာဆာအာရာဖတ်သည် ဘေရွတ်မြို့သို့ ငွေများလက်ဆွဲအိတ်အပြည့်ဖြင့် ရောက်လာသည်။ ပီအယ်လ်အို တိုက်ခိုက်ရေးသမားများလည်း အများအပြားပါလာသည်။ ဘေရွတ်တွင် သူဦးစီးသော ဖာတာအဖွဲ့၏ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ ဖြစ်သော ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့ကို အာရာဖတ်ဖွဲ့သည်။ သူက တိုက်ရည်ဝသူများကို ရွေးချယ်ကာ ဖွဲ့စည်းပြီး ၎င်းတို့ သစ္စာရှိရန်အတွက်လည်း ငွေပေးစည်းရုံးထားသည်။ ထိုလူများကိုလည်း အကောင်းဆုံးသင်တန်းများ ပေးထားသည်။ သင်တန်းဆရာများကိုလည်း ဝါဆောစစ်စာချုပ်အဖွဲ့မှ ထောက်လှမ်းရေးအေးဂျင့်များကို ခေါ်သုံးခဲ့သည်။ ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့ကို အကောင်းဆုံးလက်နက်များကိုလည်း တပ်ဆင်ပေးထားသည်။ အာရာဖတ်သည် ထိုကြေးစား လူသတ်ဂိုဏ်းဖြင့် ကမ္ဘာကိုပတ်ကာ မွေတော့သည်။ လက်ဘနွန်တွင် အခြေစိုက်သော ဘလက်စက်တင်ဘာဂိုဏ်းသည် ကျော်ဒန်ဝန်ကြီးချုပ်ကို စာအိတ်ပေးဖြင့် လုပ်ကြံခဲ့သည်။ ဒေသင်မြို့လေဆိပ်တွင်လည်း သေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်သည်။ လန်ဒန်ရှိ အစွဲရေးသံတမန်များကိုလည်း ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

အာရပ်ကမ္ဘာသည် အစွဲရေးကို မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်နေသည်။ အာရပ်လူမျိုးများမှာ အနိမ့်ခံနေရသည်ဖြစ်ရာ အာရာဖတ်၏ အောင်မြင်မှုများကို ကျေနပ်နေကြပေသည်။ သူက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နေသည်ဖြစ်၍ အာရပ်တို့အတွက် ယင်းသည်သာ အဓိကဖြစ်နေသည်။

ပီအယ်လ်အို ဘဏ္ဍာတိုက်သို့လည်း ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍လည်း ဝင်နေသည်။ ဝါဆောစာချုပ်အဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများကလည်း ပီအယ်လ်အိုကို သံတမန်အဆင့်အတန်း ပေးထားကြသည်။ ကွန်မြူနစ် အရှေ့ဂျာမနီနိုင်ငံကလည်း အထူးသဖြင့် ကူညီသည်။ ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့ကို ခိုလှုံခွင့်လည်း ပေးသည်။ လက်နက်သိုလှောင်ခွင့်လည်း ပေးသည်။ ဖောက်ခွဲရေးသင်တန်းများလည်း ပေးသည်။ ခရီးသွားလက်မှတ် စာရွက်စာတမ်းများလည်း ထုတ်ပေးသည်။ အာရာဖတ်ကလည်း ထိုအတွက် ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ ဓာတ်အားပေးစက်ရုံများကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပေးသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် မြူးနစ်အိုလံပစ်တွင်လည်း အစွဲရေးအားကစားသမား ဆယ့်တစ်ယောက်ကို သွေးအေးအေးဖြင့် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။

အာရာဖတ်က အလေးအနက်တိုက်တွန်းသော်လည်း ၁၉၇၃ ခုနှစ် အာရပ်-အစွဲရေးစစ်ပွဲတွင် လက်ဘနွန်က

မပါခဲ့ပေ။ သို့သော် ပီအယ်လ်အိုကတော့ လက်ဘနွန်တောင်ပိုင်းမှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ လက်ဘနွန်အစိုးရက ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် နယ်ခြားဒေသများတွင် သောင်းကျန်းသူ စစ်တပ်ဖွဲ့များဖြင့် ပြည့်နေတော့သည်။ ဥပဒေစိုးမိုးမှုမှာ လည်း ကလက်ရှနီကော့ရိုင်ဖယ်အောက်တွင် ကျဆင်းခဲ့ရသည်။

အဓိကအားဖြင့် အာရာဗတ်နှင့် ပီအယ်လ်အို ရှိနေမှုကြောင့် ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် လက်ဘနွန်တွင် ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လက်ဘနွန်အရပ်သား တစ်သိန်းခန့်လည်း စစ်ဒဏ်ကို ခံခဲ့ရသည်။ နှစ်တစ်ရာခန့် သမိုင်းတွင် လက်ဘနွန် နိုင်ငံမှာ ထိုကဲ့သော စစ်ဒဏ်မျိုး မခံခဲ့ရပေ။ လက်ဘနွန်နိုင်ငံသားများမှာ နှစ်ဆယ်ရာစု ခေတ်မီလက်နက်များဖြင့် အချင်းချင်း ရက်စက်စွာ ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ရက်စက်သော သောင်းကျန်းသူ စစ်တပ်များမှာ ခုံးကျည်များ၊ အမြောက်များဖြင့် ဘေရွတ်မြို့သို့ ပစ်ခတ်ကြရာ အိမ်အောက်ရှိ မြေတိုက်ထဲတွင် ဝင်ပုန်းနေသည့် ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေးများ ထောင်ချီကာ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ရက်စက်မှုများကြောင့် ဒေါသများဖြစ်ကာ လူ့အစုလိုက် အပြိုလိုက် သတ်မှုများ ဖြစ်လာသည်။ ဝန်ထုပ်ဆင့် အကြောင်းမဲ့ အကြမ်းဖက်မှုများ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ ထိုခြောက် ပွင့်ဆိုင်စစ်ပွဲတွင် အာရာဗတ်က ဦးဆောင်သည်။ အမြောက်များ၊ မော်တာများဖြင့် အဘက်ဘက်သို့ ပစ်ခတ်ရာ ဆေးရုံများ၊ မူလတန်းကျောင်းများကိုပါ ထိမှန်ကုန်သည်။

ပီအယ်လ်အို၏ ပစ်ခတ်မှုများကို လက်ဘနွန်ပြည်သူစစ်များက ပြန်လည်ပစ်ခတ်သည်။ အမြောက်ကို အမြောက် ဖြင့် ပြန်ပစ်သည်။ ခုံးကျည်ကို ခုံးကျည်ဖြင့် ပြန်ပစ်သည်။ လက်ဖြောင့်သေနတ်ဖြင့် ပစ်သည်ကို လက်ဖြောင့်သေနတ်ဖြင့် ပြန်ပစ်သည်။ ကမ္ဘာကြီး ပျက်သည့်ပမာတည်း။ တစ်လပြီးတစ်လ၊ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် မဆုံးနိုင်တော့။ လက်ဘနွန် ကလေးများ၏ မျိုးဆက်တစ်ခုလုံးမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ အမြောက်သံကြောက်သည့် စိတ်ဝေဒနာများ စွဲကပ်ခဲ့ကြရ သည်။ ဘေရွတ်မြို့တွင် မသေဘဲကျန်နေသူများလည်း ရက်စက်မှုကို အသားကျအောင် လုပ်နေကြရသည်။ ကလေးများမှာ လည်း ရက်စက်သော ဟစ်စဘိုလာ တပ်ဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည်။ လက်ဘနွန် ပြည်တွင်းစစ် လူသတ် ပွဲကြီးမှာ ဆယ်နှစ်နီးပါးခန့် ကြာခဲ့သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင်သည် ထိုစစ်ကို ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံ ရိယဒ်မြို့ရှိ သူ့အိမ်မှနေကာ လေ့လာခဲ့သည်။

သူ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်တွင် လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့ အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနိုင်ငံနှင့် ယင်း၏ ပြည်သူများအကြောင်းကိုလည်း သူ့သိနေသည်။ ဘာသာရေးကို သက်ဝင်ယုံကြည်သော အိုစမာသည် အာရာဖတ်ကို ဘာသာရေးအနေနှင့်တော့ သိပ်မလေးစား။ အာရာဖတ်သည် ဘာသာရေးကို သိပ်မလေးမထား။ မလိုအပ်လျှင် သူ မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည်ကိုပင် ပြောလေ့ရှိသူမဟုတ်။ အာရာဖတ်သည် ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးကိုသာ သူ့ဘဝတွင် ရှေ့တန်းတင်သည်။ “ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြုပြီး စစ်တိုက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့မှာ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ရှိတယ်ဆိုတာကို ငြင်းခုံနေတာနဲ့ အတူတူပဲ” ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ ထိုစကားကိုသာ အိုစမာ ကြားခဲ့မည်ဆိုလျှင် သူ အာရာဖတ်ကို မုန်းတီးသွားမည်။

သို့တစေ အိုစမာသည် ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတို့ကို စာနာသည်။ ထို့ကြောင့် ပါလက်စတိုင်း အကြမ်းဖက် အောင်မြင်မှုများကို စိတ်ထဲမှ ကြိုတင်၍ ကျေနပ်နေမိသည်။ သို့သော် သူတို့၏ဖြေရှင်းမှုများသည် အစ္စလာမ်အရေး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းမဝင်မှု မရှိသည့်အတွက် အာရာဖတ်ကိုရော ပီအယ်လ်အိုကိုပါ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မထောက်ခံ။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ အသံလွှင့်ချက်များမှာ သူတို့၏ အရေးများအကြောင်း၊ တိုက်ပွဲများအကြောင်း၊ သူတို့နိုင်ငံ များအကြောင်း၊ အန္တရာယ်ဆိုးများအကြောင်းတို့ဖြင့် ငြီးငွေ့စရာများချည်း ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံက အာရပ်တို့၏ အခက်အခဲကို မသိကျိုးကျွံပြုနေသဖြင့် အိုစမာဒေါသဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ အမေရိကန်တို့ ဥပေက္ခာပြုခြင်းမှာ သက်တမ်း နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ငါးရာရှိသော မွတ်ဆလင်သမိုင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုကို ဖျက်ဆီးလိုသည့် အကြံရှိ၍ဟု အိုစမာက ထင်သည်။ သူသည် ဘာသာရေးကို တိုး၍ ကိုင်းရှိုင်းလာသည်နှင့်အမျှ အမေရိကန်ကို အစ္စရေး၏ မဟာမိတ်အဖြစ်သာ မကဘဲ အစ္စလာမ်ဘာသာ၏ ရန်သူအဖြစ်ပါ မြင်လာသည်။

၁၉၈၁ ခုနှစ်တစ်ခုလုံး ခရစ်ယာန်ပြည်သူစစ်များသည် ပီအယ်လ်အိုတို့နှင့်ရော ကျူးကျော်လာသည့် ဆီးရီးယား စစ်တပ်နှင့်ပါ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ အစ္စရေးတပ်များကလည်း တိုက်ခိုက်နေရသည်။ ပီအယ်လ်အိုတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကို လက်တုံ့ပြန်ကာ ဘေရွတ်မြို့ကို စိတ်ကြိုက် ဆက်တိုက်တိုက်ခိုက်သည်။ လေဆိပ်လည်း ပျက်စီးသွားသည်။ ဓာတ်အားပေး ရုံများလည်း ဖုံးကြိမ်ခဲ့ရသည်။ ရာနှင့်ချီသော ပီအယ်လ်အိုစခန်းများ စိမ့်ညက်ညက်ကြေကုန်သည်။ ဘေရွတ်မြို့မှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်မျက်နှာပြင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်တော့သည်။

လက်ဘနွန်နိုင်ငံမှာ စစ်ရှုံးနိုင်ငံပမာ ဖြစ်သွားရသည်။ ထိုကာလအတွင်း အာရာဖတ်သည် သူ့တပ်များအား အစ္စရေးနိုင်ငံပေါ် စစ်ရှိန်မြင့်ရန် အမိန့်ပေးသည်။ လက်ဘနွန်နိုင်ငံအတွင်းရှိ ပီအယ်လ်အိုစခန်းများမှနေကာ ထိုအမိန့်လည်း ဆင်သည်။ အကြမ်းဖက်နည်းများဖြင့်လည်း တိုက်ခိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အစ္စရေးလည်း မခံနိုင်ကောသည့်အဆုံး

www.burmeseclassic.com

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ်ကို ဦးဆောင်ပုံးခွဲသူ၊ ထရပ်ကားပုံးကို စတင်အသုံးပြုခဲ့သူ၊ အိရဂရမ် အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်သူ မင်နာချင်ဘီဂင်မှာ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည်။ သူက အကြမ်းဖက်ဝါဒကို တိုက်ဖျက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ဘီဂင်သည် အစ္စရေးစစ်တပ်အား လက်ဘနွန်နိုင်ငံအား ဝင်တိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အစ္စရေးစစ်ကြောင်းသည် တွေ့သမျှ အင်အားစုများအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော့သည်။ သူတို့၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ဘေရွတ်မြို့ရှိ အာရာဖတ်အား သုတ်သင်ရန်ဖြစ်သည်။ မကြာမီ အစ္စရေးတပ်များသည် ကမ်းရိုးတန်းလမ်း များကို ထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး ဘေရွတ်မြို့ကိုလည်း နှစ်ဖက်ညှပ်ကာ ဝိုင်းထားလိုက်သည်။ အမေရိကန်က ပေးထားသည့် လေယာဉ်များ၊ အမြောက်များ၊ ဗုံးများဖြင့် အစ္စရေးသည် ဘေရွတ်ကို တရစပ်ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်တော့သည်။

အစ္စရေးကျူးကျော်ပြီးနောက် နှစ်လအကြာတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဘတ်ရှားဂီမာယ လက်ဘနွန်သမ္မတအဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရသည်။ သူက အစ္စရေးစစ်တပ်အား တားဆီးပေးရန် အမေရိကန်အား တောင်းဆိုသည်။ အမေရိကန် သမ္မတ ရော်နယ်ရီဂင်က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ကြားဝင်စေ့စပ်ပေးသည်။ ထို့ပြင် ကုန်းရေနှစ်မျိုးသုံးတပ်ကိုလည်း လွှတ်ကာ ကူးတိုသင်္ဘောများ၊ ကုန်သင်္ဘောများဖြင့် ထောင်ချီသော ပီအယ်လ်အိုတပ်ဖွဲ့များကို ဆိုက်ပရပ်နိုင်ငံသို့ ပို့ပေးသည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ယာဆာအာရာဖတ်နှင့် ပီအယ်လ်အို ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များကိုလည်း ခရီး သည်တင်သင်္ဘောဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ အာရာဖတ်ကို ဘေရွတ်မှ ထိုသို့ခေါ်ထုတ်လာစဉ် သူ့ကို အမေရိကန်ရေတပ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့က စောင့်ကြပ်ပေးခဲ့သည်။

ပီအယ်လ်အိုတို့ မရှိတော့သည့်နောက် အမေရိကန်တပ်များလည်း ဘေရွတ်မှ ဆုတ်ခွာခဲ့သည်။ အစ္စရေးတို့ကမူ ဆုတ်ခွာရန် တစ်နှစ်ကြာခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာ သွေးစွန်းသော ကြမ္မာဆိုးနှစ်ဖြစ်သည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် လက်ဘနွန်သမ္မတ ဂီမာယ ကားပုံးဖြင့် လုပ်ကြံခံခဲ့ရသည်။ တစ်ဖြူလုံးလည်း ပိတ်ဆို့ကုန်တော့သည်။ သို့ဖြင့် လက်ဘနွန်စစ်လည်း ပြန်ဖြစ်လာတော့သည်။

သမ္မတ ဂီမာယ လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖလန်းဂျစ် တပ်ခွဲသုံးခုသည် ဘေရွတ်မြို့တောင် ဘက်ရှိ အစ္စရေးတို့သိမ်းပိုက်ထားသည့် နယ်မြေကိုဖြတ်ကာ ဆာဘာရာနှင့် ဂျာတီလာ ပါလက်စတိုင်းခခန်းနှစ်ခုကို ဝင်ကြသည်။ ထိုခခန်းများတွင် ပီအယ်လ်အိုတို့ မရှိတော့သည့်ဖြစ်၍ ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များမှာ အကာအကွယ်ခံ ဖြစ်နေတော့သည်။ ဘုရားသခင်က ခရစ်ယာန်များအား မျက်လုံးတစ်လုံးအတွက် မျက်လုံးတစ်လုံးပြန်ယူရန် ဟောကြားခဲ့

သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစခန်းများကိုဖျက်ဆီးခြင်းမှာ ကျမ်းစာနှင့် ကိုက်ညီနေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်၊ ၁၇ ရက်၊ ၁၈ ရက်နေ့များတွင် ခရစ်ယာန်တပ်များသည် ပါလက်စတိုင်း ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေးနှစ်ထောင်ကျော်ကို သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ လူသတ်သမားများ ဝင်လာပြီး ပြန်ထွက်သွား သည်ကို အစွဲရေးတို့က ကြည့်နေခဲ့သည်။ အစွဲရေးအမြောက်တပ်က လူသတ်သမားများ မြင်မြင်ထင်ထင်ရှိစေရန် မီးကျည် များပင် ဖောက်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ လူ့သမိုင်းတွင် အရက်စက်ဆုံး လူ့အစုလိုက်အပြုလိုက်သတ်ပွဲကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သတင်းကင်မရာများက အသတ်ခံရသည့်လူများကို ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ တချို့လူများမှာ ခုတ်ဖြတ်အသတ်ခံခဲ့ရသည်။ တချို့လည်း ခြေတွေလက်တွေကို အဖြတ်ခံထားရသည်။ မိန်းမနှင့် ကလေးများကို နှိပ်စက်ကာ အမွှေးကျင့်ပြီးမှ သတ်ပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားများကိုမူ လက်များကို ကြိုးနှင့်တုပ်ကာ တံတိုင်းရှေ့တွင် တန်းစီရပ်ခိုင်းပြီး စက်သေနတ်နှင့် ပစ် သတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိမ်များကိုဖျက်၊ ပစ္စည်းများကို လုယူကာ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များကိုပါ သတ်ပစ်ကြသည်။

ထိုသတင်းဆောင်းပါးကို တိုင်းမိမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ အမေရိကန်ရှိ ကျားများကမူ ယင်းမှာ ပီအယ်လ်အို တို့၏ ဝါဒဖြန့်ချက်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်စိုင်းဆုံးလုပ်ရပ်ကို ဧဝေဇဝါဖြစ်ကုန်ရသည်။ အမေရိကန်လူထုသည် ပါလက်စတိုင်းတို့ ခံရမှုကို မျက်ကွယ်ပြုကြသလို လက်ဘနွန်တို့၏ ပြည်တွင်းစစ်ကိုလည်း မျက်ကွယ်ပြုခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်တို့က မျက်ကွယ်ပြုကြသော်လည်း အာရပ်ကမ္ဘာကမူ စက်ဆုပ်မုန်းတီးခဲ့ကြသည်။ ဆာဘရာနှင့် ဂျာတီလာအဖြစ်အပျက်သည် နှစ်ဆယ်ရာစု၏ တခြားအဖြစ်အပျက်များထက် အစွဲရေးမုန်းတီးမှု၊ အမေရိကန်မုန်းတီးမှု စိတ်ဓာတ်များ ပိုမိုဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အနောက်နိုင်ငံမီဒီယာများတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့လှသည်။ နိုင်ငံတကာမှ ရှုတ်ချမှုများကလည်း ထိုစဉ်က အစွဲရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အေရီရယ် ရှုမ္မန်အပေါ်သာ ပုံကျခဲ့သည်။ ထိုလူသတ်ပွဲကြီးအတွက် ရှုမ္မန်တွင်သာ တာဝန်ရှိသည်ဟု အစွဲရေးကော်မရှင်ကလည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူက ရာထူးမှ ထွက်လိုက်သောအခါ ရှုတ်ချမှုများလည်း ရပ်သွားတော့သည်။ နောက် ဆယ့်ကိုးနှစ်ကြာသောအခါ သူ့ကို မျိုးချစ်တစ်ယောက် အဖြစ် မြင်လာကာ အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။

ဆာဘရာနှင့် ဂျာတီလာမှ အာဇာနည်များကိုမူ မေ့လျော့ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏အလောင်းများကို ဘူဒိုဇာဖြင့် ထိုးကာ ထရပ်ကားများနောက်တွင်တင်ပြီး ဘေရွတ်လေဆိပ်မြောက်ဘက်တွင် စုဖြိုဖြိုပုံနဲ့လိုက်သည်။

ထောင်သောင်းချီသော အာရပ်များသည် ဆာဘရာနှင့် ဂျာတီလာစခန်းများတွင် သေဆုံးခဲ့ရသည့် အပြစ်မှသူများ အတွက် လက်စားချေရန် သစ္စာပြုကြသည်။ ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်မှာ အိုစမာဘင်လာဒင် ဖြစ်တော့သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ် မတ်လတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကို အဓိကအားဖြင့် ကာကွယ်ရန် လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့ မရိန်းတပ်များ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ နိုင်ငံစုံ ငြိမ်းချမ်းရေး ထိန်းသိမ်းရေးတပ်များ၏ အစိတ်အပိုင်းအနေဖြင့် လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်နှင့် အီတလီနိုင်ငံတို့ကလည်း သူတို့တပ်များကို လွှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် အမေရိကန် မရိန်းတပ်များက ကြီးလေးသောတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ကြရ သည်။

စစ်ချင်း ဒုက္ခနှင့် ကြုံရတော့သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အသေခံမိုးခွဲမည့် ထရပ်ကားတစ်စီးက ဘေရွတ်မြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးကို ဖောက်ခွဲရာ အမေရိကန်ခြောက်ဆယ် သေခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ ဂျပန်တို့ အသေခံကာ ကာမိကာစွဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အမေရိကန်များ ပြည်ပတွင် သေခဲ့ရပြီးနောက် ပထမဆုံး အလားတူသေခံကြရခြင်း ဖြစ် သည်။

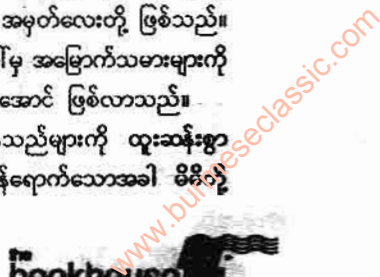
အစ္စရေးစစ်တပ်လည်း နောက်ဆုံးတွင် အပျက်အစီးများ စွန့်ခွာကာ ဘေရွတ်မှ တပ်ဆုတ်ခဲ့ကြတော့သည်။ အစ္စရေးတို့ မရှိတော့သည့်နောက် လက်ဘနွန်ပြည်တွင်းစစ်မှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြန်ဖြစ်ပြန်သည်။

နိုင်ငံစုံတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက နောက်ပိုင်းဖြစ်ပျက်သည်များကို ယခုကဲ့သို့ ပြန်ပြောပြသည်- “နောက်ဆုံးကျတော့ အစ္စရေးတို့ မီးရှို့ဖို့ မကျန်တော့လောက်အောင် ဖြစ်သွားတယ်။ သူတို့တပ်တွေ ရုပ်သွားတဲ့အခါ ဘလက်ဟော့ဒေါင်း ရုပ်ရှင်ထဲကလို ဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒါမျိုး တစ်နေ့လုံး နေတိုင်းဖြစ်နေတာ”

ဘေရွတ်မြို့မှာ မင်းမဲ့အခြေအနေမျိုး ပြန်ဖြစ်လာပြန်သည်။ ပထမကားတိုက်မှုဖြင့် စသည်။ နောက်တော့ သေနတ်နှင့် တိုက်ပွဲများဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် လက်နက်ကြီးများ၊ အမြောက်များဖြင့် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြသည်။ အရပ်သားများ ထောင်နှင့်ချီကာ ထပ်မံသေကြရပြန်သည်။ နိုင်ငံစုံတပ်ဖွဲ့များ အထူးသဖြင့် မရိန်းတပ်ဖွဲ့များမှာ လက်ဘနွန် ပြည်သူ့စစ်များ၊ ဆီးရီးယားနှင့် အီရန်တပ်များ၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

ဘေရွတ်လေဆိပ်နှင့် ကမ်းခြေစိမ်းခေါ် သောင်ပြင်ရှိ ဘန်ကာကျင်းများထဲတွင် ဝပ်နေရသူများမှာ အမေရိကန် မရိန်းတပ်၏ တပ်ခွဲများဖြစ်သော ရေတပ်ပင်လယ်ပျား တပ်ဖွဲ့များနှင့် ရေတပ်ဆီးလ်တပ်စု အမှတ်လေးတို့ ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများဖြင့် ဘေရွတ်အထက်ဘက်ရှိ ရွတ်တောင်ပေါ်မှ အမြောက်သမားများကို ပစ်ချသည်။ စက်တင်ဘာလလောက်တွင် အမေရိကန်တို့ ထိုနေရာမှ ထွက်ပြေးချင်လောက်အောင် ဖြစ်လာသည်။

သည်တစ်ခါတွင်လည်း အမေရိကန်မီဒီယာများသည် ဘေရွတ်တွင်ဖြစ်ပျက်နေသည်များကို ထူးဆန်းစွာ နှုတ်ဆိုတိနေကြပြန်သည်။ ဘေရွတ်မှပြန်လာသော မရိန်းတပ်ဖွဲ့များမှာ အမေရိကန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိမိတို့

ခြောက်လကြာ စစ်ထွက်ခဲ့ရသည်ကို မည်သူမျှ မသိကြ။ ဂရုလည်းမစိုက်ကြသည်ကို သိကာ အံ့ဩခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်မကုန်မီ သေဆုံးခဲ့ရသော မဂ်နိုင်းတပ်သားအရေးအတွက်မှာ ဗီယက်နမ်စစ်အတွင်းက ခီဆန်းရွာ အပိုင်းခံရမှုတွင် သေခဲ့ရသည့် အရေးအတွက်ထက် များသည်။ လက်ဘန္တန်တွင်က အခြေအနေပိုဆိုးသည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတွင် အမေရိကန်တပ်များ အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပြီးနောက် နှင့် ၉/၁၁ တိုက်ခိုက်ခံရမှုစပ်ကြား အဆိုးဆုံးသော ရှုံးနိမ့်မှု ဖြစ်တော့သည်။

ရော်နယ်ရိုဂင်က ဘေရွတ်အဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ “ကျွန်ုပ်ရဲ့ သမ္မတသက်တမ်းမှာ ကြေကွဲစရာအကောင်းဆုံး အခြေအနေပဲ” ဟုပင် ပြောကြားခဲ့သည်။

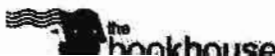
အစွဲရေးတို့ မရှိကြတော့သော်လည်း ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာအဖြစ်အပျက်အတွက် ပြင်သစ်နှင့် အမေရိကန်တို့ အပေါ် လက်စားချေလိုသူများက ဆက်ရှိနေသည်။

အီရန်တော်လှန်ရေးအစောင့်တပ်က ဟစ္စဘိုလာခေါ် လက်ဘန္တန်ပြည်သူစစ်များအား အကြံပေးများအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးနေသည်။ ယင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဘုရားသခင်၏ ပါတီ” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ် စစ်ဌာနချုပ်များအား ထရပ်ကားပုံးဖြင့် အသေခံဖောက်ခွဲရန် အမိန့်မှာ အီရန်နိုင်ငံမှ လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ် အစိုးရများက လက်ဘန္တန်မှ သူတို့တပ်များကို ပြန်ရပ်သွားခိုင်းစေရန် ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ဗျူဟာမှာ ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာလူသတ်မှုကို တုံ့ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ ဘေရွတ်မှ တပ်များ ရုပ်သိမ်း သွားလျှင် လက်ဘန္တန်မှာ မင်းမဲ့စရိုက်အခြေအနေ ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ထိုအခါ ရှိယာမတ်ဆလင် ဟစ္စဘိုလာတို့သည် အီရန်တို့လိုလားသော ဘာသာရေးအခြေခံ အစိုးရတစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

၁၉၈၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဗုံးများတင်ဆောင်လာသည့် ဆင်တူထရပ်ကားနှစ်စီးသည် ဘေရွတ်မြို့ရှိ အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ်ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်ဖွဲ့များရှိရာသို့ မောင်းလာသည်။ ထိုကားနှစ်စီးမှာ နှစ်ဆယ့်ရှစ်စက္ကန့် ခြား၍ ဖောက်ခွဲခဲ့ရာ အမေရိကန် မဂ်နိုတပ်သား ၂၄၃ ဦးနှင့် ပြင်သစ်တပ်ဖွဲ့ဝင် ခြောက်ဆယ် သေဆုံးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ သမိုင်းတွင်ပထမဆုံး ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ အိပ်ရာထဲတွင် သေဆုံးရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့လုပ်ရန် စီစဉ်သူမှာ အီရန်ကလေ့ကျင့်ပေးထားသော ဟစ္စဘိုလာအဖွဲ့ဝင် အီမက်မူဂနီယေ ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင်လည်း ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံရှိ အမေရိကန်စစ်စခန်းများကို အလားတူ ထရပ်ကားပုံးများဖြင့် တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က အိုစမာဘင်လာဒင်သည် ထိုသို့လုပ်သည်ကို သဘောကျကာ သူ့လူများအား လက်ဘန္တန် နိုင်ငံ ဘီကာတောင်ကြားသို့လွှတ်ကာ မူဂနီယေထံမှ သင်ယူခိုင်းသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သူတ်သင်မှ စစ်ဆင်ရေး

ထိုဖောက်ခွဲမှုနှစ်ခုသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး ဆလားဖစ်ဂျီဟဒ်၏ အစဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်များက အသိအမှတ်ပြုသည်။ ယင်းမှာ စစ်ရေး၏ အလှည့်အပြောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သမားရိုးကျမဟုတ်သော လက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် စစ်ရေး၏ စတုတ္ထမျိုးဆက်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ သေးငယ်သောအဖွဲ့က ကြီးမားသောစစ်တပ်ကို တိုက်ခိုက်နိုင်သည့်နည်းလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းကို အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များက သမားရိုးကျမဟုတ်သော လက်နက်များ၊ ခေတ်မီနည်းပညာများ၊ လူမှု မီဒီယာများသုံးကာ စစ်ရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်များတွင် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်လာသည်။ ထိုဗျူဟာကို တရားဝင်အဖွဲ့အစည်းများကလည်း သုံးသည်။ နိုင်ငံတော်ကလုပ်သော ဗုံးခွဲမှုများတွင်လည်း သုံးသည်။ နိုင်ငံစုံအကြမ်းဖက်အဖွဲ့များကလည်း သုံးသည်။ စတုတ္ထမျိုးဆက် စစ်သည်များသည် သမားရိုးကျမဟုတ်သော ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်သည်။ အထူးသဖြင့် လွယ်ကူသောပစ်မှတ်များဖြစ်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဆောက်အအုံများ၊ လူအစုအဝေးများဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အကြမ်းဖက်မှုကို တိုက်ခိုက်သူမှ တိုက်ခိုက်ခံရသူဘက်သို့ လွှဲချရန်နှင့် မီဒီယာတွင် အချေအတင်ဖြစ်စေရန် ဖြစ်သည်။

လက်ဘနွန်နိုင်ငံရှိ မရိန်းတပ်ဖွဲ့စစ်တန်းလျားများအား ဗုံးခွဲသည့်အချိန်တွင် အိုစမာဘင်လာဒင်မှာ တက္ကသိုလ်မှ ထွက်ခါစ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ သူက အမေရိကန်တပ်များ ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်နှင့် အီတလီတပ်များကို ခေါ်ကာ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသွားသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူ၏ ဘာသာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးလူလာမှုများကြောင့် ဂျူးဆန်ကျင်ရေး၊ အမေရိကန်ဆန်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်များ ပြင်းထန်လာသည်။ ဘေရွတ်တွင် ထရပ်ကားဗုံးများ ဖောက်ခွဲမှုသည် သူ့အမြင်တွင် “ပိုလီးယက်က ဒေးဗစ်ကို ရှုံးခြင်း” ကဲ့သို့မြင်နေသည်။ ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာမှ အပြစ်မဲ့သူများအတွက် လက်စားချေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်လည်း အပိုးကျိုးသွားပြီဖြစ်သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင်က အာဇာနည်စစ်ဆင်ရေးသည် အင်အားကြီးနိုင်ငံကို အနိုင်ယူနိုင်သည့်အပြင် ထိုနိုင်ငံအား အမြီးကုပ်သွားစေနိုင်သည်ဟု ကောက်ချက်ဆွဲသည်။ ယင်းမှာ သူ့ဘယ်တော့မျှ မမေ့သော သင်ခန်းစာဖြစ်သည်။

အမေရိကန်မရိန်းတပ်အား ဗုံးခွဲရန် အီရန်နိုင်ငံမှ စီစဉ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဟစ္စဘိုလာတို့က နာမည်ယူသွားသည်။ လက်ဘနွန် ရှိယာဗွတ်ဆလင်များအတွက်မူ ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာတွင် သေဆုံးခဲ့သူများအတွက် ယခုဗုံးခွဲမှုများမှာ ဘုရားသခင်၏ တရားမျှတစွာဆုံးဖြတ်မှုအဖြစ် မြင်သည်။ အီရန်နိုင်ငံနှင့် ဟစ္စဘိုလာတို့က ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာမှ ဗွတ်ဆလင်များကို အမေရိကန်က သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဟစ္စဘိုလာတို့က အမေရိကန်ကို ပြစ်ဒဏ်ပေးခဲ့သည်ဟု သဘောထားသည်။ ထိုသို့ရည်ရွယ်သော စစ်ပွဲတွင် အီရန်တို့ အသာစီးရခဲ့သည်။

အီရန်တို့သည် ဟစ္စဘိုလာတို့အား ပိုမိုရိုက်ဒ်အောင်၊ ဘာသာရေး ပိုမိုကိုင်ရှိုင်းအောင်၊ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းထန်အောင်

လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ စတုတ္ထစစ်ရေးဗျူဟာဖြစ်သည်။ အီရန်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ထိပ်တိုက်စစ်ရေး ရင်ဆိုင်မှုမလုပ်လို။ အမေရိကန်ကို အပ်နှံနှင့်ဆွဲခြင်းမျိုးသာ လုပ်လိုခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခုတွင် အီရန်တို့သည် လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့ လက်နက်၊ လူ၊ ငွေကြေးများ သွန်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဟစ္စဘိုလာတို့မှာ နိုင်ငံတွင် အင်အားခိုင်မာသော လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးအရလည်း အားကောင်းလာခဲ့သည်။ ၂၀၁၁ခုနှစ်တွင် လက်ဘနွန်နိုင်ငံသည် အီရန်နိုင်ငံ၏ အဝေးရောက်နယ်မြေတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်လာ သည်။ ဟစ္စဘိုလာမူလာတို့ အုပ်ချုပ်သော နေရာတိုင်းမှာ အီရန်တို့၏ သာသနာပြုနယ်မြေများကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အိုစမာသည် ကလေးဘဝကပင် လက်ဘနွန်နိုင်ငံတွင် စာရေးစာဖတ်တတ်ခဲ့သည်။ စစ်ကြောင့် နိုင်ငံ၏အလှအပ များ ပျက်စီးကာ ကြေကွဲစရာဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သူကမြင်ကာ ထိုအတွက် တရားမျှတမှုဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု သဘောထားသည်။

ဂျီဟဒ် စစ်ဆင်ရေး ၁၉၇၉-၁၉၈၄

ဆိုစာဘင်လာဒင်နှင့် ဗွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ဝင်များ၏ ပထဝီနိုင်ငံရေးအမြင်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရေးသမားတို့သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးနှင့် ဗီယန်(ဂျူး)ဘာသာတို့အကြား ကြားညပ်နေသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်တို့၏ တစ်ဦးတည်းသော မိတ်ဆွေနိုင်ငံဟုလည်း မကြာခဏဆိုသည်။ ထိုစကားသာ မှန်သည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးသည် အမေရိကန်အတွက် ရန်သူများရှာပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်။ အမေရိကန်သည် အစွဲရေးကို လက်သပ်မွေးနေသည်ဟူသော အာရပ်တို့၏အမြင်မှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ် အာရပ်-အစွဲရေးစစ်ပွဲမှ စတင်ခဲ့သည်။ အစွဲရေးကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်နိုင်ငံများကို အမေရိကန်စစ်ဘက်ပစ္စည်းတွေ တပြိုင်လှုပ်နေသည်။ ဖန်တန် ဂျက်လေယာဉ်များ၊ ဟဲလ်ပိုင်းယား ဒုံးကျည်များ၊ အမ်-၁၆ ရိုင်ဖယ်များဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ အမေရိကန်လုပ်လက်နက်များ ဖြစ်ကြသည်။ အမေရိကန်က နိုင်ငံခြားသို့ ၁၉၄၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အကြား အထောက်အပံ့များကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင်လည်း အာရပ်တို့အတွက် မယုံကြည်နိုင်စရာဖြစ်နေသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံ စတင်တည်ထောင်သည်မှစ၍ အမေရိကန်က အစွဲရေးနိုင်ငံအား ထောက်ပံ့ခဲ့သည်မှာ ဘီလျံ ၁၀၀ ခန့်ရှိခဲ့သည်။ ထိုအထဲတွင် စစ်ဘက် ထောက်ပံ့မှုက ၅၅-၆ ဘီလျံဒေါ်လာရှိသည်။ စီးပွားရေး အထောက်အပံ့မှာ ၃၁ ဘီလျံရှိသည်။ တခြား အသေးအပွဲထောက်ပံ့မှုမှာ ၂၀ ဘီလျံနီးပါး ရှိခဲ့သည်။ အာရပ်တို့အမြင်တွင် အမေရိကန်တို့သည် ဒေသတွင်းမှ အနိုင်ကျင့်သည့် နိုင်ငံကို လက်နက်နှင့် ငွေများထောက်ပံ့နေသည်ဟု မြင်သည်။ အစွဲလာစ် အစွန်းရောက်ဝါဒီများကတော့ သာသာထိုးထိုး ပိုမြင်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဘုရားမရှိ၊ ပျက်စီးနေပြီး စစ်လိုလားကာ နတ်ဆိုးကပ်ပါးကောင် ဖြစ်သည့်ပြင် တစ်လက်

က ကမ္ဘာ့သယံဇာတများကို ကုန်ခန်းအောင် စုပ်ပစ်နေလျက် တစ်ဖက်က မွတ်ဆလင်များကို သတ်ဖြတ်ကျွန်ပြုနေသည်ဟု မြင်ကြသည်။

ဂျက်ဒါးမြို့ရှိ အဗ္ဗသွလင်အစစ်တက္ကသိုလ်တွင် တက်နေစဉ် အိုစမာသည် ဆယစ်ကွပ်၏ ဆိုးဘုတ်များ ဆိုသောစာအုပ်နှင့် ကုရ်အန်ကျမ်းအရိပ်အောက်ဝယ် ဟူသောစာအုပ်တို့ကို ဖတ်ခဲ့သည်။ ဆယစ်၏ညီ မိုဟမ္မက်ကွပ်၏ ဟောပြောပွဲကိုလည်း တက်ရောက်နားထောင်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အိုစမာသည် ဂျူးဆန်ကျင်ရေးအမြင်က စွဲမြဲလာခဲ့သည်။ ထိုအမြင်ကို ကုရ်အန်စည်းမျဉ်းများနှင့်အညီ တည်မြဲအောင် သူထိန်းသိမ်းသွားသည်။ အိုစမာဘင်လာဒင် သည် အစ္စရေးနိုင်ငံကို မုန်းတီးသည့်အပြင် အမေရိကန်နိုင်ငံကိုပါ မုန်းတီးလာသည်။ သူက အခြေခံအားဖြင့် မှားနေသည်များ ကို အမှန်ပြင်ရန် အကြမ်းဖက်စစ်ကို ဆင်နွှဲသွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယာဆာအာရာဖတ်အပါအဝင် ပီအယ်လ်အို အကြမ်းဖက်သမားများနှင့် မတူသည်က သူ၏ရည်မှန်းချက်မှာ ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် မဆိုင်ပေ။ စကတည်း က သူ၏ရည်မှန်းချက်မှာ ဘာသာရေးနှင့်သာ ဆိုင်သည်။ သူက တိုက်ခိုက်တော့မည်ဟု ပြင်သည့်အချိန်တွင် ဘာသာရေးဝါဒ ဖြန့်ချိမှုကိုပါ လုပ်သည်။ အစ္စလာမ်ဘာသာရှိ သည့်အရပ်တွင် တရားမျှတမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းမှုတို့မှာ အလိုအလျောက် လိုက်လာမည်ဟု သူယုံကြည်သည်။

ဘာသာရေးအယူမသန်သော အမေရိကန်လို နိုင်ငံမျိုးတွင် ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြု၍ လူသတ်ရန်မှာ စဉ်းစား၍ပင်မရနိုင်။ အနောက်တိုင်း ပညာတတ်များအဖို့ အစ္စလာမ်အကြမ်းဖက်ဝါဒကို ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သက်ဆိုင်သော အယူဝါဒတစ်ရပ်ဟု မည်သို့မျှအမြင်နိုင်ပေ။ အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတွင် သင်္ဘောပျက်သည့်အခါ မာလိန်မျိုးကပါ သင်္ဘောနှင့်အတူ လိုက်အနစ်ခံသည့်သင်္ဘောရှိသည်။ မီးသတ်သမားကလည်း တခြားလူများ၏ အသက်ကိုကယ်တင်ရန် သူ့အသက်ကိုစွန့်ဖို့ အသင့်ရှိသည်။ မိခင်သည် သူ့ရင်သွေးအသက်ကို ကယ်တင်ရန် သူ့အသက်ကိုစွန့်ဖို့ ဝန်မလေး။ အစ္စလာမ်အကြမ်းဖက်သမားတို့ အဘယ်ကြောင့် အသေခံကြသနည်း။ သူတို့၏ မြင့်မားသောရည်ရွယ်ချက်က အဘယ်နည်း။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အပြစ်မဲ့သူများကို ပစ်မှတ်ထားကြသနည်း။

အဖြေက ရှင်းသည်။ ကြောက်စရာလည်းကောင်းသည်။ အစ္စလာမ်အခြေခံဝါဒီများတွင် အမှန်းတရားကြီးသည်။ သူတို့က ခါးခါးသီးသီး မုန်းနေကြသည်။ သူတို့က ဂျူးတွေကိုမုန်းသည်။ ခရစ်ယာန်တွေကို မုန်းသည်။ ရှိယာတွေကို မုန်းသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကို မုန်းသည်။ သူတို့က မိန်းမတွေကိုလည်း မုန်းသည်။ “ကမ္ဘာ့အကြမ်းဖက်စစ်” ဆိုသည့်မှာ အစ္စလာမ်ဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာအကြား တိုက်ပွဲမဟုတ်။ ယင်းမှာ ဘာသာရေးအယူသန်မှုနှင့် အနောက်တိုင်း ဘာသာရေးလွတ်လပ်မှုတို့အကြား ဖြစ်သည့် တိုက်ပွဲသာ ဖြစ်သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သူတ်သင်မှ စစ်ဆင်ရေး

အစ္စလာမ်အကြမ်းဖက်မှုကို ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံမှုပေတံဖြင့် တိုင်းတာ၍မရပေ။ သူတို့သည် အခြေခံအားဖြင့် နားလည်မှုလွှဲနေသော အယူအဆ၏ စေ့ဆော်မှုကြောင့်သာ ထိုသို့လုပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် “အာဇာနည် စစ်ဆင်ရေး” ဆိုသောအမည်ကို အလွဲသုံးစားပြုကာ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိုစမာ၏အမြင်နှင့် အလားတူအမြင်များမှာ ကမ္ဘာ့မွတ်ဆလင်များ၏အမြင် မဟုတ်ပေ။ သူတို့၏အမြင်များသည် လူသတ်သည်ကို တရားမျှတမှုဟုဆိုကာ စိတ်ဖောက်ပြန်နေသည့် လက်တစ်ဆုပ်စာလူတစ်စု၏ အမြင်သာဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကုရ်အန်ကျမ်းကို ဖျက်ဆီးနေသူများသာ ဖြစ်သည်။ ကုရ်အန်ကျမ်းတွင် သူတို့ရွတ်ဆိုနေသည့် ဥပဒေတိုင်း၌ ဘာသာမဲ့များကို တိုက်ခိုက်ရန် ဖော်ပြထားသည်။ သို့သော် တခြားတစ်နေရာ၌ ခရစ်ယာန်နှင့် ဂျူးများကို ဘုရားသခင်၏ သားတော်များအဖြစ် သဘောထားရန် ဖော်ပြထားသည်။ အစ္စလာမ်အကြမ်းဖက်သမားများသည် မွတ်ဆလင် ကိုးကွယ် ယုံကြည်သူများထံမှ ပေါ်ထွက်လာသည်မဟုတ်။ ဘာသာရေးအရေခြံထားသူများက ယောက်ျား၊ မိန်းမများကို အမုန်း တရားနှင့် မှိုင်းတိုက်ကာ လက်နက်တပ်ဆင်ပေးပြီး အသုံးချစေခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင်မှာ ဆိုးရွားသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် မွေးဖွားလာသူမဟုတ်ပေ။ သူသည် မွန်ရည်ပြီး ဘာသာရေး အလယ်အလတ်ယုံကြည်သူ ဆော်ဒီဗီးယားစုထဲတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် စကားပြောချိုသာ၍ အေးဆေးကာ လေးစားစရာကောင်းသည့် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ့အသက်ငယ်ငယ်မှာပင် ဖခင်ဆုံးခဲ့ရသည်။ အစွန်းရောက်သွားသော အခြားမွတ်ဆလင်များကဲ့သို့ပင် အိုစမာမှာလည်း ရက်စက်ယုတ်မာပြီး စိတ်ဓာတ်ညံ့ဖျင်းသူတို့၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုကို ခံခဲ့ရသည်။ အိုစမာနှင့် ပါလက်စတိုင်း အသေခံဗုံးခွဲသူတို့အကြား ကွာခြားသည်မှာ အိုစမာတွင် ငွေရှိသည်။ အတော်များများကို ရှိသည်။ သူ့တွင် ငွေရှိသဖြင့် သူ့ကို အစွန်းရောက်အမြင်ရှိသူများက ချဉ်းကပ်ကြသည်။ အမုန်းတရားသည် အကြမ်းဖက်ရန်အတွက် ငွေအရင်းအနှီးလိုသည်။ သူ့ကို မြှောက်ပင့်စည်းရုံးသည်။ သူ့ကို ရိုတ်စော်ဘွား ဟု မြှောက်ပြောသည်။ ယခုဘဝတွင် သူလုပ်နေသည့် အလုပ်များကြောင့် နောင်ဘဝတွင် နိဗ္ဗာန်ဘုံကို ရောက်မည်ဟုလည်း ပင့်ပေးသည်။ သူက နားထောင်သည်။ ယုံလည်း ယုံသည်။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ထံသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ ကမ္ဘာကြီးကို တည်မတ်ပေးရန် အကြမ်းဖက်မှုလိုအပ်သည်ဟု သူယုံကြည်လာသည်။

ယင်းမှာ ကုရ်အန်ကျမ်းထဲတွင်ရှိသည်ဟု သူတို့ကပြောသည်။ ရှာပြီးလည်း ထောက်ပြသည်။ တခြားထောင် ပေါင်းများစွာသော မွတ်ဆလင်များကဲ့သို့ပင် သူလည်းယုံသွားသည်။ လက်ခံလိုက်တော့သည်။

အသေခံဗုံးခွဲသူများလည်း ထိုသို့လွှဲ မှိုင်းတိုက်ခံခဲ့ကြရသည်။ အပျိုစင် ခုနစ်ဆယ်တို့ အေးချမ်းသော ဝန်းခြံများ တွင် စုဝေးကြသည်။ သူတို့၏ဗီးယားစု နောက်ထပ်ခုနစ်ဆယ်လည်း လိုက်ပါလာသည်။ ထိုစကားများလောက်ဖြင့်

အနောက်တိုင်းသားများကို အသက်စွန့်အသေခံခိုင်းရန် မလွယ်ပေ။ တခြားအသက်ပေါင်းများစွာကို သတ်ခိုင်းဖို့ဆိုသည်မှာ ပို၍ ဝေးသေးသည်။

အနောက်တိုင်းထောက်လှမ်းရေးတစ်ယောက်က အိုစမာမှာ အရည်အသွေးအနည်းငယ်သာရှိပြီး ငွေများများရှိသူဟု ဆိုသည်။ သူသည် မည်သည့်စစ်သင်တန်းမျှ မတက်ဖူးခဲ့ပေ။ သူသည် ဗုံးကို ကြိုးမသွယ်တတ်။ ရိုင်ဖယ်ကို မဖြုတ်တတ်။ လေယာဉ်ကို မည့်သို့ ပြန်ပေးခဲ့ရမည်လည်းမသိ။ သူသည် ဘာသာရေးတွင်လည်း ပညာရှင်တစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ မဟာဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာကိုတော့ စိုးစဉ်းမျှသိသည်။ သူတွင် အများအပြားရှိနေသည်ကတော့ ငွေသာဖြစ်သည်။

အိုစမာက သူ့ငွေများကို အသုံးချသည်။ တခြားသူများအား မည်သို့အသုံးချရမည်ကိုလည်း သိသည်။ ဘာသာမဲ့များ အပူလိုက်သေကြေစေရန် ထိုလူများအား တစ်လမ်းသွားတာဝန်ပေးကာ ခိုင်းသည်။ တခြားသော အကြမ်းဖက်ခေါင်းဆောင်များကဲ့သို့ပင် အိုစမာတွင် သတ္တိမရှိပေ။ လေယာဉ်တစ်စီးကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပြန်ပေးခဲ့ရန် ဘယ်တော့မျှမစဉ်းစား။ ယင်းကို တခြားတစ်ယောက်ကိုခိုင်းဖို့သာ စဉ်းစားသည်။ လက်အောက်ငယ်သားများကသာ လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ သူကမူ ရှိတ်စော်ဘွားမဟုတ်လော။ သူက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ တခြားလူများသာ သေရမည်ဖြစ်သည်။ သူက နည်းလမ်းသာပေးမည်။ ယင်းကို သူ့နောက်လိုက်များက အကောင်အထည်ဖော်ကြရမည်။ သူသည် နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ တစ်လမ်းသွားလက်မှတ်ရောင်းသည့် ခရီးသွားအေဂျင်စီနှင့် တူနေသည်။

ငွေသည် အခါခပ်သိမ်း အာဏာရှိသည်။ ငွေရှိလျှင် လက်နက်လည်း ဝယ်၍ရသည်။ အကြံဉာဏ်လည်း ဝယ်၍ရသည်။ အိုစမာမှာ အပေါ်စီးမနေထိုင်နိုင်သည့် မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသူဖြစ်သည်။ ပြည်ပအလုပ်သမားများကို ငှားသည်။ အနောက်တိုင်းပညာတတ် ဗိသုကာများနှင့် မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာများကို ငှားသည်။ သို့ဖြင့် ဘင်လားဒ်မိသားစုသည် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံကို သဲကန္တာရအဖြစ်မှ နန်းတော်များ၊ မဟာအဝေးပြေးလမ်းများ၊ လေဆိပ်များဖြင့်ပြည့်နေသော နိုင်ငံအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။

မိုဟာမက် ဘင်လားဒ်၏ သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် စဉ်းစားသည်မှာ သဘာဝကျပေသည်။ သူ့ဖခင်သည် နိုင်ငံ၏မျက်နှာစာကို ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ အိုစမာကမူ တစ်နိုင်ငံ၊ တစ်ဒေသလောက်ကို ပြောင်းလဲရန် မစဉ်းစား။ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် စဉ်းစားသည်။ မိုဟာမက် ဘင်လားဒ်သည် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားကို ကွန်ကရစ်များ၊ သံမဏိများဖြင့် ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့သားကမူ ကမ္ဘာကြီးကို သွေးဖြင့် ပြောင်းလဲပေးမည် ဖြစ်သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

အမေရိကန်နိုင်ငံကို စက္ကူကျားအဖြစ် အိုစမာကောက်ချက်ဆွဲသည်မှာလည်း ခွင့်လွှတ်စရာရှိပေသည်။အမေရိကန်၏ ကျယ်ပြောမှုကို သူမသိ။ စစ်ရေးနှင့် နည်းပညာရောက်နေသည့် အနေအထားကိုလည်း သူမသိ။

၁၉၈၃ ခုနှစ်မတိုင်မီအထိ အိုစမာတွင် ကမ္ဘာ့အမြင်မရှိသေးပေ။ သူ၏ပညာရေးမှာ စီးပွားရေးဘာသာရပ်ကို သုံးနှစ်တက်ခဲ့ရုံသာရှိသည်။ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့အတွက် ယူရသည့် သူ့အတွက် ခက်ခဲလှသည်။ သူ့ဘဝတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ ကား၊ အိမ်၊ အမဲလိုက်ခရီး၊ လုပ်ငန်းသုံး ဂျက်လေယာဉ် ဆိုသည်များမှာ သူက ရှာကြံစရာမလို။ သူ့ထံသို့ ရောက်လာကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်သည်။ သူက သန်းကြွယ်သူဌေး၏သား မဟုတ်ပါလား။ ဘေ့ဒီ အထက်တန်းလွှာ တစ်ယောက်အနေဖြင့် အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရန်မှာ ပညာရေးအလုပ်သည်ပင် သူ့အတွက် သိက္ခာကျသည်ဟု သူထင်သည်။ အိုစမာသည် အောင်မြင်သည့်မိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသည်ဖြစ်ရာ ပညာရေးတွင် လူမြင်သူမြင် မကျရှုံးမီ အမွှာသွယ်အာစစ် တက္ကသိုလ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် အခိုင်းအစေများ ခြံရံလျက် သက်သောင့်သက်သာ နေလာခဲ့သည်။ ကလေးဘဝကပင် လက်ကြောတင်းအောင် မလုပ်ခဲ့ရ။ သူ့အား ဆန်ကျင်သည်မျိုးလည်း မရှိခဲ့။ သူပြောသမျှ အားလုံးက ခေါင်းညိတ်ကြသည် ချည်းသာ။

အီရန်တော်လှန်ရေးအောင်မြင်မှုကို သူသဘောကျခဲ့သည်။ သူသည် တခြားအစွန်းရောက် မွတ်ဆလင်များကဲ့သို့ပင် အီရန်နိုင်ငံသည် ကမ္ဘာမြေတွင် ဘုရားသခင်အုပ်ချုပ်မှုကို တည်ဆောက်နေသည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။အီရန်တော်လှန်ရေးသည် နောက်ဆုံးတွင် အနှစ်မရှိလှသော်လည်း အယာတိုလာနှင့် သူ့နောက်လိုက် မူလာများ၊ အီမန်များကိုတော့ အီရန်ပြည်သူများက ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ သည်မှာပင် အိုစမာဘင်လာဒင်သည် အာဖဂန်တွင် ဂျီဟဒ်ခေါင်းဆောင်တာဝန်ကို စတင်ထမ်းဆောင်တော့သည်။

အာဖဂန် သူရဲကောင်းပြည်သူများက ကျူးကျော်သူ ဆိုဗီယက်တို့အား တိုက်ထုတ်ရာတွင် ပထမတော့ ဘာသာရေးအခြေခံနှင့် မဟုတ်ခဲ့ပေ။ အိုစမာမှာ ထိုအရေးအတွက် စိတ်အားထက်သန်ခဲ့သော်လည်း အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသို့ ချက်ချင်း မသွားခဲ့ပေ။ မည်သူမျှလည်း မသွားကြသေးပေ။ အာဖဂန်ပြည်သူများ နှစ်အတော်ကြာအောင် တိုက်ခိုက်လာတော့မှ

ထိုစစ်မှာ ဘာသာရေးလက္ခဏာဆောင်လာတော့သည်။ ပထမပိုင်း အာဖဂန်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များမှာ ဘာသာရေး တစ်ယူသန်များ မဟုတ်ကြသေး။ သူတို့က မွတ်ဆလင်ကမ္ဘာအား အကူအညီမတောင်းခဲ့။ လက်နက်သာတောင်းသည်။

တချို့အာဖဂန်စစ်သည်များက ကျူးကျော်သူ ရုရှားတို့အား တိုက်ခိုက်ရာတွင် ဘာသာရေးစစ်အဖြစ် ကြွေးကြော် သော်လည်း အာဖဂန်နိုင်ငံသားအများစုမှာ သူတို့၏စစ်ကို လက်တွေ့ကျကျသဘောထားသည်။ ရုရှားတို့က ကျူးကျော်သည်။ သူတို့ကလည်း ကျူးကျော်သူမှန်သမျှကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ချည်းဖြစ်သည်။ သူတို့က သွေးမြေကျ မညှာတာစတမ်း စစ်ကို ဆင်နွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင်က အမေရိကန်တို့ ဗီယက်နမ်စစ်တွင် ကြံ့ခံရသလို ရုရှားတို့သည်လည်း စစ်တပ်ဟူ၍ ခိုင်ခိုင်မာမာမရှိဘဲ စခန်းအချို့သာရှိပြီး ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများများဖြင့် မတိုက်သော ရန်သူကို ရှုံးကြရသည်။ သူတို့သည် ကြိုက်သည့်အချိန် ကြိုက်သည့်နေရာကို ရွေးချယ်ကာ တိုက်ခိုက်တတ်သည့် တစ္ဆေစစ်သားများနှင့် ရင်ဆိုင်ရကာ အမှုန်ချေခံကြရခြင်းဖြစ်သည်။

အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံကို အင်ပါယာ၏ သင်္ချိုင်းမြေဟု ခေါ်ကြသည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာမှတ်တမ်းသမိုင်း တွင် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသည် စစ်တပ်ဟူ၍ ပီပီပြင်ပြင် မရှိခဲ့။ သို့ရာတွင် အလက်ဇန္ဒားလက်အောက်မှ မက်စီဒိုးနီးယား ကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့သည်။ မွန်ဂိုများကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ဟန်းစစ်သည်များကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့ အင်အားကောင်းစဉ်မှာပင် သူတို့ကို အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်တို့၏ စုပေါင်းတပ်ဖွဲ့ကိုလည်း အနိုင်ယူခဲ့ပေသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဘုရင် ဖိုဟမ္မက်ဇဟာရှားကို ဖြုတ်ချခဲ့သည်။ ယင်းမတိုင်မီ ၁၉၆၃ ခုနှစ်က ရှားဘုရင်သည် ပါလီမန်စနစ်၊ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေး၊ အမျိုးသမီးများ မဲပေးခွင့်များကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ သို့သော် ဘုရင်ကို ပြည်သူများက မကြိုက်ခဲ့။ ထို့နောက် အာဖဂန်အစိုးရများတွင် ဆိုဗီယက်၏ရုပ်သေး ရက်စက်သောသူများက ခေါင်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်သည် သူတို့၏ဩဇာခံ အာဖဂန်အစိုးရကို အကာအကွယ်ပေးရန် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်-အာဖဂန်စစ်တွင် ရုရှားစစ်သား တစ်သောင်းသုံးထောင် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ငါးသောင်းမှာလည်း ဒဏ်ရာရခဲ့ကြသည်။ အာဖဂန်အရပ်သား သေကြေဒဏ်ရာရသည်ကတော့ မရေတွက်နိုင်။ သို့သော် သုံးသန်းနီးပါးရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ အာဖဂန်အရပ်သား ငါးသန်းကျော်မှာ အိုးအိမ်မဲ့ကာ ဝါကစ္စတန်နှင့် အီရန်နိုင်ငံများသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ကြရသည်။ ဆိုဗီယက်တို့ စိုးမိုးနေသည့် ကိုးနှစ်တာကာလအတွင်း တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ မွတ်ဆလင်များ အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ တိုက်ခိုက်မှု လာရောက်ကြသည်။ တချို့ကလည်း တစ်ပတ်ခန့်နေကာ လေ့ကျင့်ရေးစခန်းများတွင် သေနတ်ပစ်ကျင့်ကာ သူတို့အမြေ ဘာရိန်၊ ဆော်ဒီအာရေဗီးယား၊ ယီမင်နိုင်ငံများသို့ ပထန်ဘောင်းဘီများဝတ်လျက် ပြန်သွားကြသည်။ တချို့ကမူ ဘက်ယံပင်

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

အလေးအနက်ထားကာ တိုက်ခိုက်ရန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် လူနည်းစုမှာ ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြုကာ လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်တို့ကို အနိုင်ယူလိုက်သည်က အာဖဂန်ပြည်သူများသာဖြစ်သည်။ သူတို့ကို အမေရိကန်က ပါကစ္စတန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အိုင်အက်စ်အိုင်မှတစ်ဆင့် လက်နက်များထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ “အာဖဂန် အာရပ်” တစ်သောင်းနီးပါးကလည်း အာဖဂန်တို့နှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းသည်။

ဆိုဗီယက်တို့ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနီးပါး စိုးမိုးခဲ့ခြင်းကြောင့် ဂျီဟဒ်စစ်သည်များ စစ်တိုက်တတ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်ရည်ဝလာသည်။ ဖောက်ခွဲရေးပညာ တတ်မြောက်လာသည်။ စစ်ရေးလျှို့ဝှက်အတတ်များ တတ်လာသည်။ တပ်စုငယ် နည်းဗျူဟာများ တတ်လာသည်။ သုတ်သင်လုပ်ကြံတတ်လာသည်။ ဆိုဗီယက်-အာဖဂန်စစ်ကြောင့် ကမ္ဘာတွင် နောက်ဆက် တွဲ ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။ ပထမတစ်ခုမှာ အင်အားကြီးဆိုဗီယက်တပ်များ အထိနာ ရှုံးနိမ့်ကာ ပြန်ပြေးခြင်းဖြစ် သည်။ အာဖဂန်တွင် ရှုံးနိမ့်ပြီးနောက် ဆိုဗီယက်လည်း ပြိုကွဲခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် ခရစ်စမတ်ပြီးသည့်နောက် ဆိုဗီယက်တို့ ကဘူးလေဆီပီသို့ ဆိုက်ရောက်စဉ်က ထိုသို့ဖြစ်လာမည်ဟု နေတိုးနှင့် အနောက်နိုင်ငံတို့ ကြိုမတွက်မိကြ။ ဆိုဗီယက်တို့ရှုံးနိမ့်မှုကြောင့် စစ်သည်လူတန်းစားအသစ်တစ်ရပ် ပေါ်လာမည်ဟုလည်း အနောက်နိုင်ငံတွင်မည်သူမျှ ကြိုမတွက်မိကြ။ အနောက်နိုင်ငံများသည် ဆိုဗီယက်တိုက်ခိုက်နေသော ဂျီဟဒ်စစ်သည်များကို လက်နက်များတပ်ဆင်၊ လေ့ကျင့်ပေးကာ အားပေးခဲ့ကြသည်။ ယခုတော့ ထိုလူများကပင် ပြန်တိုက်လာကြသည်။ ယင်းမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး ကိုယ့်ရှူးကိုယ့်ပတ် ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခေတ်မီလက်နက်များကို ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်လာခြင်း၊ နည်းပညာတွင် ကျွမ်းကျင်လာခြင်း၊ မီဒီယာကို ကောင်းစွာအသုံးချတတ်လာခြင်းဖြင့် ထိုလူများသည် နိုင်ငံတစ်ခုအတွက်၊ ဒေသတစ်ခုအတွက်၊ ဘာသာတစ်ခုအတွက် တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်ကြ။ ဆွန်နီနှင့် ရှီယာမွတ်ဆလင်များသည် အယူအဆ အတွက် တိုက်ခိုက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအယူအဆမှာ ကမ္ဘာ့ဗြိတိန်ကို ပြုပြင်ရန်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာမြေတစ်ခုတွင် လူမျိုးတစ်ခုတည်းရှိကာ အစ္စလာမ် ဘာသာက ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အရ စိုးမိုးသွားရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်စေရန် ဂျီဟဒ်စစ်သည်များသည် မည်သည့် ကြမ်းတမ်းသောနည်းကိုဖြစ်စေ သုံးသွားမည်သာဖြစ်သည်။ မိန်းမနှင့် ကလေးများကိုလည်း အသုံးချမည်။ ရန်သူ၏ လေယာဉ်များ၊ ရထားများ၊ သင်္ဘောများကိုလည်း အသုံးချသွားမည်။ သူတို့သည် ကုန်အန်ကျွမ်းလာအတိုင်း တိုက်ခိုက်သွား မည်ဖြစ်သည်။ ဖုန်ထူသော အာဖဂန်လွင်ပြင်များတွင် ဆိုဗီယက်တင့်ကားပျက်များ၊ ရုရှားစစ်သားတို့၏ အရိုးဆွေးများကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဂျီဟဒ်စစ်က လာလေပြီတည်း။

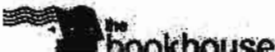
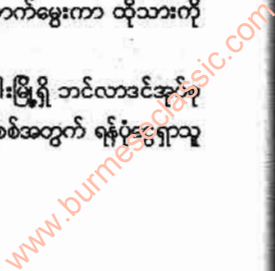

ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းမှ သူရဲကောင်း

၁၉၅၂ ခုနှစ်တစ်ဝိုက်တွင် အိုစမာသည် သူ့ဖခင်ကဲ့သို့ ဇနီးတစ်ယောက်မက ယူရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့မိခင်အိမ်နှင့် တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့်အရပ်တွင် မိသားစုသုံးစု နေနိုင်သည့် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို ဝယ်လိုက်သည်။ သူ့ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဇနီးတစ်ယောက်မကယူမှ မွတ်ဆလင်ပီသသောကြောင့် ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အိုစမာရွေးချယ်သည့် ဒုတိယဇနီးမှာ အံ့ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ထိုမိန်းကလေးမှာ သူ့ထက် ခုနစ်နှစ်ငယ်ကာ ဂျက်ဒါးမြို့ လူချမ်းသာမိသားစုမှ ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်သည်။ အဗ္ဗသွာလ်အစစ်အမျိုးသမီးတက္ကသိုလ်မှ ကလေးသူငယ်စိတ်ပညာဖြင့် ပါရဂူဘွဲ့ ရရှိထားသူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် များမကြာမီ တခြားအဆင့်မြင့်ပညာတတ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်လည်း လက်ထပ်လိုက်သည်။ တတိယဇနီးဖြစ်သည်။ ထိုတစ် ယောက်မှာလည်း အာရဗီသဒ္ဒါဖြင့် ပါရဂူဘွဲ့ရထားသူဖြစ်သည်။ အိုစမာ၏ တတိယ ဇနီးမှာ အမ်းခါလစ်ဟုခေါ်သည်။ သူမက သားတစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက် မွေးသည်။ အိုစမာ၏ စတုတ္ထဇနီးမှာ မက္ကာမြို့မှဖြစ်ပြီး ထင်ရှားသော ဂီယာလန်နီမိသားစုမှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်သည်။ လက်ထပ်ပြီးနောက် သူမလည်း အိုစမာ၏တိုက်ခန်းသို့ ပြောင်း လာကာ ကလေးသုံးယောက်မွေးခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သားတစ်ယောက်မွေးကာ ထိုသားကို အစ်အလီဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

အိုစမာ မိသားစုလုပ်ငန်းတွင် ဝင်လုပ်သည်။ ဂျက်ဒါးမြို့ရှိ ဘင်လာဒင်အိတ်ဟု လုပ်ငန်းဌာနချုပ်တွင် သူ့တာဝန်မှာ သိပ်မရှိပေ။ အာဖဂန်နစ္စတန်စစ်အတွက် ရန်ပုံငွေရှာသူ ဧည့်သည်များကိုလည်း ဧည့်ခံရသည်။

အိုစမာဘင်လားဒ် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ထိုဧည့်များထဲတွင် တချို့လည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းစစ်သားများဖြစ်သည်။ သူတို့က ရှည်ကိုင်းကိုင်းနှင့် စကား ပြောနူးညံ့သော အိုစမာနှင့် အဆင်မပြေချင်လှ။ တချို့ကတော့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြသည်။ သူတို့က ဧည့်ဝတ်ကျောသော အိုစမာနှင့် အဆင်ပြေကြသည်။ သူတို့က ရုရှားများနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပုံများကို ပြောပြရာ အိုစမာ စိတ်ဝင်တစားရှိခဲ့သည်။ သူတို့မှာ လက်နက်ဝယ်ရန် ငွေလိုသည်။ သူတို့ကို လူငယ်သန်းကြွယ်သူဌေးလေးက ချက်လက်မှတ်ရေးပေးသည်။ နောက်ပြီး သူက သူတို့ကို ဆော်ဒီ အထက်တန်းလွှာများနှင့်လည်း မိတ်ဆက်ပေးသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံကို ဆိုဗီယက်တပ်များ ဝင်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အိုစမာ ထိုနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် အိုစမာသည် သူ့ကလေးများကို ကျွေးမွေးပြုစုနေရသည်။ သူ့မိသားစုလုပ်ငန်းတွင်လည်း အလုပ်လုပ်ရသည်။ မက္ကာသို့လည်း ဘုရားသွားဖူးရသည်။ ဘေရွတ်တွင် ဗုံးခွဲ၍ အောင်မြင်ပြီးနောက်မှ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံတွင်ဖြစ်နေသော “ဘာသာရေးစစ်” တွင်ပါဝင်ရန် သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘေရွတ်တွင် ဗုံးခွဲခံရပြီးနောက် အမေရိကန်နိုင်ငံသည် အာဖဂန်စစ်တွင် ငွေကိုပုံအောခဲ့သည်။ အမေရိကန်၏ ငွေနှင့် လက်နက်များကို ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အိုင်အက်စ်အိုင်မှတစ်ဆင့် ပို့ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပါကစ္စတန်မှာ အမေရိကန် ငွေများသယ်ယူပေးရာဌာန ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ပါကစ္စတန်သည် အာဖဂန်ရှိ တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေ သူများအပေါ်လည်း ဩဇာညောင်းခဲ့သည်။

ဆော်ဒီတို့သည် အာဖဂန်ရှိ မူဂျာဟေဒင်များကို တိုက်ရိုက်အကူအညီ ပေးချင်နေသည်။ အိုစမာက အာဖဂန်စစ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပုံပြင်များကို အမျိုးမျိုးပြောခဲ့သော်လည်း သူ့ဆရာဟောင်း အာမက်ဘာဒစ်နှင့် မတွေ့မီအချိန်အထိ ထိုစစ်တွင် သူပါဝင်ပတ်သက်ခြင်း မရှိခဲ့သေးပေ။ ဘာဒစ်သည် အယ်လ်ဖကာတာဂ္ဂသိုလ်မှ ထွက်လာပြီးနောက် ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေး အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မင်းသား အယ်လ်တာကီ၏ လက်ထောက်ဖြစ်လာသည်။ ဘင်လားဒ်အုပ်စု စီစဉ်သော ပွဲတစ်ပွဲတွင် အိုစမာ သူ့ဆရာဟောင်းနှင့် တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ယောက်သား စကားစမြည်ပြောကြရင်း ဆရာက တပည့်ဟောင်းကို အက်ခတ်သည်။ အိုစမာမှာ ချမ်းလည်းချမ်းသာသည်။ အဆက်အသွယ်လည်း ရှိသည်။ စိတ်အားလည်း ထက်သန်သည်။ သို့ဖြင့် အိုစမာမှာ ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေး၏ စည်းရုံးခြင်းကို စတင်ခံရတော့သည်။ မင်းသား အယ်လ်တာကီက အိုစမာမှတစ်ဆင့် အာဖဂန်ဂျီဟာဒစ်ကို ထောက်ပံ့ရန်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မြင်လိုက်သည်။

ချမ်းသာသူများမှာ အခြေအရံပေါသည်။ နေရာတိုင်းတွင် ထိုအတိုင်းဖြစ်သည်။ မက္ကာနှင့် ဂျက်ဒါးတွင်လည်း ထိုအတိုင်းပင်။ အိုစမာကို အသက်သုံးဆယ့်လေးနှစ်ရှိ ရှိတ်စော်ဘွား အဗ္ဗသွာလ်လာအဇစ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ထိုစဉ်က အဓိကသည် အာဖဂန်စစ်တွင် တိုက်နေသည့် အာရပ်အာဖဂန်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အိုစမာမှာ အဆင့်မြင့်ပညာတတ်ပြီး အကြောက်အရှက်ကင်းသည့် မူဂျာဟေဒင်ကြီးကို အားကျသွားသည်။

အဓိကသည် ဘာသာရေးပညာရှင်ဖြစ်သည်။ ရှာရီယာဥပဒေဖြင့် ဘွဲ့ရထားသူဖြစ်သည်။ သူသည် ပါလက်စတိုင်းတွင် မွေဖွားခဲ့ပြီး သူ၏ အပြောအဟောကောင်းမှုကြောင့် မွေးရပ်မြေမှ ထွက်ပြေးရကာ ကျော်ဒန်နှင့် အီဂျစ်နိုင်ငံများသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ဆိုဗီယက်တို့ကိုတိုက်ရန် ပါကစ္စတန်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသို့ လာခဲ့သည်။ အဓိကမှာ အရပ်ရှည်ကာ လှချောတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မုတ်ဆိတ်များက ရှည်ပြီးဖြူနေသည်။ စကားပြောကောင်းကာ အဟောအပြောလည်း ကောင်းသည်။ ခေါင်းတွင် အဖြူနှင့် အနက်ကျား ပါလက်စတိုင်းခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အသွင်က တိုက်ခိုက်ရေးသမားဟန်ပေါက်နေသည်။ လွတ်လပ်မှုအတွက် တိုက်ပွဲဝင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားဟန်လည်း ပေါက်နေသည်။

သူ၏ခံယူချက်မှာ မွတ်ဆလင်များ အဖိနှိပ်မခံရတော့မှ အစ္စလာမ်ဘာသာသည် နေရာမှန်ကိုရောက်လာမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မွတ်ဆလင်နိုင်ငံတော်ကို လက်နက်နှင့် အတင်းအကျပ်အနိုင်ယူသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ပထမဆုံး မွတ်ဆလင်ဥသျှောင် တမန်တော် မိုဟမ္မက်သည် တမန်တော်လည်းဖြစ်ပြီး စစ်ခေါင်းဆောင်လည်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ဘာသာမဲ့ကျူးကျော်သူများ မွတ်ဆလင်မြေကို ကျူးကျော်လာသည့်အခါ ပြန်လည်တိုက်ထုတ်ရန် မွတ်ဆလင်အားလုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟုလည်းဆိုသည်။ အသံသွင်းတိပ်ခွေဖြင့် သွင်းထားသော အဓိက၏ဟောကြားချက်တွင် “ဂျီဟဒ်နဲ့ ရိုင်ဖယ်ပဲရှိတယ်။ ညှိနှိုင်းတာမရှိဘူး၊ ဆွေးနွေးတာ မရှိဘူး၊ အပေးအယူလုပ်တာ မရှိဘူး” ဟူသော သူ၏ကြွေးကြော်သံပါ ထည့်ထားသည်။

အဓိကသည် ဂျီဟဒ်မင်းသားဖြစ်သည်။

အဓိက ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားသို့ လာရောက်လည်ပတ်သည့်အခါ အိုစမာက စည့်ဝတ်ပြုသည်။ အဓိကဆိုဗီယက်တင့်တားများအား တိုက်ခိုက်ပုံများကို ပြောပြသောအခါ အိုစမာနှင့် သူငယ်ချင်းများ တအံ့တဩ နားထောင်ကြသည်။ အဓိက ဂျီဟဒ်စစ်တွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် မွတ်ဆလင်မှန်သမျှ လှုံ့ရှောင်၍မရသော တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု အဓိကဆိုသည်။ ဆိုဗီယက်ကို တိုက်ခိုက်ရန်မှာ မိမိတို့တာဝန်ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။အဓိကသည်မှာ ငွေကြေးလူသူ စုဆောင်းရန်ဖြစ်သည်။ အိုစမာမှာ စိတ်အားထက်သန်နေသည်။

အဓိကဲ့သို့ တရားဟောဆရာသည် ကွန်မြူနစ်ဝါဒမှာ ဒေသအန္တရာယ်ဖြစ်ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆော်ဒီများကို ယုံအောင် ဟောပြောနိုင်သည်။ အကယ်၍ အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် ဆိုဗီယက်တို့ ဆက်ရှိနေမည်ဆိုလျှင် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

သူတို့လက်အောက် ကျရောက်သွားမည်။ ထို့နောက် အီရန်၊ အီရတ်နှင့် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံတို့လည်း အလားတူ ဖြစ်မည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ ယင်းမှာ ပထဝီနိုင်ငံရေး စိုးမိုးမှုသာမဟုတ်ဘဲ ဘာသာရေးဆင့်ကဲပြုလေ့လည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

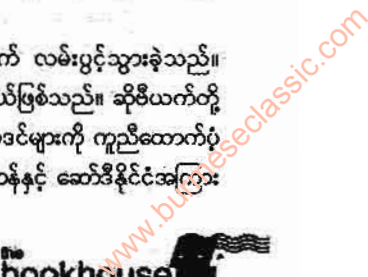
ထိုအတောအတွင်း အိုစမာကို ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးက စမ်းသပ်သည်။ သူ့ကို အချိန်အတိုင်းအတာအလိုက် အဆင့်ဆင့် စည်းရုံးသည်။ ပထမ သူ့ကိုအနည်းငယ်မျှလောက် ခိုင်းကြည့်သည်။ နောက်တော့ တာဝန်ကြီးကြီး ပေးကြည့်သည်။ ထိုသို့စမ်းသပ်သည်များ အောင်မြင်သောအခါ ပြည်ပအစွန်းရောက်များအား ဟန်ပြု အလုပ်အကိုင်ပေးခြင်း ကဲ့သို့သော ကြီးမားသည့် တာဝန်များကို ခိုင်းသည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံ ကိုင်ရိုမြို့ရှိ ဘင်လာဒင်အုပ်စုရုံးခွဲသည် အယ်လ်ဂျီးရီး ယား၊ လစ်ဗျား၊ မော်ရိုကို၊ ယီမင်လူမျိုးများကို ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံသို့ ပို့ပေးရာဌာနဖြစ်လာသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် သူတို့ကို အာဖဂန်သို့ပို့ပေးရန် စီစဉ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်နေသော အိုစမာသည် ထိုအဖွဲ့၏ အီဂျစ်နိုင်ငံမှ မိခင်အဖွဲ့ဝင် များနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်ရှိဟန်တူသည်။ မင်းသား တာကီအယ်လ်ပိုင်ဇယ်က အိုစမာသည် လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်မည်ဟု တွက်မိသည်။

ဆော်ဒီသန်းကြွယ်သူဌေး၏ သားဖြစ်သူ အိုစမာဘင်လာဒင်သည် နောက်ဆုံးတွင် သူနှင့်လိုက်ဖက်သည့်အလှုပ်ကို ရသွားတော့သည်။ သူ၏ဇာတာစန်းလက်ကလည်း တက်လာသည်။

ဆိုဗီယက်တို့၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံကို စိုးမိုးထားပြီး ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့နိုင်ငံများအား မတည်ငြိမ်အောင်လုပ်မည်ဟု အမေရိကန်နှင့် ဆော်ဒီနိုင်ငံတို့က ယုံကြည်နေသည်။ ထိုဒေသတွင် ရေနံရှိသည်။ သို့သော် ရုရှားတို့တွင်လည်း ရေနံပေါကြွယ်လှသည်။ တကယ်ပြောရမှာ ဟောမုစ်ရေလက်ကြားဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ပါရှန်ပင်လယ် ကွေ့မှ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာသို့ သွားရာလမ်းဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှာ အနောက်နိုင်ငံရေနံ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း ရေနံတင်သင်္ဘောများဖြင့် ဖြတ်သွားနေသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ ဟောမုစ်ရေလက်ကြားကို ရုရှားတို့ကလည်း လိုချင်သည်။ အနောက်နိုင်ငံများကလည်း လိုအပ်နေသည်။ သို့ဖြင့် ဆိုဗီယက်-အာဖဂန်စစ် ဖြစ်လာရခြင်းဖြစ်သည်။

ပထဝီနိုင်ငံရေးအရ စဉ်းစားမှုများ ရှိလာသည်တွင် ၁၉၈၄ ခုနှစ်၌ အိုစမာအတွက် လမ်းပွင့်သွားခဲ့သည်။ ဆော်ဒီနိုင်ငံတွင် အာဖဂန်အရေးကို အဓိကကိုင်တွယ်နေသည်မှာ မင်းသားတာကီအယ်လ်ပိုင်ဇယ်ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်တို့ ကျူးကျော်ပြီး တစ်လအကြာတွင် မင်းသားသည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့သွားကာ အာဖဂန်ရှိ မူဂျာဟေဒင်များကို ကူညီထောက်ပံ့ ရန် စီစဉ်သည်။ အာဖဂန်တော်လှန်ရေးကို ငွေကြေးနှင့် လက်နက်ထောက်ပံ့ရန်အတွက် အမေရိကန်နှင့် ဆော်ဒီနိုင်ငံအကြား

မင်းသားက ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

မဟာမိတ်တပ်များသည် နောက်ဆုံးတွင် ဆိုဗီယက်တပ်များကို အောင်နိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ယင်းမှတစ်ဆင့် နိုင်ငံတကာ ဂျီဟဒ်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။

မင်းသားတာကီနှင့် ဆော်ဒီတို့မှာ ဂရုတစိုက် ကိုင်တွယ်ကြရသည်။ အကယ်၍ အမေရိကန်နှင့် ဆော်ဒီတို့၏ အကူအညီများကို လျှို့ဝှက်မထားလျှင် ဆိုဗီယက်သည် ယင်းကိုအကြောင်းပြကာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့ ကျူးကျော်လာနိုင် သည်။ ထို့ကြောင့် ပါကစ္စတန်တို့က ထိုငွေကြေးနှင့် လက်နက်များကို ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (အိုင်အက်စ် အိုင်)မှတစ်ဆင့် ပို့စေခြင်းဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက်တို့ကျူးကျော်ပြီး ငါးနှစ်ခန့်အကြာတွင် အိုစမာ ထိုစစ်ဖြစ်နေသည့်ဒေသသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုမတိုင်မီက မသွားခဲ့သည်မှာ မိခင်က ခွင့်မပြုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ အဗ္ဗူသ္မာလ်လာအစစ်က အိုစမာကို ဂရုစိုက်လိုက်ပါမည်ဟု ဆိုသောကြောင့် မိခင်က ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အိုစမာမိသားစုပိုင် ဂျက်လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ အစ္စလာမာဘက်မြို့သို့ လာခဲ့သည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် ဇွန်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အိုစမာသည် အစမ်းလိုက်ပါလျက် အာဖဂန်နယ်စပ် ဂျာဂျီခေါ်သောအရပ်မှ ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ကတုတ်ကျင်းတိမ်တိမ်ကလေးများ ဝန်းရံသည့် ခပ်စုပ်စုပ်စခန်းတစ်ခုကိုလည်း သူတွေ့ခဲ့ သည်။ တိုက်ခိုက်နေသူများမှာ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသော်လည်း လက်နက်၊ အဝတ်အစားနှင့် အသုံးအဆောင်များမှာ စုတ်ချာလှသည်။ သို့သော် ထိုလူများသည် ဖျော်ရွှင်ကာ တိုက်ခိုက်ရန် အားသန်နေကြသည်။ ထိုအနီးအနားတွင် ဆိုဗီယက် စခန်းကြီးတစ်ခု ရှိနေသည်။ အိုစမာမှာ ရှေ့တန်းသို့ ရောက်နေသည်။

ဆိုဗီယက်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် စောစောကမပါမိခဲ့သည့်အတွက် သူရက်မိသည်။ “ ကျုပ်ကို မသွားဖို့ပြောတဲ့ လူတွေရဲ့စကားကို နားထောင်မိခဲ့တဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ဖို့ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်သာ အာဇာနည်မဖြစ်ခဲ့ရင် မလာဖြစ်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်အတွက် ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာမရှိဘူး” ဟု သူကဆိုသည်။

ထိုမနက်တွင် သူ့ဆန္ဒပြည့်လူနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မိုးလင်းပြီးခါစလောက်တွင် ထိုစခန်းပေါ်သို့ ဆိုဗီယက်ဂျက် လေယာဉ်တစ်စင်း ဖြတ်ပျံသွားသည်။ ထိုလေယာဉ်က ဗုံးကြဲကာ ပစ်ခတ်သွားသော်လည်း အပျက်အစီး သိပ်မရှိခဲ့။ ယင်းမှာ ရန်သူ၏လက်နက်ကို အိုစမာ ပထမဆုံး မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်လည်းတက်ကြွလာ၏။ မူဂျာဟေဒင်များ၏ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များက ဆိုဗီယက်လေယာဉ်လေးစင်းကို ပစ်ချနိုင်ခဲ့သည်ဟု သူ နောက်ပိုင်းတွင် ပြောပြသည်။ ထိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်တော့မရှိ။ သို့သော် ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အိုစမာ ပိုမိုတက်ကြွခဲ့သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

“ ကံကောင်းလို့ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုတွေ ဒဏ်ရာမရခဲ့ကြဘူး၊ အဲဒီတိုက်ပွဲကြောင့် ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် ဆက်လုပ်အောင် တွန်းပေးသလိုဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်အရ ဘယ်သူမှ အနာတရမဖြစ်ဘူးလို့လည်း ကျွန်တော် ပိုယုံကြည်လာတယ်”

အိုစမာ အားတက်လာသည်။

အစ္စသွာလ်လာအဓိကအပြောအရ အိုစမာသည် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားသို့ပြန်ကာ ငွေများ အကြီးအကျယ် လိုက်လံ စုဆောင်းသည်။ အဓိကအုပ်စုအတွက် ဒေါ်လာဆယ်သန်း ရရှိခဲ့သည်။ ထိုအထဲမှ ဒေါ်လာနှစ်သန်းမှာ ဘင်လာဒင်မိသားစုမှ ထည့်ဝင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငွေများရတော့ အိုစမာ ပို၍အားတက်လာသည်။ ထိုအချိန်အထိ အိုစမာမှာ အဓိက၏ နောက်လိုက် အဖြစ်သာ ရှိသေးသည်။ ထိုသည်မှစ၍ အိုစမာ သူ့ကိုယ်သူ ဦးဆောင်လာတော့သည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် မက္ကာဘုရားဖူးကာလအတွင်း အိုစမာနှင့် အဓိကတို့ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များသို့ တရားဝင် ဝင်ရောက်သည်။ အဓိက ဂျီဟဒ်အတွေ့အကြုံရှိသည်။ အိုစမာတွင် ငွေရှိသည်။ ထိုကာလတွင် အာဖဂန်တွင်တိုက် နေသူ အာရပ်အနည်းငယ်သာ ရှိသေးသည်။ ထိုသို့ အပြင်မှလာရောက်တိုက်ခိုက်ပေးနေသူများကို အိမ်ရှင် အာဖဂန်တို့က ဂုဏ်ထူးဆောင်စဉ်သည်များအဖြစ် သဘောထားသည်။

အဓိကနှင့် အိုစမာတို့သည် မိမိတို့ငွေ၊ မိမိတို့ထောက်ပံ့ရေး၊ မိမိတို့ တပ်သားစုဆောင်းမှုဖြင့် တပ်အသစ်ဖွဲ့သည်။ အဓိက မွတ်ဆလင်မြေကို ကာကွယ်ရေး ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေသည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် အာဖဂန်ဂျီဟဒ် စစ်မှာ မွတ်ဆလင်တိုင်းအတွက် တာဝန်ရှိသည်ဟု ဆိုထားသည်။ အဓိက၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဝင်ရန် တောင်းဆိုချက်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ မွတ်ဆလင်များအား ဖြန့်ဝေသည်။ ဘောစနီးယား၊ မလေးရှား၊ တူရကီ၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတို့မှ မွတ်ဆလင် အားလုံး လိုအပ်သည်ဟု ဆိုထားသည်။ အိုစမာ၏ အဆက်အသွယ်ကြောင့် အဓိက၏စာအုပ်တွင် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား မွတ်ဆလင် အကြီးအကဲက အမှာစာရေးပေးထားသည်။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်မှာ ပို၍လေးနက်သွားခဲ့သည်။

အဓိကနှင့် အိုစမာတို့သည် ပါကစ္စတန်သို့ပြန်လာကာ တည်းခိုခန်း အမြောက်အမြား ဆောက်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကို သူတို့က ဝန်ဆောင်မှုရူဂျီများဟု ခေါ်သည်။ ပက်ရှပ် တက္ကသိုလ်မြို့တွင်လည်း ပင်မရုံးဖွင့်လိုက်သည်။ သူတို့ ပထမဆုံး လုပ်သည်မှာ အဓိက၏စာအုပ်ကို မိတ္တူပြုပေးခြင်းနှင့် ဂျီဟဒ်ကိုအသားပေးသော မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ထုတ်ဝေရေးဖြစ်သည်။ သူတို့က စစ်သားများစတင်စုဆောင်းသည်။ အိုစမာက လေယာဉ်လက်မှတ်နှင့် နေရေးထိုင်ရေးကို စီစဉ်ပေးသည်။ အာဖဂန်တွင် တာဝန်ထမ်းတိုက်ခိုက်မည့်ဆိုလျှင် တစ်လ ဒေါ်လာ ၃၀၀ လည်းထောက်ပံ့သည်။

ဆော်ဒီနိုင်ငံသားများလည်း အာဖဂန်စစ်အတွက် ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် ငွေများစုပုံထည့်ဝင်

သည်။ ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ တိုက်ရိုက်ပေးပို့သည့်ငွေများအပြင် ဆော်ဒီလူချမ်းသာများနှင့် ပါရှန်ပင်လယ်ကွေ့မှ အိုစမာမှတစ်ဆင့် ပေးပို့သည့်ငွေများကြောင့် မူဂျာဟောဒင်များ ထောက်ခံမှုရသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ထိုငွေများမှာ ဒေါ်လာ သန်းရာနှင့်ချီ ရှိခဲ့သည်။

ထိုငွေများကို တိတ်တဆိတ်စုဆောင်းကာ ဆွစ်ဇာလန်ဘဏ်များတွင်ထားပြီး ဝန်ဆောင်မှုပျူရီများသို့ ပို့သည်။ ထိုပျူရီများမှာ အာဖဂန်စစ်တွင် အခရာကျလာသည်။ ထိုအချိန်အထိ အစစ်ရော အိုစမာပါ သေနတ်ပစ်ခတ်ပွဲခြင်းမရှိသေး။ သူတို့က ငွေနှင့် လူသူစုဆောင်းကာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်ရှိ လှေကျင့်ရေးစခန်းများအား ညွှန်ကြားကွပ်ကဲခြင်းလောက်သာ လုပ်ကြသည်။

ရောက်လာသော တပ်သားသစ်များသည် အစစ်ကိုသစ္စာခံကြသည်။ သို့သော် မည်သူက ငွေအကုန်အကျခံနေသည်ကိုလည်း လူတိုင်းသိနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် တပ်သားသစ်များက အိုစမာကို သစ္စာခံလာကြသည်။ ယင်းမှာ နောက်ပိုင်းမှ ဖြစ်သည်။ အိုစမာကလည်း ပါကစ္စတန်အိမ်ရှင်များကရော ဝန်ဆောင်မှုပျူရီမှ အလုပ်သမားများကပါ ရိုရို သေသေဆက်ဆံသည့်အတွက် ကျေနပ်နေသည်။ သူက ဒဏ်ရာရစစ်သားများကို ဆေးရုံတွင် သွားကြည့်ပေးသည်။ ဒါဝါတက္ကသိုလ်ဖွင့်လှစ်ရန်နှင့် ကိုဟဒ်စစ်အတွက်လည်း ငွေများထည့်ဝင်သည်။ (တက္ကသိုလ်မှာ အဝေးရောက်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်နေသူများအတွက် ဖြစ်သည်။) ထိုတက္ကသိုလ်ကို အဗ္ဗသွာလ်ဆေယက်က အုပ်ချုပ်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အကြမ်းဖက်သမားများအား လေ့ကျင့်ပေးရာကျောင်းအဖြစ် နာမည်ကြီးလာသည်။

အစစ်ကို ပါကစ္စတန်နှင့် ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးတို့က စစ်ရေးခေါင်းဆောင်နှင့် ဘာသာရေးပညာရှင်အဖြစ် မြင်ကြသည်။ အိုစမာကတော့ နှုတ်အေးသော အိုပုန်းအသွင်ပေါက်သည်။ လက်ကလေးများ နုနယ်ပြီး ပဟောဠိဆန်သော အပြုံးပိုင်ရှင်လည်းဖြစ်သည်။ သူ့ကို တချို့ကလည်း နံချာချာတစ်ယောက်ဟု မြင်ကြသည်။

ဝန်ဆောင်မှုပျူရီ၏ စုဆောင်းမှုဖြင့် ရောက်လာကြသည့် ရာပေါင်းများစွာသော အာရပ်စစ်သည်များကို “လူစိမ်းတပ်မ” ဟုခေါ်သည်။ သူတို့က မိမိတို့တပ်မှခွဲကာ အာဖဂန်တပ်များနှင့် မပေါင်း။ ဆိုဗီယက်ကို တိုက်နေသော အာဖဂန်တပ်သားအရေအတွက်မှာ တစ်သန်းနီးပါးရှိပြီး အာဖဂန်အာရပ်များမှာ ထိုအရေအတွက်၏ တစ်ရာခိုင်နှုန်းထက်မပိုပေ။ သူတို့က တိုက်ခိုက်ရေးတွင်လည်း သိပ်မပါ။ အများစုမှာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ပက်ရှုဝါမြို့မှာ ခွါသည်မရှိ။

သူတို့အများစုမှာ အစ္စလာမ်အစွန်းရောက်ဝါဒီများဖြစ်ပြီး သူတို့နိုင်ငံတွင် အစိုးရ၏ အပြီအငြင်ခံကြရသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ တချို့ကတော့ စွန့်စားချင်သည့်သဘောဖြင့် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ အနည်းစုလောက်ကသာ ဆိုဗီယက်ကို တိုက်ခြင်းသည် ဘာသာရေးတာဝန်အဖြစ် ယုံကြည်ချက်ဖြင့် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ လူစိမ်းတပ်မထဲသို့ သူတို့ရောက်သော

www.burmeseclassic.com

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

အခါ သူတို့သည် မိမိတို့နိုင်ငံမှ အလိုမရှိသူများဖြစ်ကြောင်း သိလာကြသည်။ အာရပ်အစိုးရ အတော်များများသည် အိုစမာက စရိတ်ခံခေါ်သည့်အတွက် သူတို့နိုင်ငံတွင် ဒုက္ခပေးနေသည့် အခြေခံဝါဒီများကို ရှင်းပေးသည့်သဘော မြင်ကြသည်။

ဘင်လာဒင်နှင့် အဇမံတို့သည် အသေခံ ခရီးသွားဗျူရိုကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် သူတို့၏ တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ မွတ်ဆလင်များ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့သည် အများအားဖြင့် ဆွန်နီမွတ်ဆလင်များဖြစ်ကာ အစွန်းရောက်အာဏာကို ယုံကြည်သူများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်အမည်မှန်ကို တစ်ယောက်မသိကြ။ ထိုတပ်မထဲတွင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မည်သည့်နိုင်ငံကလာသည်လည်း မမေးကြ။ ဤသည်မှာ အရေးမကြီး။ သူတို့အားလုံး ပက်ရှင်မြို့မှတစ်ဆင့် လာကြသည်။ အာဇာနည်ဖြစ်ရန်ဟူသည့် တစ်ခုတည်းသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

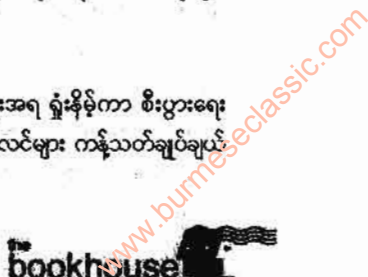

အိုစမာဘင်လာဒင်သည် ဂျီဟဒ်လှုပ်ရှားမှုကို ဖန်တီးသူမဟုတ်။ ဤသည်မှာ အဗ္ဗသွာလ်လာ အဇမံတို့လိုလူများက လုပ်ရမည့်အရာဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်လာသည့် အီမန် ဇဝါဟီရီတို့လို လူများ၏အလုပ်လည်း ဖြစ်သည်။ အိုစမာက စီစဉ်ပေးသူသာဖြစ်သည်။ သူက အဟောအပြောလည်း ကောင်းလှသည်မဟုတ်။ မွတ်ဆလင်များ လာရောက်အသေခံရန် ခေါ်သည်ကို အဘယ်ကြောင့်လာကြသနည်း။ ရုရှားမဟာအင်အားကြီးကို တိုက်ခိုက်ရန်မှာ လွယ်ကူသည့်အလုပ်မဟုတ်မှန်း သိလျက်နှင့် အယ်ကြောင့် အဝေးကြီးမှ လာရောက်သနည်း။

ဆိုဗီယက်တို့ စတင်ကျူးကျော်သည်မှစ၍ ဗလီများတွင် တရားဟောဆရာများသည် အာဇာနည်ဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံတွင် စံစားရမည်ဟု အကြီးအကျယ်ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ထိုဟောပြောချက်များကို နားထောင်သူများသည် သိပ်အတွေးအခေါ်မရှိသူများမဟုတ်။ အများစုက ထိုသို့ ကောင်းကင်ဘုံတွင် စံစားရမည်ဆိုလျှင် ထိုတရားဟောဆရာများ အဘယ်ကြောင့် သွားမတိုက်ကြသနည်းဟု တွေးကြသည်။

သို့ဆိုလျှင် ယင်းသို့ခေါ်သည်ကို မည်သူတွေက လာကြသနည်း။

အစွန်းရောက်သမားများမှာ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေသူများ ဖြစ်ကြသည်။ စစ်ရေးအရ ရှုံးနိမ့်ကာ စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းဖြစ်နေသည့်ကာလတွင် နာဇီတို့ တစ်စခန်းထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့အတူပင် မွတ်ဆလင်များ ကန်သတ်ချုပ်ချယ်

ခံရသည့်အခါ ဂျီဟဒ်စိတ်ဓာတ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ပါကစ္စတန်၊ ပင်လယ်ကွေ့နိုင်ငံများ၊ လက်ဘနွန်၊ ဆီးရီးယား၊ အီဂျစ်နှင့် မြောက်အာဖရိကနိုင်ငံများမှ မွတ်ဆလင်များကို အဓမ္မနှင့် ဘင်လာဒင်တို့ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုလူများသည် သူတို့၏အသက်နှင့် အနာဂတ်ကို စွန့်လွှတ်ထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အစွန့်အဖျားမှလူများ ဖြစ်ကြသည်။ စစ်အာဏာရှင်တို့၏ အထုအထောင်းခံကြရသည်။ သို့မဟုတ်ကလည်း တင်းကျပ်သည့် ဘုရင်စနစ်၏ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို ခံကြရသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကမ္ဘာ၏ အမှောင်ဖုံးသော ထိုအရပ်များတွင် အနုပညာမရှိ၊ စာပေမရှိ၊ ဇာတ်သဘင်မရှိကြ။ ရိုးရာရုပ်ရှင်ဆိုသည်လည်း မရှိ။ ဂီတဆိုသည်လည်း အနည်းအကျဉ်းသာရှိသည်။ တခြားဖြေဖျော်မှုဆိုသည်များလည်း အစိုးရက အသိအမှတ်ပြုသည့် အရာများမဟုတ်ကြ။ သူတို့ ယခုလိုလာရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ လူမှုရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအကြောင်းများလည်း ရှိသည်။ ဘာသာရေးအရ ချုပ်ချယ်မှုကလည်း အများအပြားရှိနေသည်။ လူငယ်ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေးများမှာ လူမှုရေးအရ လွတ်လပ်မှုမရှိကြ။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ တွေဆုံခွင့်ရှိသော လက်ဘနွန်လို နိုင်ငံမျိုးတွင်လည်း တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ စစ်တလင်း ဖြစ်နေသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် အာရပ်ကမ္ဘာ၌ ဝီပြင်သည့်ဒီမိုကရေစီစနစ် မရှိခဲ့။ အစွဲရေးတို့၏ မကြာခဏ အနိုင်ယူခြင်းကိုခံရကာ အရှက်ရနေခဲ့ကြသည်။

အဓမ္မ၏စာအုပ်များနှင့် ဟောပြောချက်များသည် ထိုသို့သောအကျပ်အတည်းများကို ပြေလျော့စေသည်။ ယင်းမှာ အာဇာနည်ဖြစ်ရေး ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကြီးမှာ အဆင်မပြေ၊ မကောင်းမှုများ၊ ပျက်စီးမှုများ၊ အကုသိုလ်များ ပေါ်နေသည်ဟု သူက ဟောပြောသည်။ ယင်းအတွက်အဖြေမှာ ကောင်းကင်ဘုံသာဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။

ပထမတော့ သူတို့စည်းရုံးမှုကြောင့် ရောက်လာသူ သိပ်မရှိ။ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စသာ ရောက်လာကြသည်။ နောက်တော့ ဒါဇင်နှင့်ချီကာ ရောက်လာကြသည်။ ထိုလူများမှာ တခြားဆုံးရှုံးစရာမရှိကြ။ အသေခံခြင်းထက် ပို၍ တခြား မက်ဇာစရာမရှိ။ ထိုလူများသည် နောက်ပိုင်းတွင် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့၏ အမြဲတေများဖြစ်လာကြသည်။ သို့သော် ပထမတော့ သူတို့ ဆိုဗီယက်ကို အနိုင်တိုက်ကြဦးမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် အိုစမာ ဘင်လာဒင်သည် စစ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် စတင်ဆောင်ရွက်လာသည်။ လူစိမ်းကပ်ဖွဲ့ဝင်ခြောက်ဆယ်နှင့်အတူ အာဖဂန် လူမျိုးစုစစ်ခေါင်းဆောင် ဂူဘတ်ဒင် ဟက်မက်ယာနှင့် ပူးပေါင်းမည်ဟူသောအကြံနှင့်

နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဂျီဟဒ်ဝါဟုခေါ်သော အရပ်အနီးတွင် ဆိုဗီယက်တို့နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့က ညကြီးသန်းခေါင် ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူတို့၏ ကားများပေါ်သို့ စီးရောင်းများက ကျရောက်နေသည်။ သူတို့ လက်နက်များကလည်း စိတ်မချရ။ အင်္ကျီအိတ်များထဲတွင်လည် စပျစ်သီးခြောက်များနှင့် ပဲခဲများ ရိက္ခာအဖြစ် ပါလာ ခဲ့ကြသည်။ သူတို့မှာ မျက်နှာသာမရခဲ့ကြ။ နောက်နေ့နောက်တွင် အာဖဂန်တပ်မှူးက သူတို့၏စစ်မှုထမ်းမှုမှာ မလိုအပ်ကြောင်း ပြောသည်။

အဗ္ဗသွာလ်အဓမ္မက ချက်ချင်းသဘောပေါက်လိုက်သည်။ အိုစမာကမူ အမိန့်ပေးခံရဖူးသည်မဟုတ်သဖြင့် တိုက်ပွဲတွင် ဝင်တိုက်လိုသည်။ ဆိုဗီယက်တို့ ဆုတ်သွားသည်ဟု ကြားသောအခါ အိုစမာက နောက်ကလိုက်တိုက်လိုသည်။ ဂူဘတ်ဒင် ဟက်မက်ယာက မဟာအင်အားကြီးတပ်နှင့် တိုက်ရသည့်အခက်အခဲကို ရှင်းပြသည်။ ဆိုဗီယက်တို့တွင် လူ အင်အားလည်း သာပြီး တိုက်ခိုက်ရေးရဟတ်ယာဉ်များ၊ ဗုံးကြဲတိုက်လေယာဉ်များလည်းရှိကြောင်း ပြောပြရသည်။ ထို့ ပြင် ပဲထိန်းဒုံးကျည်များလည်း ရှိသည်။ သူတို့ညဘက် ရောက်လာမှုကြောင့် လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်လာနိုင်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ နံနက်ခိုးလင်း တော့ အိုစမာ၏တပ်ကို ဟက်မက်ယာတွေ့လိုက်ရသည်။ တချို့က အဖြူရောင်ရွက်ထည်တံများကိုပင် ယူလာကြသည်။ သူတို့ကိုမေးကြည့်တော့ သူတို့က ပစ်မှတ်ဖြစ်လိုသည်။ သူတို့က အာဇာနည်များဖြစ်လိုကြသည်ဟု ပြောကြသည်။ အာဖဂန်တို့မှာ အလယ်အတ်ဆွန်နီမွတ်ဆလင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏စစ်သမိုင်းတစ်လျှောက် အသေခံသည့် ဗျူဟာကို သိပ်သုံးလိုကြသည်မဟုတ်။ ဟက်မက်ယာလိုချင်သည်က ရှေ့တန်းတွင် အလေ့အကျင့်ရှိပြီး စည်းကမ်းရှိသော တပ်သားများ သာ ဖြစ်သည်။ ချက်ချင်းသူ့ရဲကောင်းဖြစ်လိုသူများကို မလှချင်။

အဓမ္မနှင့် အိုစမာတို့သည် မိမိတို့လက်နက်များကို ဟက်မက်ယာအား ပေးခဲ့ပြီး ကားသုံးစီးဖြင့် ပက်ဂေါ်မြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို အာဖဂန်တို့က အရူးတပ်ဟု စတင်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ အဓမ္မနှင့် အိုစမာတို့သည် ဆက်လက်၍ ငွေများစုဆောင်းကာ ရောက်လာကြသည့် လူများကိုလည်း သင်တန်းစခန်းများသို့ပို့ပေးသည်။ ထို့နောက် နယ်စပ်ကိုဖြတ် ကာ တိုက်ခိုင်းသည်။ သူတို့လုပ်တတ်သည်မှာ ထိုအလုပ်သာဖြစ်၍ သူတို့ကလည်း ထိုအလုပ်သာ လုပ်နေတော့သည်။ အဓမ္မသည် ရန်ပုံငွေရှာရန်အတွက် မကြာခဏ ခရီးဝေးထွက်သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့သွားကာ ဗလီများတွင် အလှူခံသည်။ ဒါးလက်စ်၊ ကင်းဆပ်စီးတီးနှင့် လော့အိန်ဂျယ်စ်မြို့များတွင် ဖြစ်၏။ သူက စစ်မြေပြင် အဖြစ်အပျက်များအကြောင်းကို ပြောပြသည်။ သူပြောသည်များကြောင့် ငွေတွေလည်း ရလာသည်။ တိုက်ခိုက်လိုသူများ လည်း တိုးလာသည်။ မူဂျာဟေဒင်များမှာ အများအားဖြင့် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံမှ လာကြသည်။ သို့ရာတွင် စစ်အာဏာရှင်မိနီပင်မူအောက်တွင်ရှိသော ယီမင်နိုင်ငံနှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံများမှလည်း လာကြသည်။ တချို့ အမေရိကန်

နိုင်ငံမှပင် လာကြသည်။

ငွေများလိုမိုဝင်လာသဖြင့် ဝန်ဆောင်မှုမျှရှိလည်း တိုးတက်လာသည်။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ကို စတင်တည်ထောင်သူ ဟက်ဆန်ဘင်နာက “အာဇာနည်ဖြစ်ရေးသည် အနုပညာဖြစ်သည်” ဟု ရေးခဲ့ဖူးသည်။ အိုစမာ၏ အနုပညာမှာ အယ်လ်ဂျီးရီး ဆိုသောမဂ္ဂဇင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ရေးသမားများအား ဆွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းထဲတွင် မီးလောင်နေသည့် တင့်ကားများ၊ သေနေသည့် ရုရှားစစ်သားများ၏ ဓာတ်ပုံများပါသည်။ စေတနာ့ဝန်ထမ်း တိုက်ခိုက်ရေး သမားများသည် ဆော်ဒီနိုင်ငံမှ လာကြသည်။ သူတို့သည် ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် လျှော့ဈေးဖြင့် ရောင်းသည့် လေယာဉ် လက်မှတ်ဖြင့် ပါကစ္စတန်သို့ လာကာ ဝန်ဆောင်မှုမျှရှိတည်းခိုခန်းများတွင် တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်ခန့်နေကြသည်။ ငွေတွေ ကလည်း ဝင်လာမိမိတစ်သံသယ။

ဘင်လာဒင်က သူ့ဇနီးနှင့် ကလေးများကို ပက်ရှုဝါတွင်လာနေရန် ခေါ်လိုက်သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် ဆိုဗီယက်တို့ သည် ၁၈၂၀ ပြည့်နှစ်က ဗြိတိသျှတို့ သိခဲ့သလိုမျိုး သိခဲ့ရ၏။ ယင်းမှာ အာဖဂန်တို့ကို မနိုင်ဟူသော အသိဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တို့က ရုရှားတို့ပိုကြောက်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ သူတို့က မျှော့ပေးဒင်များအား ပခုံးပေါ်တင်ကာ ပစ်နိုင်သော စတင်ဂါ လေယာဉ်ပစ်ခုံးကျည်များ ပေးခဲ့သည်။ အပူဓာတ်ကိုရှာကာ လိုက်ပြီးထိမှန်သည့် ထိုခုံးကျည်များကြောင့် ရုရှားတို့၏ တိုက်ခိုက်ရေးဂဟတ်ယာဉ်များ ပျက်ကျခဲ့ရသည်။ ရုရှားတို့၏ ဗုံးကြဲတိုက်လေယာဉ်များမှာလည်း ထိုခုံးကျည်များ မမီနိုင်သည့်အမြင့်မှ ပျံသန်းကြရရာ ဗုံးကြဲမှုများ မထိရောက်အောင် ရှိခဲ့ရသည်။ စတင်ဂါခုံးကျည်များကြောင့် ရုရှားတို့ စစ်ရုံးရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစတင်ဂါခုံးကျည်များကြောင့်ချည်း စစ်နိုင်ရသည်မဟုတ်။ အာဖဂန်တို့၏ အကြောမာမှုသည် စစ်နိုင်ရသည့် အဓိကအကြောင်းရင်းဖြစ်တော့သည်။

နောက်နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်အကြာ အမေရိကန်တို့ အာဖဂန်ကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ချိန်တွင် စတင်ဂါများလည်း မရှိတော့။ သို့သော် စစ်မှာလည်း အနိုင်ရသောစစ် မဟုတ်ခဲ့။

ဆိုဗီယက်တို့သည် ကရာချီဆိပ်ကမ်းသို့ လက်နက်တင်ကုန်သေတ္တာများဖြင့် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ပါကစ္စတန် တို့က ထိုလက်နက်များကို ဝှက်ရန် နေရာရှာပေးကြရသည်။ ယင်းတို့ကို ဒီဘားတောင်ကြားရှိ ကြက်တူရွေးနှုတ်သီးဟု အမည်ရသော အရပ်မှ ဘင်လာဒင်၏ လိုဏ်ဝင်္ကံပါတွင် ထားခဲ့လေသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သူတံသင်မှ စစ်ဆင်ရေး

ဒီဘားတောင်ကြား၏ မြောက်ဘက်ဘောင်ဆင်ခြေလျှောပေါ်တွင် အိုစမာသည် ဝူများဖောက်ကာ ထိုအထဲတွင် စစ်တန်းလျှားများထားသည်။ ရှေ့တန်းဆေးရုံများ၊ ရိက္ခာနှင့် လောင်စာများလည်းထားသည်။ ထိုနေရာတွင် လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များလည်း ရှိသည်။ ဝူများ၏ ကျောက်ခဲရုံများ မာကျောမှုကြောင့် တိုက်ခိုက်ရန်ခဲလွယ်လှ။ အမေရိကန်တို့ ကျူးကျော်လာသည့်အခါ အိုစမာ ထိုနေရာတွင် ခိုအောင်းနေခဲ့သည်။ ထိုနေရာကို တိုရာတိုရာဟု ခေါ်သည်။ “ကျောက်နက်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထိုနေရာမှာ စစ်အတွင်းတွင် မူဂျာဟေဒင်များကိုထောက်ပံ့ရာ အချက်အချာနေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ် မေလတွင် အိုစမာသည် တတိယအကြိမ် တိုက်စစ်ဆင်ရန် ဂျာနီအရပ်သို့ လာခဲ့ပြန်သည်။ ထိုနေရာမှာ လူမျိုးစုစစ်ခေါင်းဆောင် အဗ္ဗသွာလ်ဆေယက်မိုးမိုးထားသော နယ်မြေထဲတွင်ရှိသည်။

အိုစမာနှင့် တပ်ပွဲငယ်တစ်ပွဲသည် ရွက်ထည်တဲထဲတွင် ရှိနေကြစဉ် ဆိုဗီယက်လေယာဉ်တစ်စီး ဖြတ်သွားသည်ကို မသိလိုက်ကြ။ ထိုလေယာဉ်က “လိပ်ပြာစုံများ” ဖြင့်ကြံချသည်။ ထိုစုံများမှာ မြေပြင်သို့ ပတ်ချာလည်ကာကျပြီး ပေါက်ကွဲသော မိုင်းစုံများဖြစ်သည်။ ထိုစုံများမှာ လူကို မြေထောက်ပြတ်ရုံ၊ ဒဏ်ရာရရုံလောက်သာဖြစ်သည်။ သေလောက်အောင် မပြင်းထန်။ လူတစ်ယောက် ဒဏ်ရာရသည်အခါ လူအင်အားသုံးယောက် လျော့သွားရသည်။ ဒဏ်ရာရသူကို တခြားနှစ်ယောက်က ထမ်းရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မိုးလင်းသောအခါ ထမင်းချက်သမားက ထိုစုံတစ်လုံးကို တက်နင်းမိသည်။ ခပ်အုပ်အုပ် စုံကွဲသံနှင့်အတူ အလင်းရောင်တစ်ချက်လက်သွားပြီး အော်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်။ အိုစမာနှင့် သူ့လူများလည်း ပျာယာခတ်ကုန်ကြသည်။ ထိုအလင်းရောင်ကြောင့် စခန်းတစ်ဝိုက်တွင် လိပ်ပြာစုံများ ပြန်ကြံနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့အားလုံး မိုင်းကွင်းမှ လွတ်ရာသို့ လေးဘက်ထောက်ကာ ရှောင်ထွက်လာကြသည်တွင် သူတို့အနီးရှိ တောင်ကမ်းပါးယံကို လေကြောင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။ သူတို့အပေါ်သို့ စုံများ၊ ကျောက်စများ လွင့်ပျံကျလာကြသည်။

အိုစမာနှင့် သူ့လူများမှာ ယမ်းငွေများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေတော့သည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် သူတို့၏ ရွက်ထည်တဲများ လွင့်ပျံကုန်ကာ လူများရော ပစ္စည်းများပါ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံမှလာသော တိုက်ခိုက်ရေးသမားတစ်ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။ ဖုန်များစသည့်အခါ လူလေးယောက်မှာ အပြင်းအထန်ဒဏ်ရာရကြောင်း တွေ့ရသည်။ ကျန်လူများလည်း အလန့်တကြားဖြစ်ကုန်၏။

အဗ္ဗသွာလ်ဆေယက်က အိုစမာအား ခေါ်ပြီး ဒဏ်ရာရသူများကို ပက်ရှုဝါသို့ ပြန်ခေါ်သွားရန် ပြောသည်။ သူတို့ ဘာသာသူတို့ တိုက်မည်ဆိုသည်ကိုမူ ပြောရန်မလိုတော့။ အိုစမာတိုက်ပွဲတွင် ဝင်တိုက်ရန် သုံးကြိမ်ကြိုးစားခဲ့သည်။ သုံးကြိမ်စလုံး သူ့ကြောင့် ပစ်မှတ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ စုံဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ကြံချနေသဖြင့် ပြန်ပစ်ခွင့်လည်းမရ။ သေနတ်နှင့် ချိန်ရန်ပင် အခွင့်မသာခွဲ။ သူ့အဖြစ်အပျက်မှာ သူမရောက်မီ နောက်တန်း ပြန်ရောက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အာဖဂန်တပ်မှူးများသည် အိုစမာ၏ မူဂျာဟေဒင်များကို သူတို့ရှေ့တန်းသို့ မလာစေချင်ကြ။ ဒီဇင်ဘာလတွင် အိုစမာသည် ဂျာနီအရပ်တွင် အာရပ်အားလုံးအတွက် အခြေစိုက်စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုစခန်းကို သူက "ခြင်္သေ့သားရဲတွင်း" ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှာ အနေအထားလည်း မကောင်း။ ကျည်ကွယ်မျက် ကွယ်လည်းမကျ။ ဆိုဗီယက်စခန်းတစ်ခုနှင့်လည်း နီးနေသည်။

အဓမ္မက အိုစမာအား ရှေ့တန်းတွင်မနေရန်နှင့် အာရပ်များကို အာဖဂန်များနှင့် ခွဲခြားထားခြင်းမပြုရန် ပြောသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် သဘောကွဲလွဲလာကြသည်။ ထို့နောက် ထိုသဘောကွဲလွဲမှုမှာ ပို၍ကြီးမားလာခဲ့သည်။ အဓမ္မက ဂျီဟဒ်စစ်ကြေညာသည်။ မွတ်ဆလင်များကိုလည်း စည်းရုံးသည်။ မွတ်ဆလင်အားလုံး စုစည်းကာ အာဖဂန်မှ ဆိုဗီယက်တို့အား တိုက်ထုတ်ရန်မှာ သူ့ဆန္ဒဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပြန်ကြံနေသည့် စေတနာ့ဝန်ထမ်းတပ်များကို အာဖဂန်တပ်မှူးများနှင့် ပူးပေါင်းစေလိုသည်။ အာရပ်စေတနာ့ဝန်ထမ်းတပ်သားများမှာ စိတ်ဓာတ်ကတော့ တက်ကြွကြသည်။ သို့သော် အခြေခံစစ်ပညာ သိပ်မကြွယ်ဝကြပေ။ ဒေသခံဘာသာစကားကိုလည်း သူတို့မပြောတတ်ကြ။ အာရပ်များကို စခန်းတစ်ခုတည်းတွင် ပုံဆွဲထားပါက အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်သလိုရှိမည်ဟု အဓမ္မကမြင်သည်။ ဤစစ်မှာ ပြောက်ကျားစစ် ဖြစ်သည်။ စခန်းများသည် ပစ်မှတ်ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

အဓမ္မက လောလောဆယ်အတွက် စဉ်းစားသည်။ အိုစမာက အနာဂတ်အတွက် စဉ်းစားသည်။ ဆိုဗီယက်တို့က ပြန်ဆုတ်မည့်ဗျူဟာကို သုံးနေကြသည်။ အိုစမာသည် နောက်ထပ်တိုက်လာရနိုင်သည့် အစွာလာမီ၏ ဒုတိယရန်သူကို မျှော်တွေးနေသည်။ ယင်းမှာ အနောက်နိုင်ငံများဖြစ်သည်။ သူက ကမ္ဘာကိုစစ်ဆင်နိုင်မည့် မူဂျာဟေဒင်တပ်ကြီးကို ဖွဲ့လိုသည်။ အဓမ္မမှာ ဉာဏ်ပြေးသူဖြစ်သည်။ အိုစမာ၏ငွေများသည် အာဖဂန်တို့ ဆိုဗီယက်တို့အား ဆက်လက်တိုက်ရေး ဟူသော သူ့အစီအစဉ်အတွက် အရေးပါနေသည်။ သူက အိုစမာအား မလိုအပ်ဘဲ အန္တရာယ်ရှိအောင်မလုပ်ဖို့ ပျောင်းဖျာသည်။ အိုစမာက နားမထောင်။

နောက်ဆုံးတွင် အဓမ္မက အိုစမာ၏ယောက်ဖ ဂျမခါလီဟာကို အကူအညီတောင်းသည်။ ခါလီဟာသည် အိုစမာ၏ အစ်မကို ယူထားသူဖြစ်သည်။ သူသည်ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိပြီး ဟန်ပြကုမ္ပဏီများထောင်ကာ ဟန်ပြ အစွလာမစ်အလှူများကို ပေးသည်။ ယင်းတို့သည် နောက်ပိုင်းတွင် ခါလစ်ရှိုက် ဗိုဟာမက်၏ ကမ္ဘာ့အကြမ်းဖက် ကွန်ရက်အတွက် ဘဏ္ဍာငွေများဖြစ်လာသည်။ သူတို့သည် ဒေသခံလူမျိုးစုခေါင်းဆောင် အစ္စသွာလ်ဆေယက်နှင့် ပေါင်းကာ ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းရှိ အိုစမာနှင့် ဆွေးနွေးကြသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ထိုစခန်းမှာ သင့်တော်သည်ဟု သူတို့က မယူဆကြ။ စခန်းမှာ တောင်နံရံတွင်ဖြစ်ပြီး လေကွယ်တွင်မဟုတ်ချေ။ စခန်းမှာ ထင်းရှူးပင်များအောက်တွင် ပြန့်ကြဲနေပြီး ကတုတ်များကလည်း တိမ်လွန်းကာ အနေအထား မကောင်းလှပေ။ မော်တာများ တရုတ်လုပ်ခုံးကျည်များ ဆင်ထားသည်မှာလည်း ဓါတ်ပုံအရိုက်ခံရန် ပြင်ထားသည်နှင့် တူနေသည်။

ပိုဆိုးသည်က ထိုစခန်းနှင့် သုံးကီလိုမီတာမျှပင် မဝေးသောနေရာတွင် ဆိုဗီယက်စခန်းတစ်ခု ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုဗီယက်အမြောက်တစ်ကမ်းစာအတွင်း၌ ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ မော်တာအများအပြားဖြင့် ပစ်ခတ်မည်ဆိုလျှင် ထိုစခန်းမှာ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပျောက်သွားနိုင်သည်။

ထိုစခန်းတွင် နေရသည့်အန္တရာယ်ကို အိုစမာလည်း သိဖွယ်ရှိသည်။ ထိုစခန်းသို့ ရိုက္ကားပို့ရန် ရှည်လျားတွေ့ကောက် သည့်လမ်းအတိုင်း လာရသည့်ယာဉ်တစ်စီးသာရှိသည်။

အစမ်း ဆေးယက်နှင့် ခါလီဖာတို့ သုံးရက်လုံးလုံး အိုစမာကို နားချသည်။ အိုစမာက သူ၏လက်ထောက်သစ် ဖြစ်သော သဘောထားတင်းမာသည့် အီဂျစ်ကေဒါတစ်ဦးနှင့်အတူ သူတို့ပြောသည်ကို ပယ်ချသည်။

ထိုစဉ်က ထိုစခန်းတွင် မရှိသော အိုစမာ၏ ထိပ်တန်းလက်ထောက်တစ်ဦးမှာ အီဂျစ်နွယ်ဖွား ဆရာဝန် အိမန် ဧဝါဟီရီ ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ဧဝါဟီရီ၏ ကမ္ဘာ့အမြင်ကြောင့် အိုစမာ၏ဘဝ ပြောင်းလဲခဲ့ရသည်။ ထို့အတူ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အပြစ်မဲ့သူများ ထောင်နှင့်မဟုတ်သည့်တိုင် ရာနှင့်ချီ၍ သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။

ဧဝါဟီရီကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်က ကိုင်ရိုမြို့ဆင်ခြေဖုံးတွင် လူ့လတ်တန်းစားမိသားစုမှ ပေါက်ဖွားခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်မှာ ကိုင်ရိုတက္ကသိုလ်မှ ဆေးပညာပါမောက္ခဖြစ်သည်။ သူ့မိခင်မှာ ထင်ရှားသောနိုင်ငံရေးမိသားစုမှ ဆင်းသက်သူဖြစ်သည်။ မိခင်ဘက်မှ အဘိုးမှာ ပါကစ္စတန်၊ ယီမင်၊ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား နိုင်ငံများဆိုင်ရာ အီဂျစ်သံအမတ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ဦးလေးမှာလည်း အာရပ်အစ္စလာမ်ကို စတင်တည်ထောင်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထိုအဖွဲ့တွင် ပထမဆုံးအတွင်းရေးမှူး ချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဧဝါဟီရီတို့၏ မိဖုအကြီးအကဲမှာ သူ့ဦးလေး မာဖုစ်ဖြစ်သည်။ မာဖုစ်သည် အီဂျစ်သမ္မတ ဂမဲအာဒဲနတ်ဆာကို လုပ်ကြံမှုဖြင့် ဆယစ်ကွပ် တရားစွဲခံရသည်တွင် တရားခံရှေ့နေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ ဆယစ်ကွပ်ကို မကွပ်မျက်မီ သူ့ကို နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ရသည်မှာ မာဖုစ် ဧဝါဟီရီဖြစ်သည်။

အိမန် ဧဝါဟီရီမှာ ဆယစ်ကွပ်အကြောင်းကို နားထောင်ကာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ကွပ်မှာ ထောင်ထဲတွင် အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသော်လည်း နောင်တမရ။ အလျှော့မပေးခဲ့။ သူ့ကို သေဒဏ်ပေးမည်ဟုကြားသောအခါ ကွပ်က “ငါ ဂျီဟဒ်စစ်ပွဲဆင်နွှဲလာတာ ဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပြီ၊ ဒါလောက်ပဲခံရတာ တော်သေးတာပေါ့” ဟု ပြောခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

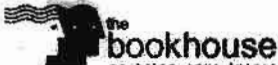
ကွပ်ကို ကွပ်မျက်တော့ ဇဝါဟီရီမှာ ဆယ့်ငါးနှစ်သားသာ ရှိသေးသည်။ ထို့နောက် မကြာမီ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့သို့ သူဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် သူ့အိဂျစ်မှ ထွက်ပြေးမီအထိ တက်ကြွသည့်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဇဝါဟီရီသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ် အိဂျစ်သမ္မတ အန်ဝါဆဒတ်ကိုလုပ်ကြံမှုတွင် ကြံရာပါဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆဒတ်သည် ကင်ဒေးဇစ် သဘောတူညီချက်ဖြင့် ပါလက်စတိုင်းကို ရောင်းစားခဲ့သည်ဟု ဇဝါဟီရီမကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အိဂျစ်အစိုးရ၏ ဆိုရှယ်လစ် စနစ်ကိုလည်း သူမကျေနပ်ခဲ့။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့သည် အိဂျစ်၏ ပထမဆုံးနိုဘ်ဆူရင် အန်ဝါဆဒတ်ကို လုပ်ကြံရန်ကြံစည်ခဲ့သည်။ အိဂျစ်၏ ဝတ်စုံပြည့်စစ်ရေးပြအခမ်းအနားတွင် ဆဒတ်ကိုလုပ်ကြံခဲ့သည်။ လုပ်ကြံမည့်သူများ သည် အလေးပြုခံနေသည့် သမ္မတ၏ စင်မြင့်ရှေ့အရောက်တွင် စစ်ရေးပြကားပေါ်မှ ခုန်ချကာ မောင်းပြန်သေနတ်များဖြင့် တရစပ် ပစ်ခတ်တော့သည်။ အလေးပြုခံနေသော သမ္မတဆဒတ်ကိုလည်း အေကေ-၄၇ မောင်းပြန်ရိုင်းဖယ်ဖြင့် ရင်ဘတ်ကို ပစ်ချလိုက်သည်။

ဆဒတ်သံကျသွားသည်နှင့် တစ်ယောက်သောလုပ်ကြံသူက “ဗာရီဘုရင်ကို ငါသတ်လိုက်ပြီဟေ့” ဟုကြွေးကြော်သည်။

ဆဒတ်ကို လုပ်ကြံပြီးသည်နှင့် အီမန်ဇဝါဟီရီသည် ဆဒတ်၏ အသုဘအခမ်းအနားကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ လုပ်ကြံမည့်သူများ သူတို့အကြံကို အကောင်အထည်မဖော်နိုင်မီ အဖမ်းခံကြရသည်။ ဇဝါဟီရီလည်း ပုန်းရှောင်နေရသည်။ သတင်းပတ်အနည်းငယ် ပုန်းရှောင်နေပြီးနောက် သူ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် လေဆိပ်သို့သွားစဉ် သူအဖမ်းခံရသည်။

ရဲများကို ထိုဖမ်းဆီးမှုကို လွှဲပြောင်းထားပြီး သူ့ကို မြေအောက်အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ချုပ်ထားသည်။ ဇဝါဟီရီသည် ပေါ့သေးသေးကောင်မဟုတ်မှန်း ရဲများက အစကပင်သိထားကြသည်။ အာဏာပိုင်များသည် သူ့မိသားစုကိုပါ စစ်ဆေးမေးမြန်းကာ သူ့အိမ်ကိုလည်း ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ အထောက်အထားများလည်း ရသွားကြသည်။ ဇဝါဟီရီကို တစ်ကိုယ်လုံးချွတ်ကာ ဝါယာကြိုးဖြင့် ရိုက်ကြသည်။ တခြားနည်းများဖြင့်လည်း အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ အလျှော့ပေးရတော့သည်။

သူ့အသက်ချမ်းသာရာရရန် သူနှင့် ကြံရာပါများအကြောင်းကို ဖွင့်ပြောရတော့သည်။ သူ့သတင်းပေးမှုကြောင့် တင့်ကားတပ် တပ်မှူး အက်ဆမ်အယ်လ်ကာမာရီကိုလည်း ဖမ်းဆီးမိခဲ့သည်။ ကာမာရီသည် ဂါမာအယ်လ် အစ္စလာမီးယား အဖွဲ့ဝင်လည်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖွင့်ချလိုက်မှုကြောင့် ဇဝါဟီရီ အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့သည်။ နောက်ထပ်အဖမ်းခံရမည် စိုးသဖြင့် ဇဝါဟီရီ အိဂျစ်မှ ပထမ ဘူနီးရှားသို့ပြန်သည်။ နောက်တော့ ဆော်ဒီအာရေဗီးယားနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

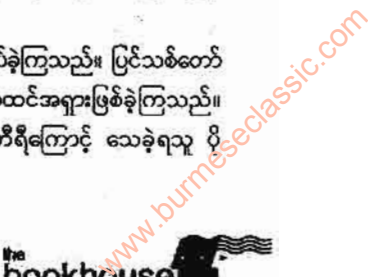
ဂျက်ဒါးမြို့တွင် ဧဝါဟီရီနှင့် တွေ့စဉ်က အိုစမာ ဧဝါဟီရီ၏နောက်ကြောင်းများကို သိခဲ့မည်မထင်။ ထိုစဉ်က ၁၉၈၄ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင်ဖြစ်သည်။ အိုစမာလည်း ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့ သွားခါစဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ အစ္စလာမ်အခြေခံဝါဒီ ပီပီသသမဖြစ်သေး။ ဧဝါဟီရီအဖမ်းခံရစဉ်က တရားရုံးတွင် ပေးသည့် လျှောက်လဲချက်များကြောင့် ဂျီဟဒ်အသိုက်အဝန်းတွင် သူနာမည်ကြီးနေသည်။ ဧဝါဟီရီထောင်ထဲတွင်ရှိနေစဉ် ကမ္ဘာကြီးမှာ ပြောင်းလဲနေသည်။ အစ္စရေးက လက်ဘနွန်ကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည်။ အမေရိကန် မရိုန်းတပ်သားများ ဘေရွတ်တွင် သေခွဲကြရသည်။ အာဖဂန်တွင်လည်း အာဖဂန် တို့က ဆိုဗီယက်အား တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေသည်။ ဧဝါဟီရီ သစ္စာဖောက်သည်ဟု မသင်္ကာသဖြင့် အယ်လ်ဂျီဟဒ် ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှ ထုတ်ပစ်ခဲ့သည်။ သူသည် အတော်ပင် အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ ဆော်ဒီသန်းကြွယ်သူဌေး အိုစမာနှင့်သာ မတွေ့ခဲ့လျှင် ဆရာဝန်အလုပ်ကို သူပြန်လုပ်ဖြစ်ပေဦးမည်။

ဧဝါဟီရီနှင့် အိုစမာတို့သည် မသိ။ သူတို့နှစ်ယောက် ဂျက်ဒါးမြို့တွင်တွေ့သည်ကမူ သေချာသည်။ အိုစမာသည် ဧဝါဟီရီအား ငွေများပေးခဲ့သည်။ အိုစမာသည် ရက်ရောသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အန်ဝါဆဒတ် လုပ်ကြံခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူမည်သို့သဘောထားသည်ဖြစ်စေ ဧဝါဟီရီသည် မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတစ်ယောက်မဟုတ်ပါလား။ အိုစမာတွင် ကူညီရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ ထိုငွေကြေးထောက်ပံ့မှုမှာ ဧဝါဟီရီအတွက် အဆင်ပြေသွားသည်။

ဂျက်ဒါးမြို့သို့ ပြောင်းသွားပြီးနောက် ဧဝါဟီရီမှာ အိုစမာ၏နောက်လိုက်ဖြစ်လာသည်။ အိုစမာ၏မိသားစု ပက်ရှဝါမြို့သို့ ပြောင်းသွားသောအခါတွင်လည်း သူပါလိုက်သွားသည်။ ဧဝါဟီရီသည် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့အား တိုက်ခိုက် သည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ခါးဘီးသော ဖြတ်သန်းမှု ဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်ထဲတွင် သူက သူ၏မုန်းတီးမှုများကို ထည့်ရေးထားသည်။ မွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့သည် အသုံးမကျသည်လူတစ်စုဟု ရေးထားသည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ဘာသာမဲ့များနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့သည်ဟုလည်း ရေးထားသည်။ ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့သည် အနောက်နိုင်ငံများ၏ လက်ကိုင်တုတ်ဟုလည်း စွပ်စွဲထားသည်။ သူ၏ စာအုပ်များကို ပက်ရှဝါမြို့ ၏ စားသောက်ဆိုင်များ ဈေးများတွင် အခမဲ့လိုက်ဝေသည်။ စာအုပ်ရရှိသူများက သူ့စာအုပ်ကို ချောင်ထိုးထားကြသည်။ သူ့အယူအဆကို လူတွေ သိပ်လက်မခံကြ။

ဆရာဝန်မှ နိုင်ငံရေးသို့ ပြောင်းသွားကြသူများသည် လူ့သမိုင်းကို ညစ်နွမ်းအောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ပြင်သစ်တော် လှန်ရေးမှ ယန်းပေါမာရက်နှင့် ကွန်မြူနစ်ပြောက်ကျား အန်နက်စတိုဇျေဓွေးရားတို့သည် အထင်အရှားဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့လမ်းစဉ်အတိုင်း ဧဝါဟီရီလည်း လိုက်ခဲ့သည်။ မာရက်နှင့် ဓွေးရားတို့ထက် ဧဝါဟီရီကြောင့် သေခံရသူ ပို များသည်။

အိုစမာနှင့် ဇဝါဟီရီတို့မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လိုအပ်နေသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သံယောဇဉ်ကြီး သည့် မိတ်ဆွေများ မဟုတ်ကြ။ သို့သော် တစ်ယောက်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို တစ်ယောက်ဖြည့်ဆည်းနေကြသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် နှစ်ဖက်အကျိုးရှိ ပေါင်းဖက်နေသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဇဝါဟီရီမှာ ငွေလိုသည်။ အိုစမာက ပညာဉာဏ်နှင့် ကမ္ဘာအနှံ့ အကြမ်းဖက်ရန်အတွက် ဘာသာရေးရည်ရွယ်ချက်လိုသည်။

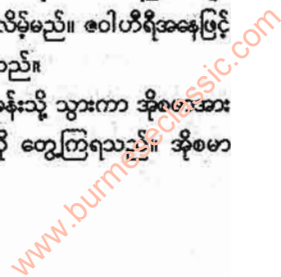
ဇဝါဟီရီက အီဂျစ်အစွန်းရောက်များအား ကေဒါဖွဲကာ အိုစမာ၏ အဖွဲ့အစည်းအောက်တွင် သွတ်သွင်းထားသည်။ သူက အိုစမာအား အိုစမာလိုလားသောစကားများ ပြောပေးသည်။ ယခုဆိုပီယက်ကို တိုက်နေသော ဂျီဟဒ်စစ်ကို တိုး ချဲ့ရန် အချိန်ကျပြီဟု ပြောသည်။ ဇဝါဟီရီက ယခုရုရှားတို့အား တိုက်နေသည့်စစ်ကို တိုးချဲ့ကာ အနီးကပ်ရန်သူဖြစ်သော ဆိုဗီယက်အပြင် တရားမဲ့သည့် အာရပ်အစိုးရများကိုပါ တိုက်ရမည်။ ထို့ပြင် အဝေးရန်သူဖြစ်သော အမေရိကန်နှင့် အစ္စရေးကိုပါ တိုက်ရမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

အိုစမာ၏ ဝန်ဆောင်မှုဗျူရီများမှာ ငွေအမြောက်အမြားဝင်သည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ အလှူငွေများ အကြီးအကျယ်ရခဲ့သည်။ ထိုငွေများကို ဇဝါဟီရီ မက်မောသည်။ သူက လမ်းနှစ်သွယ်ဖြင့် ချဉ်းကပ်သည်။ ပထမတစ်လမ်းက အိုစမာ၏ နောက်လိုက်များကို တက်ကဗာ ခေါ် သဘောတရားကို ရိုက်သွင်းသည်။ တက်ကဗာမှာ မွတ်ဆလင်မပီသသူများသည် ဘာသာမဲ့များထက် ဆိုးရွားသဖြင့် သေသင့်သူများဖြစ်သည်ဆိုသော သဘောတရား ဖြစ်သည်။ နောက်ပြီး ဂျီဟဒ်စစ်သည်များကို သူကိုယ်တိုင် မွတ်ဆလင်ပီသသူများဟု ယူဆသူများကိုသာ ရွေးချယ်သည်။ ဒုတိယတစ်လမ်းမှာ သူက အိုစမာအား ရှေ့တန်းမှနေ၍ ဆိုဗီယက်ကို ဦးဆောင်တိုက်သင့်သည်ဟု အကြံပြုသည်။

အိုစမာ စစ်ဗျူဟာမကျွမ်းကျင်မှန်း ဇဝါဟီရီသိနေသည်။ သူက အိုစမာအား ဆိုဗီယက်တို့ မျက်စိအောက်တွင် အခြေစိုက်စခန်းကို တိုးချဲ့ရန် အားပေးသည်။ ဇဝါဟီရီကိုယ်တိုင် ရှေ့တန်းသို့ သွားလေ့မရှိ။ သူက ပက်ရှုဝါမြို့မှ မခွါ။ သူက သဘောတရားတွေသာ ဖြန့်ဝေသည်။

ထိုသို့လုပ်ခြင်းဖြင့် အိုစမာ သူဖြစ်ချင်သော အာဇာနည်အဖြစ် သေသွားနိုင်သည်။ ယင်းမှာ ဇဝါဟီရီဖြစ်စေချင် သော အကြံဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အိုစမာသေသွားလျှင် သူငွေများနှင့် သူ့အဖွဲ့အစည်း ကျန်နေလိမ့်မည်။ ဇဝါဟီရီအနေဖြင့် အသင့် ခူးစားရုံပင်။ သူက အိုစမာအား မဖြစ်နိုင်သော စစ်ဆင်ရေးများလုပ်ရန် အားပေးသည်။

အဗ္ဗုသွာလ်လာအဓိမ်၊ အဗ္ဗုသွာလ် ဆေယက်နှင့် ဂျမဲခါလီဖာတို့ ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းစခန်းသို့ သွားကာ အိုစမာအား ရှေ့တန်းတွင်မနေရန် ပြောသောအခါ အိုစမာဘေးတွင် ဇဝါဟီရီ၏ လူများဝိုင်းရံနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ အိုစမာ ပြောင်းလဲသွားလေပြီ။

အစမိက ထိုနေရာမှာ စခန်းလုပ်သင့်သည့်နေရာ မဟုတ်ကြောင်းနှင့် အိုစမာလို အရေးပါသူတစ်ဦးအနေဖြင့် ရှေ့တန်းတွင် မနေရန်နားချသည်ကို အိုစမာက ပယ်ချခဲ့သည်။ သူတို့ အခြေအတင် ငြင်းခုံကြရသည်။ အိုစမာက အစ္စလာမ်ဘာသာ၏ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်ရန် အာရပ်အထူးတပ်ဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့မည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သူတို့ကို ပြောလိုက်သည်။ ထိုရန်သူများထဲတွင် အီဂျစ်အပါအဝင် အာရပ်အစိုးရများလည်း ပါဝင်သည်ဟုဆိုသည်။

အိုစမာမှာ ဇဝါဟီရီ၏ သဘောတရားရိုက်သွင်းခြင်းခံနေရပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် ရုရှားတို့ကိုသာ တိုက်ချင်သည် မဟုတ်တော့။ တခြားမွတ်ဆလင်များကိုပါ တိုက်ခိုက်ချင်နေလေပြီ။

ဂျမဲ ခါလီဖာက သူ့ယောက်ဖအား ရှေ့တန်းတွင်မနေရန် ပြောရာ အိုစမာက “ခါဟာ ဂျီဟဒ်စစ်၊ ကျုပ်တို့ နိဗ္ဗာန်ဘုံကို သွားနိုင်တာ ဒီတစ်နည်းပဲရှိတယ်” ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်။

ဇဝါဟီရီမှာ အိုစမာ၏ ရုပ်သေးဆရာဖြစ်လာသည်။ သူက အိုစမာအား ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းစခန်းကို တိုးချဲ့ရန် အားပေးသည်။ ထို့ပြင် ကတုတ်ကျင်းဝက်ပါများနှင့် လေကြောင်းရန် အကာအကွယ်များ တည်ဆောက်ရန်လည်း အကြံပြုသည်။ ယင်းတို့မှာ စစ်ဗျူဟာအရ မှန်ကန်သည့် အကြံများလည်း မဟုတ်ပေ။ မြေတူးစက်များဖြင့် ထိုသို့လုပ်နေလျှင် ဆိုဗီယက်တိုက်ခိုက်ရေးဂဟတ်ယာဉ်များ မမြင်ဘဲ မည်သို့နေမည်နည်း။ စခန်းကို တိုးချဲ့လိုက်လျှင် ရုရှားတို့က သူတို့ လုံခြုံရေးကို လျစ်လျူရှုကာ သည်အတိုင်း ကြည့်နေပါမည်လား။

စခန်းကို တိုးချဲ့သည်နှင့် အိုစမာနှင့်ကွန်မန်ဒိုများသည် ရုရှားတို့ကိုသတ်ချင်၍ တရွရွဖြစ်နေကြသည်။ အိုစမာလည်း စခန်းကိုတိုးချဲ့ပြီး ကျေနပ်ကာစောင့်နေသည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် မတ်လတွင် အိုစမာ ရန်ပုံငွေရှာရန် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံသို့ တစ်ခါပြန်သည်။ ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲ မင်းသားတာကီနှင့်လည်း တိုင်ပင်ရန်ဖြစ်သည်။အကယ်၍ ဆိုဗီယက်တို့ အာဖဂန်မှ ဆုတ်သွားလျှင် မည်သို့ဆက်လုပ်မည်ကိုလည်း ဆွေးနွေးသည့်အထဲတွင် ထည့်သွင်းဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အိုစမာမရှိစဉ် သူ့လက်ထောက်က ဦးဆောင်ကာ အနီးအနားရှိ ရုရှားစခန်းတစ်ခုကို သွားတိုက်သည်။ ယင်းမှာ ပုဂ္ဂလိကဆိတ်အုံကို တုတ်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့ရှိသည်။ အိုစမာစခန်းကိုပြန်ရောက်တော့ သူ့လူများကိုခေါ်ကာ ကြိမ်းမောင်းသည်။ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ဖြစ်မသွားခဲ့။ သို့သော် စခန်းတွင် မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြသည်။ သူ့လူများက တိုက်ချင်ကြသည်။

ကလည်း တိုက်ရန်အချိန်မကျသေးဟု ပြောနိုင်လောက်သည့် စစ်ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် မဟုတ်သေး။

ဝေါဟီရီ၏လူများက အနီးအနားရှိ ရုရှားစခန်းကို တိုက်ခိုက်ရန်တောင်းဆိုကြသည်။ အိုစမာကလည်း လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အိုစမာဦးဆောင်ကာ နိုစ်မြို့ရှိ အာဖဂန်စစ်တပ် ကင်းစခန်းတစ်ခုကို ဝင်တိုက်သည်။ ဝေါဟီရီက ထိုတိုက်ပွဲရလဒ်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

ထိုတိုက်ပွဲမှာ အာဖဂန်စစ်အတွင်း အလွှ်ပွက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဝေါဟီရီက ထိုသတင်းကို ပက်ရှာမြို့ထဲ လျှောက်ဖြန့်သည်။ တခြားလုပ်စရာကိုင်စရာ မရှိသည့် ဂျီဟဒ်စစ်ကို လိုလားသူများက ထိုစခန်းသို့ ဘတ်စကားများဖြင့် သွားကာ သူတို့ဘာသာ စစ်ကြောင်းတစ်ခုဖွဲ့သည်။ အမေရိကန်မှူး အဘူရီဒါဆိုသည်လည်း သူ့ကားဖြင့်သွားကာ မြည်းစီးလာသူ တစ်ဦးအား အိုစမာရှိမည့်နေရာကို မေးသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်သည့်နေရာတွင် လူအော်သံများ၊ မြည်းသံများဖြင့် ဆူညံနေတော့သည်။ ရိက္ခာလည်း ပါမလာသဖြင့် တချို့က စခန်းသို့ပြန်၍ စားကြသည်။ အမြောက်ဒုံးကျည်များပစ်ရန် ဝါယာကြိုးများ ပါမလာသဖြင့် မြည်းများဖြင့် လွှတ်ကာ စခန်းသို့ ပြန်ယူခိုင်းရသည်လည်း ရှိသည်။

အိုစမာမှာလည်း တပ်ကို ကွပ်ကဲနိုင်လောက်သည့် စစ်ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ တချို့ကလည်း နှစ်ယောက်တစ်တွဲ၊ သုံးယောက်တစ်တွဲ စခန်းကတုတ်ထဲ ပြန်အိပ်ကြသည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေသည်မှာ နေ့ခင်းကြောင့်တောင် ကွင်းပြင်ထဲတွင် မြင်သာထင်သာ ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အာဖဂန်စစ်သားများလည်း သူတို့စခန်းမှ ထွက်ပြေးကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုသာ ဂူဂျန်နော့ စက်သေနတ် တစ်လက်ဖြင့် ထားခဲ့သည်။ သူကတော့ သတ္တိရှိ၍လား၊ နောက်ဘာဖြစ်မည်ကို သိလို၍လားတော့မသိ။ သူ့သေနတ်နှင့် ထိုင်စောင့်နေသည်။

လာရောက်တိုက်ခိုက်သည့် တပ်များထဲတွင် အိုစမာမှာ နေမကောင်းဖြစ်နေသည်။ နေမကောင်းသည်မှာ ထိုသို့ မတိုက်ခိုက်မီကတည်းက ဖြစ်သည်။ သူကဟန်ဆောင်ကာနေရသော်လည်း အားကမရှိတော့။

အိုစမာက သူ့လက်ထောက်တစ်ယောက်ကို မိမိတို့က စတင်တိုက်ရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ထိုစဉ် အာဖဂန် ကင်းစခန်းတွင် ကျန်နေသူက စတင်ပစ်ခတ်တော့သည်။

ထိုအခါ အာရပ်တပ်ထဲမှ တစ်ယောက်သေပြီး နှစ်ယောက် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရသွားသည်။ ၇-၆၅ မမကျည် များသည် ကျည်ခါးပတ်တစ်ခုပြီးတစ်ခုမှ ထွက်လာကြသည်။ မြည်းများလည်း အလန့်တကြားဖြစ်ကာ သူတို့ကျော့ခေါ်တွင် ပါလာသည်များကို ခါချကြသည်။ မြင်းများလည်း ကဆုန်ချပြေးကုန်သည်။ လာတိုက်သည့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များလည်း

ပြားပြားဝပ်သုဝပ်၊ ပြေးသူပြေး ဖြစ်ကုန်ရသည်။ အိုစမာလည်း ကျောက်တုံးတစ်ခုနောက်တွင် ပုန်းကွယ်ကာ ငြိမ်နေသည်။ တချို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များလည်း ထွက်ပြေးရာ သူတို့တပ်မှူးများလည်း သူတို့နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်ပြေးကြသည်။

ကင်းစခန်းတွင် ကျန်နေခဲ့သည့် အာဖဂန်စစ်သားသည် တရစပ်ပစ်ခတ်နေရာ သူ့သေနတ်ပြောင်းမှာ နီရဲလာသည်။ တစ်ယောက်တည်းသော အာဖဂန်စစ်သားက ခံပစ်ရာ ဂျီဟဒီစစ်သည်အားလုံး အမှောင်ပျိုးလာသည်နှင့် ပြားပြားဝပ်ကုန်တော့သည်။ အာဖဂန်စစ်သားမှာ ကျည်ကုန်သောအခါ သူ့တပ်စုရှိရာသို့ လိုက်သွားသည်။ သူ့တပ်စုမှာလည်း သူတို့စခန်းနှင့် တစ်မိုင်ခန့်သို့ ရောက်နေသည်။

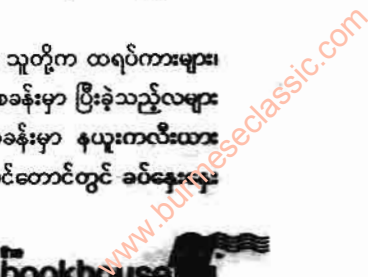
တိုက်ပွဲကား ပြီးသွားလေပြီ။ အိုစမာ၏လူများလည်း စခန်းသို့ပြန်လာကြသည်။ တချို့လည်း သူတို့ပစ္စည်းကလေးများ ယူကာ အိမ်ပြန်သွားကြပြီး ပြန်မလာကြတော့။ အရှက်ကွဲစရာလည်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တစ်ယောက်ကတော့ အသက်ပေးသွားခဲ့ရသည်။ အိုစမာ၏ စစ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် နာမည်မှာလည်း အဖတ်ဆယ်၍မရတော့။

ထိုတိုက်ပွဲကို မြင်လိုက်ရသူများက တိုက်ပွဲသတင်းကို လျှောက်ဖြန့်သည်။ အာဖဂန်စစ်သားတစ်ယောက်တည်းက ဂျီဟဒီတပ်တစ်ခုလုံးကို အနိုင်ယူလိုက်သည်ဟူ၍။ ထိုသတင်းကို ပါကစ္စတန်စစ်တပ်ကလည်း ကြားခဲ့သည်။ ပါကစ္စတန်သည် အိုစမာ၏ ပက်ရှဝါရှိ တည်းခိုခန်းများကို ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။ အိုစမာ၏ စွန့်စားခန်းလည်း ပြီးသွားပုံရသည်။

အိုစမာ ပက်ရှဝါသို့ပြန်လာသည်။ ဧဝါဟီရီက အိုစမာအား နောက်တစ်ကြိမ်ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ရန် တိုက်တွန်းသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်သည့်အခါ ဧဝါဟီရီ၏ ယုံကြည်ရသည့် တပ်မှူး အဘူအူဘောဒါ၏ အထောက်အကူဖြင့် ကောင်းစွာ အစီအစဉ်ချကာ တိုက်ပါဟုလည်း ဆိုသည်။

မေလတွင် အိုစမာ လူကိုးယောက်လိုက်ပါလျက် ရုရှားရိုင်ဖယ်တပ်ဖွဲ့ကို ထောက်လှမ်းရန် သွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်တွင်လည်း သူကိုယ်တိုင် လိုလား၍လား။ ဧဝါဟီရီတိုက်တွန်း၍လားမသိ။ တိုက်ပွဲဖြစ်ကာ အိုစမာသေမလိုဖြစ်ခဲ့သည်။ လူကိုးယောက်သည် ရှေ့သို့တက်ကာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သည်။ ရုရှားတို့က စည်းကမ်းတကျ တပ်ဆုတ်သည်။ ဆိုဗီယက်အတွက်မှ ယင်းမှာ တိုက်နေကျတိုက်ပွဲမျိုးဖြစ်သည်။ ဧဝါဟီရီ၏လူ အဘူအူဘောဒါက ယင်းမှာအောင်မြင်သော တိုက်ပွဲဟု အိုစမာအားပြောသည်။

ဆိုဗီယက်တို့သည် တပ်မတစ်ခုစာဖြင့် ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းစခန်းကို လာတိုက်သည်။ သူတို့က ထရပ်ကားများ၊ သံချပ်ကားကားများဖြင့် ဝင်လာသည်။ အိုစမာမှာ အကာအကွယ် ကောင်းစွာဖြင့် ရှိနေသည်။ စခန်းမှာ ပြီးခဲ့သည့်လများအတွင်း ကောင်းစွာပြင်ဆင်ထား၍ ကတုတ်များကို ကျောက်သားဖြင့် လုပ်ထားသည်။ စခန်းမှာ နယူးကလီးယားလက်နက်မှလွဲ၍ ခံနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ရုရှားတို့က ပေါ့ပျက်ပျက်လာတိုက်သည်။ နေ့ခင်းကြောင်တောင်တွင် ခပ်နှေးနှေး

ဝင်လာကြသည်။

အဖွဲ့သွာလ်လာ အစဉ်က အိုမာ၏ သိက္ခာကိုဆယ်ရန် နောက်ပိုင်းတွင် ထိုတိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျီဟဒ်စစ်သည် ခုနစ်ဆယ်လောက်ကို ရုရှားတို့က လူတစ်သောင်းလောက်နှင့် လာတိုက်သည်ဟု ပြောသည်။

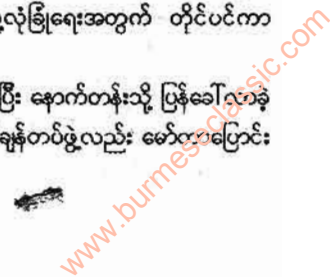
အိုမာက “အလာဟူ အက္ကာဘာ” ဟူ၍ အော်သည်ဆို၏။ သူ့စခန်းရှိ မော်တာသုံးလက်ကလည်း ပစ်ခတ်သည်။ ထိုသို့ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ရုရှားတို့ အနည်းငယ်တန့်သွားသည်။

ရုရှားတို့ကလည်း မော်တာဖြင့် ပြန်ပစ်ခတ်သည်။ အိုမာလည်း သူ့လူများကို ပုန်းခိုရန်အမိန့်ပေးကာ သူလည်း သူ့ကိုယ်ရံတော်များနှင့်အတူ အနီးအနား တောင်ကုန်းများရှိ ကတုတ်များတွင် ပုန်းခိုခဲ့သည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ ပစ်ခတ်မှုကြောင့် သူ့စခန်းမှ တထောင်းထောင်းထလာသည့် ဖုန်လုံးများကို ကြည့်နေသည်။ အိုမာ၏လူများမှာ မြေအောက် တွင် လုံခြုံရာ ရှိနေကြသည်။ သူကတော့ တစ်နေရာတွင် ဖြစ်သည်။ သူနှင့် သူ့သက်တော်စောင့်များကမူ သူတို့လုံခြုံနေပြီဟု တွက်ထားသည်။

ရုရှားတို့က သူတို့ရှိနေသည့်နေရာကို သိသွားပြီး လှမ်းပစ်သည်။ အိုမာက အကာအကွယ်ယူကာ ပစ်ခတ်သည် များကို စောင့်နေသည်။ ညဘက်ရောက်သောအခါ ရုရှားတို့ကပြန်သွားသည်။ အိုမာနှင့် သူ့လူများလည်း စခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ရုရှားတို့က စခန်းကို နေ့ရောညပါ ၁၂၀ မမ မော်တာများဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်သည်။ မီးလောင်ခုံးများဖြင့် တိုက်ခိုက်သဖြင့် ထင်းရှူးပင်များ မီးလောင်ကုန်သည်။တောင်စောင်းတစ်လုံးလည်း ချိုင့်တွေ၊ ကျင်းတွေဖြစ်ကုန်သည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အထိအခိုက်မရှိသော်လည်း အိုမာ၏လူများမှာ ကြောက်လန့်ကုန်သည်။ တစ်ယောက်မှာ ကုရ်အန်ကျမ်းကို ခေါင်းပေါ်တွင် ဝှေ့ရမ်းကာ ထွက်ပြေးရာ သူ့အနီးသို့ မော်တာကျည်များ ကျရောက်လာ သည်။ ထိုအဖြစ်ကို နောက်ပိုင်းတွင် သူမကြာခဏ ပြောပြသည်။

အိုမာမှာလည်း တစ်သက်တွင် တစ်ခါမျှ ထိုသို့အမြောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခံရဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ သူ့အကာအကွယ်ယူထားသည်မှာ ကျောက်သားအတိဖြစ်၍ စိတ်ချရသော်လည်း ဆိုဗီယက်တို့သည် ထိုသို့ကာပစ်ပစ်ရင်း တခြားတပ်များက သူတို့စခန်းကို သိမ်းသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေသည်။ အိုမာက သူ့လုံခြုံရေးအတွက် တိုင်ပင်ကာ စခန်းကို စွန့်ခွာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအတောအတွင်း ဗင်ကားတစ်စီးရောက်လာကာ အိုမာနှင့် သူ့လူများကိုတင်ပြီး နောက်တန်းသို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့ သည်။ သူ၏ နောက်ချန်တပ်ပွဲကိုလည်း စခန်းအား မီးရှို့ပစ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ နောက်ချန်တပ်ပွဲလည်း မော်တာပြောင်း များကို တောင်ပေါ်မှတွန်းချကာ လက်ပစ်ခုံးများကိုလည်း လွှင့်ပစ်ခဲ့ကြသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

တပ်ဆုတ်လာသူများ အဖွဲ့သွာလ်ဆေယက်၏ ဌာနချုပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆေယက်က အတော်ပင်စိတ်ဆိုး သွားသည်။ ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းစခန်းမှာ ဗုံးဒဏ်ခံနိုင်သောစခန်းဖြစ်သည်။ ထိုခိုင်မာသောစခန်းကို သူရဲဘောကြောင်စွာ စွန့်ပစ်ခဲ့သည်ကို ဆေယက်က မကျေနပ်။

အိုစမာနှင့် သူ့လူများသည် တရစပ်ပစ်ခတ်သည်ကို လက်တွေ့မြင်ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့စခန်းမှာမူ ခိုင်ခံ့သည်။ ထိုမျှလောက် ပစ်ခတ်သော်လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အထိအခိုက်မရှိခဲ့။ ဆေယက်က အိုစမာအား ထိုစခန်းကို ပြန် သိမ်းရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။

ထိုအတွက် သူက အာဖဂန်တပ်စုတစ်ခုကိုလွှတ်ကာ အာရပ်တို့ပြန်လည်စခန်းချနိုင်အောင် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အိုစမာက နောက်တစ်နေ့မိုးလင်းသည်အထိ စောင့်ပြီး ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းစခန်းသို့ ပြန်သွားသည်။ စခန်းမှာ မူလအတိုင်း ရှိနေသည်။ သူက စခန်းသို့ သက်တော်စောင့်အနည်းငယ်ဖြင့် မနက်ပိုင်းတွင် ပြန်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ရမ္မဇစ် ဥပုသ်ထွက်ရက် ဖြစ်သည်။

အိုစမာ၏အမိန့်ဖြင့် နောက်ချန်တပ်ဖွဲ့ကလည်း ကျန်ခဲ့သည့် ရိက္ခာများ ရုရှားတို့လက်သို့ ပါမသွားစေရန် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ သူတို့တွင် စားစရာမရှိကြတော့။ လိုက်ရှာတော့ ရောက်ချိသီးတချို့သာ တွေ့ရတော့သည်။ စခန်းကိုပြန်ရောက်တော့ အိုစမာအနည်းငယ် စိတ်ဓာတ်ကျနေပုံရသည်။ သူက ဘာမျှလည်း အမိန့်မပေးတော့။ အဘူ အူဘေဒါကိုတော့ ရှေ့တန်းသို့ သွားခွင့်ပေးလိုက်သည်။

သူက ရုရှားတို့သည် သူ့ကိုအသေလိုချင်နေသည်လားမသိ ဖြစ်နေသည်။ သူနှင့် လူအနည်းငယ်သည် စခန်း၏ ညာတောင်ပံဆီသို့ သွားခဲ့ကြသည်။ အချိန်မှာ နေ့လယ်ကြောင်တောင်ဖြစ်သည်။ အိုစမာနှင့် နောက်ပါတို့သည် တောထူသော တောင်ထိပ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ တောင်ပေါ်ရောက်တော့ သူ့လူများကို တပ်ဖြန့်ချထားလိုက်သည်။

အိုစမာမှာ ရုရှားကင်းထောက်တပ်ဖွဲ့နှင့် ကိုက်တစ်ရာအကွာတွင် ရောက်နေကြောင်း သူမသိခဲ့။ ဘာကြောင့် ရယ်မသိ အိုစမာ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို တွယ်တက်သည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့ကိုလှမ်းပစ်ကြသည်။ သူ့ကို အာရ်ပီဂျီဖြင့် ပစ်သည်။ ပစ်လိုက်သည့် ကျည်ကြောင့် သစ်ခေါက်များ ဖြာထွက်ကာ သူလည်းသစ်ပင်ပေါ်မှ လိမ့်ကျမတတ် ဖြစ်သွားသည်။ အိုစမာ သစ်ပင်ပေါ်မှတွယ်ဆင်းစဉ် မော်တာကျည်များ တောင်စောင်းတစ်လျှောက် ကျရောက်လာကြသည်။ ထို့နောက် သူက ကတုတ်ကျင်းတစ်ခုထဲတွင် ဖုံးခိုနေသည်။ သူပတ်လည်တွင် သစ်ပင်များထူထပ်စွာ ပေါက်နေသဖြင့် ရုရှားတို့တက်လာ လျှင်လည်း သူ့ကို အလွယ်တကူမတွေ့နိုင်။

ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းတွင်လည်း အဘူအူဘေဒါသည် ရုရှားတို့ကို ခံတိုက်ရာ ရုရှားတို့ တောင်ပေါ်မှဆင်းကာ

ဆုတ်ခွါသွားကြရသည်။ တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် အိုစမာမှာ တိုက်နေရင်း အိပ်ပျော်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

တိုက်ပွဲတွင် အိပ်ပျော်သွားသည် ဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍ အဇမ်နှင့် တခြားလူများက အိုစမာသတ္တိရှိကြောင်း သိစေလိုသည့်အနေဖြင့် ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သူ့တွင် အက်ဒီဆင်ရောဂါကြောင့် သတိလစ်သွားခြင်း ဖြစ်မည်။ သူ့သေသွားသောအခါ သူ့ဒီအင်နီအေကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ သူ့တွင် အေဒီရီနယ်လင်အကြိတ် ဖောက်ပြန်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့သည်။ ယင်းကြောင့် စိတ်တင်းကျပ်လာသည့်အခါ ရုတ်တရက် သတိလစ်သွားနိုင်သည်။ အသက်ကိုပင် ထိခိုက်နိုင် သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်တိုင်း အိုစမာရောက်သွားပြီး တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရန် ပုန်းနေတတ်သည်။ အဘူအူဘာဒါနှင့် တခြားလူများ က တိုက်ပွဲတွင် ရုရှား စပက်နစ်တပ်ဖွဲ့ဝင် သုံးဆယ်ကျဆုံးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

မည်မျှသေသည်ဖြစ်စေ အိုစမာအား သူ့လူများက အေကေအက်စ်ယူကာဘိုင်တစ်လက် လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ထိုကာဘိုင်ကို ရုရှားတို့က ဆွဲခါးဟု ခေါ်သည်။ ထိုလက်နက်ကို စပက်နစ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ကိုင်သည်။ အိုစမာသည် ထိုကာဘိုင်ကို သူ့သေသည်အထိ သူ့ဘေးတွင် အမြဲထားသည်။ သူ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံတိုင်း ထိုကာဘိုင်နှင့် အရိုက်ခံသည်။

တိုက်ပွဲငါးခုလောက် တိုက်ပြီးနောက် သူလည်း နာမည်ကြီးလာသည်။ ထိုသို့အောင်မြင်လာသည်နှင့် ပါကစ္စတန် နိုင်ငံကလည်း ဝန်ဆောင်မှုပျူရီများကို ပြန်လုပ်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။

အိုစမာကိုလည်း အပြစ်မမြင်ကြတော့။ ထိုတိုက်ပွဲအောင်မြင်မှုနှင့်ပင် သူသည် ဂျီဟဒ်စစ်ဦးစီးအဖြစ်နှင့် လည်း ကောင်း အာဖဂန်အာရပ်တို့၏ တပ်မှူးအဖြစ်လည်းကောင်း နာမည်ရလာသည်။

သို့ဖြင့် အိုစမာဘင်လာဒင်တစ်ယောက် ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုပမာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

အိုစမာခေါင်းဆောင်

အိုစမာသည် စစ်ပြုမှုများကာ စနီးလေးယောက် သားသမီးဆယ်ယောက်ကျော် နှင့် ပြန်နေသည်။ တခြားကလေးများကိုသတ်ချင်စိတ်ရှိသော ထိုလူမှာ သူ့သားသမီးများ ကိုတော့ ချစ်ရကောင်းမွန်းသိသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ပက်ရှုဝါမြို့၌ အဗ္ဗ သွာလ်လာအစစ်က ကျီဟဒ်၏ အနာဂတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးရန် အစည်းဝေးခေါ် သည်။ အစည်းဝေးတက်ရောက်သူများထဲတွင် အဘူ အူဘောဒါအပါအဝင် ဧပါဟီရီ၏ လူများပါသည်။ အိုစမာက စားပွဲထိပ်ဆုံးမှ ထိုင်သည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် သူက ဩဇာ အရှိဆုံး။

အိုစမာနှင့် အဖေတို့၏ဆက်ဆံရေးမှာ အဆင်ပြေနေသေးသော်လည်း လျင်မြန် စွာ တန်းလာနေသည်။ အိုစမာက အာဖဂန်မဟုတ်သူ လူသုံးရာဖြင့် အဖွဲ့သစ်တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့လိုသည်။သူက ထိုအစီအစဉ်ကို စစ်ရည်ဝင်ပြီဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်များအား တင်ပြ လိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် ပါဝင်မည့်သူများမှာ သင်တန်းဆင်းများဖြစ်သည်။

သူက အစည်းအဝေးတွင် ယခုတင်ပြသော်လည်း အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ကို မေလ ၁၇ ရက်နေ့ကတည်းက ဖွဲ့ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ လူတစ်ဒါဇင်လောက်ကိုလည်း သင်တန်းကေဒါများအဖြစ် ထားရှိကာ အဖွဲ့သစ်၏ အမြဲတောများအဖြစ်လည်း ထားရှိမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအစည်းအဝေး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုအစီအစဉ်ကို တင်ပြရန်ဖြစ်သည်။

အယ်လ်ကေဒါဆိုသောအမည်ကို ကျန်လူများ ယခုပထမဆုံး ကြားဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။ အိုစမာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့မည်ဟု အဖေ စောစောကပင် ထင်နေခဲ့သည်။ ယခု သူကိုယ်တိုင် ပြောလာလေပြီ။

အယ်လ်ကေဒါ၏ စစ်ရေးတာဝန်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲထားသည်။ ကန်သတ်ကာလ

စစ်ဆင်ရေးနှင့် အကန့်သတ်မဲ့ကာလ စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သည်။ ကန့်သတ်ကာလ စစ်ဆင်ရေး မှာ အာဖဂန်တော်လှန်ရေးတွင် ဆက်လက်ပါဝင်ဆင်နွှဲရန် ဖြစ်သည်။ အကန့်သတ်မဲ့ကာလ စစ်ဆင်ရေးမှာ အာဖဂန်တော်လှန် ရေးပြီးသည်နှင့် အာဖဂန်အပြင်ဘက်တွင် တိုက်ရမည့် စစ်ဆင်ရေး ဖြစ်သည်။

အစည်းဝေးမှတ်တမ်းထဲတွင် စုဆောင်းမည့် တပ်သားသစ်များ၏ အရည်အချင်းများကိုပါ ထည့်သွင်းထားသည်။ ထိုအရည်အချင်းများမှာ လူငယ်ကင်းထောက်အဖွဲ့ဝင်များ၏ အရည်အချင်းများနှင့် တူသည်။ “ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အမူအယာရှိရမည်... မနက်စောစောထရမည် ... အမိန့်ကို နာခံနိုင်ရမည်” စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ စည်းကမ်းများ တွင် အိုစမာအပေါ် သစ္စာရှိရမည်ဆိုသည်လည်း ပါသည်။ စောစောပိုင်း စည်းကမ်းထဲတွင် အဓိမအပေါ် သစ္စာရှိရမည်ဟု ပါရှိသည်။

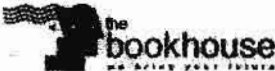
အယ်လ်ကေဒါ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ပိုင်း အိုစမာပြောပြရာတွင် “အစ်ကို အဘူ အူဘောဒါက တကယ့် အကြမ်းဖက်သမားတွေဖြစ်တဲ့ ဆိုဗီယက်ယူနီယံကိုတိုက်မယ့် လူငယ်တွေကို လေ့ကျင့်ပေးဖို့ သင်တန်းစခန်း ဖွင့်တယ်။ အဲဒီစခန်းကို အယ်လ်ကေဒါလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီနာမည်ကို ယူထားတာ” ဟု ဆိုသည်။

အဘူ အူဘောဒါသည် ခြင်္သေ့သားရဲတွင်း တိုက်ပွဲကတည်းက အိုစမာဘက်ကို လိုက်ခဲ့သည်။ သူနှင့် တခြား အီဂျစ်သားတို့သည် အိုစမာ၏ နိစ္စဓူဝလုပ်ရပ်များအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအတွက် အဓိက စိုးရိမ်နေသည်။ သို့သော် သူက အိုစမာကို ပြော၍ရဦးမည်ဟု ထင်နေသည်။ အထူးသဖြင့် အီဂျစ်သားတို့သည် လူကောင်းများ မဟုတ်ကြောင်း ပြော၍ရမည်ထင်ခဲ့သည်။

အယ်လ်ကေဒါမှာ လက်ရွေးစင် အတော်ဆုံးအဖွဲ့ဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ အတော်ဆုံးနှင့် အထက်မြက်ဆုံး ဖြစ်ရမည်။ အထူးသဖြင့် အဖွဲ့သားများသည် အင်ဂျင်နီယာပညာ၊ ဓာတုဗေဒပညာ၊ ကွန်ပျူတာပညာ၊ မီဒီယာပညာများအပြင် နိုင်ငံခြားဘာသာကို ရည်လည်စွာပြောနိုင်သူများ ဖြစ်ရမည်။

တပ်သားသစ်များကို ရွေးချယ်ပြီးသည့်အခါ သူတို့ကို “စစ်သပ်ရေးစခန်း” များသို့ပို့ကာ သူတို့၏ ဘာသာရေး လေးနက်မှုများကို စမ်းသပ်သည်။ သူတို့ အာဇာနည်ဖြစ်ရေး မက်လုံးအပြင် တခြားမက်လုံးများလည်း ပေးထားသည်။ သင်တန်းဆင်းပြီးသူများကို တစ်လလျှင် ဒေါ်လာတစ်ထောင် ထောက်ပံ့သည်။ အိမ်ထောင်ရှိသူများကို နောက်ထပ်ဒေါ်လာ ငါးရာ ထပ်ဆောင်းထောက်ပံ့သည်။ ဆေးဝါးလည်း ကုသပေးသည်။ တစ်လအနားယူခွင့်လည်းပေးကာ မိမိအိမ်သို့ပြန်ရန် အသွားအပြန် လက်မှတ်လည်းပေးသည်။

တပ်သားသစ်များ စုဆောင်းသည့်သတင်းမှာ ပက်ရှုဝါမြို့တွင် ပျံ့နှံ့နေသည်။ မကြာမီ ဂျီဟာဒ်လိုလားသူများ

www.burmeseclassic.com

အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့တွင်ဝင်ရန် ပုံစံများဖြည့်ကာ သစ္စာဆိုကြသည်။ လူတိုင်းက ထိုအဖွဲ့သို့ဝင်ချင်ကြသည်။ ခက်သည်က ထိုသို့ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အိုစမာက လျှို့ဝှက်ထားသမျှ ထိုသတင်းကပြန့်နေသည်။

အဗ္ဗသ္မာလ်အစမ်ကတော့ အယ်လ်ကေဒါနှင့်ပတ်သက်၍ သံသယရှိနေသည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ကြေးစားစစ်တပ် ဖြစ်နေမည်လား။ ငွေရနေသည့် စစ်သည်များသည် အစွလာမ်ဘာသာရေးကို သစ္စာရှိပါမည်လား ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အစမ်မှာ ပါလက်စတိုင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူတို့ လစာထုတ်သည့်အခါနှင့် ခေါင်းဆောင်အပေါ် သစ္စာ ဆိုသည့်အခါ အရေးတော်ပုံကို ကျော်လွန်နေသည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်တွေ့နေရသည်။ အဘူနီဒဲအုပ်စုသည် ဝီအယ်လ်အိုအဖွဲ့၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်သည့်အဖွဲ့တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့သားများသည် ထိုအဖွဲ့ကိုတည်ထောင်သူ အဘူနီဒဲအား သစ္စာရှိရန် သစ္စာဆိုကြရသည်။ အဘူနီဒဲမှာလည်း အကြမ်းဖက်မှုတွင် အားသာသည်။ ငွေပေးမည်ဆိုလျှင် လေယာဉ်လည်း ပြန်ပေးဆွဲ သည်။ လူလည်း သတ်ပေးသည်။ သူသည် ဘာသာရေးကိုလည်း အလေးထားသူမဟုတ်။ အိုစမာကတော့ ဘာသာရေးကို ပစ်လည်း မပစ်ပယ်။ အလွန်အကျွံလည်း ကိုင်းရှိုင်းသူမဟုတ်ကြောင်း အစမ်သိနေသည်။ ပုဂ္ဂလိက စုဆောင်းသည့် စစ်သည်များသည် သူတို့အားငွေပေးနေသူအပေါ် သစ္စာရှိကြမည်။ ထိုအဖွဲ့သည် မကောင်းမှုကိုလည်း လုပ်နိုင်သလို ကောင်းသည်ကိုလည်း လုပ်နိုင်ကြသည်။

အစမ်မှာ သူ့စာတာမှူးမှိုန်လာပြီမှန်း သိနေသည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် အိုစမာကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တစ်ခဲနက် တင်မြှောက်သောအခါ ပို၍သိသလောသည်။ အစမ်မှာ ထင်ရှားစွာ အရာကျခဲ့လေသည်။ သူသည် တစ်ချိန်က ဆရာဖြစ်ခဲ့ သော်လည်း ယခုတော့ ဘာမျှမဟုတ်တော့သည့်လူ ဖြစ်နေရလေပြီ။ သူ့တွင် ရွေးချယ်စရာ နှစ်လမ်းသာရှိနေသည်။ တစ်ခုက ကားပေါ်တက်စီးမည်လား၊ ကားနှင့်ခံမည်လားဆိုသည်ပင်။ သူက ကားနှင့်တော့မခံခဲ့။

ခြင်္သေ့သားရဲတွင်းမှ သင်တန်းအတွက်လိုအပ်သည်များ တိုးချဲ့ခဲ့သလို တခြားသင်တန်းစခန်းများလည်း တိုးချဲ့ဖွင့် ခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူများကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးကာ ရွေးချယ်သည်။ အနောက်တိုင်းမှ ပညာတတ်များကမူ ပို၍ကံကောင်း ကြသည်။ ထိုသင်တန်းသားများကိုတော့ နိုင်ငံတကာတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်၍ နောက်ထပ်မွမ်းမံသင်တန်း သုံးလ ဆက်တက်ရသည်။

အဆင့်မြင့်ပညာ မတတ်သော ဒုတိယဆင့်သင်တန်းသားများကိုတော့ နောက်ထပ်တိုက်ခိုက်ရေးသင်တန်း သုံးပတ်ဆက်ပေးသည်။ ထို့နောက် သူတို့ကို အေကေ-၄၇ ရိုင်ဖယ်တစ်လက်၊ စောင်တစ်ထည်ပေးကာ အာဖဂန်တွင် သွားရောက် အတိုက်ခိုင်းသည်။

တိုက်ခိုက်ရေး ကျွမ်းကျင်သူများကို အဆင့်မြင့်သင်တန်းများပေးသည်။ သို့သော် အိုစမာက သူ့စိတ်ကြိုက်

www.burmeseclassic.com

ရွေးချယ်သည်။ ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့စိတ်ကြိုက်မဖြစ်သူများကို သူကမရွေး။

အိမ်နဲ့ ဧဝါဟီရီသည် ထိုအစည်းဝေးသို့မတက်ခဲ့သော်လည်း အယ်လ်ကောဒါအဖွဲ့က ဖွဲ့ရန် အိုစမာအားတိုက်တွန်းခဲ့သည်မှာ သူဖြစ်သည်။ သူ၏အယူအဆနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိက မကြိုက်ကြောင်းနှင့် သူ့အိုစမာအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်လာသည်ကို အဓိမကြိုက်မှန်း ဧဝါဟီရီသိနေသည်။

အိုစမာတွင် မက်မောစရာက ရှိနေသည်။ ယင်းမှာ သူ့တွင် ငွေများရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဧဝါဟီရီလောက် ကြေးစားမဆန်သော အဓိမအတွက်မူ ငွေကအရေးမကြီး။ အာဖဂန်ဂျီဟဒ်သည်သာ အရေးကြီးသည်ဟု သဘောထားသည်။ အဓိမက အာဖဂန်ပြည်သူများနှင့် ဆိုဗီယက်ကိုတိုက်နေသော အရပ်များ ဘာဖြစ်မည်ကို အလေးထားသည်။

ဧဝါဟီရီကမူ အာဖဂန်ဂျီဟဒ်ထက် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သော ပဋိပက္ခကို အာရုံထားသည်။ ယင်းမှာ ကမ္ဘာ့အနှံ့တိုက်ပွဲဆင်ရေး ဖြစ်သည်။ သူက အာဖဂန်ပြည်သူများအရေးကိုလည်း ဂရုမထား။ အိုစမာ ဘာဖြစ်မည်ကိုလည်း စိတ်မဝင်စား။ အိုစမာကို အန္တရာယ်ဖြစ်မည့်လမ်းကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ရုရှားတို့လက်ချက်ဖြင့် အိုစမာမသေသောအခါ ဧဝါဟီရီက အယ်လ်ကောဒါအဖွဲ့ကို ဖွဲ့ခိုင်းကာ ထိုအဖွဲ့တွင် အိုစမာအား လက်ညှိုးထောင်ခေါင်းညိတ်သမားများဖြင့် ပိုင်းရံနေစေသည်သာမက သူ့လူများကိုလည်း ထည့်ထားသည်။ ဧဝါဟီရီအတွက် မက်မောစရာမှာ ဝန်ဆောင်မှု ဗျူရိုမှ ငွေကြေးများဖြစ်သည်။ ထိုငွေများဖြင့် သူလုပ်ချင်သော ဂျီဟဒ်စစ်ကို တိုက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သူတိုက်ချင်သော ဂျီဟဒ်စစ်မှာ ပထမ အိဂျစ်ကိုတိုက်မည်။ နောက်တော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးကိုတိုက်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုရည်ရွယ်ချက်များ ပြည့်ဝစေရန် ဧဝါဟီရီက အဓိမကို နိုင်ငံရေးအရ ရှင်းပစ်လိုသည်။ လိုအပ်လျှင် ရုပ်ပိုင်းအရပါ ရှင်းပစ်လိုသည်။ အိုစမာ အယ်လ်ကောဒါအဖွဲ့ဖြစ်သည်မှာ အဓိမတည်ထောင်သည့် ဝန်ဆောင်မှုဗျူရိုများတွင် စီအိုင်အေများ ဝင်ရောက်နေသောကြောင့်ဟု ဧဝါဟီရီက ကောလာဟလများလျှောက်ဖြန့်သည်။ လက်နက်များပေါ်ပြီး အန္တရာယ်များသော ပက်ဂျဝါမြို့တွင် ဧဝါဟီရီကောလာဟလဖြန့်သည်မှာ သာမန်ရည်ရွယ်ချက်မဟုတ်။

လောလောဆယ် အိုစမာဘေးတွင် ဝန်းရံနေသည်များမှာ လူလည်များဖြစ်သည်။ ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲ မင်းသားတာကီကလည်း အဓိမအားဖယ်ရှားလိုနေသည်။ အဓိမသည် ပါလက်စတိုင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကာ ယမန်နှစ်က အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရာတွင် ကူညီခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။ အဓိမသည် အိုစမာနှင့် ဆော်ဒီအရေးဦးယားနိုင်ငံကို သစ္စာရှိသည်မဟုတ်။ ပါလက်စတိုင်းကိုသာ သစ္စာရှိသူဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆော်ဒီထောက်လှမ်းရေးက မသင်္ကာဖြစ်နေသည်။ အယ်လ်ကောဒါကို အဓိမသာဦးဆောင်မည်ဆိုလျှင် အန်ဝါဆဒတ်ကိုလုပ်ကြံသော မွတ်ဆလင်ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်များကို ထည့်သွင်းလာမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်နေသည်။ ဘုရင်ဖိုက်ဆယ် လုပ်ကြံခံရပြီးကတည်းက ထိုပြဿနာမျိုး

နိုင်ငံအတွင်းတွင် ဖြစ်လာမည်ကို မလိုလားပေ။

ဆော်ဒီမင်းသား တာကီအနေဖြင့် အာဖဂန်ပြည်တွင်းစစ်သည် ပြည်ပပြဿနာသာဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် အနိုင်ရလိုက်သည်ဆိုစဉ်းတော့ အာဖဂန်တိုင်းရင်းသားအုပ်စုများသည် အချင်းချင်းပြန်တိုက်လာနိုင်သည်။ ဆိုဗီယက်တို့ ဆုတ်ခွါသွားလျှင် အာဖဂန်နိုင်ငံတွင် ကွဲသည်ဖြစ်စေ ညီညွတ်သည်ဖြစ်စေ ထိုကိစ္စကို ကြည့်ရှုင်းပေးမည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်သာ လိုချင်သည်။ မင်းသားတာကီက အယ်လ်ကေဒါကို စိတ်ချရသူတစ်ယောက်၏ လက်ထဲတွင် ရှိစေလိုသည်။ တာကီသည် အိုစမာကို ဩဇာလွှမ်း၍ရနိုင်သောလူမှန်း သိနေသည်။ သို့သော် မင်းသားသည် အိုစမာပတ် လည်တွင် ဝန်းရံနေသူများမှာ လူလည်လုပ်နေမှန်းတော့ မသိရှာပေ။

န္တရုသီရောက်လာသည်နှင့် ဧဝါဟီရီက အစမိသည် ဝန်ဆောင်မှု ဗျူရိုမှငွေများကို သူ့ကိုယ်ကျိုး အသုံးချနေ သည်ဟု စွပ်စွဲသည်။ ထိုစွပ်စွဲချက်များမှာ မမှန်။ သို့သော် ဧဝါဟီရီသည် သူလိုချင်သလိုဖြစ်စေချင်သောကြောင့် စွပ်စွဲခြင်း ဖြစ်သည်။ ငွေအလှူသုံးစားလုပ်သည်ဆိုသော ထိုသတင်းမှာ ပက်ရှဝါတစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ထို့အပြင် ဧဝါဟီရီက အစစ်အား တရားစွဲသင့်သည်ဟုပါ ဆိုလာသည်။ ဧဝါဟီရီက ဗလီနှင့် ဆေးရုံများမှကော်မတီများတွင် အစစ်အားဖယ်ရှားလာ သည့်အခါ သူတို့နှစ်ယောက်၏ တင်းမာမှုမှာ ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်။

အစစ်သည် အဆင့်မြင့်ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးအရလည်း ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ကို ဆန့်ကျင်သူများ၏ အင်အားကိုတော့ သူမသိ။ ဧဝါဟီရီကို လျှော့တွက်ခြင်းသည် သူ့အတွက် အတော်ပင် ထိခိုက်ခဲ့ သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ပါကစ္စတန်သမ္မတ ဇီယာအူဟတ် မြို့တော်အစွဲလာမာဘတ်မှ မိုင် သုံးရာအကွာ ဘဟာဝါပါလေတပ်စခန်းမှ လေယာဉ်ဖြင့် တက်လာခဲ့သည်။ လေယာဉ်မှာ ပျံတက်ပြီးနောက် မြေပြင်သို့ ထိုးစိုက်ကျသွားသည်ကို မြေပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများမှ ရေဒါဖြင့်သိရှိလိုက်ရသည်။ ပါကစ္စတန်သမ္မတနှင့်အတူ သေသွား ရသူများတွင် အမေရိကန်သံအမတ် အာနီးရာဗဲ၊ ပါကစ္စတန် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် ပါကစ္စတန်စစ်ဘက် ထိပ်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ကြသည်။ အသက်ရှင်သူ တစ်ယောက်မျှမရှိ။

ပါကစ္စတန်တစ်နိုင်ငံလုံး အံ့ဩဘုန်းရှိကာ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ဖြစ်တော့မည့်အခြေအနေ ရောက်ခဲ့ရသည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ ပြည်သူ့အားထုတ်ပြန်ကြေညာမှုတွင် လေယာဉ်၏ ဟိုက်ဒရိုလစ်စနစ် ချို့ယွင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည် ဟု ပါရှိသည်။ ထိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိချေ။ စီ-၁၃၀ လေယာဉ်သည် ဆယ်စုနှစ်များစွာ စိတ်ချရသည်ဟု ယူဆထား ရသည့် လေယာဉ်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို ဖိုးခွဲခံရသည်ဟုလည်း မည်သူမျှမတွက်ကြ။

ပါကစ္စတန် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများတွင် လေယာဉ်များက ပုံမှန်အတိုင်း မောင်းနှင်ခြင်းမရှိ၍ဟု ဆိုထားသည်။ သမ္မတစီယာအား မည်သူသတ်သည်ကို မည်သူမျှမသိကြ။ ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟာမက် ဂါးကတော့ ထိုလေယာဉ်ပျက်ကျမှုမှာ ပြည်ပလက်ချက်မကင်းသော လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။ နောက် ဆယ်စုနှစ်သုံးခုကြာသောအခါ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက ယင်းမှာ ဆိုဗီယက်တို့လက်ချက် ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ဆိုသည်။ ကေဂျီဘီက ကိုးနှစ်ကြာ အာဖဂန်စစ်အတွက် လက်စားချေခြင်းဖြစ်မည်ဟု တွက်သည်။ အိုစမာနှင့် သူ့လူများကလည်း သမ္မတစီယာကို ရုရှားတို့လုပ်ကြံခြင်းဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲကြသည်။

မေလတွင် ဝန်ဆောင်မှုပျက်စီးမှုနှင့် ဆက်စပ်သော ဗလီတစ်ခုတွင် ဆိုဗီယက်လုပ် တင်ကားဖျက်မိုင်းတစ်လုံး တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထိုစဉ်မှာ အဆောက်အအုံအတွင်းရှိ လူအားလုံးသေစေရန် ရည်ရွယ်ကာဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အယ်လ်ကေဒါ သည် လုံခြုံရေးကို နှစ်ဆတိုးမြှင့်ချထားပြီး တပ်သားသစ်စုဆောင်းမှုကိုလည်း သုံးဆတိုး၍စစ်ကော အိုစမာ၏ လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းများကိုလည်း ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

ပက်ဂျဝါမြို့လုံခြုံရေးမှာလည်း ပျက်စီးလာသည်။ ဗုံးခွဲမှုများ၊ ဘဏ်ဓားပြတိုက်မှုများ၊ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများမှာ နေ့စဉ်လိုလိုဖြစ်နေသည်။ အိုစမာလည်း ဆိုဗီယက်တို့၏ လက်ဝံ့ပြန်မှုနှင့် လွတ်ရာသို့သွားနေရန် အချိန်ကျပြီဟု တွက်သည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်ပြန်ရန် အထုပ်အပိုးပြင်တော့သည်။

အဘူ အူဘောဒါက အယ်လ်ကေဒါသင်တန်းကို တာဝန်ယူလိုက်ရသည်။ ဇဝါဟီရီလည်း အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ မပြန်ရ။ ပြန်လျှင် သတင်းပေးဟုဆိုကာ အသတ်ခံရနိုင်သည်။ သူက သက်တော်စောင့်များနှင့် ခြံရံနေကာ ပက်ဂျဝါမြို့တွင် အခိုင်အမာနေရင်း ပြဿနာများ လျှောက်မညွှန်နေသည်။ အစစ်ကတော့ လွန်းပုံသံတမန်ခရီးဖြင့် အာဖဂန်လူမျိုးစုခေါင်းဆောင် များ တင်းမာနေသည်ကို လိုက်ညှိနှိုင်းပေးနေသည်။ ထိုလူမျိုးစုများကလည်း တပ်ပေါင်းစုဖွဲ့ကာ ညီညွတ်ကြရာမညီအစား အချင်းချင်း ပြန်တိုက်ချင်နေကြသည်။

အိုစမာ ပြန်ခါနီးတွင် အစစ်ကို မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် နှုတ်ဆက်သည်။ အစစ်ကလည်း မျက်ရည်ကျသည်။ ဗလီတွင် မည်သူဗုံးဆင်သည်ကို အိုစမာသိဖွယ်ရှိသည်။ ထိုနေ့က ဗလီသို့ဝတ်ပြုရန်သွားမည်ပြုစဉ် အစစ်၏လုံခြုံရေးများက ဗုံးကို တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အိုစမာနှင့် အစစ်တို့ ခွဲခွါသွားပြီးနောက် ဘယ်တော့မှ ပြန်လည်မတွေ့ကြတော့။ အိုစမာလည်း မိသားစုနှင့်အတူ ငှားထားသည့်ဂျက်လေယာဉ်ဖြင့် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၄ ရက် သောကြာနေ့တွင် အစစ်၏သား အီဘရာဟင်သည် မိသားစုပိုင်ကားဖြင့် ပက်ဂျဝါမြို့ တက္ကသိုလ်များရှိရာအရပ်ရှိ ဝူရှန်အိဘလမ်းပေါ်တွင် ကွေ့လိုက်သည်။ သူ့ဖခင်က အနီးအနားရှိ ဗလီတွင်

တရားဟောရန် ရှိသည်။ အဓိက ကားနောက်ခန်းထဲတွင် ဒုတိယသားမိုဟမ္မက်နှင့် စကားပြောကာ လိုက်ပါလာသည်။

သက်တော်စောင့်များ ပါသောကားက ရှေ့မှသွားနေသည်။ တခြားကားတစ်စီးက နောက်မှလိုက်သည်။ သက်တော်စောင့်များက ဗလီရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်။ အဓိမ့်နှင့် သူ့သားများ၏ကား ကားရပ်သည့်နေရာသို့ ကွေ့လိုက်သည်တွင် အစောင့်များက နေရာယူလိုက်ကြသည်။

အလင်းရောင်တစ်ချက် လက်သွားသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ကျယ်လောင်သော အသံကြီးနှင့်အတူ လိမ္မော်ရောင် မီးလုံးကြီးတက်လာသည်။ ပေါင်တစ်ရာရှိသော ဝှံးတစ်လုံးမှာ ဗလီသို့သွားရာလမ်းဆုံတွင် ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ဗလီ၏မျက်နှာစာမှန်များနှင့် တံခါးများပွင့်ထွက်ကုန်သည်။ ပေါက်ကွဲမှုအချိန်ကြောင့် အဓိမ့်၏ကားလည်း ထိမှန်သွားသည်။ မိုဟမ္မက်နှင့် သူ့အစ်ကိုတို့လည်း ကြေမှုကုန်သည်။ ကားမှာ တံခါးများ လွင့်ပျံ့ကုန်ကာ အထဲမှလူများ၏ အသားစများလည်း ဓာတ်ကြိုးများပေါ်တင်ကုန်သည်။ အဓိမ့်၏အလောင်းကို နံရံကိုမှီလျက်သား တွေ့ရသည်။ သူ့အလောင်းကို ရုပ်မပျက်ဘဲ တွေ့ရသည်မှာ အလွန်ထူးဆန်းနေပေသည်။ ယင်းမှာ ဓတော်တစ်ခုဖြစ်သည်တော့ မဟုတ်။

စနက်တံကြိုးကို လမ်း၏တခြားတစ်ဖက်တွင် တွေ့ရသည်။ တစ်နေရာမှပုန်းကွယ်၍ ဖောက်ခွဲသည့်သဘော ဖြစ်သည်။ အဓိမ့်၏ကား ဗလီထဲသို့ အရှိန်လျှော့၍ဝင်လာသည်ကို မြင်လိုက်သော လုပ်ကြံသူများက ဖောက်ခွဲလိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေစဉ်အတွင်း လုပ်ကြံသူများ အသာထွက်သွားကြခြင်းဖြစ်မည်။

နောက်နေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အဓိမ့်၏ အသုဘအခမ်းအနားသို့ ဝေါဟီရီတက်လာသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ပြုံးနေသည်။

အိုစမာ ဆော်ဒီနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူက ဂျက်ဒါးမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဆိုဗီယက်တို့ ဆုတ်ခွါသွားသည်။ သို့သော် ဝန်ဆောင်မှုဗျူရိုသို့ ငွေများဆက်လက်ဝင်နေသည်။ ရုရှားတို့မရှိတော့သော်လည်း အာရပ် တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ ပါကစ္စတန်နှင့် အာဖဂန်နိုင်ငံများသို့ ပိုရောက်လာနေကြသည်။

သူတို့သည် ဆိုဗီယက်တို့ကို ဆက်လက်ဂျီဟာဒ်စစ်ဆင်ခွင့်နေသည်မဟုတ်။ အာဖဂန်စစ်တပ် အကြွင်းအကျန်များကို ဂျီဟာဒ်ဆင်ခွင့်နေခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးနှင့် အရက်စက်ဆုံးစစ်ပွဲက ပြန်စလာပြန်သည်။ ယခုအခါ အိုစမာနှင့် ဝေါဟီရီတို့

သည် မွတ်ဆလင်အချင်းချင်း ပြန်တိုက်ပေးနေလေပြီ။

ပက်ရှဝါတွင် ဇဝါဟီရီမှာ အခြားအိဂျစ်လူမျိုးများနှင့် ပြဿနာဟောင်းများကို ဖြေရှင်းနေရသည်။ သူ့သစ္စာဖောက်ခဲ့သည်ကို မှတ်မိနေသူတစ်ဦးမှာ ရှိတ် အိုမာ အစ္စသွာလ်ရာမန်ဖြစ်သည်။ သူသည်မျက်စိမမြင်သော ဘာသာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များကို ကွပ်မျက်သည့် ဆဒတ်အား လုပ်ကြံလိုခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

ဇဝါဟီရီက ရှိတ် ရာမန်သည် မျက်မမြင်ဖြစ်၍ ဂျီဟဒ်စစ်ကို ခေါင်းဆောင်ရန်မသင့်ဟု အကြောင်းပြသည်။ သို့သော် သူတပ်ထားသည့်မျက်မှန်မှာလည်း ပုလင်း၏အောက်ခြေမျှတူသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အိုမာ၏ ထောက်ခံမှုရအောင် အခြေအတင်လုပ်နေကြသည်။ အိုမာသည် ဂျက်ဒါးမှနေ၍ ဇဝါဟီရီထံ အယ်လ်ဂျီဟဒ်အဖွဲ့ ဖွဲ့ရန် ဒေါ်လာ ၁၀၀,၀၀၀ ပို့လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရာမန်နှင့် အကြိတ်အနယ်ကြီးစားမှုတွင် သူကအသာစီးရသွားသည်။ ဇဝါဟီရီက သူ့အဖွဲ့ကို အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့နှင့် ပေါင်းလိုက်သည်။ အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့မှာ အနောက်နိုင်ငံမီဒီယာများအတွက် အသံထွက်ရ ပိုလွယ်ကူသည်။

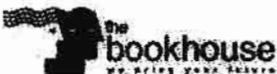
ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားတွင်လည်း အိုမာသည် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကို ပြန်ဆက်လုပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူနေထိုင်ရာ ဂျက်ဒါးမြို့မှ မက်ကာမြို့တစ်နေရာသို့ အလုပ်သွားဆင်းနေရသည်။ အိုမာသည် အနေအထိုင်သို့သိပ်သည်။ မင်းသားများကဲ့သို့ ပပလွှားလွှားနှင့် ဇိမ်ခံလေ့မရှိ။

မွတ်ဆလင်ထောင်ပေါင်းများစွာအတွက်မူ အိုမာသည် သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အစ္စသွာလ်အစစ်စောစောက စစ်သည်များကို ဘာသာရေးဖြင့် စည်းရုံးခဲ့သလို အိုမာသည်လည်း မွတ်ဆလင်များကို ပေါင်းစည်းပေးခဲ့သည်။

အိုမာက ရုရှားတို့ အာဖဂန်တွင် ကိုးနှစ်ကြာတိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ရှုံးသွားရသည်မှာ အဓိကအားဖြင့် ဂျီဟဒ်စစ်သည်များကြောင့်ဟု ယုံကြည်နေသည်။ အာဖဂန်မှ အာရပ်စစ်သည်များအား ထောက်ပံ့ခဲ့မှုကြောင့် ရုရှားတို့ ပြန်ပြေးရခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း သူယုံကြည်နေသည်။

ယခုတော့ သူက ကမ္ဘာ့အခြားအင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်လာသည်။ သူက သူ့ပရိသတ်အား ယခုအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို ဖြိုဖျက်ရမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

“အမေရိကန်တွေဟာ မိုင်ပေါင်းထောင်ချီဝေးတဲ့ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကိုသွားပြီး လေယာဉ်တွေနဲ့ ဝှံးတွေကြိချခဲ့တယ်။ သူတို့အထိမှာပြီးမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ အမေရိကန်ပြည်သူတွေ ဆန္ဒပြတဲ့အထိ အမေရိကန်စစ်သား ၆၀,၀၀၀ ကောက်သေခဲ့ရတယ်။ သူတို့ကို ကျုပ်တို့အထိမှာအောင် မလုပ်မချင်း သူတို့ဟာ ဂျူးတွေကို အကူအညီပေးတာ ရပ်မှာမဟုတ်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

သူတို့ကို ကျွတ်တို့ ဂျီဟဒ်နဲ့တိုက်မှ သူတို့ရပ်မှာ” ဟု အိုစမာကပြောခဲ့သည်။

ရောက်ပိုင်း ပြောကြားရာတွင်လည်း ၁၉၈၂ ခုနှစ်က အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များ လက်ဘနွန်ကမ်းခြေသို့ ရောက်လာ ကတည်းက သူ့အမေရိကန်ကို စတင်မုန်းခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

“အမေရိကန်တွေဟာ အစ္စရေးက လက်ဘနွန်နိုင်ငံထဲ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်တာကို ခွင့်ပြုတယ်၊အဲဒီလို ဝင်ရောက်တာကို အမှတ် ၆ ရေတပ်က ကူညီခဲ့တယ်” ဟုလည်း ပြောခဲ့သည်။ထိုသည်မှာလည်း မှန်သည်။အမေရိကန် မြေထဲပင်လယ်ရေတပ်၏ အကာအကွယ်ဖြင့် အမေရိကန်မရိန်းတပ်များ ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ဝင်သည်မှာ ယာဘာအာရာဖတ် ဆုတ်ခွါသည်ကို အကာအကွယ်ပေးရန်အတွက် ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမေရိကန် ရေတပ် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များသည် အာရာဖတ်အား အစ္စရေးတို့ မသတ်နိုင်အောင် ဝင်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။အာရာဖတ်အား မရိန်းတပ်ဖွဲ့က ဆိုက်ပရပ်နိုင်ငံသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုသည်ကို အိုစမာသိမည်မထင်။ ထိုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် မရိန်းတပ်ဖွဲ့များနှင့် ဆီးလ်တပ်စုများ နိုင်ငံစုံ တပ်ဖွဲ့များအနေဖြင့် ဝင်ရောက်သည်ကို သူပြောနေခြင်းဖြစ်မည်။ ဗြိတိန်၊ပြင်သစ်နှင့် အီတလီတပ်များ ဘာရွတ်မြို့တွင် နေရာယူခဲ့ကြသည်။ ဆာဘာရာနှင့် ဂျာတီလာတွင် အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်သည်မျိုး မဖြစ်အောင် ကာကွယ်ရန် ထိုသို့တပ်စွဲခြင်း ဖြစ်သည်။

အိုစမာ၏အမြင်ကတော့ တစ်မျိုးဖြစ်သည်။“ သွေးတွေနဲ့ မိန်းမတွေ၊ကလေးတွေရဲ့လက်ပြတ်တွေ နေရာတကာမှာ ရှိနေတယ်၊အိမ်တွေနဲ့ အိမ်ထဲမှာနေတဲ့လူတွေကို ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။ အဆောက်အအုံတွေကိုလည်း အကြီးအကျယ် ဖြိုချ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြတယ်၊အခြေအနေက ကလေးတွေ မိကျောင်းနဲ့တွေ့တဲ့အတိုင်းပဲ၊အော်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။” ဟု သူက ပြောခဲ့သည်။လက်ဘနွန် ပြည်တွင်းစစ်နှင့် ၁၉၈၂ ခုနှစ် အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘီဂင်က အစ္စရေးတပ်များကို လက်ဘနွန်နိုင်ငံထဲ ကျူးကျော်ခိုင်းခြင်းအပေါ် သူ့အဓိပ္ပါယ်ကောက်လွှဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆာဘာရာနှင့် ဂျာတီလာတွင် လူအစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ခြင်းကို အနောက်နိုင်ငံများ အားပေးသော အစ္စလာမ် ဘာသာအပေါ် လူမျိုးတုံးသတ်ဖြတ်ခြင်းဟု အိုစမာကမြင်သည်။သူက လက်ဘနွန် ခရစ်ယန်ပြည်သူစစ်များကိုသာ အပြစ်တင်သည်မဟုတ်။ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ဘေးကရပ်ကြည့်နေခဲ့သည့် အစ္စရေးတို့ကိုလည်း သူက အပြစ်မြင်သည်။

ထိုသို့ လက်နက်မဲ့ ပြည်သူနှစ်ထောင်ကျော်ကို သတ်မှုအတွက် အစ္စရေးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးကော်မရှင်က ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အေရီရယ်ရှူနီတွင် အပြစ်ရှိသည်ဟုဆိုကာ ရာထူးမှဖယ်ရှားခဲ့သော်လည်း ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြုကာ အိုစမာက ကျူးများနှင့် အစ္စရေးကို မုန်းတီးခဲ့သည်။ သူသေသည့်အချိန်အထိ ထိုလူသတ်မှုအတွက် အစ္စရေးကိုအပြစ်တင်ပြီး

အစွရေးကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေးခဲ့သည့် အမေရိကန်ကိုလည်း မုန်းတီးခဲ့သည်။လက်ဘနွန်တွင် အာဇာနည်နှစ်ယောက်
သေဆုံးခဲ့ရာတွင်လည်း အမေရိကန်တို့လက်ချက်ဟု သူယုံကြည်နေသည်။နိုင်ငံစုံ ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်ဖွဲ့များ လက်ဘနွန်နိုင်ငံမှ
ရုပ်သိမ်းသွားသောအခါ ထရပ်ကာနစ်စီးဖြင့် ဗုံးတင်ဖောက်ခွဲမှုကြောင့် အမေရိကန် မိန်းကလေးတပ်ဖွဲ့များနှင့် ပြင်သစ်တပ်များကို
အနိုင်ရလိုက်သည်ဟု သူတွက်သည်။

ယခု သူက မွတ်ဆလင်ကမ္ဘာအား သူ့လက်အောက်တွင် စုစည်းညီညွတ်ကာ အမေရိကန်ကို တိုက်ခိုက်ကြရန်
ဆော်ကြသည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ညီညွတ်ညွတ်နှင့် အမေရိကန်ကို ပြည်တွင်းမှာရော ပြည်ပမှာပါ တိုက်ခိုက်မည်ဆိုပါက
အမေရိကန်လည်း တစ်ချိန်က ဆိုဗီယက်ကျဆုံးသလို ကျဆုံးရမည်ဟု သူထင်သည်။

သူ့သဘောထားကို ဧဝါဟီရီရော အဇမ်ကပါ ဆန့်ကျင်ပြောကြားခြင်း မရှိကြ။ အိုစမာကို ပြောရဲဆိုရဲရှိသူ
အဇမ်မှာ သေဆုံးပြီလည်းဖြစ်သည်။

ဆော်ဒီအရေးပျံနိုင်ငံသည် သူ့နိုင်ငံသားများကို လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်ပေးထားသည့် နိုင်ငံမဟုတ်ပေ။
မီဒီယာကိုလည်း တင်းကျပ်စွာ ချုပ်ကိုင်ထားသည်ဖြစ်ရာ အမေရိကန်အပေါ် ဂျီဟဒ်စစ်ကြေညာသည်ကိုလည်း မီဒီယာက
ဖော်ပြပေးခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ သူကချမ်းသာသူဖြစ်ပြီး သူ့မိသားစုက မင်းသားများကို သူတို့မိတ်ဆွေအဖြစ် သတ်မှတ်သည်။
၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် သူက အမေရိကန်သည် မွတ်ဆလင် ယောက်ျား၊ မိန်းမနှင့် ကလေးများကို မည်မျှသတ်
ခဲ့ကြောင်း မကြာခဏ ပြောနေသည်။အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များ အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံများသို့ ဝင်ရောက်သောအခါ
သူ၏ပြောကြားမှုများကို အမေရိကန်တို့ နားမလည်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ရသည်။အမေရိကန်တို့သည် အာရပ်များနှင့်လည်းကောင်း၊
မွတ်ဆလင်ဘာသာနှင့်လည်းကောင်း စစ်ဖြစ်သည်မျိုး မရှိခဲ့။အမေရိကန်လက်နက်များကြောင့် အာရပ်များသေခဲ့ရသည်
တော့ ရှိခဲ့သည်။အစွရေးပိုင်းလော့များသည် အမေရိကန်လုပ်လေယာဉ်များကို မောင်းနှင်ကာ အမေရိကန်လုပ်ဖုံးများ
ကြိုချခဲ့သည်မျိုးရှိခဲ့သည်။ အမေရိကန်လုပ် အမြောက်များ၊ အမေရိကန်လုပ် ပြတ်တွဲဖုံးများဖြင့် အစွရေးတို့က အာရပ်
စစ်သားများနှင့် အရပ်သားများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်မျိုးလည်း ရှိခဲ့သည်။

ဆော်ဒီနိုင်ငံတွင် သူ့ကိုဆန့်ကျင်ပြောကြားသူ မရှိခဲ့။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်လည်း အိုစမာကို အလေးအနက်မုန်းတီး
သူ မရှိခဲ့။

သူ အစွရေးကို ဆန့်ကျင်သည်ကို နားလည်နိုင်စရာရှိသည်။ဘုရင် ဖိုက်ဆယ်က ဂျူးများကို “မျောက်များ” ဟု
ခေါ်ခဲ့သည်။အစွရေး၏ စစ်ရေးအရတိုက်ခိုက်မှုများအတွက် အမေရိကန်ကို အပြစ်တင်သည်မှာ အနောက်နိုင်ငံလက်ဝဲပါဒီများ
လည်းပါသည်။သမ္မတ ဟုဂိုချားဗက်ဆိုလျှင် အစွရေး၏စစ်ဆင်မှုကို လူမျိုးတုံးသတ်ဖြတ်မှုဟုပင် ပြောခဲ့သည်။ ပြင်သစ်

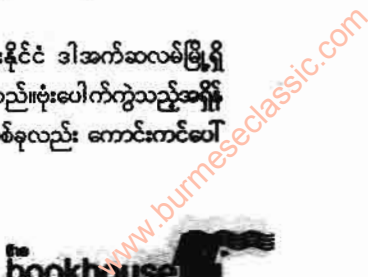
သတင်းစာတစ်စောင်က ဟားမတ်စ် စစ်သွေးကြွများကို အစွဲရေး၏ လက်တုံ့ပြန်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ကိုမေးရာ သူက-
“ဒါဟာ လူမျိုးတုံးသတ်တာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ... အစွဲရေးဟာ ပါလက်စတိုင်းတွေကို သုတ်သင်ဖို့ အချက်ရှာနေတာ။”
ဟု ပြောခဲ့သည်။

ယင်းကို အိုစမာကလည်း သဘောတူသည်။ သူက ဗလီထဲ၌ သူ့ရှေ့တွင် ဝပ်တွားထိုင်နေသူများအား ယခုအခါ မိမိ အလုပ်တွေမိမိဘာဝတွေ၊ မိမိချစ်သည့် မိသားစုများကို ထားခဲ့ဖို့ အချိန်ကျပြီဟု ပြောခဲ့သည်။ ထိုသို့ထားခဲ့ပြီး သူနှင့်အတူ ဂျီဟဒ်စစ်ဆင်ခွဲရဲမည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ အိုစမာဘင်လာဒင်သည် ပြောသလိုလည်းလုပ်သည်။

လက်ဘနွန်နိုင်ငံမှ အကြမ်းဖက်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သော ဟစ်စဘိုလာအဖွဲ့ကို အတုယူကာ အိုစမာက အာဇာနည် နှစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်လေ့ကျင့်ပေးကာ အာဖဂန်ကတိုက်သို့လွှတ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့ မနက်ပိုင်းတွင် မစ်ဆူဘစ်ရှီကန်တာအမျိုးအစား ထရပ်ကားတစ်စီးသည် ကင်ညာနိုင်ငံ မွန်ဘာဆာမြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးဂိတ်ဝင်ဆီသို့ မောင်းနှင်လာသည်။ ထရပ်ကားပေါ်တွင် ပေါက်ကွဲအားပြင်းထန်သော တစ်တန်ကျော်ရှိသည့် ဗုံးများတင်ဆောင်လာသည်။ မရိန်းတပ်စစ်တန်းလျားကို ဗုံးခွဲခဲ့သလိုပင် စနက်တံကို ကားတွင်းရှိ ဘက်ထရီနှင့် ဆက်ကာ ဖောက်ခွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အချိန်မှာ နံနက် ၁၀ နာရီ မိနစ် ၃၀ ဖြစ်သည်။ ထရပ်ကားမှာ သံရုံးဂိတ်ပေါက်ဝသို့ မောင်းနှင်လာသည်။ ဆက်တိုက်ဆိုသလို လက်ပစ်ဗုံးများသေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီး ဗုံးကိုဖောက်ခွဲလိုက်သည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် သံရုံးမျက်နှာစာမှာ ဗြိတိန်ပျက်စီးကာ မီးများစတင်လောင်တော့သည်။ သံရုံးပတ်လည်ရှိ အဆောက်အအုံများမှာ ပိုမိုပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ အတွင်းဝန် ကောလိပ်မှ ကျောင်းသားနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများ ရုန်းကျိကာ သေဆုံးခဲ့သည်။ အများအားဖြင့် ကျောင်းသားများမှာ အသက် နှစ်ဆယ်ကျော် မိန်းကလေးများ ဖြစ်ကြသည်။ နီရိုပူလောင်နေသော ဗုံးဆန့်ကြီးတစ်ခုမှာလည်း အနီးအနားရှိ ဘတ်စ်ကားတစ်စီးကို ဖောက်ထွက်သွားသည်။ ထိုသို့ ဖောက်ထွက်သွားမှုကြောင့် ဘတ်စ်ကားလည်း မီးများလောင်သွားတော့သည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မွန်ဘာဆာတစ်မြို့လုံးရှိ အိမ်များ၏ မှန်ပြတင်းပေါက်များ ကွဲထွက်ပြီး လမ်းသွားလမ်းလာများ အပေါ်သို့ ကျကျန်ခဲ့သည်။

နောက်ကိုးမိနစ်ကြာသောအခါ ထိုနေရာနှင့် မိုင်လေးရာဝေးသည့် တန်ဇန်းနီးယားနိုင်ငံ ဒါအက်ဆလစ်မြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးအား အခြားထရပ်ကားတစ်စီးဖြင့် အယ်လ်ကေဒါတို့က ဖောက်ခွဲတိုက်ခိုက်ပြန်သည်။ ဗုံးပေါက်ကွဲသည့်အချိန်ကြောင့် ငါးပေနက်သော ကျင်းချိုင့်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားရသည့်ပြင် မှီပွင့်သဏ္ဍာန် မီးခိုးလုံးကြီးတစ်ခုလည်း ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ပေါင်းရာခန့် တက်သွားခဲ့သည်။

မီးခိုးများစွာသွားသောအခါ တန်ဖန်နီးယားနိုင်ငံသား တစ်ရာနီးပါး ထိခိုက်ခဲ့ရသည်။ဆယ့်တစ်ယောက်
သေဆုံးကာ ရှစ်ဆယ့်ငါးယောက် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရခဲ့ကြသည်။ တန်ဖန်နီးယားနိုင်ငံ နိုင်ရီဘီမြို့တွင် ပေါက်ကွဲသည့်ဗုံးမှာ
ပို၍ပင် ပြင်းထန်သေးသည်။ ဗုံးပေါက်ကွဲပြီးသောအခါ အမေရိကန်သံရုံးတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ အဆောက်အအုံများ ပြိုကျကာ
လူရာနှင့်ချီကာ ပီတိမိနေကြသည်။ကင်ညာနိုင်ငံသား လေးထောင်ကျော် ဒဏ်ရာရခဲ့ကြပြီး နှစ်ရာနှစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်
သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ဒါအက်ဆလမ်နှင့် နိုင်ရီဘီမြို့များတွင် သေခဲ့ရသူများမှာ အပြစ်မဲ့မှတ်ဆလင်များ ဖြစ်ကြသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ဝင်တစ်စုသည် ယီမင်နိုင်ငံ အေဒင်မြို့၌
ဆီဖြည့်နေသော အမေရိကန်ဖျက်သင်္ဘောအား စပိဘတ်ပေါ်တွင် ဗုံးများတင်ဆောင်ကာ ဝင်တိုက်ခဲ့သည်။ ထိုခေတ်မီဗုံးများ
သင်္ဘော၏ ကိုယ်ထည်ဘေးတွင် ပေါက်ကွဲရာ သင်္ဘောမှာ ဆယ့်ငါးပေကျယ်သော အပေါက်ကြီးဖြစ်သွားသည်။သင်္ဘောသား
ဆယ့်ခုနှစ်ယောက် သေဆုံးပြီး သုံးဆယ့်ကိုးယောက် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။

အိုစမာသည် အမေရိကန်အား မွတ်ဆလင်များအပေါ် ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုအတွက် ပြန်လည်လက်စားချေလေပြီ။
၂၀၀၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာသတ်ဖြတ်မှုများတွင် အပြစ်ရှိသည်ဟု စွပ်စွဲခံခဲ့ရသော အစ္စရေး
ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အေရီရယ်ရှန်နာ အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ဤတွင် အိုစမာဒေါသအိုး
ပေါက်ကွဲတော့သည်။

လက်ဘနွန်စခန်းများတွင် လူ့အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ဖြတ်ပြီးသည့်နောက် ဆယ့်ကိုးနှစ်အကြာ ၂၀၀၁ ခုနှစ်
စက်တင်ဘာလတွင် အမေရိကန်အား ၉/၁၁ တိုက်ခိုက်မှုလုပ်ရန် အိုစမာအမိန့်ပေးခဲ့သည်။အပိုင်စီးထားသော
လေယာဉ်များဖြင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း လေးကြိမ်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။နယူးယောက်မြို့ရှိ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေး
အဆောက်အအုံညီနောင်နှင့် ဝါရှင်တန်ဒီစီရှိ ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်တို့ဖြစ်သည်။

ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အပြစ်မဲ့ပြည်သူ သုံးထောင်သေဆုံးခဲ့ရသည်။ထိုအရေအတွက်မှာ ဆာဘရာနှင့် ရှာတီလာ
တို့တွင် သေခဲ့ရသည့် အရေအတွက်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။
အိုစမာ အမေရိကန်နိုင်ငံအား ဂျီဟဒ်စစ်ဆင်ဖြီတည်း။

လူအများ လက်မခံသည့် လက်နက်များ

၂၀၀၃ ခုနှစ် မေလတွင် အမြောက်ကျည်တစ်ခု လမ်းဘေးတွင် ထောင်ထားသည်ကို အဝေးကြည့်နေပြောင်းဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရသည်။ ယင်းမှာ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲရန် ထောင်ထားသည့်ပုံစံဖြစ်သည်။ လုပ်နေကျ လမ်းဘေးထောင် ဖုံးပုံစံဖြစ်သည်။ လက်လုပ်ဖုံးများထဲတွင် ပုံစံမှာ အနည်းငယ်ညှိဖျင်းနေသည်။ စနက်တံက လက်ပတ်ဘူနီနှင့် ဓာတ်ခဲကို ဆက်ထားပုံရသည်။ သို့သော် ယင်းမှာ လူ့ကိုသေစေနိုင်သည်တော့ အမှန်။ ယင်းကို ကင်းလှည့်တပ်ဖွဲ့က ကိုက်တစ်ရာအဝေးမှ မြင်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကင်းလှည့်တပ်ဖွဲ့သည် ရုပ်တန်လိုက်ပြီး ဖုံးရှာဖွေရှင်းလင်းရေးအဖွဲ့ကို လှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် လူတွေအားလုံး အကာအကွယ်ယူလိုက်ကြသည်။ စိတ်လည်းမရှည် ဖြစ်နေကြသည်။ နေကလည်း ပြင်းထန်စွာ ပူပြင်းလှသည်။ လူတွေက ဓရီးဆက်ချင်နေပြီဖြစ်၏။ သို့သော် ဖုံးကျွမ်းကျင်သူများက မြန်မြန် ဆန်ဆန် ရှေ့သို့တိုးသွားခြင်းမရှိကြ။

လက်လုပ်ဖုံးဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ထိုဖုံးကို အမှိုက်များနှင့်လည်း ဖုံးမထား။ မြေကြီးထဲတွင်လည်း မြှုပ်မထား။ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကြီး ထောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဖုံးပညာရှင်များ စိတ်ပူသည်မှာ ထောင်ချောက်ဆင်ထားသည်လားဟူ၍ ဖြစ်သည်။ မည်မျှညှိသည့် သောင်းကျန်းသူဖြစ်စေ ဖုံးကို ထိုသို့ ပြောင်းကြီးထောင်မထားပေ။ အမြောက်ကျည်၏အောက်တွင် တခြားဖောက်ခွဲပစ္စည်းတစ်ခု ရှိကောင်းရှိမည်။ ထိုဖောက်ခွဲပစ္စည်းမှာ ပေါင်ငါးရာဖုံးတစ်ခုလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မြင်သာသော အမြောက်ကျည်ဖုံးဆီသို့ ကင်းလှည့်တပ်ဖွဲ့များ လာသည့်အခါ မြှုပ်ထားသည့်ဖုံးက ထပေါက်လာ

သူတို့ဆွေအောင် စီစဉ်ထားသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်ကလည်း ဗုံးရှာဖွေရှင်းလင်းရေးပညာရှင်လာသည့်အခါ သူ့ကိုလက်မြှောင့်သေနတ်သမားက ပစ်သတ်မည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ယင်းမှာ မှန်းဆချက်သာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သောင်းကျန်းသူနှင့် ဗုံးရှင်းလင်းရေးသမားတို့ ပညာပြိုင်ရသည်မှာလည်း နေ့စဉ်လိုလိုဖြစ်သည်။ ဗုံးရှင်းလင်းရေးသမားများ က သူတို့၏ လေဆာမှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ ဗုံးမှာ ကျွမ်းကျင်သူထောင်ထားခြင်း ဖြစ်မည်။

ကောင်းကင်တွင်လည်း မောင်းသူမဲ့ အပေါ့စား လေယာဉ်ငယ်တစ်စင်းက ပျံသန်းနေသည်။ ထိုလေယာဉ်က အိမ်ခေါင်မိုးများအပေါ်မှ အူမာတ်သုံး အားကောင်းသော ဗီဒီယိုကင်မရာဖြင့် ရိုက်ကာ လက်ပတော့ ကွန်ပျူတာသို့ ပေးပို့နေသည်။ ပုန်းအောင်းကာ စောင့်နေသည့် သောင်းကျန်းသူလည်း ရှိဟန်မတူ။ ဗုံးမှ အကွယ်တစ်နေရာသို့ သွယ်တန်းနေ သည့် ဝါယာကြိုးလည်း မတွေ့ရ။ ကင်းလှည့်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က အတော်ကြာအောင် စောင့်နေရသည်။ ဖြစ်ပျက်နေသည် မှာ ဘက်ကဒက် လေဆိပ်သို့သွားရာ ဆဒမ်အဝေးပြေးလမ်းမတစ်နေရာတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှာ ကြာကြာနေချိန်လည်း ကောင်းသည့်နေရာ မဟုတ်ပေ။ ဗုံးပညာရှင်က သူမ၏ဗုံးကာဝတ်စုံကို ဝတ်လိုက်သည်။ ထိုဝတ်စုံမှာ ကီဗလာနှင့် ကြွေသား စပ်ထားသည့် ပေါင်တစ်ရာ အလေးချိန်ရှိသော ကျည်ကာအင်္ကျီဖြစ်သည်။ သူမက လက်ပတော့ကွန်ပျူတာနှင့် အော်ဒီယို ဗီဒီယို ဆက်သွယ်ချက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ လမ်းဘေးထောင်ဗုံးရှိရာသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် တိုးသွားသည်။ ထိုသို့ ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ လုပ်ရသည်မျိုး အီရတ်နိုင်ငံတစ်ဝန်း နေ့စဉ် အကြိမ်တစ်ခါ ဇင်ဗျာ လုပ်နေရသည်။ ထိုဗုံးမှာ ၁၅၅ မမ အမြောက်ကျည်ဖြစ်မှန်း ဗုံးပညာရှင် ချက်ချင်းအကဲခတ်မိသည်။ ယင်းကို အဝါရောင်ပျော့ပျော့ ဆေးသုတ်ထားသည်။ အမြောက်ကျည်အခွံမှာ လက်မနှစ်ဆယ်ခန့် ရှည်ပြီး အပေါက်ဝတွင် ချိန်နေသည်။ ယင်းတွင် ဒစ်ဂျစ်တယ် နာရီတစ်လုံး တိပ်နှင့်ကပ်ထားသည်။ နာရီမှာ ၁၁ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် ရပ်နေ၏။ ဗုံးပညာရှင်က ဗုံးနှင့် ယင်းကိုလျှပ်စစ်ဖြင့် ဖောက်ခွဲမည့် အဖုံးကို ကွာသွားအောင် ဖြတ်တောက်ကိရိယာ တပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အကာအကွယ် ရှိရာသို့ ပြန်လာကာ အဝေးထိန်းခလုတ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်ကိရိယာကို ဖောက်လိုက်သည်။ ဖြတ်တောက်ကိရိယာ ဖောက်ခဲခဲ့ ဖြည့်ကာ ပေါက်ကွဲပြီး နာရီနှင့်ဓာတ်ခဲလည်း ပြုတ်ထွက်ကာ ဗုံးမှာ လုံခြုံစိတ်ချသွားရတော့သည်။

ဗုံးပညာရှင်သည် ဗုံးကာအင်္ကျီကိုချွတ်ကာ သူ့အဖော်နှင့်အတူ ဗုံးရှိရာသို့ တစ်ဖန်သွားသည်။ အမြောက်ကျည်ခွဲ၊ နာရီနှင့် ဓာတ်ခဲတို့ကို သွားရောက်လေ့လာရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသည်များကို လေ့လာပြီး အက်မီဘီအိုင် ဗုံးမှတ်တမ်းဌာနသို့ သတင်း ပို့ရမည်ဖြစ်သည်။

ဗုံးဆီသို့ သွားနေစဉ် သစ်သီးရည်အနံ့ပါသော ပီကောအနံ့ကဲ့သို့ ခပ်မွှေးမွှေးအနံ့တစ်ခု ရနေသည်။ ပထမဗုံးပညာရှင် သည် ပျားရည်ရောင်အရည်များ ပလက်ဖောင်းကို ဖြတ်စီးလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ယင်းမှာ ဘာဖြစ်သည်ကို

သူချက်ချင်း သိလိုက်ကာ သူ့အဖော်အား နောက်ဆုတ်ရန် လက်ဟန်ပြလိုက်သည်။ ထိုစဉ် သူ့နားတွေအုလာပြီး မျက်စိများလည်း ပြာဝေလာတော့သည်။ မျက်ဖြူလန်သွားသဖြင့် နေရောင်ကိုပင် မမြင်ရတော့။ အမြောက်ကျည်ခွဲထဲတွင် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းမပါ။ ဆာရင်ခေါ် အကြောသေဓာတ်ငွေ့ရည်သာ ပါနေခြင်းဖြစ်သည်။ဗုံးပညာရှင်များ ထိုဓာတ်ငွေ့ဒဏ်ကို ခံနေရပြီတည်း။

ဗုံးပညာရှင်က အော်ဟစ်သတိပေးရန် ကြိုးစားသော်လည်း မအော်နိုင်ဘဲ နောက်သို့လန်ကျသွားသည်။သူ့အဖော်က သူ့ကိုချိုင်းမှ မက နောက်သို့ဒရွတ်ဆွဲလာသည်။သူမက ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ အဆိပ်ဖြေဆေးကို ရှာကာနှိုက်လိုက်သည်။ ဖြေဆေးမှာ ဗေလီယံ၊ အထရီပိုင်းနှင့် အိုဘီဒေါက်ဇင်းများပါသော ထိုးဆေးဖြစ်သည်။ထိုဆေးဖြင့်သာ သူမ သူ့ကိုကယ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သူမက သူ့ခြေထောက်ထဲသို့ ထိုးဆေးဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။ နောက်ဆေးတစ်လုံးကိုလည်း သူမ၏ပေါင်တွင် ထိုးထည့်လိုက်သည်။ သူမက ကြည်းတပ်စစ်သားများကိုလည်း သူမတို့နှင့် ခပ်ဝေးဝေးနေရန် ပြောလိုက်သည်။သူမတို့နှစ်ယောက်မှာ အဆိပ်သင့်နေကြပြီဖြစ်သည်။ သူမက စစ်ဗိုလ်အား ကင်းတပ်ဖွဲ့ကို လေညာဘက်သို့ ခေါ်သွားရန်ပြောကာ မိမိတို့အဆိပ်မိနေပြီဖြစ်ကြောင်း တပ်ရင်းကိုလည်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

သူမတို့ ကံကောင်းမည်ဆိုလျှင် အတော်ကို ကံကောင်းမည်ဆိုလျှင် ထိုနေရာမှ အသက်ရှင်လျက် ထွက်ခွါသွားရပေမည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ ဟောလီးဝုဒ်ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် မဟုတ်ပါ။ ဘဂ္ဂဒက်မြို့ အနောက်ပိုင်း ဘာရာအရပ်တွင် ၂၀၀၃ ခုနှစ် မေလ ၁၆ ရက်နေ့က အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၅၅ မမ အမြောက်ကျည်ခွဲထဲတွင် အကြောသေဓာတ်ငွေ့ရည် တစ်ဂါလံကျော်ပါခဲ့သည်။ယင်းကို ကျီဘီဟုလည်းခေါ်ပြီး ဆာရင်ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ထိုမျှလောက်ဖြင့် လူပေါင်း တစ်သောင်းလောက်ကို သေစေနိုင်သည်။

ထိုနည်းပညာကလည်း ကောင်းသည်။ အကြောသေဓာတ်ငွေ့ ထည့်ထားသောဗုံးကို ပစ်မှတ်၏လေညာတွင် ထားကာ အထိရောက်ဆုံးနေရာကို ယူထားနိုင်သည်။ အမြောက်ကျည်ခွဲမှာ ရည်ရွယ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ရုပ်ကွက် အမြောက်အမြားပေါ်တွင် မမြင်ရသော တိမ်တိုက်ကြီးဖြစ်ကာ သေဆုံးမှု အများဆုံးဖြစ်သွားနိုင်သည်။ လေဆိပ်ပတ်လည်တွင်နေထိုင်သူ အရပ်သား တစ်သောင်းလောက်နှင့် ထိုအနီးအနားတွင် တပ်စွဲနေသော ညွန့်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့ဝင် သုံးထောင်ခန့် သေဆုံးမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ခေတ်မီ အကြောသေဓာတ်ငွေ့ကို အမြောက်ကျည်ခွဲအတွင်း ထည့်ကာ တိုက်ခိုက်မှုမျိုးကို အိုစမာဘင်လာဒင်က အီရတ်ရှိ အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များ အရှက်တကွ ရှုံ့နိမ့်အောင် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလက်နက် မပေါက်ကွဲခြင်းမှာ အပေါ်စား ဆယ်ဒေါ်လာတန် လက်ပတ်နာရီကို သုံးထားသောကြောင့်

ဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းကို မိဒီယာများ ရခုံကြသော်လည်း မဖော်ပြခဲ့ကြ။ သူတို့က အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်ရှိသည်ကို စိတ်ဝင်စားကြ။ သူတို့က ဆဒမ်ဟူစိန်တွင် ထိုလက်နက်များရှိသည်ဟု မယုံကြည်ကြ။ အမေရိကန်ပြည်သူများကိုလည်း ထိုအတိုင်း ယုံကြည်အောင် ရေးသားထားကြသည်။ ဆဒမ်ဟူစိန်တွင် ထိုလက်နက်မျိုးမရှိလျှင် အိုစမာဘင်လာဒင် တွင်လည်း မရှိနိုင်ပေ။

သူတို့က ထိုအတိုင်းယူဆကြသည်။ ထိုသည်မှာ လုံးဝမှားယွင်းသည်။ အီရတ်တွင် ဓာတုလက်နက်များ ထောင်ချီ၍ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ပိုဆိုးသည်က ထိုလက်နက်များကို အီရန်နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံများမှတစ်ဆင့် အာဖဂန်နိုင်ငံထဲသို့ ပေးပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အယ်လ်ကေဒါသည် ထိုလက်နက်များဖြင့် ညွန့်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များနှင့် နေတိုးတပ်ဖွဲ့များကို အကြိမ်တစ်ခါ ဇင်မျှ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ထိုလက်နက်မျိုးကို အမြောက်ကျည်ခွဲနှစ်ခုထဲထည့်ကာ နိဘရပ်စ်ကာပြည်နယ်ထဲရှိ ပရိသတ်များသော ဘောလုံးကွင်းထဲတွင် ဖောက်ခွဲမည်ဆိုလျှင် ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲတွင် အမေရိကန်တို့ ကျဆုံးခဲ့ရသည့် အရေအတွက်ထက် များစွာသေကြေကြမည် ဖြစ်သည်။ အမြောက်ကျည်ခွဲတစ်ခုသည် ကျောပိုးအိတ်တစ်အိတ်ဖြင့် သယ်ဆောင်၍ ရနိုင်သည်။ ထိုအိတ်ကို ပို့ရန်ကလည်း မခက်လှ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပစ္စည်းများပို့သည့်အထဲတွင် ရောနှောထည့်ကာ ဆယ်လျူလာဖုန်းဖြင့် ဆက်ပေးလိုက်ပြီး ဖယ်ဒရယ် အမြန်ချောပို့မှတစ်ဆင့် ပို့လိုက်ရုံပင်။ ထိုဓာတုလက်နက်မျိုး အမေရိကတိုက်တွင် ဖောက်ခွဲရန်မှာ အချိန်သာလိုသည်။ ဖောက်ခွဲလိုသူများအဖို့ ဓာတုလက်နက်ကို ဖောက်ခွဲရန် စစ်လက်နက်များရရှိမလို့။ အမြောက်ဆန်ထိပ်မှူးများ ကျည်ခွဲများ၊ ဝုံးများမှ ထုတ်ယူသည့် ဓာတုပစ္စည်းများသည် နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်သုံး၍ရသည်။ အကြမ်းဖက်သမားများသည် ဓာတုလက်နက်များကို ပလပ်စတစ်အိတ်များ၊ ဆေးမှုတ်ဘူးများစသည့် အလွယ်တကူဝယ်၍ ရနိုင်သော ပစ္စည်းများဖြင့် ထည့်ထားကြသည်။ ဆဒမ်သည် ဓာတုလက်နက်အမြောက်အမြားကို ထောက်ပံ့ပေးကမ်းခဲ့သည်။ ပေးပို့ရန်နည်းလမ်းကတော့ အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ကသာ စဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပထမဆုံး ဓာတုလက်နက် သုံးလိုက်သည့် သတင်းကို မိဒီယာက ဖော်ပြခဲ့သည်။ နယူးယောက်တိုင်းနှင့် ဘီဘီစီက အယ်လ်ဘာသာအရပ်တွင် ဓာတုလက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုသတင်း ပညာရှင်များသိတော့ အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေး ကျနယ်များတွင် ဆွေးနွေးရေးသားကြသည်။ ပြီးတော့ ရပ်သွားကြသည်။

အီရတ်တွင် ဓာတုလက်နက်ရှိခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အဘယ်ကြောင့် နှုတ်ဆိုတိနေကြသနည်း။ အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များမရှိဟု အမေရိကန်ပြည်သူများ အဘယ်ကြောင့် ထင်နေကြသနည်း။ ယင်းမှာ နိုင်ငံရေး

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းလည်းပါသည်။ မိဒီယာအများစုသည် ဓာတုလက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်သည့်သတင်းထက် “မတရားသောစစ်” ဆိုသည့်သတင်းကိုသာ ရေးသားကြသည်။

အယ်လ်ဘာယာတွင် ဓာတုလက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ပါရာဒိုင်းအရွေ့ဖြစ်သည်။ အယ်လ်ကောဒါက အကြောသေဓာတ်ငွေ့ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ လူ့သမိုင်းတွင် စစ်မြေပြင်၌ နိုင်ငံကို ကိုယ်စားမပြုသော လူများက မဟာဗျူဟာမြောက်လက်နက်(ဤတွင်ဓာတုလက်နက်)ကို သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အယ်ဒီတာများနှင့် သတင်းထုတ် လုပ်ရေးတာဝန်ခံများက ယင်းကိုစိတ်မဝင်စားကြ။

“အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်မရှိ” ဟူသော အယူအဆဖြင့် အမေရိကန်မီဒီယာနှင့် အမေရိကန်အစိုးရ သည် ဓာတ်ငွေ့သင့်ခံရသူများ၏ ထွက်ဆိုချက်၊ ကုလသမဂ္ဂ၏ အစီရင်ခံစာများ၊ ဓာတ်ငွေ့သင့်ခံရသူများအား ကုသရေးနှင့် ပတ်သက် သည့် ဆေးပညာကျန်းမာရေးတွင် ရေးသားချက်များကို လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ထိုပြဿနာကို မပတ်သက်ချင်။ အချက်အလက်နှင့် တင်ပြသည်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်။ ဓာတုလက်နက်နှင့် တိုက်ခိုက်ကြောင်း အတည်ပြုချက်ကို မထင်မှတ်သောနေရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အမေရိကန်စစ်တပ်မှတစ်ဆင့် ဂျူလိုင်အဆန်း၏ ဝီကီလီ စာရွက်စာတမ်းများတွင် ဖြစ်သည်။

အယ်လ်ဘာယာတွင် ဓာတုလက်နက်နှင့် အတိုက်ခံရပြီး သုံးနှစ်အကြာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဝီကီလီသည် အာဖဂန်စစ်နှင့် ပတ်သက်သော အမေရိကန်စာရွက်စာတမ်း ၄၉၂,၀၀၀ ကို ဖွဲ့စည်းလှိုင်းတွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဂျူလိုင်အဆန်းက သူ၏ထုတ်ပြန်ချက်ကို ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ပင်တဂွန်၏ ထုတ်ပြန်ချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြသည်။ အကယ်၍ ပင်တဂွန် စာရွက်စာတမ်းများသည် စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်များ ဗီယက်နမ်စစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားချက်နှင့် ကွဲလွဲနေသည်ဆိုလျှင် ဝီကီလီထုတ်ပြန်ချက်များသည် အပြောတစ်မျိုးအလုပ်တစ်မျိုးလုပ်သည့် အမေရိကန်အစိုးရ ရူးနေကြောင်း ပြသနေပေသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှစ၍ အယ်လ်ကောဒါသည် အီရတ်တွင် ညွှန်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များအား ဓာတုလက်နက် ဖြင့် အနည်းဆုံး အကြိမ်တစ်ရာ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ အများစုမှာ ဆဒမ်ထံမှရခဲ့သည့် လက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုများသတင်း ထွက်ပေါ်ခဲ့သော်လည်း ဆရာကြီးများက ဂရုမမူခဲ့ကြ။ ဒိုဘာမားအစိုးရသည် သူ့ယခင်က ဘုရားအစိုးရလိုပင် ထိုတိုက်ခိုက်မှုများကို အလေးမမူ။ သူများကိုလည်း သတိမထားမိစေချင်။

ဝီကီလီ၏ စာရွက်စာတမ်းများသာ မှန်မည်ဆိုလျှင် အယ်လ်ကောဒါတွင် အဆိုပါလက်နက်မျိုးရှိပြီး အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များကို ထိုလက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်သည်မှာ သေချာပေသည်။ ဝီကီလီ ထုတ်ဝေသည့် စာရွက်စာတမ်းများတွင် အမေရိကန်ရေတန်းများအကြောင်းနှင့် စစ်ဌာနချုပ်များအကြောင်း ပါရှိသည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်း

များတွင် ဓာတုလက်နက်များတွေ့ရှိကာ ယင်းတို့ကို တွေ့သည့်နေရာမှာပင် နည်းပညာများဖြင့် ဖျက်ဆီးခဲ့ကြောင်းလည်း ပါရှိသည်။ အဆိုပါ နည်းပညာလုပ်ငန်းယူနစ်သည် လျှို့ဝှက်ဖွဲ့စည်းထားပြီး နျူကလီးယား၊ ဓာတု၊ ဇီဝလက်နက်များနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့ကျင့်ထားသော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ တီအီးယူခေါ် ထိုအဖွဲ့ကို ရှေ့တန်းသို့လွှတ်ရန် မရည်ရွယ်ခဲ့။ ထိုအဖွဲ့ကို နျူကလီးယားလက်နက်၊ ဓာတုလက်နက်နှင့် ဇီဝလက်နက်များ ရှိသည်ကိုသေချာတော့မှ လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝီကီလီ စာရွက်စာတမ်းများထဲတွင် တီအီးယူအဖွဲ့အကြောင်း ဆယ့်တစ်ကြိမ်ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ “အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်မရှိ” ဟူသော အယူအဆတည်မြဲနေသည်မှာ အမှန်တရားကို သိသွားလျှင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကုလသမဂ္ဂ၏ ဝိတ်ခိုမှုများနှင့် ကုလသမဂ္ဂစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့များ စစ်ဆေးနေသည့်ကြားက အီရတ်သည် ဓာတုလက်နက်နှင့် ဇီဝလက်နက်များ ဆက်လက်ရှိနေသည်။ ထိုအတိုင်း အမေရိကန်တို့ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည်အထိ ရှိနေခဲ့သည်။ ဆဒမ်က သူ၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များကို ထုတ်မပြောသည်မှာ ဒုတိယပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလက်နက်များ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြသနည်း။ ယင်းတို့ ဘာဖြစ်သွား၍ ယခုဘယ်မှာနည်း။

ပထမ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲပြီးသည့်နောက် ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက်က အီရတ် လက်နက်များချရန်၊ ဖျက်အားပြင်း လက်နက်များ ဖျက်သိမ်းဖျက်ဆီးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားများတွင်လည်း ကုလသမဂ္ဂစုံစမ်းစစ်ဆေးသူများ အီရတ် စစ်ယာဉ်တန်းများနောက် လိုက်သည့်သတင်းများ၊ခေါင်းမာသည့် အီရတ်ဂိတ်စောင့်များနှင့် အချင်းများသည်များ၊ အီရတ် စက်ရုံများကို ရှောင်တခင် ဝင်ရောက်စစ်ဆေးသည့်သတင်းများ ဆယ်စုနှစ်နှင့် ချီကာပါရှိနေခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂ စစ်ဆေးသူများကို ဆဒမ်လှည့်စားမှုများမှာ ထိရောက်မှုရှိခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂ အထူးကော်မရှင်နှင့် ယင်းကိုဆက်ခံသည့် ကုလသမဂ္ဂ စုံစမ်းရေး အတည်ပြုရေးနှင့် စစ်ဆေးရေးကော်မရှင်နှစ်ရပ်စလုံး တိတိကျကျ စုံစမ်းမှုမပြုနိုင်ခဲ့ကြ။ ကုလသမဂ္ဂ က အီရတ်တွင် နျူကလီးယားလက်နက်မရှိ။ စိမ့်ထွက်နေသည့် ဓာတုကျည်ခွဲများနှင့် ပိန်ချိုင့်နေသည့် ဇီဝဗုံးနှင့် ထိပ်ဖူး များသာရှိသည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့မှာ လက်နက်ဟု မဆိုဘာချေ။

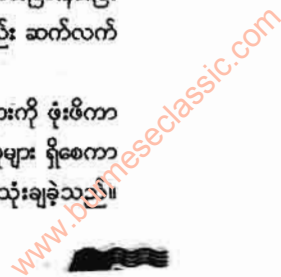
စောစောပိုင်း ဆဒမ်၏လက်နက်များကို ရှာဖွေမှုမှာ အရာမထင်ခဲ့ချေ။ ကုလသမဂ္ဂ စုံစမ်းမှုများ မအောင်မြင်ခဲ့သည့် များကို ယခင်လက်နက်စစ်ဆေးရေးမှူး ဟန်စ်ဘလစ်ရေးသည့် စာအုပ်များနှင့် ယခင် အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီဝင် ရစ်ချန် ကလပ်တို့ရေးသည့်စာအုပ်များတွင် ပါသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက အီရတ်၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီဟု ရေးခဲ့ကြသည်။ “ကျွန်တော်တို့ လက်နက်များကို ရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း မတွေ့ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ထို လက်နက်များ မရှိဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်” ဟု ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

ဝီကီလီစာရွက်စာတမ်းများမှ “လက်လုပ် ဓာတုဗေဒကိစ္စဖျက်ဆီးရေးပစ္စည်း” ဟူသော ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် စာရွက်စာတမ်းပေါင်း ခြောက်ရာကျော်ရှိသည်။ “မသင်္ကာရဗြဟ္မ ဓာတုပစ္စည်း” ဆိုသည့်အောက်တွင် စာရွက်စာတမ်း ရှစ်ဆယ့်ငါးရွက်ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ အယ်လ်ကေဒါတို့ တိုက်ခိုက်သည့် စစ်မြေပြင် အစီရင်ခံစာများ ဖြစ်သည်။ ထိုသည်များမှာ လူသားတို့သိထားသမျှတွင် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ပစ္စည်းများဖြစ်တော့သည်။ ဗွီအိတ်စ်ခေါ် အကြောသေဓာတ်ပစ္စည်းများ၊ ယားယံကာ အနာတရဖြစ်စေသည့် ပေါင်ဒါမုန်နှင့် ဓာတ်ငွေ့မျိုးစုံ၊ ဆိုင်နိုဂျင်ကလိုရိုက်ခေါ် သွေးအဆိပ်ဖြစ်စေသည့်ပစ္စည်းများ ပါဝင်သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ဆဒမ်လုပ်ခဲ့သော ထိုပစ္စည်းများကဲ့သို့ အလားတူ လက်လုပ်ဗေဒကိစ္စရေးပစ္စည်းများကို အီရတ်လက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းသူများကလည်း လုပ်လာကြသည်။ ယင်းတို့မှာ ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရန်ဖြစ်သည်။ သို့တစေ “အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်မရှိ” ဟူသောအသံက မစသေးပေ။

ဝီကီလီမှ အတည်ပြုခြင်းမရှိမီအထိ မီဒီယာလောကတွင် ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် အများသူငါအဖို့ အီရတ်၏ အကြမ်းဖက်လက်နက်များကို ထည့်တွက်ရန်မလိုဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ယင်းမှာ သမိုင်း အချက်အလက်ဖြစ်တော့သည်။ အီရန်-အီရတ်စစ်ပွဲအတွင်းက အီရန် ၁၀၀,၀၀၀ ကျော်မှာ အီရတ်၏ဓာတုလက်နက် များကြောင့် သေကြေခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ ခြေလက်ပြတ်ခြင်းများဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အတွင်း အီရတ်စက်ရုံများတွင် ထိုလက်နက်မျိုး သောင်းချီ၍ ထုတ်လုပ်ကာ စစ်မြေပြင်တွင် သုံးခဲ့သည်။ အီရတ်၏ စာရွက်စာတမ်း များတွင်ပင် သူတို့ အကြောသေအဆိပ်၊ ယားယံကာ ဒဏ်ရာသည့် ဓာတ်ငွေ့၊ ထောင့်သန်းပိုး၊ ဘျူးဘွန်းနစ် ပလိပ်ရောဂါပိုး များ ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြောင်း ပါရှိခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းများကို မည်သည့်နေရာတွင်မျှ ဖော်ပြခြင်းမရှိခဲ့ကြ။ ဆဒမ်သည် ဗုံးများ၊ ဒုံးကျည်ထိပ်ဖူးများ၊ အဝေးထိန်းလေယာဉ်များ ထုတ်လုပ်ကာ အဆိုပါ ဓာတုဗေဒလက်နက်များကို ဖြန့်ကျက်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ပြန်ကြည့်သောအခါတွင်လည်း ဆဒမ်သည် ထိုလက်နက်များကို ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။ ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲပြီးသောအခါတွင်လည်း သူ၏စစ်တပ်ကို ဖြန့်ကျက်ချထားခဲ့သည်။ ကူပိုက်နိုင်ငံမှ သူ့နောက်ဆုတ်ခဲ့ရပြီးနောက် သူ့တွင် ပြည်တွင်းရန် ရှိလာသည်။ တောင်ဘက်တွင် ရှိယာများက ထောင်ထားခြားနားပြီး မြောက်ဘက်တွင် ကဒ်သူပုန်များက ထကြွလာကြသည်။ သူ၏အိမ်နီးချင်းရန်သူဖြစ်သော အီရန်နိုင်ငံကလည်း ဆက်လက် ကာရန်လိုနေခဲ့သည်။

ပထမပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲ ရှုံးနိမ့်ပြီးနောက် အီရတ်နိုင်ငံသည် သူတို့၏ ဓာတုနှင့် ဗီဇလက်နက်များကို ဖုံးဖိကာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂ ဆုံးဖြတ်ချက်များ၊ ရှောင်တခင် ပင်ရောက်စစ်ဆေးမှုများ၊ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုများ ရှိစေကာ မူ ဆဒမ်သည် ဓာတုလက်နက်များကို ဆက်လက်ထုတ်လုပ်ကာ သူ့ရန်သူများအား တိုက်ခိုက်ရာတွင် အသုံးချခဲ့သည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ် မတ်လတွင် နာဂျက်နှင့် ကာဘလာမြို့တို့၌ အီရတ်ရဲကင်းနှင့် ဘတ်သံပါတီဌာနချုပ်အား တိုက်ခိုက်ကြသော ရှိယာ သောင်းကျန်းသူများအား အိမ်အိုင်-၈ အမျိုးအစား ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် စီအက်စ်ခေါ် အဓိကရုဏ်းနှိမ်နင်းရေး ဓာတ်ငွေ့၊ ဗီအိတ်စ် ခေါ် အကြောသေဆေးများ ကြိုချခဲ့သည်။ ဆဒမ်က သူ့လက်နက်များကို ဖုံးဖိထားသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိသော စာရွက်စာတမ်းများအရ အီရန်-အီရတ်စစ်နောက်ပိုင်းနှင့် ကုလသမဂ္ဂပိတ်ဆို့မှုများအတွင်း အီရတ်တွင် ဓာတုလက်နက်ထိပ်ဖူး ၂၁,၀၀၀ ရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

အိုဘားမားအစိုးရ၏ အလေးမမူမှုနှင့် သတင်းလောက၏ အရေးမထားမှုများ ရှိလင့်ကစား အီရတ်တွင်တွေ့ရှိရ သည့် ဖျက်အားပြင်းလက်နက်အမျိုးအစားများမှာ လျော့မသွားသည့်ပြင် တိုး၍သာလာနေသည်။ ဝီကီလီစာရွက်စာတမ်းများ သာ မှန်မည်ဆိုလျှင် ဆဒမ်၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များမှာ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းမရှိသည့်ပြင် ပြန်ကြံနေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ ထိုလက်နက်များမှာ လက်ရှိတွင် အယ်လ်ကေဒါတို့၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေကြသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ် အီရတ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် အမေရိကန်နှင့် ညွှန်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များသည် ဓာတုလက်နက်ပေါင်း ငါးရာကျော်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့ရသည်။ ထိုလက်နက်အများစုမှာ ၁၅၅ မမ အမြောက်ကျည်ခွဲအတွင်းတွင် ထည့်ထားကြသည်။ ထိုလက်နက်အများစုမှာလည်း အိတ်ချီဒီခေါ် မီးလောင်နာဖြစ်စေသည့် ဓာတ်ငွေ့များဖြစ်သည်။ ခီအိတ်စ်၊ ဆာရင်၊ တာဘွန်းဆိုက်ကလို ဆာရင်၊ ခေတ်မီ ဘိုင်နရီလက်နက်များ၊ ဓာတုကြိတ်ဗုံးများ၊ မော်တာနှင့် ပစ်သည့် ဓာတုဗုံးများ၊ ဖြန်းဆေးများ စသည်တို့ကိုလည်း တွေ့ရှိကာ ဖျက်ဆီးခဲ့ရသည်။ ထိုလက်နက်စနစ်များလည်း အယ်လ်ကေဒါတို့လက်တွင် ရှိနေသည်ဟု ယူဆရပေသည်။

ယင်းမှာ မည်သို့ဖြစ်လာရသနည်း။ ထိုလက်နက်များ အဘယ်ကြောင့် အယ်လ်ကေဒါတို့ လက်ထဲရောက်ကုန်ရသ နည်း။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်တို့ အီရတ်နိုင်ငံအတွင်း ဝင်ရောက်သွားသောအခါ ဆဒမ်မှာ သူ့အစိုးရကိုလည်း မထိန်းချုပ်နိုင်။ သူ၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များ ထားရှိသည့်နေရာများကိုလည်း မထိန်းချုပ်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အမေရိကန် တပ်ဖွဲ့များ အီရတ်နယ်စပ်ကို ကျော်လွန်ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် ဆဒမ်၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ဓာတုလက်နက် ထိပ်ဖူးတစ်သောင်းကျော်ကို မြေမြုပ်ပစ်ခဲ့ကြရသည်။ အီရတ်သောင်းကျန်းမှုများ ထကြွသောအခါ ထိုဝှက်ထားသည့် နေရာများကို အယ်လ်ကေဒါတို့ထံ အကြောင်းကြားအသိပေးခဲ့သည်။ အယ်လ်ကေဒါတို့ကလည်း ထိုလက်နက်များကို ထပ်မံဝှက်ထားကြပြန်သည်။ ထိုလက်နက်များကို အီရန်နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံများကိုဖြတ်ကာ လျှို့ဝှက်စွာ သယ်ဆောင်ခဲ့ပြီး အိုစမာဘင်လာဒင်၏ အာဖဂန်နိုင်ငံမှ စခန်းဖြစ်သော တိုရာဘိုရာတွင် မြေမြုပ်ထားခဲ့သည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ နှစ်ဆယ့်နှစ်ရက်နှင့် နှစ်ဆယ့်သုံးရက်နေ့များတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်သည် အီရတ်နိုင်ငံ ဘဂ္ဂဒတ်မြို့တွင် ကလိုရင်းဓာတ်ငွေ့ပါသော ထရပ်ကားတင်ဗုံးများ ဖောက်ခွဲရန် အိမ်နိမ့်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ

အိုစာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

အမေရိကန်ကို တိုက်ခိုက်မည့် အလားတူတိုက်ခိုက်မှုမျိုးအတွက် စမ်းသပ်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုမှာ ပြင်းထန်လှသော်လည်း အယ်လ်ကေဒါခေါင်းဆောင်ပိုင်းအတွက် စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုအဆိပ်ငွေဖြင့် ဆက်တိုက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သေကြေဒဏ်ရာရသူ တစ်ရာကျော်မျှသာ ရှိခဲ့သည်။ ဘင်လာဒင်က ထောင်ချီကာ သေကြေဒဏ်ရာရမည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။ အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ဝင်များက ပိုမိုပြင်းထန်သောလက်နက်ဖြစ်အောင် စီမံကြသည်။

ဝီကီလီစာရွက်စာတမ်းများနှင့် ပြီးခဲ့သည့် သုံးဆယ့်ရှစ်လအတွင်း အဖြစ်အပျက်များအရ ပထမ ဆဒမ်သည် ဓာတုလက်နက်များကို ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒုတိယ အယ်လ်ကေဒါသည် အီရတ်၏ လက်နက်နမူနာများဖြင့် သူတို့ကိုယ်ပိုင်လက်နက်များ၊ သူတို့၏လျှို့ဝှက်ဓာတ်ခွဲခန်းများတွင် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း သိရပေသည်။ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များ အကြမ်းဖက်သမားတို့၏လက်သို့ မကျရောက်စေရန် ကာကွယ်ရမည့်အစား ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အီရတ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်မှုကြောင့် အယ်လ်ကေဒါတို့ ဓာတုလက်နက်များ ရရှိ၊ ထုတ်လုပ်၊ သုံးစွဲနိုင်ခဲ့ကြသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့ထုတ် ဗြိတိသျှ စပတ်တေတာ မဂ္ဂဇင်းတွင် သတင်းစာဆရာ မတ္တလက်နီ ဖီလစ်က ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးထားသည်မှာ-

ရီပတ်ဘလီကင်ပါတီက ထိုကိစ္စကို မထိခံ့သည်မှာ ဘုရားအစိုးရသည် အီရတ်၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များအား ပပျောက်အောင် မလုပ်နိုင်ခြင်းအား ပေါ်သွားမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒီမိုကရက်ပါတီက ထိုကိစ္စကို မထိခံ့သည်မှာလည်း ဘုရားအစိုးရ အီရတ်ကို ဝင်ရောက်သည်မှာ မှန်သည်ဟု ဖြစ်သွားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ နှစ်ပါတီစလုံးအတွက် ရက်စရာဖြစ်သည်။

အကယ်၍ အီရတ်ကိုဝင်ရောက်ခြင်းသည် ဆဒမ်၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များကို ဖျက်သိမ်းရန်ရည်ရွယ်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် ထိုလုပ်ရပ်သည် ကိုယ့်ရှူးကိုယ်ပတ်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်။

ပြည်သူများ၏ ထင်မြင်ချက်၊မီဒီယာ၏ဖော်ပြချက်၊ အစိုးရ၏ခွင့်ပြုချက်နှင့် အမှန်တရားအကြား ကွာဟလျက်ရှိသည်။ အစိုးရနှင့် မီဒီယာတို့၏ သဘောထားကတော့ “ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမျှမတွေ့ရ ” ဟူ၍သာ ဖြစ်သည်။တကယ်အဖြစ်မှန်မှာ

“ ကျွန်ုပ်တို့ ရန်သူကို လက်နက်တပ်ဆင်ပေးနေသည် ” ဖြစ်သည်။

သမိုင်းသည် စစ်ရေးအလှည့်အပြောင်းတစ်ခုသို့ ရောက်နေသည်။ကာနေတိုက်ပွဲ၊ဝါတာလူးတိုက်ပွဲ၊ဂျာမနီ၏ ဥရောပထိုးစစ်နှင့် အမေရိကန်တို့ ဗီယက်နမ်စစ်တွင် ရှုံးခဲ့သည်မှာ နမူနာဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအဖြစ်များတွင် နည်းဗျူဟာပြောင်းလဲမှုများကြောင့် အင်အားကြီးတို့ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ် မေလ ၁၆ ရက်နေ့က အီရတ်နိုင်ငံ အယ်လ်ဘာယာမြို့တွင် ကမ္ဘာကြီး ထာဝရပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ထိုမတိုင်မီအထိ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်ဆိုသည်မှာ

www.burmeseclassic.com

အင်အားကြီး နိုင်ငံများ၏ သုံးစွဲရာဖြစ်ခဲ့သည်။

အယ်လ်ကောဒါတွင် ဓာတုလက်နက်များ ရှိနေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နိုင်ငံတို့တွင် စစ်မှာ ဆယ်စုနှစ်နှင့်ချီကာ ကြာနေခြင်းဖြစ်သည်။ အိုစမာဘင်လာဒင်က အမေရိကန်နိုင်ငံအား စစ်ကြေညာထားသည်။ ယင်းမှာ အမြစ်မှလှန်ကာ ဖြိုလှဲမည်ဆိုသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ သူက လေလုံးထွားနေခြင်းမဟုတ်။ သူက ချမ်းသာသည်။ သမိုင်းတွင် ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး အကြမ်းဖက်ဝါဒကိုလည်း ကွပ်ကဲနေသည်။ သူ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် အယ်လ်ကောဒါသည် သံရုံးများကို ဝှံ့ဖောက်ခဲ့သည်။ သတင်းစာဆရာများကို ခေါင်းဖြတ်သတ်သည်။ သမ္မတကလင်တန်နှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ အိုစမာသည် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များဖြင့် ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေး အဆောက်အအုံကို ဝင်တိုက်ရန် စေခိုင်းပြီး လူပေါင်းသုံးထောင်သေသွားသည်ကို ဖြိုဟ်တုစလောင်းမှ ဝမ်းသာအားကြေညာခဲ့သည်။ ယခုသူတွင် ဓာတုလက်နက်များ ရှိနေပြီ။ ထိုလက်နက်များဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ်နေသည်။ သူ့ခရီးလမ်းတွင် အဟန့်အတားတစ်ခုသာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ အမှတ်ခြောက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဖြစ်တော့သည်။

ဆက်၍ စီစဉ်သည် စီစဉ်၍ ဆက်သည်

ခန့်နဝါရီလ ချမ်းအေးသောတစ်နေ့ကတွင် ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေရှိ အမှတ်
 ခြောက် ဆီးလ်တပ်ပွဲမှ စကောက်ကား၏ရုံးခန်းသို့ ဖုန်းဝင်လာသည်။ ဖုန်းမှာ ဂျက်
 ဆော့တပ်ဌာနချုပ်မှ တစ်နေ့လျှင် သုံးလေးကြိမ် တိုက်ရိုက်လာနေသည်။ တစ်ယောက်
 ယောက် တစ်နေရာရာသို့ သွားရမည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။ စကောက်ကို အမှတ်
 ခြောက် ဆီးလ်တပ်ပွဲ၏ တပ်မှူးအဖြစ် ခန့်အပ်အကြောင်းကြားစဉ်က သူ့အတော်ပင်
 ဝမ်းသာပူဇော်မှုရှိခဲ့သည်။ ယခု ထိုတာဝန်ကို သူထမ်းဆောင်နေသည်မှာ ခုနစ်လပင်
 ရှိခဲ့ပြီ။ အမှတ်ခြောက်တပ်ပွဲသည် ကမ္ဘာ့အနှံ့ တာဝန်များထမ်းဆောင်နေရသည်။ သူ
 ကတော့ ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေတွင်သာနေနေရသည်။ သူက သူ့စနိုး မသားအား သူ
 သည် ခရီးသွားလုပ်ငန်းဝန်ဆောင်သူအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်ဟုပင် နောက်
 ပြောင်ခဲ့သေးသည်။

နက်ပကျူးနဲလုံ စစ်ဆင်ရေး

တယ်လီဖုန်းဆက်သူ ဂျက်ဆော့တပ်ပွဲ၏ ဦးစီးချုပ်က စကောက်အား မွန်းလွဲ
 ပိုင်းတွင် လေယာဉ်ဖြင့်လာကာ အစည်းဝေးတက်ရန် ပြောသည်။ စကောက်က အစည်း
 အဝေးကို ရွှေ့ဆိုင်းပေးရန် မပြောနိုင်မီမှာပင် ဦးစီးချုပ်က အစည်းဝေးမှာ မွန်လွဲသုံးနာရီ
 တွင် ဖြစ်ပြီး သူနှင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်အပြင် အေဂျင်စီမှ တစ်ယောက်ပါမည်ဟု ဆိုသည်။
 စကောက်က ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နောက်ကိုမို၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်
 ဆိုသည်မှာ ဝီလ်ဗဲမက်ရေဗင်ဖြစ်ပြီး ဂျက်ဆော့တပ်ပွဲ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်။ အေဂျင်စီ
 ဆိုသည်မှာလည်း စီအိုင်အေကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ စကောက်က ကော်တင်မီးပူကျရှုပ်
 အင်္ကျီကို ထုတ်လိုက်ပြီး ရုံးခန်းနှင့် ကပ်နေသည့် ရေချိုးခန်းတွင် ရေချိုးလိုက်သည်။
 ဘတ်သည် စကောက်၏ လက်အောက်ခံ အကြီးအကဲတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ စကောက်

၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့်လည်း တပ်ဖွဲ့များကို ဆက်သွယ်ရသည်။ စစ်ဆင်ရေးများတွင်လည်း စကောက်၏ ညာလက်ရုံး ဖြစ်သည်သာမက တစ်ခါတစ်ရံ စကောက်၏ထမင်းချက်လည်း လုပ်ရသည်။

“လက်ဆွဲအိတ်ထဲကို ဘာထည့်ပေးရမလဲ တပ်မှူး၊ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ” ဘတ်ကမေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ဘတ်က အစီအစဉ်ပြောင်းလဲမှုရှိမရှိကို မေးခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့တပ်တွင် ထိုသို့အစီအစဉ် ပြောင်းလဲသည်များ ကလည်း များသည်။ သမ္မတကို ပြန်ပေးဆွဲသည်မျိုးမှအစ အက်စတိုးနီးယားနိုင်ငံတွင် သံရုံးကို ဆန္ဒပြသူများက ဝင်ရောက်စီးနင်းသည်မျိုးအဆုံးဖြစ်သည်။

“မလိုသေးပါဘူး” စကောက်က ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ စကောက်က ယူနီဖောင်းကို ကြယ်သီးတပ်လိုက်ပြီး သူ့ဖိနပ် ပြောင်းမပြောင်း ကြည့်လိုက်သည်။ “ငါ့အတွက် အုပ်ချုပ်ရေးဌာနရဲ့လေယာဉ်စီးဖို့ စီစဉ်ပေးစမ်း၊ ဒါမှ လမ်းမှာ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်သွားလို့ရမယ်” စကောက်က ပြောလိုက်သည်။

ဌာနချုပ်သို့ သွားလိုက်ပြန်လိုက်လုပ်ရသည်မှာ သူ၏နေ့စဉ်အလုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သွားတိုင်းလည်း လက်ဆွဲအိတ် တစ်လုံးပါသည်။ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ထိုသို့သွားနေစဉ်အတွင်း အလုပ်လုပ်ကာ လိုက်ပါသွားသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ ကိုယ်သူ ခရီးသွားလုပ်ငန်း ဝန်ဆောင်သူအဖြစ် မြင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လောင်စာဆီ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက် အသုံးနှင့် ပတ် သက်သည့် အစီရင်ခံစာများရေးခြင်း၊ ခရီးသွားအမိန့်ရေးခြင်း၊ ကားငှားစီးသဖြင့် ငွေရပြေစာများတင်ပြခြင်း၊ လုပ်ငန်း သုံးသပ်ချက်များရေးခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ရင်း အပြာနှင့် ငွေရောင်သုတ်ထားသည့် ဟျူးချက် ၅၀၀ အမျိုးအစား လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ရှုခင်းများကို ကြည့်ကာ လိုက်ပါလာသည်။

ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့ဌာနချုပ်၏ အစည်းဝေးခန်းမှာ မြေအောက်သုံးထပ်တွင်ရှိသည်။ ထုတစ်ပေရှိကာ ကဒ်ပြား ထည့်၍ လည်းကောင်း၊ ကုဒ်နံပါတ်လှည့်၍လည်းကောင်း ဖွင့်ရသည့် သံမဏိတံခါးနောက်ကွယ်တွင် ရှိသည်။ ဘဏ်၏ ငွေတိုက်ခန်းနှင့် တူလှသည်။ ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့တွင် ထိုအခန်းမျိုး ခြောက်ခန်းရှိသည်။ စကောက်ကတော့ “အလံ” ဟုခေါ်သည့် အခန်းရှိရာသို့ တန်းလာခဲ့သည်။ ယင်းမှာ မြေအောက်အနက်ဆုံးနေရာတွင်ရှိပြီး ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်၏ ရုံးခန်းနှင့် လည်း နီးသည်။

ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့တွင် ထိုအခန်းများကို အရပ်သားအစည်းဝေးတက်ရောက်သူများမပါသရွေ့ အစည်းဝေးခန်းဟု မခေါ်။အရပ်သားအစည်းဝေးတက်ရောက်သူများမှာ ဆီနိုတ်အမတ်များ၊ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး၊စီအိုင်အေဒါရိုက်တာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အက်စ်ဘီအိုင် ဒါရိုက်တာ၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဒါရိုက်တာများဖြစ်သည်။ တပ်ဖွဲ့ထဲတွင်တော့ ထိုအခန်းကို “ငွေတိုက်” ဟုခေါ်ကြသည်။

အဆိုပါ သံမဏိတံခါးများမှာ ဂျက်ဆော့တွင် ရိုးရိုးတံခါးများထက် အရေအတွက်ပိုများသည်။ထိုအစည်းဝေးခန်း များနှင့် ရုံးခန်းများတွင် မီးခိုးရောင်ဆေးသုတ်ထားပြီး လျှပ်စစ်လုံခြုံရေးစနစ်များ တပ်ဆင်ထားသည်။အလံခေါ် အစည်းဝေးခန်း လိုမျိုးတွင် လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ အပြင်တွင်ချထားသည်။

အလံအဟူသော အစည်းဝေးခန်းထဲသို့ စကောက်ဝင်သွားသောအခါ အစည်းဝေးတက်ရောက်သူ နှစ်ယောက် ကိုသာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ရေတပ် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီလ်မက်ရောင်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မိတ်ဆက်ပေးသည့် ဝေါ်လ်တာယန်နာလပ် ဆိုသူတို့ဖြစ်သည်။ သူသည် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိဖြစ်ပြီး စီအိုင်အေ၏ အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက် ဖျက်ရေးဌာနက ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့တွင် ထူထဲသောဖိုင်ကြီးတစ်ခုစီ ချထားသည်။

အစောင့်က တံခါးကြီးကို ပိတ်လိုက်သောအခါ မီးအနီရောင်ရှိသည့် စက်ခလုတ်ခုံက မီးပွင့်လာသည်။ အခန်းထဲ သို့ တခြားမည်သူမျှ ဝင်လာခြင်းမရှိသည့်အတွက် ထိုအစည်းဝေးမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းတော့မည်ဟု စကောက် သိလိုက်သည်။ တံခါးကို သော့ခတ်ကာ အစောင့်ချထားသည်မှာ သူတို့အစည်းဝေးပြီးသည်အထိ ထိုအတိုင်း ရှိနေပေမည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ထိုင်သည်နှင့် စကောက်လည်း ထိုင်လိုက်သည်။ စကောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဇင်နှင့် သိခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်မျှ ရှိပေပြီ။ အရပ်ခြောက်ပေ သုံးလက်မရှိသော တက္ကဆက်ပြည်နယ်သား မက်ရေဇင်မှာ သူ၏တည်ငြိမ် သော အမူအရာကြောင့် လူသိလည်း အတော်များသည်။ စီအိုင်အေမှ ကိုယ်စားလှယ်ကိုတော့ စကောက်မသိ။ စီအိုင်အေမှ လူကို စကောက် မြင်ဖူးသလိုတော့ ရှိသည်။ အစည်းအဝေးတစ်ခုခုတွင် ဖြစ်မည်။ မည့်သည့်နေရာတွင် တွေ့ခဲ့သည်တော့ မမှတ်မိ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက လိုရင်းကို တိုက်ရိုက်ပြောသည်။ “ ခင်ဗျားတို့ကို လောလောဆယ် လိုအပ်နေပါတယ်။စီစဉ်ရေး ကလာပ်စည်း ဖွဲ့ဖို့ပါ”

“ ဘယ်လောက်များသလဲ” စီအိုင်အေဌာနသည် သူတို့၏ကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် အကြံဉာဏ်ပေးချင်တတ်ကြ သည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။

“ တန်ဖိုးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်(ရန်သူခေါင်းဆောင်)ခေါ်ကိုသွားမယ့် လမ်းကြောင်းတွေထားပုံရတယ်။ဒီတစ်ခါ နေရာကိုပါ သိထားတယ်။ အဲဒီလူ လှုပ်ရှားလာမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့မှာ ရှိနေတဲ့အစီအစဉ်အတိုင်း ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ချင်တယ်” စကောက် မျက်တောင်ပင် မခတ်နိုင်။ တန်ဖိုးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်မှာ အိုစမာဘင်လာဒင်ကို ဆိုလိုမှန်း ပြောစရာပင် မလို။ သို့ရာတွင် ထိုအခန်းထဲ၌ လူက သုံးယောက်တည်း။ အိုစမာသည် အလိုအရှိဆုံးလူအဖြစ် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုခန့် ရှိနေခဲ့သည်။ သူ့ကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များက မိတော့မလိုလည်း တစ်ကြိမ်မကရှိခဲ့သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်က စကောက်သည်

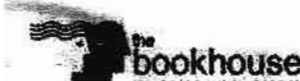
ပါဇိကစွတန်နိုင်ငံတွင်းရှိ အန်ဂူးအတာဆိုသည့်မြို့ကလေးတွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ရောက်စီးနင်းရာ၌ သူပါခဲ့ဖူးသည်။ စီအိုင်အေက ထိုနေရာတွင် အိုစမာနေထိုင်သည်ဟု သတင်းပေးသော်လည်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များရောက်တော့ ဘာမျှမတွေ့ခဲ့။ ၉/၁၁ တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီးကတည်းက အိုစမာသည် တီဟီရန်မှသည် ထရီပိုလီအဆုံး နေရာတိုင်းတွင် ရောက်နေတတ်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့ထံ ရေမွှေးစက္ကူဖြင့် သူမ အိုစမာကို လန်ဒန်တွင် တွေ့လိုက်ကြောင်း အဆက်မပြတ် စာရေးပို့ခဲ့သည်။

ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့ထဲတွင်လည်း အိုစမာသေပြီဟု ယူဆမှုများရှိနေသည်။ အိုစမာသည် ပထန်တို့၏ အာဖဂန်နိုင်ငံ တွင် ပုန်းအောင်းနေသည်ဟု မထင်ကြတော့။ သူ၏ခေါင်းကိုရလျှင် ဒေါ်လာ ၂၅ သန်းပေးမည်ဟုလည်း ဆုငွေထုတ်ထား သည်။ မည်မျှပင် လိုလားသည်ဖြစ်စေ ဒေါ်လာ ၂၅ သန်းဆိုသည်မှာ ကိုယ့်အတွားကိုပင် ပြန်သတ်လောက်သည့် ငွေ ဖြစ်သည်။ ဂျက်ဆော့တပ်ဖွဲ့က အိုစမာကို အစိုးရတစ်ရပ်ရပ်က ခိုလှုံခွင့်ပေးထားသည်ဟု ထင်နေသည်။ သေလျှင်လည်း သေမည်။ ရှင်လျှင်လည်း ရှင်နေနိုင်သည်ဟု ထင်ထားကြသည်။ “သူသေပြီ” ဆိုသောအယူအဆမှာ သူ့ကို ပါကစ္စတန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အိုင်အက်စ်အိုင်က သတ်ပစ်လိုက်ပြီဟု ယူဆသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့သတ်ပစ်ပြီး အိုင်အက်စ်အိုင် သည် ဖုံးဖိထားခြင်းဖြင့် ပါကစ္စတန်စစ်တပ်အတွက် ဘင်လာဒင်ငွေများဝင်နေစေရန်ဖြစ်သည် ထင်နေကြသည်။ ထိုအယူ အဆကို လူအတော်များများကလည်း ယုံစပြုလာသည်။ အထူးသဖြင့် အယ်လ်ကေဒါ၏ ဆက်သွယ်ရေးများကို ကြားဖြတ် ဖမ်းယူမှုများအရ အိုစမာနှင့် အီမန်ဇဝါဟီရီအကြား အာဏာလွန်ဆွဲမှုများ ရှိနေကြောင်း သိနေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ဇဝါဟီရီသည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဇဝါဟီရီသည်လည်း အိုစမာကဲ့သို့ပင် ထို နယ်မြေရှိ လူမျိုးစုများအကြား၊ သို့မဟုတ် အီရန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းတို့တွင် လူကြိုက်များနေခဲ့သည်။

စကောက်က စီအိုင်အေမှလူကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူမှာ မှတ်မိရန်မလွယ်သော ရုပ်ရည်မျိုးဖြစ်သည်။ သူဝတ်စုံကို ကြည့်လိုက်တော့မှ စကောက်မှတ်မိသွားသည်။ သူ့ကို အန်ဂူးအတာမြို့တွင် တွေ့ခဲ့သည်ကိုး။ “ကောင်းပါပြီ၊ ဆိုစမ်းပါဦး” စကောက်က မေးလိုက်သည်။

တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ် မည်သည့်နေရာတွင် ရှိမည်ထင်ကြောင်း တိုက်ရိုက်မေး၍မကောင်းမှန်း စကောက်သိသည်။ ထိုသတင်းမှာ ထူးခြားသည်မှန်သော်လည်း တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည့်နေရာမှာ ရေရာမှရှိချင်မှ ရှိမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်မှာ အိုစမာဖြစ်သည်ဆိုလျှင် သူရှိသည်ဆိုသောနေရာကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ သွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ စွမ်းရည်ကို မက်ရေဗင် သိထားပြီးသား။ ဝေါတာလည်း ယခုတော့ ကောင်းစွာသိနေပေပြီ။

မက်ရေဗင်က ကုလားထိုင်တွင် နောက်ကိုမှီထိုင်ရင်း လက်တစ်ဖက်က စားပွဲစွန်းကို ကိုင်ထားသည်။ သူ့ရှေ့မှ

ဖိုင်ကို သူ့လက်နှင့်ပင် မထိသေးကြောင်း စကောက်သတိထားမိသည်။ မက်ရေဗင်က “မနေ့က ကျွန်တော် ဒီစီအိုင်နဲ့ စကားပြောခဲ့တယ်။ သူက ဖိုင်ဖွင့်ပြီး အစီအစဉ်စဆွဲစေချင်နေတယ်”

ဒီစီအိုင်ဆိုသည်မှာ ဗဟိုထောက်လှမ်းရေးဒါရိုက်တာ လီယွန်ပန်နက်တာကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနာမည်ကို ထည့်မပြောခြင်းမှာ ဝေါတာစကောက်ကိုပြောမည့်စကားကို အဖျိုးပေးသည့်သဘောဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေါတာပြောလာမည့် အိုစမာပုန်းအောင်းနေသည့်နေရာနှင့် ပတ်သက်၍ စကောက်ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားလာသည်။

“ခြင်းကြီးတစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာ နှစ်ပတ်ရှိပြီ။ အဲဒီအထဲမှာ အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိနေတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ အသေအချာပြောနိုင်တယ်” ဝေါတာကဆိုသည်။

သူတို့ အိုစမာကိုပြောနေသည်မှ ဟုတ်ပါလေစ။

“ဘယ်လောက်တောင် အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ။” စကောက်က မက်ရေဗင်ကို ကြည့်ရှုရင်းမေးလိုက်သည်။ မက်ရေဗင်က “သူက တံတိုင်းခတ်ထားတဲ့ ခြင်းကြီးထဲမှာနေတာ၊ ခြံက တစ်ဧကခွဲလောက်ရှိမယ်။ ဖိုင်ထဲမှာ ဓာတ်ပုံတွေရှိတယ်။ သူ့နဲ့အတူ လူနှစ်ဒါဇင်လောက်လည်း ရှိနေတယ်။ အိမ်ထဲကိုသွယ်ထားတဲ့ တယ်လီဖုန်းကြိုးလည်း မတွေ့ရဘူး။ အင်တာနက်လည်းမရှိဘူး။ အဲဒီလူတွေဟာ သူတို့အမှိုက်တွေကို မီးရှို့ပစ်ပြီး ခြိတ်တခါးကိုလဲ သော့ခတ်ထားတယ်။ သူတို့ကလေးတွေကိုလည်း အိမ်မှာပဲ စာသင်ပေးတယ်”

“ကလေးက ဘယ်လောက်များသလဲ”

“တစ်ဒါဇင်လောက်ရှိမယ်” ဝေါတာက ဖြေသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင်တော့ အတော်ပင်ရှုပ်ကုန်မည်။ တန်ဖိုးမြင့်ပစ်မှတ်ကို တိုက်ခိုက်သည်က လွယ်သည်။ သို့သော် မူလတန်းကျောင်းကိုပါ တိုက်ခိုက်သလိုဖြစ်သွားနိုင်သည်။

“သူတို့ရဲ့လိုခြုံရေးအနေအထားကရော”

ဝေါတာက “ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် လုံခြုံရေးချထားတာမျိုးတော့ မတွေ့ရဘူး”

မက်ရေဗင်က တည်ငြိမ်သောအသံဖြင့် “လက်နက်ကိုင် အစောင့်အကြပ်မျိုးတွေတော့ မတွေ့ရဘူး။ အထဲက လူတွေဟာ သိုသိုဝှက်ဝှက်နေနေကြတယ်။ ဒီလိုပြောတော့ အထဲကလူတွေမှာ လက်နက်မရှိဘူးဆိုတဲ့သဘော မဟုတ်ဘူး။ အထဲမှာ စစ်မှုထမ်းအရွယ် ယောက်ျားငါးယောက်လောက် ရှိတယ်။ သူတို့မှာ လက်နက်ရှိမှာ သေချာတယ်”

ဝေါတာက “ကျွန်တော်တို့တွေ့ရသလောက် မိန်းမနဲ့ကလေးတွေလည်း ရှိတယ်။ သူတို့ဟာ အမျိုးတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။ မိသားစုတွေပေါ့”

“စုစုပေါင်း လူဘယ်လောက် ရှိမလဲ”

“နှစ်ဆယ် အစိတ်လောက်ရှိမယ်”

“ပင်မအဆောက်အအုံပေါ်မှာ သေတ္တာတစ်လုံးရှိတယ်၊ အဖုံးဖွင့်ထားတယ်၊ အဲဒီအထဲမှာ လေယာဉ်ပစ်လက်နက်၊ ဒါမှမဟုတ် စက်သေနတ်ရှိမယ်လို့ ယူဆရတယ်၊ အဲဒီလက်နက်ကိုတော့ ဆင်မထားဘူး၊ ညဘက်ကျမှ ဆင်မယ့်ဟန်တူတယ်၊ ဒါဟာ စတယ်လာဒုံးကျည် မဟုတ်ဘူးလို့လည်း မပြောနိုင်ဘူး”

“အဲဒါဆိုရင်တော့ သိပ်မကောင်းလှဘူး” စကောက်ကပြောလိုက်သည်။ စတယ်လာဒုံးကျည်မှာ ရဟတ်ယာဉ်ကိုပစ်သည့်ဒုံးကျည် ဖြစ်သည်။

“စီအိုင်အေကတော့ မြေပြင်ကနေဝင်မယ့်သဘော လုပ်နေတယ်၊ မြေပြင်ကနေ ဝင်နိုင်မဝင်နိုင် ကြည့်နေကြတယ်”

စကောက်က သူ့အထက်အရာရှိကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုတော့ ဘတ်လား အာနီလား” စကောက်ကမေးလိုက်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် နှစ်နှစ်ကတည်းက ဆီးတပ်ဖွဲ့သည် အိုစမာဘင်လာဒင်ကို “ဘတ်” ဟုခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပြီး အိုစမာ၏ လက်ထောက် အိမ်နိဗေဝါဟီရီကို “အာနီ” ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်က အရပ်ရှည်ရှည်၊ ကျန်တစ်ယောက်က ပုပုဝဝ ဖြစ်သည်။

ဝေါတာက ထိုဝေါဟာရများကို မသိ။ ဂျက်ဆော့တပ်ကတော့ အိုစမာကို “ကရန်ဂျပ်” ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဝေါတာက “ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နည်းပညာရှင်တွေကတော့ အထဲကလူရဲ့အသံကို ဖမ်းပြီးစစ်ဆေးကြည့်တယ်၊ သူ့အသံကို စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒီလူဟာ ကျွန်တော်တို့လိုချင်နေတဲ့လူ ဖြစ်ဖို့ ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း သေချာတယ်”

“နည်းပညာ” ဆိုသည်မှာ တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်သည့်အသံကို ကြားဖြတ်ဖမ်းယူကာ နားထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အသံကိုစိစစ်ခြင်းမှာလည်း မည်သူမည်ဝါ၏အသံ ဆိုသည်ကို ခွဲခြားနိုင်သည်။

“အမျိုးသား ကောင်းကင်ထောက်လှမ်းရေးဌာနကလည်း အဲဒီအပေါ်မှာ ပြိုဟ်တုနဲ့ ထောက်လှမ်းနေတယ်၊ သူ့ရဲ့အရိပ်ကိုလည်း တိုင်းတာကြည့်နေတယ်၊ သူ့အရပ်က ခြောက်ပေကျော်တယ်” မက်ရေဗင်ကဆိုသည်။

စကောက် ရောက်လာသည့်အချိန်မှစ၍ ယခုပထမဆုံးအကြိမ် သွေးခုန်နှုန်းမြန်လာသည်။ ပစ်မှတ်အသံအတိုင်း ပြိုဟ်တု တင်ထားသည့်ဆိုခြင်းမှာ သာမန်မဟုတ်။ ထောက်လှမ်းရေးပြိုဟ်တုများမှာ အမျိုးသားအကျိုးခိုးပွားအတွက်

ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သာမန်ကာရန်က ကိစ္စအတွက် ထားခြင်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဆိုလျှင်တော့ ဟုတ်နေပေပြီ။

မက်ရေဗင်သည် သူ၏အမူအယာကို ထိန်းထားနိုင်သလောက် အခြားလူ၏ အမူအယာကို အကဲခတ်နိုင်သူဖြစ်သည်။

“မတ်လ ဆယ့်လေးရက်နေ့က ကျုပ်သမ္မတနဲ့တွေ့ခဲ့သေးတယ်။ ကျုပ် သုံးမျိုးကြည့်ခဲ့ရတယ်။ တစ်ခုက ကျွဲဒီအေအမ်။” ကျွဲဒီအေအမ်ဆိုသည်မှာ မိုင်သုံးလေးဆယ်ကို ပစ်နိုင်သော စမတ်ခုံးဖြစ်သည်။ ထိုခုံးက ခရုခုံးကျည်ထက် မာကျောသော ပစ်မှတ်ကို ဖောက်ထွင်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထိုခုံးကို ပြန်လည်ပစ်ခတ်ပြီးခွင်း၍မရနိုင်ဘဲ ပစ်မှတ်ကိုလည်း လွဲသွားသည်မရှိပေ။ ထိုခုံးကို ကိုယ်ပျောက်ခုံးကြီးလေးယာဉ်များတွင် သုံးသည်။ ထိုလက်နက်နှင့်သာဆိုလျှင် အိုစမာရော၊ သူ့အိမ်ရော၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ပါ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်။

မက်ရေဗင်က ဆက်၍ “ဒုတိယတစ်ခုက အိမ်ရှင်နိုင်ငံနဲ့ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးကြည့်ခဲ့ရတယ်။”

“အိမ်ရှင်” ဆိုသဖြင့် ထိုခြောက်ပေရှိသည့် လူသည် စည်သည်ဖြစ်ရမည်။ အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် စကောက် တာဝန်ကျစဉ်က အိမ်ရှင်၊ ဧည့်သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ ဂျက်ဆော့သည် နေတိုးတပ်ဖွဲ့များနှင့် ပူးတွဲစစ်ဆင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

စကောက် နောက်ထပ်မေးသည့် မေးခွန်းမှာ ထိုနေရာကို အနီးဆုံးသိရအောင် မေးခြင်းဖြစ်သည်။ “အဲဒီနေရာဟာ ခွင့်ပြုမှုရှိတဲ့နေရာလား၊ ခွင့်ပြုမှုမရှိတဲ့ နေရာလား။”

“ခွင့်ပြုမှုမရှိတဲ့ နေရာ၊” ဝေါတာကဖြေသည်။

ခွင့်ပြုမှုမရှိသည့်နေရာဆိုသည်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံကို မလိုလားသည့်နိုင်ငံဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ခွင့်ပြုမှုမရှိသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့ ဝင်ရောက်မည်ဆိုလျှင် ခုခံတားဆီးခြင်းခံရမည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ယင်းမှာ ဆီးရီးယား၊ လက်ဘနွန်၊ အီရန်နိုင်ငံများ ဖြစ်နိုင်ပေသည်ဟု စကောက်တွက်သည်။ လစ်ဗျားနှင့် ဆိုမားလီးယားနိုင်ငံများလည်း ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသည်။ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ခွင့်ပြုမှုရှိသောနိုင်ငံများတွင် ယီမင်နိုင်ငံနှင့် တခြားနိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံပါဝင်သည်။

ထိုနေရာတွင် အီရန်နိုင်ငံဟု စကောက်တွက်လိုက်သည်။ သို့သော် အတိအကျမပြောနိုင်သေး။ အိုစမာရှိသည့် နေရာကို အတိအကျပြောမည်ဟုတော့ သူမတွက်။ မက်ရေဗင်ရှေ့မှ ဖိုင်ကြီးကို စကောက်ထပ်မံကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

“ကျွန်တော့်ဘက်က ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ရမှာလဲ” ယင်းမှာ စကောက်အကြံဉာဏ်တောင်းခြင်း မဟုတ်။ ပစ်မှတ်နေရာကို ပိုမိုနီးစပ်စွာ သိရန်နှင့် မိမိလူများကို မည်သို့လှေ့ကျင့်ပေးရမည်ကို သိလို၍ဖြစ်သည်။

“တီအက်ဖ်-၁၆၀၊ခရီးက မိုင်နှစ်ရာပေးမယ်” မက်ရေဗင်က ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းမှာ ရဟတ်ယာဉ်များကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ပစ်မှတ်ခေါ်သို့ အဝင်ခိုင်တစ်ရာရှိကာ အထွက်ခိုင်တစ်ရာရှိမည် ဆိုသည့်သဘောပြောခြင်းဖြစ်သည်။ စကောက်၏လူများမှာ ထိုစစ်ဆင်ရေးအတွက် အချိန်အကန့်အသတ်ရှိနေသည်။ နောက်ပြီး ရန်လိုသည့်နယ်မြေထဲတွင်လည်း ရောက်နေရမည်။ ရဟတ်ယာဉ်များ ထိုခိုင်နှစ်ရာပျံသန်းရန် လောင်စာဆီလည်း အတော်လိုမည်။ နောက်ပြီး ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့လှုပ်ရှားနေသည်ကိုလည်း စောင့်ရှဉ်းမည်။ မိုင်နှစ်ရာခရီးအတွက် ကြားတွင် ဆီဖြည့်ရမည်။ ယင်းမှာ စစ်မြေပြင်တွင် အန္တရာယ်ရှိသည့်အလုပ် ဖြစ်သည်။

“ဂိုစ်ဟော့တွေလည်း ထည့်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားတယ်” မက်ရေဗင်က ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

ဂိုစ်ဟော့များမှာ အမေရိကန်ကြည်းတပ်ပိုင်သည့် အလွန်လျှို့ဝှက်သော ရဟတ်ယာဉ်များဖြစ်သည်။ထိုရဟတ်ယာဉ် များကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့က အကြာခဏအသုံးချသည်။ သို့သော် တပ်ဖွဲ့ခြောက်နှင့် ဒယ်လ်တာတပ်ဖွဲ့များကသာ အသုံးများသည်။ သူတို့ကို ညဘက်တွင်သာ လျှို့ဝှက်စွာသုံးရပြီး နေ့ဘက်တွင်တော့ လေယာဉ်ပျံဒေါင်များထဲတွင် သော့ခတ်သိမ်းထားကာ အစောင့်ပါချထားသည်။ ယင်းတို့သည် အသံလုံလှသည်။ ထို့ကြောင့်၎င်းတို့ကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက “တီးတိုးသံ” ဟု ခေါ်သည်။ ယင်းတို့ကို ရေဒါဖြင့်မဖမ်းနိုင်ဘဲ လျှပ်စစ်လှိုင်းထုတ်လွှတ်မှုလည်း နည်းသည်။ အိတ်စော့ငွေ ထုတ်လွှတ်မှုကို လည်း ကာကွယ်ထားသဖြင့် အမှုထုတ်လွှတ်မှုလည်း ဟာလေမော်တော်ဆိုင်ကယ်ထက် နည်းသည်။ သူတို့ကို အလွန်အရေး ကြီးသည့် စစ်ဆင်ရေးများတွင်မှ အသုံးပြုရသည်။

“ဘယ်သူတွေကို ပြင်ဆင်ထားမလဲ” မက်ရေဗင်ကမေးသည်။

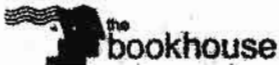
“လူနီတွေကို ပြင်ဆင်ထားမယ်” စကောက်ကပြောလိုက်သည်။ ပြင်ဆင်သောကာလတွင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား လက်နက်နှင့် အသုံးအဆောင်များကို တပ်ဆင်ပေးသည်။ သူတို့ပိုမိုထက်မြက်စေရန်လည်း သက်ဆိုင်ရာကျောင်းများသို့ လွှတ်ရသည်။

မက်ရေဗင်က “ ကောင်းပြီလေ၊ သူတို့ခရီးသွားနေရင် ပြန်ခေါ်လိုက်၊ ရက်ကိုးဆယ်စီမံချက်ကို ကျွန်ုပ်ကြည့်မယ်” ပြောပြီးနောက် သူက သူ့ရှေ့ရှိ ဗိုင်ကို တွန်းပေးလိုက်သည်။ ဝေါတာကလည်း သူ့ဗိုင်ကို တွန်းပေးလိုက်သည်။

“ကိုယ့်ဘာသာ ဖတ်ကြည့်တော့၊ တပ်ဖွဲ့နီရဲ့ခေါင်းဆောင်က ဘယ်သူလဲ၊”

“ဖရန့် လက်စလီပါ”

“ကောင်းပြီ၊ သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ၊ သူ့လက်ထောက်ပါပေါ့၊ သူတို့ကို ရုံးခန်းတွေပေးမယ်၊ ဝေါတာကလည်း လန်ဂလေ(စီအိုင်အေဌာနချုပ်)မှာ သူတို့အတွက် ရုံးခန်းတွေ စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ်” မက်ရေဗင်က ပြောသည်။

“အစီအစဉ်အပြည့်အစုံကို ကျုပ်ကြားချင်တယ်။လေးဆယ့်ရှစ်နာရီအတွင်း ကျုပ်ကိုရှင်းပြဖို့ အသင့်ရှိပါစေ၊ဒီတာဝန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အထူးလွှဲပွဲဝက်ထားပါ။ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူ့နောက်ကို လိုက်နေတယ်၊ဘယ်နေရာမှာဆိုတာ ဘယ်သူ့မှမသိစေနဲ့။”

“ကောင်းပါပြီ။”

“ခင်ဗျားရဲ့ ပင်လယ်ပျားတွေ (ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်)ကို ဒီအတွက်လေ့ကျင့်ပေးထားပါ။ဝတ်စုံပြည့်လေ့ကျင့်မှုကို ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေးမှာ ကြည့်မယ်။”

တော်လှန်ရေးမှာ ကြည့်တပ်၏ လွှဲပွဲဝက်လေ့ကျင့်ရေးစခန်းဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များ ထိုနေရာတွင် လေ့ကျင့်ခဲ့ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းကြာခဲ့ပြီ။ လူသူနှင့်လည်း ဝေးကာ ထူထဲသောတောများက ခြံရံထားသော ထိုနေရာတွင် ပစ်မှတ်ပုံတူ အဆောက်အအုံများလည်း ဆောက်ထားသည်။ ထိုနေရာသည် ပစ်ကက်စခန်းထဲတွင်ရှိပြီး ပစ်ကက်စခန်းမှာလည်း ဆီးလ် တပ်ဖွဲ့များ လေ့ကျင့်ရာ အရပ်ဖြစ်တော့သည်။

“အချိန်အတိုင်းအတာက ဒီအတွက် ဘယ်လောက်ရသလဲ” စကောက်ကမေးလိုက်သည်။

မက်ရေဗင်က “ ဘယ်တော့စရမလဲလို့ မေးတာဆိုရင်တော့ သမ္မတအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ခင်ဗျားရဲ့လူတွေကို လန်ဂလေကိုလွှတ်လိုက်၊ အဲဒီမှာ အစီအစဉ်အသေးစိတ်သိရမယ်”

စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံးအတွက် နှစ်ရက်နှင့် လုပ်ရမည်ဆိုသည်ကတော့ အတော်ပင် အကျပ်အတည်းရှိသည်။ သို့သော် စကောက်၏လူများကမူ လုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။အထက်ကအမိန့်ကပ်ရောက်လာသဖြင့် နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း၊ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးနှင့် ကပ်လုပ်ရသည်များမှာ တပ်ဖွဲ့အတွက် မဆန်းတော့။တာဝန်တစ်ရပ်အတွက် စီစဉ်ရန်မှာ အချိန် တစ်ပတ်တော့လိုသည်။

စကောက်က မိုင်ကိုယူကာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး “ခွင့်ပြုပါဦး။”

သူက မက်ရေဗင်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ပြီးတော့ ဝေါတာဘက်သို့ ခေါင်းဆတ်နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ လှေကားဆီသို့ လျှောက်လာရသည်မှာ သင်္ဘောထဲတွင် အောက်ကုန်း ပတ်ပေါ် သွားနေရသည်နှင့်တူသည်။ ပြတင်းပေါက်လည်း မရှိ။ လှေကားသို့ရောက်တော့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျင်အိုဗာအောနှင့် ဆုံမိသည်။ သူ၏ ခိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ ဂျင်အိုဗာအောသည် ဂိုဏ်း ဟောလေယာဉ်အုပ်ကို အုပ်ချုပ်ရပြီး တီအက်စ်-၁၆၀ ရဟတ်ယာဉ်များကိုလည်း အုပ်ချုပ်ရသူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရာချီသော စစ်ဆင်ရေးများတွင် အတူတကွ လုပ်ခဲ့ကြသည်။ မိသားစု မွေးနေ့များတွင်လည်း တစ်ယောက်အိမ် တစ်ယောက်သွားကာ စားသောက်နေကျ။ ယခုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ခေါင်းဆတ်ကာသာနှုတ်ဆက်ပြီး ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ကြသည်။

ဂျင်အိုဗာအောက ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ စကောက်လက်ထဲမှ ဖိုင်ထူကြီးကို တွေ့လိုက်သည်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဗင်က အစည်းဝေးခန်းထဲမှ သူ့ကိုကြိုဆိုနှုတ်ဆက်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။ စကောက်ကတော့ သည်တစ်ခါ အိုဗာအော အလှည့်ဟု သိလိုက်သည်။ သူတို့သည် လေသူရဲများကို သီးခြားစီတွေ့ဆုံညွှန်ကြားကြမည်ဖြစ်သည်။

စကောက်နှင့် ဂျင်တို့က တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကံကောင်းပါစေ၊ နောက်မှ ပြောပြတော့မယ် ဆိုသည့်သဘော။ အထူးစစ်ဆင်ရေးများတွင် စကားမပြောဘဲ အမှုအယာဖြင့် အချက်ပြတတ်မှုမှာ အရေးကြီးသည်။

စကောက် လှေကားကိုစတင်လိုက်စဉ် အစည်းဝေးသံမထိတံခါးကြီး ပိတ်သွားသည်။ အစည်းဝေးစပြီ ဆို သည့်အချက်ပြစီးလည်း ပြန်၍လင်းလာသည်။ ဂျင်အိုဗာအောကိုလည်း အလားတူရှင်းပြမည်မှန်း စကောက်သိနေသည်။ သို့သော် ပထဝီ အနေအထားရှင်းပြမှုကတော့ ပိုလိမ့်မည်။ ဂျင်သည် လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်ကို ဆွဲရလိမ့်မည်။ သို့သော် လေသူရဲတစ်ယောက်အဖို့ သူ့ဘယ်ကိုသွားရမည်မှန်း သိဖို့တော့လိုသည်။ သတင်းအချက်အလက်ကို သီးခြားစီ အသိပေးရသည်။

ယခုစစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ဖွဲ့ချင်းစီကို နောက်ဆုံးအချိန်အထိ သီးခြားစီသာ အသိပေးထားပေမည်။ လှေကားထိပ်ရောက်တော့ စကောက် တံခါးကိုဖွင့်ကာ အပြင်သို့ထွက်လိုက်သည်။ နေရောင်ကြောင့် မျက်စိပင် ကျိန်းသွားရ၏။ ဘုရား ဘုရား သည်ကိစ္စ တကယ်ဖြစ်တော့မှာပါလားဟု စကောက်တွေးနေမိသည်။

အစီအစဉ်တစ်ခုကို စဆွဲပြီဆိုလျှင် “ဘငါးလုံး” ပါရမည်။ ဘယ်သူ၊ ဘာ၊ ဘယ်မှာ၊ ဘယ်တော့၊ ဘာကြောင့် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များကတော့ “ပစ်မှတ်ဖိုင်” ဟုခေါ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ဘယ်သူနှင့် ဘယ်မှာဆိုသည်ကို ပြောထားမည်။ အခါများစွာတွင်တော့ စစ်ဆင်ရေး၏ နောက်ကွယ်မှအကြောင်းရင်းကို ပြောပြထား တတ်သည်။ သို့သော် အမြဲတမ်းတော့မဟုတ်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ စစ်ဆင်ရေး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သိသာသည်။ ရံဖန် ရံခါတွင် စစ်ဆင်ရေး၏ တကယ့်ရည်ရွယ်ချက်ကို အဖွဲ့ဝင်များ၏အဆင့်အလိုက် အထူးလျှို့ဝှက်ထားသည်လည်း ရှိသည်။ ထိုအကြောင်းရင်းကို တစ်ယောက်တည်းကသာ သိသည်မျိုးလည်း ရှိတတ်သည်။

လှည့်စားရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လုပ်သောစစ်ဆင်ရေးများဆိုလျှင် ရှေ့တန်းသို့တက်မည့်လူများအား ပြောထားလေ့ မရှိ။ အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားအတွက် ဆောင်ရွက်သော ဂျက်ဆော့နှင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မှု ရှိသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ တပ်မှူး စကောက် ကားလ်သည် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီလ် မက်ရေဗင်၏ အမိန့်ကိုသာ ခံယူရသည်။ မက်ရေဗင်သည် ဂျက်ဆော့၏ တပ်မှူးလည်း ဖြစ်သည်။မက်ရေဗင်ကလည်း ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် သမ္မတ၏အမိန့်ကိုသာ ခံယူရသည်။

ယခုတာဝန်တွင် စစ်ရေးအရာသာ လိုအပ်သည်မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးပိုင်းလည်း လိုအပ်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဗင်နှင့် ဗိုလ်ကြီး စကောက်ကားလ်တို့ နားလည်ထားသည်။

စကောက် ကားလ် လေယာဉ်ဖြင့်ပြန်လာခဲ့သည်။သူတာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည့် အမိန့်က ပူပူနွေးနွေးသူတာဝန်မှာ “တန်ဖိုးမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွင့်ပြုမှုမရှိသည့် နယ်မြေ၌ ရှင်းလင်းရန်” ဖြစ်သည်။နောက်ပြီး စီအိုင်အေဌာနချုပ်သို့ “ယာလီ အပို တာဝန် တီအေဒီ” အတွက် အရာရှိနှစ်ယောက်ကိုလည်း လွှတ်ပေးရဦးမည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ် မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် အီရတ်နိုင်ငံ ဖလူဂျာမြို့၌ ရိက္ခာကားတန်း မြို့ခိုတိုက်ခိုက်ခံရသည်။ တိုက်ခိုက်ခံရသည့်အထဲတွင် စစ်ဘက်ကန်ထရိုက် သုံးယောက်ပါဝင်ပြီး ထိုအထဲမှ တစ်ယောက်မှာ ရေတပ်ဆီးလ် တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သုံးယောက် ပစ်ခတ်ခံရ၍ သေဆုံးပြီးနောက် သူတို့အလောင်းများကို ကားထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ အဝတ်အစားများချွတ်ပြီး ခြေလက်များကို ဖြတ်ပြီး မီးရှို့ပစ်လိုက်သည်။ နောက် ဆယ့်လေးလကြာသောအခါ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့က ထိုလုပ်ရပ်အတွက်တာဝန်ရှိသူ အာမက်ဟာရှင်အဘက်အား ဖမ်းမိခဲ့သည်။

သူ့ကို ဖမ်းဆီးပြီးနောက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က ထိုးကြိတ်ခဲ့သည်ဟု သူကတိုင်တန်းသည်။ ထိုအတွက် စစ်ဆင်ရေးအထူးဌာနချုပ်ဗဟိုမှ ဗိုလ်ချုပ် ချားလ်ကလီဗလန်က အာမက်ဟာရှင်အဘက်အား ဖမ်းဆီးသူ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ ဝင်များအား တရားစွဲဆိုမည်ဟု ဆိုသည်။ အိုဘားမားအစိုးရကလည်း ထိုသို့တရားစွဲဆိုရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

အာမက်အဘက်အား ဖမ်းဆီးသူ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ ဆန်တီယေဂိုမြို့တွင် စစ်ခုံရုံးတင်ခံကြရသည်။ သူတို့ကို အပြစ်မှကင်းလွတ်ခွင့်ပြုကာ တာဝန်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ ထိုသည်နှင့်ပတ်သက်၍ အိမ်ဖြူတော်မှ ဘာမျှ ဝေဖန်ခြင်း၊ ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း မရှိခဲ့။ ထိုအတွက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များအဖို့ မေ့မရအောင် စံစားခဲ့ရသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် အီရတ်နိုင်ငံ ရန်မဒီမြို့ တိုက်ပွဲအတွင်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင် မိုက်ကယ် အေဖွန်ဆားသည်သူတို့ပန်း အောင်းနေသည့် နေရာသို့ ကျလာသည့် လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးကို သူနှင့်အတူ ရှိနေသည့် တခြားတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်ကို ကယ်တင်သည့်အနေဖြင့် အသေခံကာ မှောက်ဝပ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပျက်ပြီး သုံးနှစ်ကြာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကလီဗလန်

နှင့် အိုဘားမားအစိုးရသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို အကျဉ်းသားအပေါ် မတရားပြုမှုမှဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ချခဲ့သည်။

အရာရှိငယ် မိုက်ကယ် မွန်ဆူးကိုတော့ သူ၏လုပ်ရပ်အတွက် ကွန်ဂရက်၏ ဂုဏ်ပြုဆုတံဆိပ် အပ်နှင်းခဲ့သည်။ ယင်းမှာ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှု ပြီးကတည်းက ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့အဖို့ နိုင်ငံ၏အမြင့်ဆုံးဆုတံဆိပ် ဒုတိယအကြိမ် ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆုတံဆိပ်ကို အိမ်ဖြူတော်တွင် သူ့ဖခင်နှင့် မိခင်အား အခမ်းအနားဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ စကောက်ကားလ် တပ်ဖွဲ့နီခေါင်းဆောင်များကို ခေါ်ကာ ယခုတာဝန်အတွက် အစီအစဉ်ချရင်း သတိထားကာ လုပ်ဆောင် ရမည်ဟု သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ တချို့သော နိုင်ငံရေးသမားများသည် ယူနီဖောင်းဝတ်များ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံမရှိသည့် လူ

အမေရိကန်တို့ အိုစမာဘင်လာဒင်ကို မည်သို့ရှာတွေ့ခဲ့သနည်း။ ဆယ်နှစ်မျှ သေသေသပ်သပ် လုပ်လာခဲ့သော အယ်လ်ကေဒါအတွင်းပိုင်းဆက်သွယ်ရေးများသည် အမေရိကန်တို့အတွက် ထင်သာမြင်သာ ရှိလာခဲ့သည်။ ဂျပာန်မှာ အကျဉ်းစခန်းရှိ စီအိုင်အေစစ်ကြောရေးမှူးများသည် အဘူအာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီမှာ အီဇန်ဇဝါဟီရီနှင့် အိုစမာဘင်လာဒင်တို့၏ ဆက်သွယ်မှုများ သိခဲ့သည်။ အဘူ အာမက်အား ဖမ်းမိထားသည့် အကြောင်းကို အယ်လ်ကေဒါနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များတွင် ဇဝါဟီရီဖတ်မိ၍ သိထားသည်။ ခါလစ်ရှိတ် မိုဟမ္မက်မှာလည်း ဂျပာန်တွင် အဖမ်းခံထားရကြောင်း လည်း သူသိထားသည်။ ခါလစ်သည် စီအိုင်အေကို ဖွင့်ချပေးခဲ့ကြောင်းလည်း သူသိ ထားသည်။ စီအိုင်အေ စစ်ကြောရေးမှူးများသည် အိုစမာနှင့် ဇဝါဟီရီတို့၏ ဆက်သွယ် ရေးဆက်သွယ်အမည်ကိုလည်း စစ်ကြောထုတ် ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအမည်ကို ထုတ်ဖော် သိရှိသွားသော်လည်း ဇဝါဟီရီသည် အဘူ အာမက် ကူဝိတ်တီကို အိုစမာဘင်လာဒင် ရှိသည့် ခြံဝင်းထဲသို့ အကြိမ်ကြိမ် စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ထိုသတင်းအချက်အလက်များကို စုစည်းခြင်းအားဖြင့် အိုစမာပုန်းအောင်းနေသည့်နေရာကို လမ်းညွှန်သူမှာ ဇဝါဟီရီဖြစ် သည် ဆိုနိုင်ပေသည်။ ထိုနေရာမှာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ အဘောတဘက်မြို့တွင် ဖြစ်သည်။

တိုရာဘိုရာတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ သက်တော်စောင့်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက် လာပြီးနောက် ဇဝါဟီရီသည် ဝင်လာနေသည့် အမေရိကန်တို့ကို ရှောင်ရှားရန် အနောက် ဘက်သို့ မှောင်ကြီးမည်းမည်း ထွက်လာခဲ့သည်။ မြောက်ပိုင်းမဟာမိတ်တပ်ဖွဲ့များသည် အယ်လ်ကေဒါတို့ စွန့်ပစ်ခဲ့သောစခန်းကို ချဉ်းကပ်လာခဲ့ကြပြီး ကြွင်းကျန်သောပစ္စည်း များကိုယူ၊ အိုစမာ အစောင့်ထားခဲ့သူများကိုလည်း သတ်ပစ်ခဲ့သည်။

ဇဝါဟီရီသည် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံ ဂါဒက်မြို့သို့ လာခဲ့သည်။ ထိုမြို့တွင် သူ့သမီးများမှာ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ် လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ သူက ထိုအရပ်မှ တာလီဘန်များနှင့် ဆက်သွယ်ကာ ပုန်းအောင်းနေခဲ့သည်။

ဇဝါဟီရီမှာ ဉာဏ်လည်းပြေးသည်။ လည်လည်း လည်သည်။ သူက အိုစမာဘင်လာဒင်နှင့် လျှပ်စစ်ဆက်သွယ် ရေးနည်းဖြင့်ဆက်သွယ်သည်။ သူက ခပ်လျှိုလျှိုနေကာ လှုပ်ရှားသည်။ သူ၏ တပည့်လည်းဖြစ်၊ အယ်လ်ကေဒါ စစ်ဆင်ရေးမှူးလည်းဖြစ်သော အဘူအတက်မှာ ပရီဒေတာလေယာဉ်လက်ချက်ဖြင့် သေသွားခဲ့သည်။ ဇဝါဟီရီ သွားသည့် နေရာတိုင်း အပျက်အစီးများ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုဖမ်းမည့် ပိုက်ကွန်က တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းလာလေပြီ။

နောက်ပိုင်းတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ ခြံဝင်းထဲမှ သိမ်းဆည်းရမိသော စာရွက်စာတမ်းများအရ ထိုကာလတွင် ဇဝါဟီရီသည် အိုစမာထံ စာများရေးကာ သူတို့နှစ်ဦးအကြား မပြေလည်မှုကို ပြန်လည်ရင်ကြားစေရန် ကြိုးစားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထိုစာများထဲတွင် ဇဝါဟီရီက ငွေလည်းတောင်းပြီး သူတို့အုပ်စု တိုရာတိုရာမှ အဘယ်ကြောင့်ထွက်ခွာခဲ့ရသည်ကို လည်း ရှင်းပြထားသည်။ ထိုစာများထဲတွင် ဇဝါဟီရီ မည်သည့်နေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေသည်တော့ မပါရှိ။ ထိုစာများ အိုစမာထံ မည်သည့်ကာလတွင် ရောက်သည်လည်း မသိရ။ ၂၀၀၂ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းပိုင်းလောက်တွင် အိုစမာရှိရာ ပါရာ ချင်နာခေါ် ပါကစ္စတန် လူမျိုးစုအရပ်သို့ ခြေမြန်တော်ဆက်သားမှတစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာဖွယ်ရှိသည်။

တိုရာတိုရာတွင် အချေအတင်ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် ဇဝါဟီရီသည် အယ်လ်ကေဒါ ဆက်လက်ရပ်တပ် လှုပ်ရှားလျက် ရှိကြောင်း ပြသဖို့လိုသည်ဟု တွက်သည်။ အမေရိကန် မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်ကြောင့် အိုစမာ၏ယောက်ဖ ဖြစ်သူ၊ အယ်လ်ကေဒါ၏ဘဏ္ဍထိန်း အပါအဝင် အယ်လ်ကေဒါခေါင်းဆောင်များ သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။

ထိုကာလအတွင်း ဇဝါဟီရီမှာ မကြာခဏ ရွှေ့ပြောင်းနေခဲ့သည်။ သူ ထိုသို့ ရွှေ့ပြောင်းပုန်းရှောင်နေသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံက သူ့ကိုမိလျှင် ဒေါ်လာ ၂၅ သန်းပေးမည်ဟု ဆုငွေထုတ်ထားသည်။ ဒေသခံ ပထန်လူမျိုးတို့က သူ့အပေါ် ဧည့်ဝတ်ကျေပျူငှာကြသော်လည်း သူက သူ့အသက်ဘေးနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုလူများကို စိတ်မချ။ ထို့ကြောင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့ သူထွက်ပြေးသည်။ ထို့နောက် ဂျမား အီလားခိမီဟူသည့် နိုင်ငံရေးပါတီမှတစ်ဆင့် အိုင်အက်စ်အိုင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်မိရာ အိုင်အက်စ်အိုင်က သူ့ကို အကာအကွယ်ပေးထားသည်။

စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှု အောင်မြင်သွားသောအခါ ဇဝါဟီရီ၏ ခေါင်းဆောင်မှုနေရာကို ခါလစ် ရိုက် မိုဟမ္မက်က ရယူသွားသည်။ ခါလစ်မှာ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအဆောက်အအုံကို ပထမအကြိမ် အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်စဉ်ကနှင့် အပိုင်းစီးထားသောလေယာဉ်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တို့ အီဂေါ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံများသို့ ဝင်ရောက်လာပြီးနောက် ကမ္ဘာ့အနှံ့ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန် အိုစမာ၏အမိန့်ကို အကောင်

အထည်ဖော်နေသော ခါလစ်အား ဝေါဟီရီ မနာလိုဖြစ်လာသည်။

ဝေါဟီရီနှင့် ခါလစ်ရှိတ် မိုဟမ္မက်တိုမှာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်လည်း သိကြပြီး တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်လည်း အကြီးအကျယ်သဘောမကျကြချေ။ ဝေါဟီရီက ခါလစ်သည် အမည်ခံမှတ်ဆလင်သာဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ ဝေါဟီရီကမူ တစ်နေ့လျှင် ငါးကြိမ်ဝတ်ပြုသူဖြစ်သည်။ ဝတ်ပြုသည့်ကော်စောဖြင့် ထိပါများသည့် သူ့နဖူးတွင် အသားမာပင် တက်နေသည်။ ခါလစ်ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ မိမိကျကျနေလိုသည်။ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်မှုကို ကြိုးကိုင်သူ ခါလစ်သည် လေယာဉ်လည်း ကောင်းစွာမောင်းတတ်ပြီး ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မနီလာမြို့ရှိ ညကလပ်များသို့လည်း သွားတတ်သည်။ သောက်လျှင်လည်း ဝီစကီမှ၊ ကရာချိုမြို့ရှိ ကင်တပ်ကီကြက်ကြော်ဆိုင်သို့လည်း သွားကာ ကြက်ပေါင်များကို ပလုတ်ပလောင်း စားတတ်သည်။

ခါလစ် ရှိတ် မိုဟမ္မက်ကတော့ ဝေါဟီရီသည် ဘော်ကြော့ ဂျီဟဒ်စစ်သည်ဖြစ်ကာ အန္တရာယ်ကို ဝေးဝေးရှောင်သူ ဖြစ်ဟု သဘောထားသည်။ သို့သော် သူသည် အိုစမာ၏ငွေများကိုတော့ ချူတတ်သည်ဟုလည်း ခါလစ်ကယူဆသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် ဂျီဟဒ်သည် သိပ်ကြီးကျယ်လှသည်မဟုတ်။

ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ အစ္စလာမာဘက်မြို့ရှိ အမေရိကန်သံရုံးထဲသို့ အယ်လ်ကေဒါ အလယ်အလတ်တန်း အကြမ်းဖက်သမားတစ်ယောက် ဝင်လာခဲ့ရာမှစကာ ခါလစ် ရှိတ် မိုဟမ္မက် အဖမ်းခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဝင်လာသူနှင့် ပတ်သက်၍ စီအိုင်အေတွင် မှတ်တမ်းများ ကောင်းကောင်းမရှိပေ။ စစ်အေးကာလတွင် ဆိုဗီယက်၏ နိုင်ငံသစ္စာဖောက်များ အမေရိကန်၏အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးလျှင် အသတ်ခံကြရသည်။ တချို့လည်း အမေရိကန်သံရုံးအပြင်တွင် အဖမ်းခံရကာ အကျဉ်းနည်းဖြင့် ကွပ်မျက်ခံရသည်။ စေတနာ့ဝန်ထမ်း ထောက်လှမ်းရေးသတင်းပေးများကလည်း အလေးအနက် သတင်းမျိုးပေးလာတတ်သည်။

သံရုံးတွင် ထိုဝင်လာသူအယ်လ်ကေဒါအား စစ်ဆေးပြီးနောက် အရေးကြီးသောသတင်း ပေးစရာရှိလျှင် ဆဲလ်ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားမည်ဟု ကတိပေးသွားသည်။ နောက်နှစ်ညလွန်သောအခါ ကရာချိုမြို့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု၏ ရေချိုးခန်းထဲမှ စီအိုင်အေသို့ ဖုန်းဆက်သည်။ “ ကျွန်တော် ခါလစ် ရှိတ် မိုဟမ္မက်နဲ့ ညစာအတူစားနေတယ် ” ဟူ၏။

၂၀၀၃ ခုနှစ် မတ်လ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၂ နာရီတွင် ပါကစ္စတန်ရဲများ ကရာချိုမြို့ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုအား ဝင်စီးသည်ကို စီအိုင်အေအရာရှိများ ကြည့်နေကြသည်။ ရဲများက တံခါးကိုကန်ဖွင့်ပြီးအိပ်ခန်းတစ်ခုဆီသို့ ဝင်လာရာ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုကို ကြိုးကိုင်သူ ခါလစ်အား ဧည့်အိပ်ခန်းထဲတွင် မှောက်လျက်သားအိပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေး အဆောက်အအုံကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်သာမက အမေရိကန်သတင်းစာဆရာ

ဒင်နီယယ်ပါးလ်အား ခေါင်းဖြတ်သတ်ခဲ့သူ အကြမ်းဖက်သမား ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်မှာ ခုခံနိုင်မှုမရှိဘဲ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ခါလစ်မှာ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချက်ချင်းမသွားနိုင်ဘဲ ညအိပ်ဝတ်စုံဖြင့် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။

အစ္စလာမာဘတ်မြို့ရှိ အမေရိကန်သုံးရုံးထဲသို့ ဝင်လာသူအား မည်သူလွှတ်လိုက်သည်ကိုမူ မည်သူမျှမသိကြ။ သို့ရာတွင် ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်အဖမ်းခံလိုက်ရသည့်အတွက် မည်သူ့အမြတ်ထွက်သည်ကတော့ သိသာသည်။ ခါလစ်မရှိ တော့သည်နှင့် ဧဝါဟီရီသည် အယ်လ်ကေဒါ၏ နံပါတ်နှစ်နေရာကို ပြန်ရခဲ့သည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် အသစ် ဖွဲ့စည်းလိုက်သော အယ်လ် ဂျီဟဒ်အဖွဲ့နှင့် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့၏ သတင်းအဖွဲ့ခွဲဖြစ်သော အယ်လ်ရှီဘက်ရုပ်သံမှ ထုတ်လွှင့်ရန် အိုစမာဘင်လာဒင်အား ရိုက်သည့်ဗီဒီယိုအခွေထဲတွင် သူ့ဘေး၌ ဧဝါဟီရီကို ပြန်တွေ့လာရသည်။

ခါလစ်မရှိတော့သည်ဖြစ်၍ ဧဝါဟီရီသည် အိုစမာအား သူ၏သဘောတရားရေးများ ရိုက်သွင်းပြန်သည်။ အီရတ်တွင် ဆဒမ်၏ ဓာတုလက်နက်များကို အယ်လ်ကေဒါတို့ ရရှိသည်ဟူသောသတင်းများ ရရှိသောအခါ ဧဝါဟီရီ ပျော်သွားသည်။ သူက ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အယ်လ်ဘာရာမြို့၌ ဓာတုလက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးရန် အိုစမာ အား စည်းရုံးသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင်လည်း ကျော်ဝန်နိုင်ငံ အခန်းမြို့တွင် ဓာတုလက်နက်တစ်ဒါင်ခန်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုနှစ်ခုစလုံး မအောင်မြင်ခဲ့။

ဧဝါဟီရီသည် အိုစမာအား ထိုဓာတုလက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့သော်လည်း ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်ကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ရေးအတွေ့အကြုံမရှိသဖြင့် ထိုသို့တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကို တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်မှာ မြောက်ကာရိုလိုင်းနားကောလိပ်တွင် တက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူတွင် အနောက်တိုင်းအလေ့အကျင့် ဘာသာစကားတတ်ကျွမ်းသဖြင့် ကမ္ဘာအနှံ့ လွယ်ကူစွာ ခရီးသွားနိုင်သည်။ ဧဝါဟီရီမှာ ထိုသို့မလုပ်နိုင်။ သူက ခေါင်းပေါင်းကိုပတ်ကာ ပထန်ဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်သည်။ နဖူးတွင်လည်း ဝတ်ပြုမှုကြောင့် အသားမာတက်နေပြီး သူမည်သူမည်ဝါဆိုသည်မှာ သိသာလှသည်။ သူသည် ကမ္ဘာက ဒုတိယအလိုအရှိဆုံးလူ ဖြစ်နေသည်။ သူတွင် အကြောမေ ဓာတ်ငွေ့များ ကျည်ဆန်ခွဲအမြောက်အမြားဖြင့် ရှိနေသော်လည်း ထိုလက်နက်များကို မဟာနတ်ဆိုး (အမေရိကန်)ဆီသို့ ပို့နိုင်လောက်သည့် အရည်အချင်း မရှိပေ။ အိုစမာဘင်လာဒင်နှင့် ဧဝါဟီရီတို့မှာ တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်ဓာတ်နှင့် နည်းလမ်းများ ရှိသော်လည်း တိုက်ခိုက်ရေးအတွေ့အကြုံ မရှိဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် ထိုလက်နက်များကို ဗြိတိန်နှင့် အမေရိကန်နယ်စပ်များကိုဖြတ်ကျော်ကာ ပို့ရန် နည်းလမ်းရှာရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်၏ အတတ်ပညာမျိုးလိုသည်။ သို့သော် ခါလစ်မှာ အမေရိကန် ဂူးလက်ဖြစ်သော ဤတာနာမိုတွင် ရောက်နေသည်။ ဧဝါဟီရီအပါအဝင် လူအတော်များများသည် ခါလစ် ရိုတ် မိုဟမ္မက်တစ်ယောက် အနှိပ်စက်ခံရကာ ဖွင့်ချခန့်မည်ဟု

ထင်နေသည်။ အယ်လ်ကေဒါအတွက် ဇာတ်သိမ်းခန်းက နီးလာသည်။

ဇေပီဟီရီသည် ခါလစ် ရှိတ် မိုဟမ္မက်ကို မည်မျှပင် မုန်းနေစေကာမူ သူ့တွင်ခါလစ်ကဲ့သို့ ကျွမ်းကျင်မှုမျိုးလည်း မရှိ။ ခါလစ်ကဲ့သို့ လူများကို သစ္စာရှိအောင် စည်းရုံးနိုင်စွမ်းလည်းမရှိပေ။ သူနှင့်တွေ့သူမှန်သမျှလည်း ထိုသို့လျှင် အက်ဖြတ်ကြသည်။ သူသည် မမျှတသူဖြစ်ပြီး လက်အောက်ငယ်သားများအပေါ် ရက်စက်တတ်ကာ သူ့ဆရာ အိုစမာအပေါ် တွင် လွန်စွာ လေးစားကိုင်းရှိုင်းတတ်သူအဖြစ် မြင်ကြသည်။ ခါလစ်အဖမ်းခံရပြီးနောက် ဇေပီဟီရီသည် သူပုန်းအောင်းရာ အိမ်တွင် တွဲဖက်ထားသည့် အဘူ ဖာရာ အယ်လစ်ဘီအား အယ်လ်ကေဒါ၏ စစ်ဆင်ရေးအကြီးအကဲတာဝန် ပေးခဲ့သည်။ လစ်ဘီက အီရတ်နိုင်ငံတွင် ညွှန်ပေါင်းတပ်ဖွဲ့များအား ဓာတုလက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် မူဆာ အယ်လ်ဇာကာဘီအား ထပ်ဆင့်အမိန့်ပေးကာ ဂျော်ဒန်နိုင်ငံ အာမန်မြို့ကိုလည်း အလားတူတိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ထိုတိုက်ခိုက်မှုများ လုပ်ဆောင်ပြီးသည့်နောက် အိုစမာဘင်လာဒင်သည် ဝါဒီဂစ္စတန်အရပ်မှ တစ်ဧကကျယ်သည့် ခြံဝင်းထဲတွင် အသစ်ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်သစ်ဆီသို့ ပြောင်းလာခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ကာကူးစစ်ဆင် တန်းကျောင်းနှင့်မလွမ်းမကမ်းတွင်ရှိသည်။ ထိုခြံဝင်းထဲတွင် ပင်မအဆောက်အအုံမှာ နှစ်ထပ်ဖြစ်ပြီး ထိုခြံဝင်းကို ဆယ်ပေမှ ပေနှစ်ဆယ်မြင့်သည့် အုတ်တံတိုင်းများဖြင့် ကာရံထားသည်။ ပင်မအဆောက်အအုံ၏ လမ်းဘက်သို့မျက်နှာမူသော ပြတင်းပေါက်များကို အုတ်ဖြင့်ပိတ်ထားသည်။ ထိုအဆောက်အအုံမှာ မိုင်ပေါင်းများစွာပတ်လည်အတွင်း အကြီးမားဆုံး အိမ်ကြီး ဖြစ်တော့သည်။ လူတိုင်းကလည်း ထိုအိမ်ကြီးကိုရော ထိုအိမ်ထဲတွင် နေထိုင်သူများကိုရော မသိယောင်ပြုနေကြ သည်။

ပင်မအိမ်ကြီးတွင် လေအေးပေးစက်မရှိ။ သို့သော် အပူပေးစနစ်ရှိသည်။ အိမ်ကြီးကို အိုစမာအကြိုက် အလှဆင်ထား သည်။ ပရိဘောဂများမှာ အပေါ့စားများဖြစ်ပြီး ခုတင်များကို ခပ်ပါးပါး ရေမြှုပ်မွှေရာများ ခင်းထားသည်။ ခြံထဲတွင် ပန်းခြံနှင့် တိရစ္ဆာန်များထားရန်နေရာများလည်း ရှိသည်။ ကားဂိုဒေါင်တစ်ခုကို အရှေ့ဘက်အုတ်တံတိုင်းတွင်ကပ်၍ ဆောက်ထားသည်။ ထိုကားဂိုဒေါင်မှ ဧည့်သည်များ အိမ်မသို့ လမ်းလျှောက်လာသည့်အခါ အပြင်လူများမမြင်နိုင်စေရန် အမိုးအကာရှိသည့် နတ်လမ်းတစ်ခုလည်းရှိသည်။ ခြံဝင်ကားလမ်းကိုလည် အုတ်တံတိုင်းမြင့်မြင့် ခတ်ထားပြီး ထိုလမ်းမှ တည်းခိုဆောင်နှင့် အခြား အဆောက်အအုံငယ်ငါးခုသို့ ရောက်နိုင်သည်။ အဆောက်အအုံငယ်များတွင် အစည်းဝေးဆောင်နှင့် မီဒီယာစတူဒီယိုအဆောင်တို့လည်း ပါဝင်သည်။

ခြံဝင်းမှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ထားပုံရသည်။ အိမ်ခန်းများမှာ မီးဖိုခန်းနှင့် ရေချိုးခန်း တွဲ လျက် ပါသည်။ နေထိုင်သူများ သီးခြားစီ လွတ်လပ်စွာနေနိုင်သည့်သဘော။ အတွင်းစင်္ကြံခန်းမ လှေကားများကွဲ

www.burmeseclassic.com

သံတံခါးကို သော့ခတ်ထားသည်။ အုတ်တံတိုင်းများဘက်သို့ တံခါးပေါက်များလည်း ရှိသည်။ ထူးခြားသော အသွင်အပြင်ရှိ သည့် အိမ်ကြီး ဖြစ်သည်။

အိုစမာသည် အတွင်းအပြင်အဆင်ကို ရိုးရိုးမျိုးသာကြိုက်သည်ဆိုသော်လည်း သူမိသားစုက ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး စီစဉ်ထားသည်။ အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် ရှိစဉ်က အိုစမာသည် ယီမင်မိသားစုတစ်ခုကို ဒေါ်လာငါးထောင် တင်တောင်းငွေအဖြစ် ပေးခဲ့သည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ကန်ဒဟာမြို့တွင် လေးဆယ့်လေးနှစ်ရှိပြီဖြစ်သော အိုစမာသည် ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် အမယ် အာမက် အယ်လ်ဆာဒါဆိုသူ မိန်းကလေးကို လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သူမကိုယူရန်နှင့် အစ္စလာမ်ဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီစေရန် ပထမ ဇနီး နာဂျဝါဂါနမ်ကို ကွာရှင်းခဲ့သည်။ အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝကတည်းက သူလက်ထပ်ခဲ့သော နာဂျဝါသည် သူ၏နှမဝမ်းကွဲလည်းဖြစ်သည်။ အိုစမာ၏မိသားစုကတော့ စိတ်မချမ်းသာခဲ့။ အထူးသဖြင့် သူမိခင်က ကလေးသတို့သမီးနှင့် ပတ်သက်၍ သဘောမကုခဲ့။ အိုစမာကတော့ ဂရုမစိုက်။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူလုပ်ချင်ရာ လုပ်သည်။ သူလိုချင်ရာ လည်း ရယူသည်။ အမယ် အာမက် အယ်လ်ဆာဒါကို သူ့ဇနီးလေးယောက်အနက် သူ့အချစ်ဆုံးဖြစ်သည်။ သူမသည် မကြာမီ သမီးလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်တို့ အာဖဂန်နိုင်ငံတွင်း ဝင်ရောက်လာသည်တွင် အိုစမာက သူ့ဇနီးများနှင့် ကလေးများကို အာဖဂန်နိုင်ငံ တွင်မထားတော့။ ထိုအချိန်တွင် သူသည် အိမ်သစ်တွင် နေထိုင်တော့သည်။ သူက သူမိသားစုအား သူနှင့်အတူလာနေရန် ဆက်သားဖြင့် သတင်းစကားပါးလိုက်သည်။ အမယ် အာမက် အယ်လ်ဆာဒါလားနိုင်ရန် အယ်လ် လစ်ဘီကစီစဉ်ပေးရ သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမ၏ သမီးကလေး ဆာဖရီယာမှာ ကိုးနှစ်ရှိပြီဖြစ်၏။ သူတို့ ယီမင်နိုင်ငံမှ အဘော့တာဘက်မြို့သို့ လာခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယဇနီးနှင့် တတိယဇနီးဖြစ်သော ခိုင်ရာနှင့် ဆီဟမ်ဆဘာတို့မှာ ဆော်ဒီအာရေးဗျနိုင်ငံ ဂျက်ဒါမြို့မှ လာကြရသည်။ သူတို့က အိုစမာအိမ်သစ်ကြီးဆောက်နေသည်ကို စောင့်နေခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် ကမ္ဘာအနှံ့ အိုစမာကို လိုက်ရှာနေသော စီအိုင်အေသည် သူမိသားစု ခရီးသွားလာနေသည်ကို ဘာကြောင့်သတိမထားမိသနည်းဟု မေးစရာရှိနေ သည်။ တင်းကျပ်သော မွတ်ဆလင်အိမ်ထောင်စုအကြီးအကဲဖြစ်သူ အိုစမာသည် သူ့ဇနီးများကို အဖော်မပါဘဲ ခရီးမသွားစေ ရပေ။ အိုစမာ၏ဇနီးများနှင့် ကလေးများ ဆော်ဒီအာရေးဗျနှင့် ယီမင်နိုင်ငံတို့မှ ဂျက်လေယာဉ်ဖြင့် လာသည်တွင် သူတို့ နှင့်အတူ အယ်လ်ကေဒါလိုခြံရေးအဖွဲ့များလည်း ပါခဲ့သည်။ ခေါင်းပြီးခြံအဝတ်အစားများဖြင့် သူ့ဇနီးများ ကလေးဗွား၊ ပစ္စည်းအိတ်များ ဆွဲကာ လေဆိပ်ကိုဖြတ်၊ အကောက်ခွန်ဂိတ်ကိုဖြတ်ကာ သွားနေသည်မှာ သိသာလှသည်။ သူတို့ ပတ်စပို့အတုများဖြင့် (အတုမဟုတ်) သွားလျှင်သော်မှ စီအိုင်အေတို့ သတိထားမိမည်မထင်။ အိုစမာသည် ပြေးလွှား

တိမ်းရှောင်နေရသည့်ကြားမှ အဖော်ရှိလိုသည်ကို စီအိုင်အေသတိမထားမိသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

အော့ဘာဘက်မြို့တွင် အိုစမာမိသားစုသည် အိမ်မကြီး၏ အပေါ်နှစ်ထပ်တွင် နေကြသည်။ အိုစမာ၏အိမ်ခန်း ထဲတွင် အမယ်၊ ခိုင်ရာနှင့် ဆီဘာစ်တို့ အိုစမာစိတ်ကြိုက် အလှည့်ကုန်အိပ်ကြရသည်။ အိုစမာ၏အခန်းကို ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်သည်မှာ ပါကစ္စတန်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဖြစ်သော အာမက်ခန်နှင့် တာရစ်ခန်တို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သူတို့မိသားစုနှင့်အတူ တည်းခိုဆောင်တွင် နေထိုင်ကြသည်။

ထိုညီအစ်ကိုသည် ခြံဝင်းထဲတွင် လက်တိုလက်တောင်းအလုပ်များ လုပ်ကြရသည်။ ဒေသခံစတိုးဆိုင်များမှ ပစ္စည်းများလည်း ဝယ်ပေးရသည်။ မီဒီယိုကင်မရာအတွက် ဓာတ်ခဲနှင့် တိပ်ခွေများလည်း ဝယ်ပေးရသည်။ ဘင်လာဒင် အိမ်တွင် စားသောက်သည်များမှာ သံလွင်ဆီ၊ စွန်ပလွန်သီး၊ အသားခြောက်၊ ကြက်ဥနှင့် အနီးအနားရှိ မုန့်ဖုတ်ဆိုင်မှ မုန့်များ ဖြစ်သည်။ ရဲဖန်ရဲခါ ခြံထဲရှိ ကြက်များကို လည်လှီးကာ အိုးထဲတွင် ထမင်း၊ ဓပျစ်သီးခြောက်များဖြင့် ချက် စားသည်။

အိုစမာက သူ့ကလေးများကို အိမ်တွင်ပင် စာသင်စေသည်။ စာသင်ခန်းကို ပထမထပ်တွင် ပို့က်ဘုတ်၊ မင်တံများဖြင့် စီစဉ်ပေးထားသည်။ ဖတ်စာအုပ်များမှာ အာရဗီဘာသာဖြင့် ရေးထားသော စာအုပ်များဖြစ်သည်။ ကလေးများ ကျောင်းအားချိန်တွင် ယုန်များမွေးခြင်း၊ ပေနှစ်ဆယ်မြင့်ပြီး အပေါ်တွင် သံချူးကြိုးခတ်ထားသော အုတ်တံတိုင်းအတွင်း ဘက်တွင် ကစားကြရသည်။ သူတို့မှာ ရဲတိုက်အတွင်းမှ ကလေးများကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့သည် ခြံဝင်းထဲမှ ထွက်ခွင့်လည်း မရကြ။ အိမ်နီးနားချင်းများကိုလည်း လည်ပတ်ခွင့်မရကြ။ အိုစမာ၏ သားသမီးများမှာ ကျောင်း၊ ကစားကွင်းနှင့်ဝေးရာ အုတ်တံတိုင်း လေးဘက်ကာထားသည့်အတွင်းတွင် သူတို့ဖခင်ကဲ့သို့ အထီးကျန်စွာ နေနေကြရသည်။

အိုစမာမှာ ပို၍အထီးကျန်စွာနေလာသည်။ အယ်လ်ဂျာဗီးယားရုပ်သံနှင့် အယ်လ်ကေဒါဝက်ဘ်ဆိုက်မှ တစ်ဆင့် ကြေညာချက်ထုတ်ရန် မီဒီယိုအရိုက်ခံသည့်အခါမှလွဲ၍ အိမ်ထဲမှ ထွက်လေ့မရှိ။ သူသည် လန်ဒန်၊ ဝါရှင်တန်၊ နယူးယောက်၊ ပဲရစ်မြို့များကို ထရပ်ကားတင်ပို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန်နည်းများကို ရှာဖွေသည်။ ဒေါဟီရီနှင့် အယ်လ်လစ်ဘီတို့ထံမှ စေ လွှတ်သော ဆက်သွားများနှင့် ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေး အိုင်အက်စ်အိုင်မှ အရာရှိများကို လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။ များ သောအားဖြင့်တော့ အိမ်ရှင် ပါကစ္စတန်သည် သူ့ကို သိပ်တွေ့လေ့မရှိ။ သတင်းများကိုတော့ ထိုခြံဝင်းထဲသို့ ဆက်သွားများ ယူလာသည်လည်း ရှိသည်။ ပါကစ္စတန် ရုပ်သံမှတစ်ဆင့် သိရသည်လည်းရှိသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ် မေလ ၂ ရက်နေ့တွင် အယ်လ်လစ်ဘီမှာ မိန်းမများဝတ်သည့် ခေါင်းမီးခြုံဝတ်စုံကို ဝတ်လျက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးသွားရာမှ အမမ်းခံရသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆယ်လျူလာဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားရာမှ

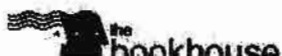
ပါကစ္စတန်ရဲများ သတိထားမိခြင်းဖြစ်သည်။ ပါကစ္စတန်ရဲများက လစ်ဘီအဖမ်းခံရစဉ် ပါလာသည့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို အိုစမာအားပေးသောအခါ အိုစမာ သူ့လုံခြုံရေးကို စိတ်ပူလာဖွယ်ရှိသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန် စကားဂျက်ဖော်ကျမ်းကျင့်သူများက ထိုစာအုပ်ထဲမှ စကားဂျက်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည့်အတွက် လန်ဒန်မြို့နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံအကြား ပြေးခွင့်နေသည့် ခရီးသည်တင် လေကြောင်းလိုင်းပေါ်တွင် ပစ္စည်းအိတ်ထဲ၌ ဖောက်ခွဲပစ္စည်းအရည်ထည့်ကာ ဖောက်ခွဲမည့်အစီအစဉ်ကို ဟန့်တားနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအကြံအစည်တော့ မအောင်မြင်ခဲ့။ သို့ရာတွင် မှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် အိုစမာဘင်လာဒင် မည်သည့်နေရာတွင် နေသည်ကိုတော့ ဖော်ပြမထားချေ။ ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အိုင်အက်စ်အိုင်သည် အိုစမာရှိသည့်နေရာကို အတိအကျ သိနေသည်။ သို့သော် အမေရိကန်နိုင်ငံအား အသိပေးခြင်းမရှိခဲ့။ သူတို့က အိုစမာအား ထိုဒီဒီကြီးတွင် အေးအေးဆေးဆေးနေရန် ခွင့်ပြုထားသည်။ သူတို့က အိုစမာ၏မိသားစုလိုပင် အိုစမာ ရူးများနေပြီလားဟု ထင်နေကြသည်။

အိုစမာနှင့် ဇဝါဟီရီအကြား တခြားတင်းမာမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ဇဝါဟီရီက သူတို့နှစ်ယောက်အကြား မပြေလည်မှုကို ပြေလည်စေရန် အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားခဲ့သည်။ သူ၏အနာဂတ်နှင့် ရှိဟဒ်၏အနာဂတ်မှာ အိုစမာ၏ ငွေများအပေါ် မူတည်နေသည်။ အီရတ်ရှိ အယ်လ်ကေဒါခေါင်းဆောင် မူဆက် အယ်လ်ဇာကာဘီ ဘဂ္ဂဒက်မြို့ အပြင်ဘက်၌ ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် အသတ်ခံရပြီးနောက် အယ်လ်ကေဒါ၏ စစ်ဆင်ရေးများ အားနည်းလာခဲ့သည်။ ဇာကာဘီမှာ မိမိတို့ဆက်သား၏ သစ္စာဖောက်ခြင်းခံရပြီ ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ် သမားများလက်ချက်ဖြင့် သုတ်သင်ခံခဲ့ရသည်။

သူ့သုတ်သင်ခံရသည်မှာ အယ်လ်ကေဒါအတွက် မဟာဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အီရတ်တွင်ရှိသည့် အယ်လ်ကေဒါတို့၏ ဓာတုလက်နက်များကို အထူးလျှို့ဝှက်စွာထားခဲ့သည်။ တခြားလျှို့ဝှက်အဖွဲ့အစည်းများလိုပင် အယ်လ်ကေဒါသည်လည်း စစ်ဆင်ရေးများကို လျှို့ဝှက်စွာလုပ်ခဲ့သည်။ ဇာကာဘီ အသတ်ခံရသဖြင့် အဆိုပါဖျက်အားပြင်းလက်နက်များ ထားသည်နေရာပါ ပေါ်သွားခဲ့ရသောကြောင့် အိုစမာစိတ်ပျက်ခဲ့ရသည်။ ဇာကာဘီပုန်းအောင်းနေသည့်အိမ်ကို အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း ဘာမျှမတွေ့ခဲ့ကြ။ အမေရိကန်တို့ ဖုံးကြံတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အဓိကအကြမ်းဖက်သမားများ သေကြေခဲ့ကြသော်လည်း သိပ်အကျိုးမရှိခဲ့။ ဇာကာဘီ၏ ကွန်ပျူတာနှင့် စာရွက်စာတမ်းများလည်း ရှာ၍မတွေ့ခဲ့။

အယ်လ်ကေဒါတို့ အီရတ်တွင် ဓာတုလက်နက်အသုံးပြုမှုကြောင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များအတွက် တာဝန်များတိုးလာခဲ့ရသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့မှာ တစ်ညလျှင် ပစ်မှတ်လေးငါးခုကို တိုက်ခိုက်နေရသည်။ အယ်လ်ကေဒါတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

ဆက်သွယ်သည်နှင့် သူတို့အား တိုက်ခိုက်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့အတွင်း၌လည်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေသည်။ အသေခံကာ တိုက်ခိုက်သူများသည်လည်း ညွန့်ပေါင်း တပ်ဖွဲ့များအား ထိခိုက်ခြင်းမရှိခဲ့။ အနောက်တိုင်းမီဒီယာများကလည်း ထိုအကြောင်းများကို ဖော်ပြခြင်းမရှိခဲ့ကြ။ အယ်လ်ကေဒါ အဖွဲ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း မိမိတို့ ဆဒမ်၏အမွေ ဓာတုလက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်မည်ကို မီဒီယာအား မပြောနိုင်ခဲ့။ အိုစမာနှင့် ဧပါဟီရီတို့သည် ဓာတုလက်နက်များကို အာဖဂန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ခိုးသွင်းကာ အာဖဂန်ရှိ ညွန့်ပေါင်း တပ်ဖွဲ့များအား တိုက်ခိုက်ရန် ကြံသည်။ အီရတ်၏ ဓာတုလက်နက်များ ပုဂံကလေးသို့နေရာများမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ သည်ဟု ဝီကီလီစာရွက်စာတမ်းများက ဖော်ပြသော်လည်း ထိုလက်နက်များဖြင့် အမေရိကန်စစ်သားများအား တိုက်ခိုက်မှုကမူ အရာမထင်ခဲ့ချေ။ ဓာတုလက်နက်များ တွေ့ရှိသည်နှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်တာဝန်ရှိသူများက အတည်ပြုပြောကြားခဲ့လှ သည်။ သတင်းလောကကလည်း ထိုအတိုင်းပင်။ ထိုသတင်းများကို ထိန်ချန်ထားသည်မှာ မျိုးချစ်စိတ်ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ကို သတင်းလောကတွင် အသားပေးမဖော်ပြလို၍လည်း မဟုတ်။ ထိုသတင်းများ မရ၍သာဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် အီရတ်တွင် ဖျက်အားပြင်လက်နက်မရှိဟူ၍ ဖြစ်သွားတော့သည်။ သို့နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဗျူဟာမြောက်အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို ဥပေက္ခာပြုသလို ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာရော မီဒီယာတွင်ပါ ထိုအန္တရာယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးခြင်းမရှိသည့်အတွက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့နှင့် အခြားအကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့များပါ နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရသည်။ သို့ရာတွင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း “တော့ ပေါ့”ခေါ် ဓာတုလက်နက်၊ နျူကလီးယားလက်နက်၊ ဇီဝလက်နက်များနှင့် တိုက်ခိုက်လာပါက တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုများ လုပ်နေခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်မှုမှာ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကြီးဖြစ်နေသည်။ သို့သော် အယ်လ်ကေဒါတို့၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ရွေးကောက်ခံအာဏာပိုင်များနှင့် သတင်းလောကက မဆွေးနွေးသဖြင့် မည်သူကမျှလည်း အရေးမလုပ်ကြ။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် အိုစမာ၏ ဓာတုလက်နက်အန္တရာယ်ကို လက်ကမ်းကြိုဆိုနေသည်။ အမျိုးသား အကြမ်းဖက်တန်ပြန် တိုက်ဖျက်ရေးစီမံကိန်းတွင်တော့ နျူကလီးယားလက်နက်၊ ဓာတ်ရောင်ခြည်လက်နက်၊ ဓာတုလက်နက်၊ ဇီဝလက်နက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စာမျက်နှာငါးဆယ်ဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

အဘော့တဘက်မြို့ရှိ အုတ်တံတိုင်းကာ ပန်းခြံထဲတွင် စကြိုလျှောက်နေရင်း အိုစမာမှာ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။ ဧကကဝီ သေဆုံးသည်နှင့် အီရတ်ရှိ အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့ ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ အီရတ်သဲကန္တာရထဲတွင် ပြန်ကြွကာ ရှိနေသည့် ဆဒမ်ဟူစိန်၏ ဖျက်အားပြင်းလက်နက်များ အိုစမာထံ ရာနှင့်ထောင်နှင့်ချီကာရောက်မလာနိုင်

တော့ချေ။ အယ်လ်ကောဒါတွင် ဓာတုနှင့် ဇီဝလက်နက်များ အကန့်အသတ်နှင့်သာ ရှိနေသည်။ ထိုလက်နက်များကို ဝါဒီနက္ခတ်နှင့် အာဖဂန်နိုင်ငံတို့တွင် ဝှက်ထားသည်။ အိုစမာနှင့် ဧဝါဟီရီတို့သည် ထိုလက်နက်များကို သုံးချင်သည်။ သို့ရာတွင် အနောက်နိုင်ငံ မီဒီယာများမှ အလေးမမူစေဘဲ အမေရိကန်မြို့တစ်မြို့ကို မည်သို့တိုက်ခိုက်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်တိုက်ခိုက်မှု ဆယ်နှစ်မြောက်လည်း နီးလာလေပြီ။

လများလည်း တစ်လပြီးတစ်လ ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီ။ ဧဝါဟီရီ၏ ကြံစည်ချက်၊ ကြေညာချက်၊ အစီအစဉ်များ လည်း ဆက်သားမှတစ်ဆင့် အိုစမာထံရောက်လာပြီး သူ့ရုံးခန်းထဲတွင် ပုံနေတော့သည်။ ခါလစ် ရှိတ် ဖိုဟမ္မက်မရှိတော့သည့် နောက် သူ၏ကွန်ရက်လည်း ပျက်ကုန်သည်ဖြစ်သည့်ပြင် အာဖဂန်နိုင်ငံတွင်းရှိ သင်တန်းစခန်းများလည်း အမေရိကန်တို့ ကြောင့် သင်တန်းများမပေးနိုင်တော့သည့်အတွက် ဓာတုလက်နက်များကို အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ အသေခံကာ သယ်ဆောင်သွား လိုသူ မရှိဖြစ်နေသည်။ အိုစမာပတ်လည်တွင် အသေခံကာတိုက်ခိုက်ရန် စိတ်စောနေသူများ ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်နှင့် ဥရောပကို တိုက်ခိုက်နိုင်ရန်မှာ နည်းပညာကျွမ်းကျင်ဖို့လိုသည်။ နိုင်ငံခြားဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်ရမည်။ အနောက်နိုင်ငံ မြို့များတွင် မထင်မရှားနေထိုင်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။ အမေရိကန်ခရီးသည်တင် လေယာဉ်များကို အပိုင်စီးကာ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအဆောက်အအုံများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သော အကြမ်းဖက်သမား ဆယ့်ကိုးယောက်ကတော့ ရှာမှရှားဖြစ် သည်။ ထိုလူများသည် ပညာတတ်များလည်း ဖြစ်သည်။ သည်ဘဝတွင်နေရသည်မှာ ဒုက္ခသာဖြစ်ပြီး နောင်တမလွန်ဘဝ ရောက်မှသာ အေးချမ်းမှုရှိနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသူများလည်း ဖြစ်သည်။

အိုစမာနှင့် ဧဝါဟီရီတို့ပြောသည်များကိုလည်း ယုံကြည်သူနည်းလာသည်။ မင်းတို့ အာဇာနည်ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းအားဖြင့် အနောက်ကမ္ဘာပြုလဲရင် ငါတို့ဝင်သိမ်းမယ် ဟူသောစကားများဖြစ်သည်။ အဘောတဘက်မြို့ရှိအိမ်မှ သိမ်းဆည်းရမိသော ပစ္စည်းများထဲတွင် အိုစမာ၏ဓာတ်ပုံပါလာသည်။ သူပြောသည့်စကားများကို တခြားလူများ မယုံကြ သောအခါ အိုစမာသည် အထီးကျန်နေလာတော့သည်။ တတိယထပ်တွင် သော့ခတ်ကာ တစ်ယောက်တည်း ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်နေတတ်သည်။ အိမ်နှင့်တွဲထားသည့် စာကြည့်ဆောင်ထဲတွင် လနှင့်ချီ၍ကြာအောင် သူ့ကိုယ်သူ စီဒီယိုရိုက်နေသည် မျိုးလည်း ရှိတတ်သည်။

သူ၏ကျန်းမာရေးမှာလည်း ကျဆင်းလာသည်။ အင်ဒီဆင်ရောဂါကြောင့် အားလည်း နည်းလာသည်။ သူ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေသူများအမြင်တွင် သူသည် ကမ္ဘာကြီးကို ပြောင်းလဲအောင်လုပ်မည်ဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ရာမှ ယခုတော့ တစ်ယောက်တည်း ထောင်ကျနေသလို ရှိနေသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်မှစ၍ အိုစမာဘင်လာဒင်မှာ သူ့နေထိုင်ရန်ကြိုးစားသည့် နိုင်ငံမှန်သမျှက နှင်ထုတ်ခြင်းခံနေရသည်။

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ဆော်ဒီတော်ဝင်မိသားစုကို ဆန့်ကျင်ပြောကြားမှုများကြောင့် ဆော်ဒီနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခံရကာ ဆူဒန်နိုင်ငံတွင် ခိုလှုံနေခဲ့ရသည်။ ဆော်ဒီနိုင်ငံက သူ့ပတ်စပို့ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်တိုက်ခိုက်မှုကိုစီစဉ်ရင်း နေထိုင်နေသည့် ဆူဒန်နိုင်ငံတွင်လည်း ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ဆယ်နှင့်ချီ အကုန်အကျခံကာ လမ်းများဖောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ဆူဒန်နိုင်ငံအား ကမ္ဘာက ဖိအားပေးသောအခါ သူ့ကို ထိုနိုင်ငံမှ နှင်ပြန်သည်။ သူ့တွင် ပတ်စပို့လည်းမရှိ။ တရားဝင် သယ်ဆောင်ပေးမည့် လေယာဉ်လက်မှတ်လည်း ဝယ်၍မရ။ ရုရှားလေယာဉ်တစ်စီးကို ငှားကာ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံသို့ လာခဲ့ရသည်။ ထိုနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံသာလျှင် သူ့ကိုလက်ခံမည်ဖြစ်သည်။ အာဖဂန်နစ္စတန် အစ္စလာမ်မစ်သမ္မတနိုင်ငံတွင် တစ်ဖက်ကမ်း မူလာအိုမာက အုပ်ချုပ်နေပြီး အစွန်းရောက်ဘာသာရေးဖြင့် အကြမ်းဖက်အုပ်ချုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့လက်အောက်ရှိ တာလီဘန်များ ကလည်း ကျောင်းသူကလေးများအား မျက်နှာကို အက်ဆစ်နှင့်ပက်ခြင်း၊ အာဖဂန်ရှေးဟောင်း ဘာသာရေး အဆောက်အအုံ များကို ဒိုင်းနမိုက်ဖြင့် ဖြိုခွဲခြင်း၊ မျက်နှာကို အဝတ်မအုပ်သော မိန်းမများအား ကြာပွတ်နှင့်ရိုက်ခြင်းများ လုပ်သည်။

စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပြီးသောအခါ အမေရိကန်သည် အိုစမာကို လိုက်ရှာရင်း အာဖဂန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာသည်။ အိုစမာလည်း တိုရာဘိုရာတွင် ရပ်တည်မနေနိုင်ဘဲ နယ်စပ်ကိုဖြတ်ကျော်ကာ ပြေးခဲ့ရပြန်သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင် အလုပ်တိတ်၊ သော့ခတ်၊ အစောင့်ချကာ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်ရှိ သားနှစ်ယောက် နှင့်အတူ နေခဲ့သည်။ ရံဖန်ရံခါ ဆက်သားများ၊ နေစရာမရှိသော ပါကစ္စတန်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။ အိုစမာမှာ သူ့ကိုယ်သူ ပစ်မှတ်ဖြစ်အောင် လုပ်နေသလို ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူရှိသည့်နေရာကို အမေရိကန်တို့ သိသွားပြီး သူ့ကို ဒုံးကျည်ဖြင့် ပစ်ကာသုတ်သင်လျှင်ကောင်းမည်လား၊ ခါလစ် ရှိတ် မိုဟမ္မက်ကိုလုပ်သလို အိပ်ရာထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ ဖမ်းလျှင်ကောင်းမည်လား ရွေးချယ်ကြသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် အိုစမာ၏ခြံဝင်းအတွင်းမှ သိမ်းဆီးရမိသော စာရွက်စာတမ်းများအရ အယ်လ်ကေဒါသည် ထရပ်ကားပုံးနှင့် ကလိုရင်းဓာတ်ငွေ့လက်နက်ကို အီရတ်နိုင်ငံ ဘဂ္ဂဒက်မြို့ပုံးခွဲမှုများတွင် စမ်းသပ်အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုပုံးများကြောင့် အီရတ်အရပ်သား နှစ်ရာကျော်သေဆုံးခဲ့ပြီး ဒဏ်ရာရသူများလည်း ကလိုရင်းဓာတ်ငွေ့ကြောင့် အသက်ရှူကျပ်ကာ သေဆုံးကြရသည်။ ထိုသို့သေဆုံးသူများမှာ ဇဝါဟီရီရည်ရွယ်သော အနောက်တိုင်းသားများမဟုတ်ဘဲ မွတ်ဆလင်ဘာသာဝင်များသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုများကို အမေရိကန်မီဒီယာများက စိတ်မဝင်စားသည့်အပြင် အီရတ်အစ္စလာမ်အစိုးရကလည်း အရေးမလုပ်သဖြင့် အိုစမာနှင့် ဇဝါဟီရီတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ပိုမိုဆိုးရွားလာခဲ့သည်။

ဇဝါဟီရီကိုလည်း အိုစမာလိုပင် ပါကစ္စတန်ထောက်လှမ်းရေးက အကာအကွယ်ပေးထားသည်။ သူသည် ဘလူချစ္စတန် လူမျိုးရုနယ်မြေ၌ ပုန်းအောင်းအိမ် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ပြောင်းရွှေ့ကာနေသည်။ ထိုနယ်မြေမှာ အိရန်နယ်စပ်နှင့်

နီးသည်။ ဇဝါဟီရီမှာလည်း ရုပ်မြင်သံကြား အတော်ပင်ကြည့်သူဖြစ်သည်။ ရုပ်မြင်သံကြားထဲတွင် တွေ့ရသည်များကြောင့် သူအတော်ပင် တုန်လှုပ်ခဲ့ရသည်။

တူနီးရှားနိုင်ငံတွင် စစ်အစိုးရကို ဖြုတ်ချခဲ့သည်။ ဖြုတ်ချသူများမှာ ဘာသာရေးကို အလေးထားသူများမဟုတ်ဘဲ ဒီမိုကရေစီကိုလိုလားသူများသာဖြစ်သည်။ ကြားဖြတ်အစိုးရကလည်း အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှုကို လိုလားသူများဖြစ်သည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံတွင်လည်း လူထုက တဟာရာရင်ပြင်တွင် ဆန္ဒပြကာ ဟော်စနီ မူဘာရက် အာဏာစွန့်လွှတ်ရန် တောင်းဆိုနေကြသည်။ မူဘာရက်ကို ဇဝါဟီရီနှင့်အတူ ဂျီဟာဒ်လိုလားသည့် ဓွတ်ဆလင် ညီအစ်ကိုတော်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြင့် အစားထိုးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကြားဖြတ်အစိုးရက အနောက်တိုင်းဟန် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ကျင့်သုံးသွားမည်ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

ဆီးရီးယားနှင့် လစ်ဗျားနိုင်ငံများတွင်လည်း ရဲတင်းသောပြည်သူများက သံချပ်ကာကားများကို လက်ဗလာဖြင့် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။ ထိုသို့တိုက်ခိုက်သည်မှာ အစ္စလာမ်ဘာသာအရေးအတွက်မဟုတ်။ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ ဖွဲ့စည်းခွင့်နှင့် လူထုကိုယ်စားပြုအစိုးရတင်မြှောက်ခွင့်တို့အတွက် ဖြစ်သည်။ ထိုသည်များမှာ အယ်လ်ကေဒါနှင့် လက်နက်ကိုင် ဂျီဟာဒ်ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်။ အာရပ်ဇွေဦးရာသီမှ နွေရာသီသို့ရောက်လာသောအခါ ဂျီဟာဒ်အယူအဆမှာ မရေမရာဖြစ်လာတော့သည်။

ဇဝါဟီရီသည် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လုံးလုံး အစ္စလာမ်အစိုးရဖွဲ့ရန် အကြမ်းဖက်နည်းကို ကျင့်သုံးရန် လိုလားလာခဲ့သည်။ ယခုတော့ မွတ်ဆလင်တို့သည် အာဏာရှင်စနစ်ကို ရှာရီယာဥပဒေအတွက်မဟုတ်ဘဲ ဒီမိုကရေစီအတွက် ဖြုတ်ချနေကြသည်။ ဇဝါဟီရီမှာ အိုစမာအား အနောက်နိုင်ငံများကိုတိုက်ခိုက်ရန် တိုက်တွန်းရသည်မှာလည်း ငြီးငွေ့လာလေပြီ။ အမေရိကန်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဓာတုလက်နက်များတင်သွင်းရန် ကြံစည်ခဲ့သည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ် မအောင်မြင်ခဲ့။ ယခုတော့ ဇဝါဟီရီလည်း မတတ်နိုင်တော့။ ၂၀၀၉ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဇဝါဟီရီသည် အယ်လ်ကေဒါကို အိုစမာထံမှ လွှဲယူထိန်းချုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဇဝါဟီရီမှာ အိုစမာထက်သာလွန်သည့်အချက်များရှိသည်။ သူတွင် ပင်ကိုအရည်အချင်းရှိသည့်အပြင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို ပြောနိုင်ဖတ်နိုင်သည်။ အယ်လ်ကေဒါအကြောင်းရေးသော အမေရိကန်သတင်းများကို တခုတရဖတ်သည်။ အိုင်အက်စ်အိုင်က ပေးထားသော ပုန်းအောင်းအိမ်များတွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရင်း ဇဝါဟီရီသည် အဘူအာမက် အယ်လ်ကူဝိတ်တီအား ထရပ်ကာဖြင့် သူ့စာများကို အပို့ခိုင်းသည်။ ထိုကားနှင့် ထိုကားမကြာခဏသွားသောနေ့က အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးက သတိထားမိလာသည်။

အာဖဂန်စစ်ပွဲအတွင်းက ဇဝါဟီရီသည် အိုစမာအား ရှေ့တန်းတွင်ထွက်၍တိုက်ရန် အကြိမ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

၁၉၈၄ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၃ ခုနှစ်အထိ မိသားစုဆရာစနစ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်လာခဲ့သော ဧဝါဟီရီသည် အိုစမာအား မကြာခဏ ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးကုသပေးခဲ့ရသည်။ ဧဝါဟီရီသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အကောင်းဆုံးဆေးတက္ကသိုလ်တွင် ပညာ သင်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အိုစမာ၏ ခါးနာခြင်း၊ သွေးပေါင်ကျခြင်း၊ မကြာခဏ သတိလစ်ခြင်းများသည် မည်သည့်ရောဂါလက္ခဏာမှန်း မသိခဲ့ပေ။ စားပွဲတင်ဆားကို အလွန်အမင်းကြိုက်သည့် လက္ခဏာကြောင့် သူ၏ရောဂါမှာ သိသာလာသည်။ သို့သော် ဧဝါဟီရီက သူ့ကိုမပြောဘဲထားခဲ့ပြီး ရရာဆေးဝါးဖြင့်သာကုသခဲ့ခြင်းဖြင့် ရောဂါကို ဆက်ရှိ နေစေသည်။

ဧဝါဟီရီသည် အိုစမာအား ရုရှားတို့လက်ချက်ဖြင့် သေအောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော်မသေခဲ့။ အက်ဒီဆင်ရောဂါဖြင့် အိုစမာသေမည်ဟုလည်း သူ့တွက်ခဲ့သည်။ သို့သော် မသေခဲ့။ ယခုတော့ သူက နောက်ဆုံးဖဲချပ်ကို သုံးလိုက်သည်။ အိုစမာနှင့် ဆက်သွယ်နေသည့် ဆက်သွယ်ရေးရုံရာကို လက်ထောက်ချလိုက်သည်။ ယင်းမှာ အောင်မြင်သွားခဲ့သည်။ အမေရိကန်တို့ အိုစမာကို တွေ့သွားလေတော့သည်။

နက်ပကျူးနံ လှံ စစ်ဆင်ရေး

ရေတပ်စိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီလ် အက်ရေဗင်သည် အာဖဂန်နိုင်ငံ ဂျလာလာဘက် မြို့ လေတပ်စခန်းရှိ အမှတ်ငါး လေယာဉ်ပိုင်ခေါင်ဘေးမှ တဲကလေးထဲကထွက်လာသည်။ သူရပ်နေသည်မှာ ပါကစ္စတန်နယ်စပ်မှ ခြောက်ဘက်ပိုင်လေးဆယ် အက္ခာတွင်ဖြစ်သည်။ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနသို့ သူရောက်နေသည်မှာ ဆယ့်နှစ်မှာရှိ ရှိပေပြီ။ ယခု လေကောင်း လေသန် ထွက်ရှုနေခြင်းဖြစ်သည်။ မက်ရေဗင်မှာ အခြားအဖွဲ့ဝင်များကဲ့သို့ပင် နှစ်ရက်လုံး လုံးအိပ်ရေးပျက်ခဲ့သည်။ ပထမတစ်ရက်မှာ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် နော့ဟော့မြို့မှ လေယာဉ်ဖြင့် လာစဉ်ကဖြစ်သည်။ ဆယ့်ခြောက်မှာရှိ လေယာဉ်စီးခဲ့ရပြီး လေယာဉ်ကို လေထဲတွင်ပင် ဆီနှစ်ခါဖြည့်ခဲ့ရသည်။ နောက်တစ်ရက်မှာ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာန (ဂျေအိုစီ) ကမန်းကတန်းဖွဲ့စည်းရသည့်နေ့က ဖြစ်သည်။ ထိုဌာနမှနေ၍ သူက နက်ပကျူးနံ လှံ စစ်ဆင်ရေးအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။

မက်ရေဗင်သည် တဲများရှိရာမှ လျှောက်လာကာ မှောင်စပျိုးချိန်တွင် မျက်လုံးကို အသားကျအောင်ကြည့်နေသည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းအထက်ဘက်ရှိ တောင်များသည်ပင် အမှောင်ထုအောက်ဝယ် ပျောက်စပြုလာသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ကာကီရောင်အင်္ကျီ၊ ဓာတ်ပုံဆရာများဝတ်သော ချိုင်းပြတ်အပေါ်ဖုံး အင်္ကျီများဝတ်ကာ မက်ရေဗင်၏ နောက်ဘက်တွင် လမ်းလျှောက်နေကြသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ပြောင်းတို လေဆာမှန်ပြောင်းတပ် အမ်-၄ သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ သူတို့၏သေနတ်များကို အပေါ်ဖုံးအင်္ကျီအောက်တွင် ထည့်ထားကြသည်။ ထိုသေနတ်များသည် ၅-၅၆ မမ ကျည်ဖြင့်ပစ်ရသည့် အကြီးစား အမ်-၄ သေနတ်လောဟ်ပင် ထိရောက်မှုရှိသည်။ ဂျလာလာဘက်မြို့ကို စစ်တလင်းအဖြစ် သတ်မှတ်လားသည်။

လွန်ခဲ့သည့်ငါးလက တာလီဘန်တို့သည် အာဖဂန်စစ်ဝတ်စုံများဝတ်ကာ လေတပ်စခန်းသို့ဝင်လာပြီး ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး လမ်းလျှောက်နေသည်ကို ခြေလှမ်းဆယ့်နှစ်လှမ်း အကွာလောက်မှ ဆီးလီတပ်ဖွဲ့ဝင်များက စောင့်ကြပ်ပေးလျက် ရှိသည်။

မက်ရေဗင်သည် လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သည်။ ထိုဂိုဒေါင်များထဲတွင် စီးနင်းရေးအဖွဲ့အတွက် ရဟတ်ယာဉ်များရှိနေကြသည်။ လေယာဉ်ဂိုဒေါင်တံခါးများကို ခပ်ကျပ်ကျပ်ပိတ်ထားပြီး မက်ရေဗင် ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ် လုံခြုံရေး အစောင့်က ခေါင်းဆတ်နှုတ်ဆက်သည်။ စစ်တလင်းအတွင်း အလေးပြုရခြင်းမရှိသည့်ပြင် မက်ရေဗင် ကြယ် လေးပွင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြသည့် ယူနီဖောင်းလည်း ဝတ်မထား။ သူက ရေတပ်တိုက်ခိုက်ရေးဝတ်စုံကိုသာ ဝတ်ထားသည်။ အစောင့်က သူ၏အရပ်အမောင်းနှင့် သူ့ကို နောက်မှလုံခြုံရေးယူပေးထားသူနှစ်ယောက်ကြောင့်သာ သူ့ အဆင့်ကို အက်ခတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။

သော့ခတ်ထားသော လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များနောက်တွင် အမ်အိတ်ချ်-၄၇ ချင်းနေ့ ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ကိုယ်ပျောက်ရဟတ်ယာဉ်များရှိသည်။ ထိပ်တန်း “ငှက်မည်း” လေယာဉ်နှစ်စီးမှာမူ မျိုးဆက်တစ် ကိုယ်ပျောက်ဟော့ ရဟတ်ယာဉ်များဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့်အတူ ထားသည်များကလည်း ပို၍သစ်၊ ပို၍ကြီးပြီး ပို၍ခေတ်မီသော ဝိုစ်ဟော့ လေယာဉ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကိုယ်ပျောက်ရဟတ်ယာဉ်များမှာ နည်းပညာမြင့်လေယာဉ်များဖြစ်ပြီး အယ်လ် ကေဒါခေါင်းဆောင်ကို တိုက်ခိုက်ရန်ရည်ရွယ်ကာ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သမိုင်းတွင် ထိုသို့ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်အသုံးအဆောင်များ သုံးစွဲခဲ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

မက်ရေဗင် လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များကြားတွင် ဆက်လက်လမ်းလျှောက်နေရာမှ လေယာဉ်ကျွေလမ်းဟောင်း တစ်ခုဆီသို့ ဆင်းလာသည်။ ဂျလာလာဘတ်သည် ယခင်က ဆိုဗီယက်တို့၏လေတပ်စခန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ရုရှားတို့က ယင်းကို “နေရာအမှတ် ၅၆၂” ဟုခေါ်သည်။ ယင်းမှာ ထိုနေရာ၏ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက်အမြင့်ကို ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှ ရုရှားတို့ မျက်နှာပေးနိုင်ရန် အာဖဂန်တို့အားတိုက်ခိုက်ရန် ရဟတ်ယာဉ်များ လွှတ်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်တို့ ကြီးစိုးနေစဉ်အတွင်း လက်နက်မဲ့ ပြည်သူနှစ်သန်းကျော် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ရုရှားထွက်ခွာသွားသောအခါ ဆိုဗီယက် လေယာဉ်အပျက်များ၊ မီးလောင်ထားသော အိမ်အိုင်-၈ တိုက်ခိုက်ရေး ရဟတ်ယာဉ်ကိုယ်ထည်များ၊ အိမ်အိုင်-၂၄ ရဟတ်ယာဉ်အပျက်များ ကျန်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်တို့ ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသောအခါ ထိုနေရာကို “ဂျာဘက်”ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

မက်ရေဗင် လေယာဉ်ကျွေလမ်းအတိုင်း ဆက်လက်လျှောက်လာရာ ဂျာဘက်၏ အမှတ် ၄၅ လေယာဉ်ပြေးလမ်း

သို့ ရောက်လာသည်။ လေယာဉ်ပျံအင်များမှာ လရောင်မဲ့ကောင်းကင်နောက်ခံဖြင့် မည်းမှောင်လျက်ရှိသည်။ အပူချိန်က မြင့်တက်လာသည်။ သို့သော် လေယာဉ်ပြေးလမ်းမှာ ခပ်နွေးနွေးသာရှိနေ၏။ ကောင်းကင်တွင် တိမ်တိုက်တချို့ စုဝေးနေပြီး ကြယ်များက တောက်ပလျက် ရှိနေသည်။

ထောက်လှမ်းရေး ဂြိုဟ်တုလေးလုံးမှာ အာဖဂန်တောင်ပိုင်းအပေါ် ကောင်းကင်ယံတွင် ပတ်နေသည်။ ဂြိုဟ်တု တစ်လုံးက ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်နှင့် အနီအောက်ရောင်ခြည်များသုံးကာ ဗီဒီယိုရိုက်နေသည်။ နောက်ဂြိုဟ်တုတစ်လုံးက ဆက်သွယ်ရေးများ လုပ်ပေးနေသည်။ နောက်ဂြိုဟ်တုက ရာသီဥတုကို ခန့်မှန်းပေးနေသည်။ စတုတ္ထဂြိုဟ်တုက ကျွန် ဂြိုဟ်တုများလုပ်သည့် အလုပ်အားလုံးကို ပိုကောင်းအောင် လုပ်ပေးနေသည်။ ထိုဂြိုဟ်တုများကြောင့် မက်ရေဗင်မှာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေသည့် လူမျက်နှာကိုပင် မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အကြီးဆုံးဂြိုဟ်တုဖြစ်သော ဂေအိတ်ချ်-၁၂ သည် အဘော့တဘက်မြို့ ဆင်ခြေဖုံးရှိ ထူးဆန်းသောအိမ်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံကို ထင်ရှားစွာ ပထမဆုံးရိုက်ကူးပေးခဲ့သည်။ ထိုဓာတ်ပုံထဲရှိ အထောက်အထားများအရ ထိုအိမ်ကြီးမှာ အိုစမာ ဘင်လာဒင်၏ အိမ်ဖြစ်မှန်း ထင်ရှားသည်။ ထိုပုံထဲတွင် ပေနှစ်ဆယ်မြင့်သည့် အုတ်တံတိုင်းနောက်ဘက်ရှိ ပန်းခြံထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်နေသူတစ်ဦးကို မြင်နေရသည်။ ဂြိုဟ်တုက အိုစမာ၏အရိပ်ကို တိုင်းတာပြနေသည်။ လေက တောင်များဆီမှ တိုက်ခတ်လာနေသည်။ မက်ရေဗင်သည် တစ်မိုင်ခွဲခန့်အဝေးမှ လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်တွင် ကွေ့နေသည့် လေယာဉ်စက်သံကို နားထောင်နေ၏။ လေယာဉ်မှာ ပျံတက်ရန်အားယူနေသည့် အသံကိုလည်း ကြားနေရ သည်။

ပြေးလမ်းပေါ်တွင် ပြေးနေသည့်စက်သံမှာ ညင်သာလှသည်။ ယင်းမှာ အရိပ်တစ်ခု ပျံနေသည်နှင့် တူနေသည်။ အတောင်များက သူ့အလိုလိုထွက်လာသည်။ ပြေးလမ်းပေါ်တွင် မောင်းလာနေသော ထိုလေယာဉ်ကို မက်ရေဗင် ကြည့်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံတက်သွားသည်တွင် နောက်ဘက်မှ အဖြူရောင်အလင်းနှစ်ခုကို တွေ့နေရသည်။ အိတ်စောများမှာ ထောင့်မှန်ဖြစ်ကာ ယင်းကို ကြည့်ရသည်မှာ မီးလင်းနေသောအိမ်နှစ်လုံး ပျံတက်သွားသည်နှင့် တူနေသည်။

နည်းပညာအရ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်မှာ အာရ်ကျူ-၁၇၀ မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်ဖြစ်သည်။ သူ၏ဖွားဖက်တော် ပရီဒေတာ၊ ဂရေအီးဂဲတို့နှင့်မတူဘဲ စနစ်တင်နယ်ဟုခေါ်သော ထိုလေယာဉ်တွင် လက်နက်မပါရှိပေ။ သူ့ကို ရေဒါဖြင့် ဖမ်း၍မရဘဲ တိုက်လေယာဉ်မှန်သမျှထက်လည်း မြန်သည်။ ထိုလေယာဉ်ကို အထူးလျှို့ဝှက်ထားသည့်ပြင် ညဘက်ကျမှ ပျံသန်းလေ့ရှိသည်။ နောက်ခြောက်နာရီဆိုလျှင် အသံထက်မြန်သော ထိုသူလျှို့ဝှက်လေယာဉ်သည် အဘော့တဘက်မြို့ပေါ်တွင် ဝဲပျံကာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့အား ရိုက်ကူးထားသည့် အော်ဒီယို ဗီဒီယိုများ လှမ်းပို့ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ယခုညအဖို့ နက်ပကျွန်း

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

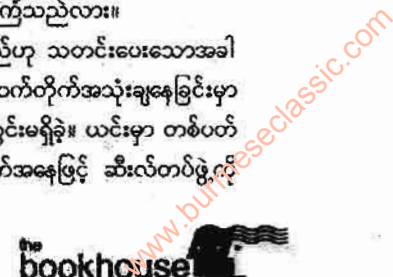
လုံစစ်ဆင်ရေးအတွက် စကားဝှက်မှာ “တောကောင်” ဖြစ်သည်။ ယင်းကိုထိန်းချုပ်သည့် ဗင်ကားအတွင်းမှ လေသူရဲများကမူ “တောကောင်ဆရာ” ဟူသောစကားဝှက်ကို ပြန်ပြောရမည်ဖြစ်သည်။ ခဏအတွင်းမှာပင် ထိုမောင်းသူမဲ့လေယာဉ်ထောင်လိုက်ပျံတက်ကာ အမှောင်ထုအတွင်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

မက်ရေဗင်က ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူထွက်လာရသည့် အခြားရည်ရွယ်ချက်မှာ ဝင်ရောက်စီးနင်းရေး တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက် တပ်မှူး စကောက်ကားလ်တို့ သူတို့တပ်ဖွဲ့များအား မှာကြားနိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။ ဝင်ရောက် စီးနင်းမည့် တပ်ဖွဲ့နီနှစ်ခု၏ တပ်မှူးများမှာ ဖရန့် လက်စလီနှင့် ရစ်ချ်ဟွန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က သူတို့၏တာဝန်များကို အတိအကျမှာကြားကြမည် ဖြစ်သည်။ တပ်ဖွဲ့နီ အကြီးအကဲ မဲဟိုင်းကလည်း တပ်ဖွဲ့ဝင်များ မထွက်ခွာမီ သူတို့၏လက်နက်အသုံးအဆောင်များကို စစ်ဆေးဦးမည်ဖြစ်သည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် မထွက်ခွာမီ တစ်နာရီခန့် အနားယူ အပန်းဖြေခွင့်ရကြမည် ဖြစ်သည်။

တပ်မှူး စစ်ဆင်ရေးမှာ ယမန်ည ဧပြီ ၃၀ တွင်လုပ်ရန် စီစဉ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် တိမ်များထူထပ်နေသဖြင့် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ နောက်ဆုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့နောက်ဆုတ်လိုက်ရသည့်အတွက် တပ်ဖွဲ့များအဖို့ အခက်အခဲရှိခဲ့ရသည်။ သို့သော် တပ်ဖွဲ့နီအတွက် ဇာတ်တိုက်ရန် အချိန်တစ်ရက်ပိုရခဲ့ပြီး ဒက်အယ်လ်ဖာအတွက်လည်း ပျံသန်းမှုသေချာစေရန် စီစဉ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

စစ်ဆင်ရေးမစမီ နောက်ဆုံးနာရီများတွင် အထူးပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးစစ်ဌာနချုပ်(ဂျက်ဆော့)မှ စီမံချက်ရေးဆွဲသူများသည် အဘော့တာဘက်မြို့မှ ခြံဝင်းကြီးသည် ထောင်ချောက်ဆင်ခြင်းဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်နေခဲ့ကြသည်။ အိုစမာသည် အမေရိကန်တို့၏ အဖမ်းခံမည့်အစား အသေခံသွားမည်ဟု မကြာခဏကြွေးကြော်ခဲ့သည်။ သူ့သက်တော်စောင့်ရှောက်မှုများကိုလည်း သူ အမေရိကန်တို့လက်သို့ ကျရောက်မည့်အခြေအနေရောက်လျှင် သူ့အားပစ်သတ်ရန် အမိန့်ပေးထားသည်။ အယ်လ်ကေဒါသည် ဆယ်နှစ်ပျံ ပျန်းအောင်းနေနိုင်ခဲ့ပြီးမှ သူတို့၏ဆက်သွားကို သိသာအောင်လုပ်ခဲ့သည်ကို အမေရိကန်စစ်သုံးသပ်သူများ စဉ်းစားနေသည်။ အိမ်နီဇီဟီရိုက အိုစမာအား ချောက်ချသည်လော။ သို့မဟုတ်ကလည်း အယ်လ်ကေဒါသည် သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်နှင့်မျှားကာ အမေရိကန်အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့များအား ခြံခိုတိုက်ခိုက်ရန် ကြံသည်လား။

ဂျက်ဆော့ ထောက်လှမ်းရေး စီစစ်သုံးသပ်သူများက အိုစမာ ကလိမ်ကျခံရသည်ဟု သတင်းပေးသောအခါ မက်ရေဗင် အံ့အားသင့်ခဲ့ရသည်။ အဘု အာမက် အယ်လ် ကူဝိတ်တီကို ဆက်သွားအဖြစ် ဆက်တိုက်အသုံးချနေခြင်းမှာ အမှားဖြစ်သည်ဟု အများက ယူဆနေသည်။ အယ်လ်ကေဒါသည် ဆယ်နှစ်အထိ အမှားအယွင်းမရှိခဲ့။ ယင်းမှာ တစ်ပတ်ရှိက်သည်လား။ အယ်လ်ကေဒါသည် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်တိုက်ခိုက်မှု ဆယ်နှစ်မြောက်အနေဖြင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ကို

လေထဲတွင်ဖောက်ခွဲရန် ကြံနေသည်လား။

ထိုနောက်ဆုံးအချိန် သံသယများမှာ မြိုင်ထဲရှိ ပင်မအိမ်ကြီးအပိုပေါ်မှ သုံးမြောင့် အဆောက်အအုံတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံကျွမ်းကျင်သူများအဆိုအရ ထိုအဆောက်အအုံမှာ လူတစ်ယောက်နိုင် လေယာဉ်ပစ် လက်နက်နှင့် ပုံစံတူသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုနေရာတွင် စက်သေနတ်တစ်လက် ထားမည်ဆိုလျှင် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံးကို မွေ့နှော့က် ပစ်ခတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ပခုံးထမ်းခုံးကျည်နှင့် ပစ်မည်ဆိုလျှင် အိမ်ကြီးနှင့် တစ်မိုင်အဝေးသို့ဝင်လာသည့် မည်သည့်ရူပတ်ယာဉ်ကိုမဆို ပစ်ချနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အိုစမာ၏ သက်တော်စောင့်များသည် ဆိုဗီယက်လုပ် အင်္ဂါအေ- ၇ များကိုကြည့်သည်ဟုလည်း ကြားနေရသည်။ ထိုလက်နက်ဖြင့် မွန်ဘာဆာမြို့တွင် အစွဲရေးခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကို ပစ်ချခဲ့သေးသည်။ ထိုလက်နက်များ အဘော့ဘဘက်မြို့တွင် ရှိနေသည်လား။

ဆီးလ်တပ်ပွဲခြောက်ကို အယ်လ်ကေဒါ၏ ထောင်ချောက်ထဲဆွဲသွင်းခြင်း ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်ကို စီးနင်းရေးတပ်ပွဲများ နှင့်ဆွေးနွေးသည်။ဆီးလ်တပ်ပွဲကတော့ ယင်းမှာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာစွန့်စားမှုအဖြစ် မြင်သည်။ အကယ်၍ ယင်းမှာခြံခို တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သည်ဆိုလျှင်လည်း တပ်ပွဲနီက ကောင်းစွာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်မည် ဖြစ်သည်။

မက်ရေလင် ဌာနချုပ်ကိုပြန်ရောက်တော့ တပ်ပွဲဝင်များ ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟာသတွေပြောနေသည်ကို ကြားနေရသည်။ သူလမ်းလျှောက်ထွက်ခြင်းမှာ ထိုအကြောင်းတစ်ရပ်လည်းပါသည်။ သူက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်နေသည်မို့ သူရှိနေလျှင် ပြောရဲဆိုရဲကြမည်မဟုတ်။ သူမရှိမှ သူတို့ပြင်ဆင်စရာရှိသည်ကို လွတ်လပ်စွာ ပြင်ဆင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ပွဲခြောက်သည် အမေရိကန်စစ်သမိုင်းတွင် ပြောစမှတ်ပြုရလောက်သည့် တပ်ပွဲဖြစ်သည်။ တပ်ပွဲနီသည်လည်း အမေရိကန်တပ်မတော်တွင် ထူးခြားသောတပ်ဖြစ်သည်။ အများစုမှာ တပ်ခိုက်ရေးအတွေ့အကြုံ ခုနစ်နှစ် ရှစ်နှစ် ရှိထား ကြသည်။ အမေရိကန်စစ်သမိုင်းတွင် သူတို့လောက် တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ရှိသူများ မရှိကြ။ ဆီးလ်တပ်ပွဲဝင်များသည် သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြပြီး သူတို့၏ စစ်ဆင်ရေးအတွေ့အကြုံများကြောင့် တိုက်ပွဲတွင် သူတို့ကို ဦးဆောင်သူများအား လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်ရှိကြသည်။

သူတို့သည် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပြီး ပညာတတ်များလည်းဖြစ်ကြသည်။ အများစုမှာ ဘွဲ့ရပြီးသားများ ဖြစ်ကြ သည်။ သူတို့သည် စာပေအားလည်းကောင်းကာ ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများတွင် ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို သိထားသူများ ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ပွဲဝင်များသည် သူတို့ချစ်သောနိုင်ငံအတွက် အသက်စွန့်ရန် မျှော်မှန်းထားသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့၏တန်ဖိုးကိုသိပြီး သူတို့နှင့်အတူ အနစ်နာခံနိုင်သူများသာ သူတို့ကိုဦးဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဆီးလ်တပ်ပွဲ အရာရှိအများစုသည် အစိမ်းရောင်တပ်ပွဲတွင် အတွေ့အကြုံများလာခဲ့သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဆီးလ်တပ်ပွဲခြောက်ကို

အိုစမာဘင်လာဒင် သူတံသင်မှ စစ်ဆင်ရေး

ဦးဆောင်သူမှာ အတော်ဆုံးဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်နှင့် ယှဉ်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။ ထိုသို့ ခေါင်းဆောင်မည့်သူသည် သေသွားနိုင်သည့် တာဝန် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထမ်းဆောင်ရမည်ကို သိထားဖို့လိုသည်။

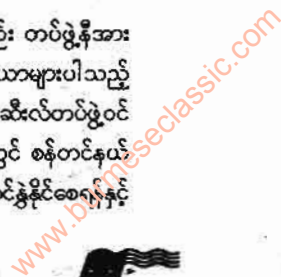
မက်ရေဗင်သည် ထိုတပ်ဖွဲ့များကို ဦးဆောင်ရသည်မှာ ဂုဏ်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း သိထားသည်။ ယင်းမှာ သူ၏အရည်အသွေးကို စမ်းသပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သူသိထားသည်။ သူလည်း တစ်ချိန်က ထိုတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ၏လုပ်သက် ပထမဆယ့်ငါးနှစ်တွင် ဆီးလ်တပ်စုမှူးအဖြစ် လုပ်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် တပ်မှူးဖြစ်လာခဲ့ သည်။ ဘောဂျက်တွင်စစ်ဆင်မည့် တပ်စုအား သူလေ့ကျင့်ပေးခဲ့ရသည်။ ဒုတိယဆယ့်ငါးနှစ်တွင် ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ဖြစ်လာပြီး ထို့နောက် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ အာဖဂန်စစ်ပထမပိုင်းတွင် တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့က အမှတ် ၁၀ ကို ကွပ်ကဲခဲ့ရသည်။ သို့ဖြင့် သူနှင့် ခေတ်ပြိုင်များအကြား ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ ၁၀ သည် ကြမ်းတမ်းသောအာဖဂန်တောင်များပေါ်နှင့် ပါကစ္စတန် လူမျိုးစုဒေသများအကြား အိုမာနှင့် ဇဝါဟီရီကို လိုက်ရှာခဲ့ရသည်။

အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် သူ၏ထင်ရှားသောဆောင်ရွက်မှုများကို အိမ်ဖြူတော်က သတိထားမိလာသည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဧပြီလ ၆ ရက်နေ့တွင် သူ အိုစမာအား မိလ္မိခင်ကလေး၌ သမ္မတအိုဘားမားက သူ့အား ကြယ်လေးပွင့် ဗိုလ်ချုပ် ကြီးအဖြစ် ရာထူးတက်ပေးခဲ့ပြီး အထူးပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးစစ်ဌာနချုပ်(ဂျက်ဆော့)၌ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ကို ကွပ်ကဲစေခဲ့သည်။ သူက နိုင်ငံ၏ စစ်သေနာပတိချုပ်ပေးသောရာထူးနှင့် တာဝန်ကို လက်ခံခဲ့သည်။

ထိုမေလ ၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူ တာဝန်သစ်ရသည်မှာ သုံးပတ်သာရှိသေးသည်။ မှောင်လာသည်နှင့် ဂျက်ဆော့ တပ်မှူးအနေနှင့် သူထမ်းဆောင်ရမည့် စစ်ဆင်ရေးမှာ နာရီပိုင်းမျှသာလိုတော့သည်။ သူစိတ်လှုပ်ရှားနေသည်လား ဆိုသည်ကိုတော့ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် မတွေ့ရ။

သတ္တိဆိုသည်မှာ ကြောက်စိတ်မရှိခြင်းမဟုတ်။တိုက်ပွဲတွင် ကြောက်စိတ်မရှိခြင်းဆိုသည်မှာ ရူးရှုလည်းဖြစ်မည်။ အခြေအနေမှန်ကို မသိ၍လည်း ဖြစ်မည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ကြောက်စိတ်ကို ဥပေက္ခာပြုသည်မဟုတ်။ လွှဲပြောင်း ပစ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘီလ် မက်ရေဗင်သည် သူ၏စီမံချက်ခိုင်မာမှန်း သိနေသည်။ စီအိုင်အေကလည်း တပ်ဖွဲ့နီအား တာဝန်နှင့်ပတ်သက်၍ အကုန်အစင်သိအောင် လုပ်ထားသည်။ ခေတ်အစီဆုံး ဒီအင်နီအေစစ်ဆေးရေးကိရိယာများပါသည့် သေတမ်းစစ်ဓာတ်ပုံခွဲခန်းတစ်ခုကိုလည်း လေယာဉ်ဂိုဒေါင် တစ်လုံးထဲတွင် ပြင်ဆင်ထားသည်။ အကယ်၍ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင် တို့ တိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးလျှင် စစ်ဆေးနိုင်အောင်ဖြစ်သည်။ အဘော့ဘာဘက်မြို့၏ အထက်ကောင်းကင်ယံတွင် စန့်တင်နယ် မောင်းသူခွဲလေယာဉ်က ခြံဝင်းကြီးကိုရှိက်ထားသည့် ဗီဒီယိုပုံများကို လှမ်းပို့နေသည်။ တပ်ဖွဲ့နီ စစ်ဆင်ရေးဆင်နွှဲနိုင်စေရန်နှင့်

၎င်းတို့၏လက်နက်ကိရိယာများ အဆင်ပြေစေရန် အကူအညီပေးနေသော နည်းပညာရှင်များနှင့် ထောက်လှမ်းရေးပညာရှင်များကလည်း အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးနေကြသည်။

မက်ရေဗင်သည် သမိုင်းဘာသာယူခဲ့သူဖြစ်သည်။သူက စစ်ဆင်ရေးများသမိုင်းကိုလည်း စာတစ်အုပ်ရေးခဲ့သည်။ စစ်ဆင်ရေးများကိုလည်း သူတစ်သက်လုံး လေ့လာခဲ့သည်။ယခုတော့ သူသမိုင်းစာအုပ်ရေးရန်မဟုတ်။သမိုင်းတစ်ခုကို ရေးရန် ဖြစ်သည်။

သမ္မတ အိဗရာဟင် လင်ကင်းပင်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ အစီအမံကို ဝင်ရောက်မစွက်ဖက်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့။ တပ်ဖွဲ့နီတို အာဖဂန်နိုင်ငံထဲ ရောက်ရောက်ချင်း အိမ်ဖြူတော်သည် စီမံချက်အပေါ် သုံးသပ်လာသည်။ ပါကစ္စတန်လေတပ်နှင့် လေကြောင်းတွင် ရင်ဆိုင်မှုဖြစ်မည်စိုးသဖြင့် ယူအက်စ်အက်စ ကားလ် ဗင်ဆင် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောပေါ်မှ အက်စ်-၁၈ ဟွန်နက် တိုက်လေယာဉ်များအား ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်တို့၏ ရဟတ်ယာဉ်များအပေါ်မှ စောင့်ကြပ်ပေးမည့် မူလ အစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။

စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေမှ မိုင်ခြောက်ထောင်ပေးသည့်နေရာရှိ မြေပုံခန်းထဲမှနေကာ ထိုသို့မြေပြင်တပ်ဖွဲ့အား စောင့်ကြပ်ပေးမည့်အစီအစဉ်အား ဖျက်သိမ်းလိုက်ရသည်မှာ အသေးအမွှားမျှသာဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အန္တရာယ်ရှိသည့်နယ်မြေထဲသို့ မိုင် ၁၂၀ ခန့် လက်နက်မဲ့ရဟတ်ယာဉ်များဖြင့် ဝင်ရောက်ရန်ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသည့်အလုပ်တော့ မဟုတ်ပေ။

တိုက်လေယာဉ်ဖြင့် စောင့်ကြပ်ပေးရေးအစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်ကိုတော့ လက်ခံခဲ့သည်။ သို့သော် သိပ်မကျေနပ်လှ။ တိုက်လေယာဉ်ဖြင့် စောင့်ကြပ်ပေးမည့်အစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်မှာ လုံလောက်သောအကြောင်းတော့ ရှိသည်။ ပါကစ္စတန်လေပြင်ပိုင်နက်ထဲ ဝင်ရောက်ကျူးကျော်ကာ ကမ္ဘာ့အကျော်ကြားဆုံး အကြမ်းဖက်သမားအား သုတ်သင်ခြင်းမှာ ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖွယ်ရှိသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စာရွက်ပေါ်တွင်သာရှိသော မဟာမိတ်နိုင်ငံက တိုက်လေယာဉ်ကို ပစ်ချမည်ဆိုသည်က အခြားပြဿနာဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ဟွန်နက်တိုက်လေယာဉ်များ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောပေါ်တွင်သာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။ ယင်းမှာ အကောင်းဆုံးလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

တီအက်စ်-၁၆၀ ရဟတ်ယာဉ်များကို အာဖဂန်နိုင်ငံ ဂျလာလာဘတ်မြို့သို့ စီ-၅အေ ဂလက်ဆီ ကုန်တင်

လေယာဉ်များဖြင့် သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ပြီးမှ လေယာဉ်ဂိုဒေါင်များထဲတွင် သော့ပိတ်လျက် တပ်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်ဆင်ရေး လေယာဉ်များတွင် ပုံစံဟောင်း စတီသီဟော့ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စင်းနှင့် အားကောင်းသော ပုံစံသစ် ဂျစ်ဟော့ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီးတို့ပါဝင်သည်။ ဂျစ်ဟော့များသည် အသံလုံသည်ပြင် ခရီးဝေးပျံသန်းနိုင်ကာ ကုန်လည်းပိုမို သယ်ဆောင်နိုင်သည်။ ယင်းတို့မှာ ပိုမိုခေတ်မီကာ အီလက်ထရွန်းနစ်ကိရိယာများလည်း ပါသည်။ ထိုလေယာဉ်များမှာ အထူးလျှို့ဝှက်နည်းပညာဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်ဆင်ရေးကို စီမံရေးဆွဲသူများမှာ ချီတိုချတိုဖြစ်နေသည်။ တိုက်လေယာဉ်များဖြင့် စောင့်ကြပ်ပေးမှု မရှိတော့သဖြင့် ထိုလျှို့ဝှက်နည်းပညာဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော ရဟတ်ယာဉ်များကို အန္တရာယ်ကြားသို့ ထိုးထည့်သလိုဖြစ်မည်လားဟု စိုးရိမ်နေကြသည်။ ယခုလို လေကြောင်းကျူးကျော်မှုကို ပါကစ္စတန်လေတပ်က သိသွားလျှင် ထိုလေယာဉ်များကို အနည်းဆုံးတော့ အတင်းအကျပ်ဆင်းသက်ခိုင်းမည်။ အများဆုံးဖြစ်နိုင်သည်က ပစ်ချပြီးမှ မည်သူတို့၏ လေယာဉ်ဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းမည် ဖြစ်သည်။

ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ ပါကစ္စတန်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့ ရန်စောင်နေခဲ့ကြသည်။ နှစ်နိုင်ငံစလုံးတွင် နျူကလီးယားလက်နက်များရှိကာ နယ်စပ်များတွင် ရေဒါများချထားပြီး တကဲကဲလုပ်နေကြသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ထိုနယ်စပ်များကို ရှောင်ကွင်းကာ ခိုင်တစ်ရာဝင်၍ စစ်ဆင်ပြီးနောက် အာဖဂန်နိုင်ငံထံ ပြန်လာရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအစီအစဉ်ကတော့ မပြောင်းလဲ။ ပုံပိုးကူညီမည့် အစီအစဉ်သာ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ အကယ်၍ ပါကစ္စတန်တို့က ရဟတ်ယာဉ်များဝင်လာသည်ကို သိသွားလျှင် တီအက်ဖ်-၁၆၀ လေသူရဲများအတွက် ရွေးချယ်ရန် နှစ်ခုသာရှိသည်။ အညံ့ခံကာ ဆင်းသက်ပေးလိုက်ရန်နှင့် လေယာဉ်ကို ကောင်းကင်ထဲမှာပင် ဖောက်ခွဲပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ နည်းပညာလျှို့ဝှက်ချက် ပေါ်သွားပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ပုံစံဟောင်း အတိသီ ဟော့ကိုသုံးရန် မရဲတရဲနှင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည်။ ထိုရဟတ်ယာဉ်များမှာ သေးပြီး ခရီးဝေးဝေးလည်း မပျံသန်းနိုင်ဘဲ တပ်ဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း အနည်းငယ်သာ သယ်ဆောင်နိုင်သည်။

ခရီးဝေးဝေးသွားနိုင်သည်ကို အဆင်ပြေစေရန် စတီသီဟော့များအား ဂျလာလာဘတ်နှင့် အိုစမာ၏ခြံဝင်းကြီးရှိ ရာအကြား ကောင်းကင်တွင် ဆီဖြည့်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။၁၉၇၉ ခုနှစ် အမေရိကန်တို့ အီရန်နိုင်ငံသို့ ကယ်ဆယ်ရေးတာဝန်ဖြင့် အသွား ကောင်းကင်တွင်ဆီဖြည့်ခြင်းဖြင့် ကြမ္မာဆိုးခဲ့သည်ကို မမေ့ကြသေး။လင်းယုန်လက်သည်းစစ်ဆင်ရေး၏ ကြမ္မာဆိုးကြောင့် သမ္မတ ဂျင်မီကာတာမှာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ဒုတိယသက်တမ်းသမ္မတရွေးကောက်ပွဲတွင် ရွံ့နိမ့်ခဲ့ရသည်။

စတီသီဟော့များသည် အဘော့တာဘက်မြို့ရောက်အောင် ဆီလုံလောက်သည်။ သို့သော် အပြန်ခရီးအတွက်

ဆီမရှိတော့။ ထို့ကြောင့် စီအိတ်ချ်-၄၇ လေယာဉ်များကို အာဖဂန်နိုင်ငံရှိ ရေခန်းမြစ်အတွင်းတွင်ထားရှိကာ စတိသ်ဟော့များအပြန် ဆီးတွေ့ကာ ဆီဖြည့်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ စီအိတ်ချ်-၄၇ များတွင် ဆီဖြည့်စည်များပါပြီး အမှုထမ်းများကလည်း ဆီဖြည့်သည့် လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်ကြသည်။ ပန်ကာရွက်များလည်နေသော ရဟတ်ယာဉ်များကို ကောင်းကင်တွင် ဆီဖြည့်ရသည်မှာ လွယ်သည်အလုပ်တော့ မဟုတ်ပေ။ ကံကောင်းဖို့တော့ လိုသည်။

လင်းယုန်လက်သည်းစစ်ဆင်ရေးတွင် ဆီဖြည့်ရင်း မထိန်းနိုင်ဘဲ အီရန်အရပ်သားဘတ်စကားတစ်စီးနှင့် တိုက်မိသည်။ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးမှာလည်း လောင်စာဆီနှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များပါသော စီ-၁၃၀ လေယာဉ်နှင့် ဝင်တိုက်မိသည်။ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မီးလုံးကြီးမှာ မိုင်ချီသောအဝေးမှပင် မြင်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် သွားရောက်ကယ်တင်မည့်သူများလည်း လက်လျှော့ခဲ့ရသည်။ ရဟတ်ယာဉ်သုံးစီးပျက်ကာ အမေရိကန်ရှစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ယခုစစ်ဆင်ရေးတွင် အမ်အိတ်ချ်-၄၇ ရဟတ်ယာဉ်များကို ဖလက်လိုက် ၁ နှင့် ၂ ဟူ၍ စီစဉ်ထားသည်။ ဖလက်လိုက် ၁ တွင် ဆီဖြည့်စည်၊ ပိုက်ခေါင်းနှင့် ဆီစုပ်စက်များပါသည်။ စတိသ်ဟော့များ အာဖဂန်သို့အပြန်တွင် ဆီဖြည့်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ ဖလက်လိုက် ၂ တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များပါလာပြီး ဆီဖြည့်သည်ကို တာလီဘန် သူပုန်များရန်မှ ကာကွယ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဆီဖြည့်မှုကို လုံခြုံရေးယူပေးမည့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များတွင် ပါကစ္စတန်လေတပ်မှ စတိသ်ဟော့ရဟတ်ယာဉ်များ နယ်စပ်ကိုကျော်ဖြတ်အပြန် လိုက်လာပါက ပစ်ချရန် စတင်ဂါဒုံးကျည်များပါလာသည်။ ပါကစ္စတန်လေတပ်က ထိုသို့လိုက်လာသည်မှာလည်း ဥပဒေအရ တရားဝင်သည်။ အကယ်၍ အိုစမာအါခြံဝင်းထဲမှ ဆီးတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား ချုံခိုတိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် ဖလက်လိုက် ၂ မှ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ကူတိုက်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ဝှိစ်ဟော့ရဟတ်ယာဉ်များကို မသုံးရသည့်အတွက် စစ်ဆင်ရေးမှာ ပိုမိုရှုပ်ထွေးသွားသည်။ သို့သော် လက်ခံနိုင်စရာတော့ရှိသည်။ ဝှိစ်ဟော့ရဟတ်ယာဉ်များကို အကာအကွယ်မဲ့စွာ စစ်နယ်မြေအတွင်းသို့လွှတ်ခြင်းမှာ မိုက်မဲရာကျပေသည်။ တိုက်လေယာဉ်များကို မလွှတ်သော်လည်း ယူအက်စအက်စ် ကားလ် ဗင်ဆင် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောပေါ်မှ အီးအေ-၆၀၀ စစ်လေယာဉ်များလွှတ်ကာ စတိသ်ဟော့များ ပါကစ္စတန်လေပြင်ပိုက်နက်အတွင်း ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်စဉ် ပါကစ္စလေကြောင်း ကာကွယ်စနစ်ရေဒါများ မမြင်နိုင်အောင် လျှပ်စစ်နည်းဖြင့် ပိတ်ဆို့မည်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ အထောက်အကူလုံးဝမရှိသည့်နှင့်စာလျှင် တော်သေးသည်။

ရေတပ်ပိုင် အီးအေ-၆၀၀တို့သည်လည်း ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်လေယာဉ်များဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်များတွင် လက်နက်များ မပါပေ။ ထိုလေယာဉ်များသည် မြန်ဆန်မှုမရှိသော်လည်း ရန်သူရေဒါများကို ပိတ်ဆို့ပစ်နိုင်သည်။ ထိုမျှရာတွင် ရှိနေသော လေယာဉ်များကို ရေဒါများမမြင်နိုင်အောင် ပိတ်ဆို့နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပရောင်လာဟုလည်း ခေါ်သော

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ထိုလေယာဉ်တစ်စီးကို ပါကစ္စတန်ရေဒါများအား စတိတ်ဟော့များ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံထဲရောက်သည်အထိ မိနစ် ၂၁၀ ပိတ်ဆို့ထားမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ပျံသန်းနိုင်ရန် ပရောင်လာသည် မိမိဘာသာဆီဖြည့်နိုင်သည်။ ညဘက်ရောက်မှသာ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအပေါ်တွင် အခြားဆီဖြည့်ပေးမည့် ပရောင်လာတစ်စီးဖြင့် ဆုံမည်ဖြစ်သည်။ နက်ပကျူးနံလှံစစ်ဆင်ရေးမှာ အဆင့်တိုင်း၌ လေကြောင်းကျွမ်းကျင်မှုအပေါ် မူတည်နေသည်။

မေလ ၁ ရက်နေ့ ၂း၀၀ နာရီ၊ ည ၉ နာရီတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ ခြံဝင်းထဲကို ရိုက်နေသော ဗီဒီယိုပုံများ ဂျလာလာဘတ်မြို့ရှိ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနသို့ ရောက်လာနေသည်။ စန်တင်နယ် မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်မှ အားကောင်းသော ကင်မရာသည် ခြံဝင်းကြီး၏ ပုံများကိုအစိမ်းရောင်ခံကာ ရိုက်ကူးနေသည်။ ပုံများမှာ အားကောင်းသောကြောင့် အိုစမာ၏ သက်တော်စောင့်တစ်ယောက် ခြံဝင်တံခါးသော့ကို စစ်ဆေးပြီး အဆောက်အအုံများအကြား လက်နှိပ်စီးတစ်လက်ဖြင့် လျှောက်သွားနေသည်ကိုပင် ဖြင်နေရသည်။ ရေဒါတွင်မပေါ်သော စန်တင်နယ် မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်မှာ အဘော့ဘာဘက်မြို့ အပေါ်မှ စက်ဝိုင်းပတ် ပတ်နေသည်။ အမြင့်ပေနှစ်သောင်းတွင် ပျံသန်းနေသည်မို့ မြေပြင်မှမမြင်ရ မကြားရပေ။ သူ့ကို အစက်အပြောက်သေးသေးမျှသာ မြင်ရသည်။

တပ်ဖွဲ့နဲ့ တပ်မှူးများသည် စစ်ဆင်ရေးဌာနရှိ မက်ရေငံထံသို့လာပြီး ခြံဝင်းကြီးကို ရိုက်ထားသည့် ဗီဒီယိုကို လာကြည့်ကြသည်။ ကောင်းကင်ယံမှ ရိုက်ထားသော ဗီဒီယိုပုံများမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မခြားနားကြ။ ခြံဝင်းကြီးတွင် လုံခြုံရေးတိုးမြှင့်ချထားခြင်းမရှိ။ အပေါ်စီးမြင်ရသည်တွင် တတိယထပ်မှန်လျှောက်ခါးများ ပွင့်နေသည်ကိုတွေ့နေရသည်။ ယင်းမှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ အဓိကဝင်ပေါက်ဖြစ်သည်။

အိုစမာ၏အိမ်ခန်းရှိရာ တတိယထပ် ခြံရှေ့ဘက်ပြတင်းပေါက်များကို အုတ်ဖြင့်ပိတ်ထားသည်။ အခြားပြတင်းပေါက်များကိုလည်း အကျပ်ပိတ်ထားသည်။ တတိယထပ်သို့ လေဝင်စရာဆို၍ မှန်လျှောက်ခါးတပ်ထားသည့် ပြတင်းပေါက် သုံးပေါက်သာလျှင် ရှိသည်။ ထိုပြတင်းပေါက်များမှာလည်း အိမ်နောက်ဘက်မှပြတင်းပေါက်များ ဖြစ်သည်။

ခြံဝင်းကြီးမှာ အနိုင်အခံလုံခြုံမှုရှိနေသည်။ အိုစမာနှင့် သူ့သက်တော်စောင့်များသည် မြေပြင်မှမည်သည့်ဘက်က တိုက်ခိုက်လာသည်ကိုမဆို ဟန့်တားနိုင်အောင်စီမံထားသည်။ခြံဝင်းကို မြင့်မားပြီး အပေါ်တွင်သံဆူးကြီးများတပ်ထားသည့် အုတ်တံတိုင်းများဖြင့် ကာရံထားသည်။ ခြံဝင်တံခါးမှာ သံတံခါးဖြစ်သည်။ အိမ်မကြီး၏ တံခါးများသည်လည်း သံပန်းတံခါးများဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းမှာပင် တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာကူး၍မရအောင် သံတံခါးများတပ်ထားသည်။ အိမ်မ၏ အလယ်မှတက်သည့် လှေကားကိုပင်လျှင် အောက်ထပ်မှစပြီး တံခါးတပ်ထားသည်။ အိုစမာနှင့် သူ့သက်တော်စောင့်များသည် ဝေးကွာ

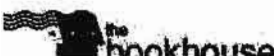
ခေါင်းစုံမှ တိုက်ခိုက်လာမည်ကို စဉ်းစားပြီးသာ။ ကောင်းကင်မှတိုက်ခိုက်လာမည်ကိုတော့ သူတို့စဉ်းစားခဲ့ဟန်မတူ။

တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှာ ဗလကောင်းကောင်းနှင့် အရပ်ခြောက်ပေရှိသူ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်သားဖြစ်သည်။ မျက်စိလည်းစူးရှသည်။ တပ်ဖွဲ့ကို ကွပ်ကဲလာခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်နှစ်ရှိပြီး တပ်ဖွဲ့ဝင်များကလည်း သူ့ကိုသဘောကျသည်။ တပ်ဖွဲ့တွင် အခြားအရာရှိနှစ်ယောက်လည်း ရှိသေးသည်။ သူတို့သည် ယခုညတာဝန်တွင် အရေးပါသောအခန်းမှ ပါဝင်ကြမည့်သူများဖြစ်ကြသည်။

အုပ်စုနှစ်တပ်မျိုးမှာ ခပ်ကိုင်းကိုင်းဖြစ်ပြီး တာဝေးအပြေးသမားနှင့်တူသည်။ သူကလေးလှော်လည်းကျွမ်းသည်။ သူလည်း တောင်ပိုင်းသားလေသံဝဲသည်။ တပ်ဖွဲ့၏ တတိယအရာရှိမှာ တပ်ဖွဲ့စီမံ မကြာသေးခင်က သင်တန်းဆင်းလာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် တပ်စုမှူးအနေဖြင့် အာဖဂန်လူမျိုးအများအပြားကို တွေ့ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တပ်ဖွဲ့လေးနှင့် တပ်ဖွဲ့ရှစ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တပ်ဖွဲ့ခြောက်တွင် လူသစ်တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အိမ်တွင်းတိုက်ပွဲကိုတော့ စိမ်းသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။

ရှေ့မှ စတိသ်ဟော့ရဟတ်ယာဉ်ကို ရေဇာ ၁ ဟုအမည်ပေးထားပြီး တိုက်ပွဲများတွင် စတိသ်ဟော့ကိုမောင်းနေကျ လေသူရဲက မောင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။ သူကအတွေ့အကြုံလည်းရှိပြီး ကျွမ်းလည်းကျွမ်းသည်။ ရေဇာ ၁ တွင်ဆီးလ်တပ်မှ လက်ဖြောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအပါအဝင် တပ်ဖွဲ့ဝင်ဆယ်ယောက် တင်ဆောင်လာမည်ဖြစ်သည်။ ဗြိတိန်ရေးတပ်ဖွဲ့သားနှစ်ဦးလည်း ပါလာမည်ဖြစ်ပြီး သူတို့တွင် ပလပ်စတစ်ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများပါလာကာ ခြံဝင်းတံခါး သော့ခတ်ထားလျှင် ယင်းကိုဖောက်ခွဲဖွင့်မည်ဖြစ်သည်။ လိုအပ်လျှင် အိမ်မကြီးအစိုးကိုပါ ဖောက်ခွဲဖွင့်ပြီး တတိယထပ်သို့ဆင်းမည်ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၁ သည် ကွပ်ကဲ၎င်းနှင့် စကောက် ကားလ်တပ်ကူရောက်မီအထိ မြေပြင်တပ်အဖြစ်ရှိနေမည်။ ဒုတိယစတိသ်ဟော့ရဟတ်ယာဉ်မှာ ရေဇာ ၂ ဖြစ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့-၁၆၀ တွင်ဆယ်နှစ်အတွေ့အကြုံရှိခဲ့သည့် လေသူရဲက မောင်းမည်ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၂ တွင် အခြားစီးနင်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်ဆယ်ယောက် ပါလာမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းတွင်လည်း လက်ဖြောင့်သေနတ်သမား နှစ်ယောက်နှင့် ပစ်မှတ်ရှာတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်တို့ ပါလာမည်ဖြစ်ပြီး သူက တံခါးပေါက်များ၊ ပြတင်းပေါက်များကို ကာပစ်ပစ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရေဇာ ၁ က အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်ဆင်းသက်မည် ဖြစ်သည်။

အိမ်မက်ကောင်းလားဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံးမှာ ခုခံမှုများအားတားဆီးပေးမည့် လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများ၏ အရည်အချင်းပေါ် မူတည်နေသည်။ သူတို့သည် ရေဇာ ၁ အိမ်မကြီး၏ခေါင်မိုးပေါ်ဆင်းသက်နေစဉ် မည်သည့်အဆောက်အအုံ အမိုးပေါ်တွင်မှ ခုခံသူ သေနတ်သမားများမရှိအောင် ကာကွယ်ပေးရမည်။

စတီသ်ဟော့များမှာ အသံလိုသည်။ သို့သော် လုံးဝအသံမထွက်သည်တော့မဟုတ်။ သူတို့ဝင်လာပြီး အိမ်အမိုး များပေါ်သို့ ဆင်းသက်သည်ကို အိမ်ထဲမှလူများ မသိဘဲနေမည်မဟုတ်ပေ။ ရိုင်ဖယ်ကိုင် သေနတ်သမားတစ်ဦး ရှိလျှင်ပင် ထိုလေယာဉ်များကို ပစ်ချနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ခြံဝင်းထဲမှတစ်ယောက်ယောက် ပန်းထမ်း စထရယ်လာဒုံးကျည်ကို ယူရန်အချိန် ရမည်ဆိုလျှင် စတီသ်ဟော့များကိုရော ပျံသန်းနေသည့်အရာမှန်သမျှ ပစ်ချနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် အိမ်အဝင်ကားလမ်းဂိတ်မှဖြစ်စေ၊ အုတ်တံတိုင်းကို ဖောက်၍ဖြစ်စေဝင်မည် ဖြစ်သည်။ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးမည့်သူများတွင် ပြင်းအားမြင့် ဖောက်ခွဲပစ္စည်း ပေါင်နှစ်ဆယ်ခန့် သယ်လာခဲ့ရသည်။ သူတို့က အုတ် တံတိုင်းကို ထရပ်ကားလောက်ရှိသည့် အပေါက်ဖြစ်အောင် ဖောက်ကြမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်မနှင့် ဧည့်သည်ဆောင်တို့၏ အဝင်တံခါးများကိုလည်း ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးကြမည် ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၁ နှင့် ရေဇာ ၂ မှတပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံး ကိုယ့်တာဝန်ကို ကိုယ်သိကြသည်။ အကယ်၍ စစ်ဆင်ရေးဌာနနှင့် ဆက်သွယ်ရေးပြတ်တောက်သွားသည့်အခါတွင်လည်း သူတို့ဘာလုပ် ရမည်ကို သိထားကြသည်။ သူတို့က ခြံဝင်းတစ်ခုလုံးကို စီးထားပြီး သူတို့လိုချင်သည့်လူကို ရှင်းပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အမိုးပေါ်သို့ဆင်းသက်ပြီးနောက် ရေဇာ ၁ သည်အောက်ထပ်များသို့ တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ်ဆင်းကာ အိမ်မကို စီးနင်း ထားမည်ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၂ သည် ရေဇာ ၁ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အိမ်မထဲရောက်သည့်အထိ လက်ဖြောင့်တပ်သားများက ကာပစ် ပစ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်မှ သူတို့ ဧည့်ဆောင်အမိုးပေါ်ဆင်းသက်ကာ ကျန်အဆောက်အအုံများကို စီးထားမည်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူတို့ပင်မဂိတ်ပေါက်ကို ဖောက်ခွဲကာ အိမ်မကြီးဆီလာကြမည်ဖြစ်သည်။ တိုက်ခိုက် လာမည့်သူများနှင့် လက်နက်မဲ့များကိုခွဲခြားရန်လည်း သူတို့တွင် တာဝန်ရှိသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများသည် မိန်းမများနှင့် ကလေးများကို တမင်ဖြစ်စေ၊ မတော်တဆဖြစ်စေ ပစ်ခတ်နိုင်သည် ကိုလည်း တွက်ဆထားရသည်။ စီးနင်းမှုတွင် ပထမစက္ကန့်သုံးဆယ်အတွင်း တိကျစွာပစ်ခတ်ရှင်းလင်းဖို့ လိုသည်။

နောက်ငါးမိနစ်တွင် စတီသ်ဟော့များနောက်သို့ ကွပ်ကဲရေးအဖွဲ့ဝင်များပါသည့် ချင်းနွတ်ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စီး လိုက်လာမည်ဖြစ်သည်။ စကောက်ကားလ်ပါသည့် အိမ်အိတ်ချ်-၄၇ ကို ကွပ်ကဲ၎င်းက အမည်ပေးထားသည်။ ရေဇာ ၁ အမိုးပေါ်ဆင်းသက်မိသည်နှင့် ကွပ်ကဲ၎င်းက ခြံဝင်းအပြင်ဘက်တွင် ဆင်းသက်ကာ စကောက်ကားလ်က ရှာဖွေရေး အဖွဲ့ကို ကွပ်ကဲသွားမည်ဖြစ်သည်။ အိမ်-၁၃၄ ဂက်တလင်းလက်နက်သုံးလက်ပါသော တခြား စီအိတ်ချ်-၄၇ ရဟတ်ယာဉ်

ကလည်း ကွပ်ကဲငှက် နောက်မှလိုက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ပစ်ခတ်အမည်ရှိ ရဟတ်ယာဉ်ကလည်း အိမ်အပေါ်မှဝဲကာ တွေ့သမျှ သံချပ်ကာကားများ၊ ခုခံမည့်လူများကို ပစ်ခတ်မည်ဖြစ်သည်။

များများစားစား ပစ်ခတ်စရာမလိုဘဲ အမေရိကန်ရဟတ်ယာဉ်လေးစီး နယ်စပ်ဖြတ်ကျော်လာသည်ကို ပါကစ္စတန် တို့ မသိလိုက်မီ အငိုက်ဖမ်းစီးနင်းနိုင်မည်ဟု လူတိုင်းကမျှော်လင့်ထားသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ မျှော်လင့်ချက်သည် မှန်ခဲ့လှသည်။ အိမ်ထဲတွင် အိုစမာ၏ဇနီးများ၊ ကလေးများအပါအဝင် လူသုံးဆယ်ခန့်ရှိမည်ဟု မှန်းထားသည်။ ရေဇာ ၁ ခေါင်မိုးပေါ် ဆင်းသက်မိသည်နှင့် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့က တရကြမ်း စီးမည်ရန်စီစဉ်ထားသည်။

အိုစမာ၏ဆက်သား အဘူ အာမက် အယ်လ်ကူဝိတ်တီထံမှ ထောက်လှမ်းရေးက သိထားသည်မှာ အိုစမာ၏ အသက် နှစ်ဆယ်ပတ်ဝန်းကျင်ခန့် သားနှစ်ယောက်နှင့် သက်တော်စောင့်လေးယောက်တို့သည် အိမ်နှင့် ဧည့်ဆောင်များတွင် ဖြန့်၍ နေကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက အကြီးအကျယ် ပြန်လည်ခုခံလာမည်ကို ပြင်ဆင်ထားသည်။ ကွပ်ကဲငှက်ပေါ်တွင် ဆီးလ်ဆေးတပ်ဖွဲ့က ဒဏ်ရာရသူများကို ကုသရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။ ဆက်သွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကလည်း စစ်ဆင်ရေးအခြေအနေနှင့် ရလဒ်ကို ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနသို့ ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားရန် အသင့်ဖြစ်နေကြ သည်။

တပ်ဖွဲ့နီလေကျင့်နေစဉ်အတွင်း စီအိုင်အေက စစ်ဆင်ရေးတွင် စီအိုင်အေအဖွဲ့ဝင်အချို့ထည့်လိုကြောင်း ဂျက်ဆော့ အား ပြောလာသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ကလည်း လေ့ကျင့်ထားခြင်းမရှိသည့်ပြင် မိမိတို့နှင့်အတူ လုပ်ကိုင်ဖူးခြင်းမရှိသော လူများကို မပါစေလို။ ထို့ကြောင့် ဌာနချင်း အငြင်းပွားခဲ့ရသည်။ နောက်တော့ စီအိုင်အေခါရိုက်တာ လီယွန် ဖန်ကာက လျှော့ပေးခဲ့သည်။ စီအိုင်အေအဖွဲ့တွင် ပါကစ္စတန်နယ်ပွား အမေရိကန်စီအိုင်အေ အမှုကိုင်အရာရှိတစ်ယောက် ပါလာသည်။ သူကစကားပြန် လုပ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ စကားပြန်သည် ရေဇာ ၂ နှင့်ပါလာမည်ဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် တပ်ဖွဲ့နီ၏ ကေ-၉ လက်နက်လည်း ပါလာမည်။ ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် လေးနှစ်အရွယ် ဘယ်လ်ဂျီယံ မီလီရှိုက်အမျိုးအစား ကာရိုဟုခေါ်သည့် ခွေးကလေးလည်းပါလာသည်။ စကားပြန်နှင့် ကာရိုတို့ကို ရေဇာ ၂ ကခြံဝင်းအပြင်ဘက်တွင် ချပေးမည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ခြံဝင်းတံခါး ပွင့်သွားသည့်အခါ ခြံထဲကိုဝင်ကြမည်။

ကာရိုတွင် ပေါက်ကွဲမှုနှင့် တိုက်ပွဲများဖြစ်သည့်အခါ အကာအကွယ်ရရန် ကျည်ကာနှင့် မျက်မှန်များတပ်ထား သည်။ ရန်သူဘက်မှ တိုက်ခိုက်ရေးသမားများနှင့် မတိုက်ခိုက်သူများကို ခွဲခြားရန်မှာ ခက်ခဲလှသည်။ ကာရိုက ဇာလီခွဲ ရေးပစ္စည်းများ၊ ထောင်ချောက်ဖုံးများ၊ အသေခံဖုံးများကို အနှံ့ခံကာ ဂျာဗေးပေးနိုင်သည်။ ကွပ်ကဲငှက်ပေါ်ရှိ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တွင် ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာများပါသည်။ အိမ်သားများအား ဓာတ်ပုံရိုက်ရန်ဖြစ်သည်။

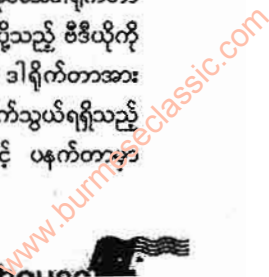
ထိုနေရာကို ထိန်းသိမ်းလိုက်နိုင်ပြီဆိုလျှင် စကားပြန်က အိမ်သားများအား စစ်ကြောမေးမြန်းကာ အိုစမာနှင့် လည်းကောင်း၊ အယ်လ်ကေဒါနှင့် လည်းကောင်း မည်သို့ဆက်သွယ်မှုရှိသည်ကို သိရှိမည်ဖြစ်သည်။ အယ်လ်ကေဒါ၏ သက်တော်စောင့်နှင့် ဆက်သားဟုယူဆရသူများ၏ ဓာတ်ပုံများလည်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တွင် ပါလာသည်။ ယင်းမှာ စစ်ဆင်ရေးအစီအစဉ်ဖြစ်သည်။

မေလ ၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်ပိုင်းတွင် ဝါရှင်တန်ဒီစီ၌ ဗိုလ်မှူးချုပ် မာရှယ်ဝက်ဘ်ဦးဆောင်သော ဂျက်ဆော့နည်းပညာရှင်များ အိမ်ဖြူတော်သို့ ရောက်လာသည်။ သူတို့ကို မြေအောက်ထပ်ရှိ အခန်းတစ်ခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် အာဖဂန်ရှိ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနနှင့် လည်းကောင်း၊ ပင်တဂွန်ရှိ အမျိုးသားစံဘက်ကွပ်ကဲရေးဌာနနှင့် လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာများတပ်ဆင်ထားသည်။ ထို့ပြင် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် လန်ဂလေမြို့ရှိ စီအိုင်အေဌာနချုပ်နှင့်လည်း ဆက်သွယ်ထားသည်။ အာဖဂန်နှင့်ဆက်သွယ်မိသောအခါ ဗိုလ်ချုပ် ဝက်ဘ်က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဗင်အား သမ္မတသည် ယနေ့မနက်ပိုင်း ဂေါက်ရိုက်နေကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ သမ္မတသည် ဝါရှင်တန်စံတော်ချိန် မွန်းလွဲ နှစ်နာရီမထိုးမီ ပြန်လာဖွယ်မရှိကြောင်းလည်း ပြောလိုက်သည်။ ယင်းမှာ စတိသ်ဟော့တို့မဝင်မီ နာရီဝက်အလိုဖြစ်သည်။

မွန်းလွဲနှစ်နာရီတွင် သမ္မတသည် ဂေါက်ကွင်းမှပြန်လာပြီး နံနက်စာစားသည်။သူစားသောက်နေစဉ် ဒုသမ္မတဂျိုး ဘစ်ဒန်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂိတ်၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကလင်တန်တို့ ရောက်လာကြောင်း အိုဘားမားအား သတင်းပို့သည်။ပူးတွဲစစ်ဦးစီးချုပ် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလည်း ရောက်လာသည့်ပထမအသုတ်ထဲတွင် ပါလာသည်။ သူတို့အားလုံး ကွန်ဖရင့်ခန်းထဲတွင် စုဝေးကာ အိုဘားမာအလာကို စောင့်နေကြသည်။

အတွေ့အကြုံရှိသော ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ကို စီအိုင်အေဌာနချုပ်သို့ လွှတ်လိုက်သည်။ စီအိုင်အေဒါရိုက်တာ လီယွန် ပနက်တာသည် အဘောဘာဘက်မြို့ပေါ်တွင် ဝဲပျံနေသော စန်တင်နယ်မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်မှ ပေးပို့သည့် ဝီဒီယိုကို ကြည့်နေသည်။ စစ်ဆင်ရေးအတွင်း ထိုဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်သည် ကောင်းကင်ဗီဒီယိုပုံများမှ သူ့အမြင်ကို ဒါရိုက်တာအား ရှင်းပြရန် ဖြစ်သည်။ အိမ်ဖြူတော်နှင့် ဆက်သွယ်မိသောအခါ ပနက်တာက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝက်ဘ်နှင့် ဆက်သွယ်ရရှိသည့် ဝီဒီယိုများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အမြင်များကို ထည့်သွင်းတင်ပြမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအစီအစဉ်ကြောင့် ပနက်တာမှာ

စီအိုင်အေဌာနချုပ်တွင် ဆက်လက်နေနေရမည်ဖြစ်သည်။ ပူးတွဲအထူးစစ်ဆင်ရေးစစ်ဌာနချုပ်(ဂျက်ဆော့)တွင် မည်သူမျှ မျက်တောင်မခတ်အား။

အာဖဂန်ဒေသစံတော်ချိန် ၂၁:၃၀ နာရီ၊ ည ၉ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင် မှောင်မိုက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဖလက်လိုက် ၁ နှင့် ၂ အပြင် ချင်းနွတ်ရဟတ်ယာဉ်များသည် ဆီဖြည့်မည့်နေရာသို့ သွားမည်ဖြစ်ရာ စက်များနှိုးနေကြသည်။ ကွပ်ကဲ ငှက်နှင့် ပစ်စင်ရဟတ်ယာဉ်များသည်လည်း ပျံသန်းရန်အသင့်ဖြစ်နေကြသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့-၁၆၀ မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကို သယ်ဆောင်မည့် ရေဇာ ၁ နှင့် ၂ တို့ကိုလည်း လေယာဉ်ပိုဒေါင်များမှ ထုတ်လာကြသည်။ စစ်ဆင်ရေးတွင် ကျန်နေခဲ့ရသော ဂိုဏ်းဟော့မှ လေယာဉ်အမှုထမ်းများ မည်သို့ခံစားနေရမည်ကိုမူ စဉ်းစား၍ကြည့်နိုင်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ ဝင်များ လေယာဉ်များပေါ် တက်ပြီးသည်နှင့် စတိသ်ဟော့များ ပျံတက်ကာ အမှောင်ထုထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ဒေသစံတော်ချိန် ၂၂:၀၀၊ အာဖဂန်နိုင်ငံတွင် ည ၁၀ နာရီ၊ ၀၁ ရှင်တန်ဒီစီတွင် မွန်းလွဲ ၂ နာရီတွင် ရေဇာ ၁ နှင့် ၂ တို့သည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံနယ်စပ်ဆီသို့ ဦးတည်ပျံသန်းသွားကြသည်။ ကွပ်ကဲငှက်၊ ပစ်စင်၊ ဖလက်လိုက် ၁ နှင့် ၂ တို့ကနောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ ရဟတ်ယာဉ်ခြောက်စီးမှာ နယ်စပ်ဆီသို့ တန်းစီကာ သွားနေကြသည်။

ရေဇာ ၁ သည် ပါကစ္စတန်ဒေသများ မတွေ့နိုင်စေရန် တောင်များအကာအကွယ်ယူကာ တောင်များကြားမှ သွားနေသည်။ မိမိတို့အခြေအနေကိုလည်း စကားငှက်သုံးကာ ဆက်သွယ်သတင်းပို့နေသည်။ လေသူရဲများသည် သူတို့ ဦးထုပ်များတွင် တပ်ထားသော ညကြည့်မျက်မှန်ကို အသုံးချကာမောင်းနေကြသည်။ ရှေ့မှလေယာဉ်သည် လမ်းအမှတ် အသားများကို အမေရိကန်မြို့အမည်များသုံးကာ ဆက်သွယ်ပြောကြားရင်း တောင်ဘက်သို့ မောင်းနေသည်။ စတိသ်ဟော့ များနှင့် နောက်မှ လိုက်လာသည့် ချင်းနွတ်များသည် လမ်းအမှတ်အသား ချားလော့၊ အတ္တလန္တာ၊ ဆပနားတို့ကို ဖြတ် ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်မှ မြို့အမည်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ရောက်ပြီဆိုသည့်သဘော ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၁ က “ဂျက်ဆွန်ဗီးမြို့”ဟု မအော်မီ ဖလက်လိုက် ၁ နှင့် ၂ တို့သည် တန်းစီပျံသန်းနေရာမှ ခွဲထွက်ကာ နယ်စပ်နှင့် သုံးမိုင်အကွာရှိ ရေခမ်းမြစ်အတွင်းသို့ ထိုးဆင်းသွားကြသည်။

အောက်ရောက်သည်နှင့် ဖလက်လိုက် ၂ ပေါ်မှ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက လေယာဉ်ကိုပတ်ပိုင်းကာ နေရာပူးလိုက်

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ကြသည်။ တပ်ဖွဲ့နီများကို ပြည်တွင်း၌ရောက်နေသည့် ဘုန်းမင်းများက လာရောက်ပူးပေါင်းသည်။ သူတို့သည် ဆီဖြည့်သည့် နေရာတွင် ရဟတ်ယာဉ်များအား တာလီဘန်များ မတိုက်ခိုက်နိုင်အောင်ကာကွယ်ရန် တာဝန်ရှိသည်။ နောက်ထပ်သုံးနာရီအထိ သူတို့ တာဝန်ကျမည်ဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၁ နှင့် ၂ တို့ ပါကစ္စတန်နယ်စပ်အနီးသို့ ရောက်လာသည်နှင့် ကွပ်ကဲ၎င်းနှင့် ပစ်ခတ်တို့သည် နောက်တွင် ငါးမိုင်ခွါကာ ချန်နေခဲ့သည်။

အမ်အိတ်ချ်-၄၇ ချင်းနွတ်သည် အာဖဂန်ရှိ အထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များအတွက် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း၏ အားကောင်းသော အင်ဂျင်ကြောင့် အမြင့်ဆုံးသို့ ပျံသန်းနိုင်သည့်ပြင် ခရီးဝေးလည်းသွားနိုင်သည်။ သို့သော် စတီသ်ဟော့များကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ စက်သံကျယ်ကာ ရေဒါတွင်လည်း ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်နိုင်သည်။

စစ်ဆင်ရေးဌာနတွင် ဆက်သွယ်ရေးတပ်သားတို့သည် အီးအေ-၆ ပရောင်လာလေယာဉ်ဖြင့် ဆက်သွယ်ရေး လုပ်နေကြသည်။ ထိုလေယာဉ်သည်လည်း ပါကစ္စတန်လေပြင်ပိုင်နက်ထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းက တောငါးဘက်မှဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်က ရေဒါပိတ်ဆို့လှိုင်းများ ထုတ်လွှတ်နေသည်။

စစ်ဆင်ရေးဌာနမှလူများရော ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်များကပါ မိမိတို့လေယာဉ်များကို ပရောင်လာက ရေဒါမှ ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်းရှိမရှိ အသေအချာမပြောနိုင်ကြ။ နောက် မိနစ်ကိုးဆယ်ဆိုလျှင် စတီသ်ဟော့များနှင့် ချင်းနွတ် များသည် ပစ်မှတ်ရှိရာသို့ ရောက်သွားကြမည်ဖြစ်သည်။

ရေဇာ ၁ ပေါ်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများနှင့် ပစ်မှတ်ရှာသူများသည် သူတို့လက်နက်များကိုစစ်ဆေးကာ ညကြည့်မျက်မှန်များကို တပ်လိုက်ကြသည်။ သည်တစ်ခါတွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ပျံသန်းနေသည့် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ မှောင်ထဲတွင် ပစ်ခတ်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ်မှတ်ကို လေဆာရောင်ခြည်ထိုးကာ ညကြည့်မျက်မှန် သုံးရမည် ဖြစ်သည်။

ကွပ်ကဲ၎င်းနှင့် ပစ်ခတ်ရဟတ်ယာဉ်များသည် ရေဇာ ၁ နှင့် ၂ တို့နောက်တွင် ခြောက်မိုင်ခြားကာကျန်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် အသံလုံစေရန် အဘော့တဘက်မြို့၏မြောက်ဘက်မှ တောင်များကို အကာအကွယ်ယူကာ လာနေကြသည်။ စတီသ်ဟော့များ တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို မချပေးနိုင်မီ ချင်းနွတ်တို့၏စက်သံကို ခြင်းဆီမှမကြားစေရန် မျှော်လင့်ထားသည်။ ရေဇာ ၁ လေသူရဲသည် ဖရန့် လက်စလေအား ရောက်ရန်သုံးမိနစ်သာလိုတော့ကြောင်း အကြောင်းကြားသည်။ တပ်ဖွဲ့နီခေါင်း ဆောင် လက်စလေသည် အင်တာကွန်းတွင်တပ်ထားသည့် သူ့နားကြပ်ကိုဖြုတ်ကာ သူ့ရေဒီယိုစက်တွင်တပ်လိုက်သည်။ ရောက်ရှိရန် နှစ်မိနစ်အလိုတွင် တိုက်ခိုက်ရေးရဟတ်ယာဉ်များပေါ်မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ယာဉ်၏ဘေးဘက်ရှိ တံခွား များကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ကြသည်။

ရေဇာ ၁ သည် တောင်ကုန်းပေါ်မှကျော်ကာ မြေပြင်အထက်ပေနှစ်ဆယ်အမြင့်မှ ပျံသန်းလာနေသည်။သူတို့ အောက်တွင် လယ်ကွင်းများ၊သစ်သီးခြံများက တစ်ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည်။ သူတို့ခြံဝင်းကြီးဆိုသို့ ဦးတည်လာနေသည်။

ရေဇာ ၂ ပေါ်တွင် မဲလ်ဟိုင်းသည် လေသူရဲနောက်ရှိတံခါးပေါက်တွင် နေရာယူထားသည်။ နီဗားဒါးသဲကန္တာရ ထဲတွင် သူတို့လေ့ကျင့်စဉ်က ရဟတ်ယာဉ်ကို ဘေးတိုက်ပျံသန်းရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။ ယခုည သူတို့ထိုအတိုင်း လုပ်ကြံမည်ဖြစ်သည်။ စက္ကန့်သုံးဆယ်သာ လိုတော့သည်။

ရေဇာ ၂သည် နောက်ဘက် ဘယ်ဘက်ခပ်ယွန်းယွန်းမှ ပေါင်းဆယ်အမြင့်ဖြင့် လိုက်လာနေသည်။ရှေ့ဘက်တွင် လေးထောင့်သဏ္ဍာန် အိမ်မကြီးကိုတွေ့နေရသည်။ အိမ်မကြီးနှင့် ကိုက်တစ်ရာအကွာသို့ ရောက်သောအခါ ရေဇာ ၁ သည် ပေသုံးဆယ်အမြင့်အထိ တက်လိုက်ကာ အိမ်မကြီး၏အမိုးသို့ ဦးမော့လိုက်သည်။

အိမ်မအမိုးပေါ်ရှိ သုံးဘက်ကာသေတ္တာကြီးမှာ မူလကသုံးပေလောက်သာ မြင့်မည်ဟု ထင်ထားခဲ့သော်လည်း ယခုမူ ငါးပေခန့်မြင့်နေသည်။ လေသူရဲများက ခေါင်မိုးပေါ်သို့ဆင်းမည်ကြံသော်လည်း ထိုမျှအမှောင်ထဲတွင် မဆင်းရဲ ဖြစ်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် အမိုးပေါ်ခုနစ်ပေအမြင့်တွင် လေထဲ၌ရပ်ထားလိုက်ကြသည်။

လေယာဉ်တော်ခါးပေါက်များ ဖွင့်ပြီးသည်နှင့် လက်စလေမှာ တစ်စက္ကန့်မျှ တွေဝေသွားသည်။ ညကြည့် မျက်မှန်ဖြင့် အမိုးကိုမြင်နေရသော်လည်း အကွာအဝေးမှာ မှန်း၍မရကြောင်း အတွေ့အကြုံအရ သိနေသည်။

ထို့နောက် သူ့ခုန်ချလိုက်သည်။ သူ့လူများလည်း သူ့နောက်မှလိုက်ခုန်ချကြသည်။ ပစ္စည်းကိရိယာများ အလေးကြောင့် အချို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အကျမှာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် အမိုးစွန်းသို့ တွားသွားကာ တတိယထပ်သို့ တွယ်ဆင်းကြတော့သည်။

ရေဇာ ၁ ပင်မအိမ်အမိုးပေါ်၌ ဝဲနေစဉ် မဲလ်ဟိုင်းနှင့် ရေဇာ ၂ တို့သည် အိမ်ကြီး၏ အပြင်စည်းအတွင်းသို့ ပေသုံးဆယ်အမြင့်အထိ ဆင်းလာသည်။ ရေဇာ ၂ လည်း သုံးမြောင့်သဏ္ဍာန် အပြင်စည်းပေါ်တွင်ဝဲကာနေသည်။ ထို သုံးမြောင့်သဏ္ဍာန်၏ အတွင်းထောင့်များထဲတွင် တောင်ဘက်သို့လှည့်နေသော တံခါးပေါက်များနှင့် ဧည့်ဆောင်များ၏ ပြတင်းပေါက်များ ရှိနေသည်။ ထိုနေရာများသည်သာ ဝင်၍ထွက်၍ရမည့်နေရာများဖြစ်သည်။ ဧည့်ဆောင်ထဲမှ သူသူ

ထွက်မလာအောင် လုပ်ရမည်မှာ မဲလ်၏တာဝန်ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံးခုခံလာမည့် သေနတ်သမားကို သူရှာရမည်။ တွေ့လျှင် ပစ်ချရမည်။

ပွင့်နေသည့် ညာဘက်တံခါးပေါက်မှ ရေဇာ ၂ သည် အိမ်အမိုးပေါ်တွင်ဝဲနေသော ရေဇာ ၁ ကိုမြင်နေရ၏။ သူတို့ ကို ဧည့်ဆောင်အမိုးပေါ်သို့ ချမပေးမီ ဆယ့်ငါးစက္ကန့်၊ စက္ကန့်နှစ်ဆယ်ခန့် စောင့်ရဦးမည်။ တိုက်ပွဲအတွင်း စက္ကန့်နှစ်ဆယ် ဆိုသည်မှာ ကြာလွန်းလှသည်။

ရေဇာ ၂ နိမ့်ဆင်းလာနေသည်တွင် မဲလ်သည် သူ့ညာဘက်၌ တိရစ္ဆာန်သုံးကောင် သွားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်များ၏ ပတ်လည်တွင် သေးငယ်သောအရာများ လှုပ်ရှားနေသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။ သူက သေနတ်မှန်ပြောင်းဖြင့် ချိန်ကြည့်လိုက်သောအခါ ၎င်းတို့မှာ ကြက်များဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရဟတ်ယာဉ် ပန်ကာရွက်များလည်ပတ်မှုကြောင့် ကြက်များသည် နွားများပတ်လည်တွင် လန့်ဖျပ်ကုန်ကြသည်။ ထိုပြေးလွှားနေသည့် ကြက်များမှာ ဒါဇင်နှင့်ချီကာ ရှိကြသည်။ အချို့ကြက်များမှာ နို့စားနွားမအောက်တွင် ပိကုန်ကြသည်။ တချို့လည်း ရဟတ်ယာဉ်နှင့် ဝေးနိုင်သမျှဝေးအောင် ပြေးကြသည်။ မြင်ကွင်းက ရယ်စရာ။ သို့သော် မည်သူမျှမရယ်ကြ။

ရေဇာ ၂ ၏အောက်တည့်တည့်တွင် ဧည့်ဆောင်ထဲမှ မီးရောင်ထွက်လာသည်။ အရိပ်တစ်ခုက ပြတင်းပေါက် တစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ကူးသွားနေသည်။ ထို့နောက် တံခါးတစ်ချပ်ပွင့်လာသည်။ တံခါးဝတွင် လူနှစ်ယောက်ပေါ်လာသည်။ တစ်ယောက်လက်ထဲတွင် အကော-၄၇ ရိုင်ဖယ်ပါလာသည်။ အိုစမာ၏ ဆက်သားသည် အလင်းရောင်ထဲမှ အမှောင်ထဲသို့ ထွက်လာသည်။ သူ့နောက်တွင် ရေဇာ ၁ ကအမိုးပေါ်တွင်ဝဲနေသော်လည်း ဧည့်ဆောင်နှင့်ကွယ်နေသဖြင့် သူမမြင်ရပေ။ သူက အပေါ်ကိုလည်း မော့မကြည့်။ မော့ကြည့်မည်ဆိုလျှင် စတိတ်ဟော့ကို မြင်ရမည်။ နောက်ပြီး သူ့ကိုချိန်ထားသော ရိုင်ဖယ်မှန်ပြောင်းနှစ်ခုကိုလည်း သူမြင်ရမည်။ သူကသေနတ်ကိုမကား သူ့ဘယ်ဘက်ဆီသို့ ခါးလောက်အမြင့်ဖြင့် ကျည်ဆန် များ လွှတ်လိုက်သည်။ သေနတ်ပြောင်းမှထွက်သည့်အလင်းကြောင့် အုတ်တံတိုင်းကိုပင် မြင်လိုက်ရသည်။ အဘူ အာမက် အယ်လ် ကူပိတ်တီသည် နောက်ထပ်တစ်ချက် ဆွဲလိုက်ပြန်သည်။

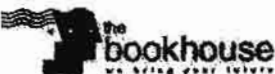
နားကြပ်ထဲမှ “ပစ်ချလိုက်” ဟူသောအသံကို မဲလ်ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအသံမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ပြောလိုက်

သည့်အထံ ဖြစ်သည်။ သူ့အာရုံက ပစ်မှတ်တွင်ရောက်နေသဖြင့် သူပြောလိုက်မှန်းပင် သတိမထားမိလိုက်။ သူက
ဆောင်းဖြန့်ခလုတ်ကို တင်လိုက်သည်။

ရေစာ ၂ သည် ဘယ်ဘက်သို့ အနည်းငယ်စောင်းပေးလိုက်သည်။ ကူဝိတ်တီကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် မဲလ်ဘေးမှ
လတ်ဖြောင့်ရဲဘော်က နှစ်ချက် ပစ်ချလိုက်သည်။ မဲလ်လည်း သုံးချက်ခန့် ထပ်ဆွဲလိုက်သည်။ အသံတိတ်ကိရိယာကြောင့်
အသံက သိပ်မထွက်။ ကျည်ဆန်အားလုံး အယ်ကူဝိတ်တီကို ထိသည်။

တံခါးပေါက်ဝတွင် အယ်လ်ကူဝိတ်တီမှာ ခြေလွတ်ကာလဲကျသွားပြီး သူ့သေနတ်လည်း လည်သွားကာ သူ
လက်ထဲမှ လွတ်ကျသွားသည်။ ကျည်ဆန်နှစ်တောင့်မှာ သူ့ရင်ဘတ်ကိုဖြတ်ထွက်သွားပြီး သူ့နောက်တွင် ရပ်နေသူပါ
သေသွားသည်။ ယင်းမှာ သူ့မိန်းမဖြစ်သည်။

သုံးဆယ့်ရှစ်မိနစ်

စတိတ်ဟော့ဂျာနယ်များ အသံကို ဖော်ပြရန်မှာ ခက်လှသည်။ အချို့က ထိုလေယာဉ်များကို အသံကို ကြားရခြင်းမဟုတ်။ လူတွင်ခံစားရခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုယာဉ်များ၏အသံကို မကြားရမီ လူတွင်ခံစားနေကြရသည်။ လာနေသော စတိတ်ဟော့တစ်စီးမှာ အသံကတိမ်သည်။ ပထမတွင် အသံကတော့ရှိနှင့် ဖြစ်ပြီး နောက် တော့ ခပ်ဝေးဝေးအခန်း တစ်ခုထဲမှဖန်ကာသံကို ကြားနေရသကဲ့သို့ရှိသည်။ ထိုလေယာဉ် လာပြီး မည်သည့်နေရာတွင် ဆင်းသက်မည်ကိုသိကာ စောင့်နေသူပင်လျှင် ထိုလေယာဉ် လာနေမှန်း သိမည်မဟုတ်။ အသံလုံးဝလုံသည်တော့ မဟုတ်။ သို့သော် သူ၏အသံမှန်း သိလောက်အောင်လည်း မကျယ်လှ။ သူလေထဲတွင် ဝဲနေသည့်အခါ ရေတံခွန်ငယ် ကလေးတစ်ခု အသံမျိုးကြားနေရသည်။ သိပ်ဝေးဝေးကလည်း မကြားရ။

စတိတ်ဟော့သည် လေယာဉ်အမှုထမ်းသုံးယောက်နှင့် ခရီးသည်နှစ်ဆယ်မျှ တင်ဆောင်နိုင်သည်။ ထိုဂျာနယ်များနှင့် သူတို့၏ ဖွားဖက်တော် ပိုစ်ဟော့များကို တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့-၁၆၀(တီအက်ဖ်-၁၆၀)က မောင်းနှင်သည်။ သူတို့ကို ညကျမှ လည်း သုံးသည်။

ထိုညက ထိုလေယာဉ်နှစ်စီးမှာ အဘော့တဘက်မြို့ပြင်ရှိ တောင်များနှင့် လယ်ကွင်းများကိုဖြတ်ကာ ပျံသန်းလာသည်။

ရေစာ ၁ က ပေငါးဆယ်အောက်အမြင့်မှ ပျံသန်းလာပြီး ရေစာ ၂ က ဘယ်ဘက်ခပ်ယွန်းယွန်း ပေနှစ်ဆယ်အမြင့်မှ လိုက်လာသည်။ သူတို့က ပစ်မှတ်ဆီသို့ တစ်နာရီ မိုင် ၁၃၀ နှုန်းဖြင့်မောင်းလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ အနိမ့်မှ ထိုမျှမြန်သောအလျှင် ဖြင့် မောင်းလာခြင်းကြောင့် မြင်းကြီးအပေါ်သို့ သူတို့ရောက်ပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအကြားမှသာ

သူတို့၏စက်သံကို ကြားကြရသည်။

အိုစမာ၏တတိယထပ်ရှိ အိပ်ခန်းမှာ ကပြင်ဘက်လှည့်ထားပြီး ခုနစ်ပေမြင့်သည့် ကွန်ကရစ်ခုံရံများ ကာထားသည်။ ထိုအခန်းထဲတွင် အမယ်အပါအဝင် အခြားဇနီးနှစ်ယောက်လည်း အိပ်သည်။ ကပြင်ခုံရံမှာ လုံလှသည်။ ထို့ကြောင့် အတွင်းကို မည်သူမျှမမြင်ရ။ အထဲမှလည်း အပြင်သို့မမြင်ရ။ ထိုကပြင်နှင့် ယင်းဘေးမှအခန်းထဲမှဆိုလျှင် အပေါ်သံကိုသာ ကြားရသည်။ အသံကလည်း ထိုနေရာမှသာဝင်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စတိသံဟောများလာနေသည်ကို မကြားနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိုစမာသည် ရဟတ်ယာဉ်များ မိမိအပေါ်တည့်တည့်ရောက်မှသာ သူတို့၏အသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။

နံနက် တစ်နာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်အလိုတွင် အိုစမာ ခုတင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေသည်။ မီးများလည်းပိတ်ထား၏။ နံနက် ၁:၀၀ နာရီတွင် သူ့အခန်းမှာ တစ်ဝီရီအသံများဖြင့်ပြည့်သွားတော့သည်။ ညမှာ အေးဆေးတည်ငြိမ်လှသည်။ မှန်လျှောက်ခါးများကို လေဝင်နိုင်ရန် ဟထားသည်။ ရေဇာ ၁ ၏ ယန်ကာအရှိန်ကြောင့် ပလတ်စတစ် ကုလားထိုင်နှစ်လုံး ပြတင်းပေါက်ကို ပြေးနှိတ်သည်။ လျှောက်ခါးမှန်များလည်း တုန်ခါကုန်သည်။ ပြတင်းပေါက်ဘေးမှ လိုက်ကာများလည်း တလွင့်လွင့်ဖြစ်ကာ လိုက်ကာကိုတပ်ထားသည့် တုတ်များလည်း ပြုတ်ကျကုန်သည်။

အိုစမာလည်း စောင်ကိုဆွဲခွါလိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်ခြေချလိုက်သည်တွင် သူ့အိမ်ကြီးလှုပ်ခါနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့အသက်ရှင်ချိန်စက္ကန့်ကိုးဆယ်သာ ရှိတော့သည်။

အိုစမာ၏ တတိယဇနီး ခိုင်ရာမှာ ဝင်ပေါက်ခန်းမထဲ ထွက်လာပြီး ကပြင်တံခါးပေါက်ဆီသို့ လာခဲ့သည်။ လိုက်ကာများနှင့် ပလတ်စတစ်ကုလားထိုင်များကို သူမတွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် သူမ လူရိပ်များကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုလူများသည် ခေါင်မိုးပေါ်မှ တတိယထပ်ကပြင်ပေါ်သို့ ခုန်ချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့မျက်နှာများကိုတော့ သူမမမြင်။ သူတို့မှာ မည်းမည်းအရိပ်များသာ ဖြစ်သည်။

ရေဇာ ၁ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ အမိုးပေါ်သို့ခုန်ချကာ နောက်ဘက်သို့ တွားသွားခဲ့သည်မှာ မြောက်စက္ကန့်ပင်မကြာလိုက်။ ထိုမှတစ်ဖန် ကပြင်ပေါ်သို့ ခုနစ်ပေ ရှစ်ပေခန့်အမြင့်မှ ခုန်ချကြပြန်သည်။ သူတို့နှုတ်ခါးပေါက်မှ ဝင်လာပြီး သူမထံသေနတ်များချိန်ကာ ဝင်လာသည်ကို သူမတွေ့လိုက်ရသည်။

သေနတ်များဖြင့် တရစပ်ပစ်ခြင်းဖြင့် သူမတစ်စစဖြစ်သွားမည်ဟု သူမထင်လိုက်သည်။ သို့သော် လက်နှိပ်မီး ရောင်က သူမမျက်လုံးကို ထိုးထားသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်လုံးများပြာဝေကာ ဘာမျှမမြင်ရတော့။ ထို့နောက် သူမ နောက်သို့ ယိုင်သွားသည်။

သူမကိုလက်မှဆွဲကာ အောက်သို့ တွန်းလှဲလိုက်သည်ကိုလည်း သိလိုက်သည်။ သူမ ရေတံခွန်သံလိုလို ကြားရပြီး

အိုစမာဘင်လာအင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်မှာ စက္ကန့်နှစ်ဆယ်သာ ကြာသေးသည်။ ထိုလူများကအသံမထွက်။ ခိုင်ရာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ကွေးနေစဉ် အခြားလူများ သူမဘေးမှဖြတ်သွားသည်။ နှစ်ယောက်က ဝင်ပေါက်ခန်းမကို ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဖြတ်ကာ သွားကြသည်။ သေနတ်များကိုလည်း အသင့်ပြင်ထားကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် အဖြစ်အပျက်နှစ်ခု လျင်မြန်စွာဖြစ်ပျက်သွားသည်။

တတိယထပ် အဝင်ခန်းမတံခါးမှာ ပွင့်နေသည်။ အိုစမာက ခေါင်းဖြူကြည့်လိုက်သည်တွင် အမေရိကန်များကို တွေ့လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် တံခါးကို ကျယ်လောင်စွာ ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က သူ၏ရေဒီယိုစက်ဖြင့် “ ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

အိုစမာကို တွေ့ပြီးဆိုသည်ကို သတင်းပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လှေကားမီးများ ရုတ်တရက်လင်းလာသည်နှင့် အချို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များက အိုစမာ၏တံခါးပေါက်ဆီသို့ ပြေးသွားကြသည်။ ခါလစ် ဘင်လာအင်က လှေကားမှပြေးတက်လာသည်။ အစိမ်းရောင်လေဆာရောင်ခြည်က နံရံပေါ်တွင်ထိုးထားရာမှ ခါလစ်၏ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။ သူပြေးလာသည့်အရှိန်နှင့် တားဆီးရေးပစ်ခတ်မှုကျည်နှစ်ခုက ထွက်သွားသည်။ ထိုကျည်နှစ်တောင့်မှာ ခါလစ်၏ လည်ပင်အောက်နားတွင် ဖောက်ဝင်သွားသည်။ ခါလစ်လည်း ကွေးကောက်ကာ ရှေ့သို့လဲကျသွားတော့သည်။ ပစ်လိုက်သော ကျည်ခွဲနှစ်ခုလည်း ကွန်ကရစ်လှေကားထစ်များပေါ် ကျကာ သူ့ဘေးမှ ဖြတ်ဆင်းသွားသည်။

အပေါ်ထပ် ဝင်ပေါက်ခန်းမတွင် အိုစမာကို လှစ်ခနဲမြင်လိုက်ရသော တံခါးပေါက်သို့ တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ရောက်သွားသည်။ သူနှစ်စက္ကန့်မျှစောင့်လိုက်ပြီး အခြားတပ်ဖွဲ့တစ်ယောက် သူ့နောက်သို့ရောက်လာချိန်တွင် တံခါးကို ကန့်ဖွင့်ကာ အထဲသို့ဝင်သွားသည်။ သူ့နောက်မှ အခြားတပ်ဖွဲ့ဝင်လည်း ကပ်ပါလာသည်။

သူတို့၏လက်နက်များတွင် ပါလာသည့် စူးရှသောမီးရောင်များသည် ဝင်ပေါက်ခန်းမမှသည် လွတ်နေသော အိပ်ခန်းဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။ မီးရောင်နှင့် လေဆာရောင်ခြည်များသည် အခန်းထဲသို့ရောက်သောအခါ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်။ မိန်းမက ငယ်သံပါအောင်အော်နေပြီး တဖြည်းဖြည်း ရွှေသွားနေပုံရသည်။ သူမနောက်မှ ယောက်ျားသည်လည်း ထိုအတိုင်းပင်။ ထိုလူက ခုတင်ဆီသို့သွားနေသည်။လက်ကလည်း လှမ်းနေပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ ဝမ်လျှားထိုး လှဲချလိုက်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ လက်နက်များပေါ်မှ မီးများက ခုတင်ဘယ်ဘက်ဘေးတွင်ထားသော အကေအက်စ်ယူ မရှင်းပစ္စုတိုအပေါ်သို့ ကောင်းစွာကျရောက်သွားသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်စလုံးက ထိုသေနတ်၏အရှည်နှင့် ဗျက်ကိုခန့်မှန်းကြည့်ကာ ထိုလူထိုသေနတ်ကို လက်လှမ်းမီခြင်းဖြစ်သည်

ဟုလည်း တွက်လိုက်သည်။ မုတ်ဆိတ်နှင့် ထိုလူသည် မိန်းမအားဆွဲကာ သူ့ကိုကွယ်ထားလိုက်သည်။ ထိုလူမှာ အန္တရာယ် ရှိပြီး မိန်းမကိုမူ ကြောက်စရာမလို။ တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ထိုလူကို သေနတ်များဖြင့် ချိန်လိုက်သည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် အနီးကပ်တိုက်ပွဲပေါင်း ရာနှင့်ထောင်နှင့်ချီကာ ဆင်နွဲခဲသူများဖြစ်ကြသည်။ အိုစမာ၏ အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည့် တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်မှာ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ နာရီပေါင်းရာနှင့်ချီကာ ရှိခဲ့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် သူတို့အပေါ်နှင့် သူတို့နောက်မှ ကင်မရာများဆင်ကာ ရုပ်ရှင်ရိုက် ထားသကဲ့သို့ မုတ်မိနေကြသည်။ ရန်သူ၏လှုပ်ရှားမှုကို အနေးရိုက်အကြီးချဲ့ကာပြနေသည့် ရုပ်ရှင်ပြကွက်လိုလည်း မုတ်မိနေသည်။ သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း ရုပ်ရှင်ရိုက်သလို ပြန်မြင်နေသည်။

အမယ်လ်က အသံကုန်အော်နေသည်။ ဝင်ပေါက်ခန်းမထဲမှအသံများကိုလည်း ကြားနေရသည်။ “ဂျာရီနှင့်မိ” ဆိုသော အသံမှာ ခြိမ်းခြောက်စွာ အားလုံးထဲတွင် ညံ့နေတော့သည်။ သူမမှာ ဒူးတစ်ဖက်ထောင် တစ်ဖက်လှဲဖြင့် မွေ့ရာအောက်သို့ ထိုးသွင်းခံနေရသည်။ ခုတင်စွန်းတွင်လည်း သူမကိုယ်ကို ထိန်းထားနေရသည်။ သူမ၏ဘယ်ဘက်တွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်က သေနတ်များဖြင့် ချိန်ရွယ်နေရာ မီးရောင်နှစ်ခုကလည်း တစ်နေရာတည်းတွင် စုဆုံကျနေသည်။ သူမက အာရပ်ဘာသာဖြင့် အော်ပြောနေသည်။ မလုပ်ပါနဲ့၊မလုပ်ကြပါနဲ့ရှင်။

အိုစမာမှာ နောက်ဘက်နံရံတွင်ရပ်နေရာမှ ခုတင်ပေါ်သို့ ခုန်၍ဝမ်းလျှားထိုးမှောက်ကာ ခုတင်ခေါင်းရင်းတွင်ထား သော အေကေအက်စ်ယူရိုင်းဖယ်ကို ယူရန်ကြိုးစားလိုက်သည်။ အခန်းမှာ အဝတ်ဟောင်းနံ့များဖြင့် ဟောင်းနေသည်။

မီးရောင်အောက်တွင် အမယ်လ်သည် လက်ကိုမြှောက်ကာ မျက်လုံးကိုသုတ်လိုက်သည်။ သူမက အာရပ်ဘာသာ ဖြင့် “သူ မဟုတ်ပါဘူးရှင်” ပြောနေသည်။ ထို့ပြင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ မကြားလိုက်သည်များလည်း ပြောနေသည်။

သေနတ်လေးချက် ထွက်သွားသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်စလုံးက တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပစ်လိုက်သည်ဖြစ်ရာ အသံမှာလည်း တစ်သံတည်းလို ဖြစ်သွားသည်။

ပထမတစ်ချက်က အိုစမာ၏မျက်နှာဘေးမှဖြတ်သွားပြီး မွေ့ရာထဲစိုက်ဝင်သွားသည်။ အိုစမာက အမယ်လ်ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူကရင်း ခုတင်ပေါ်တွင် တွားသွားနေသည်။ ဒုတိယကျည်က အိုစမာ၏ခေါင်းကို ချိန်ကာပစ်လိုက်သော်လည်း အမယ်လ်၏ ခြေသလုံးကို ရှုပ်မှန်သွားသည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ဒဏ်ရာရရှိ ပစ်လေ့မရှိ။ သူတို့ကို သေအောင်ပစ်တတ်စေရန် လှေ့ကူပေးထားခြင်းဖြစ် သည်။ အမယ်လ်ဒဏ်ရာရသွားခြင်းမှာ အိုစမာကသူမကို သူနှင့် သူ့အခန်းထဲသို့ဝင်လာသူများအကြား ကွယ်ထားလိုက်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ့ဇနီးရှေ့သို့ ဝပ်ကျသွားသည်တွင် အိုစမာသည် အေကေအက်စ်ယူကို လက်လှမ်းပြီးသားဖြစ်နေသည်။

ထိုသေနတ်ကို သူလှမ်းယူချိန်မရလိုက်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ကျည်များက သူ့ကိုယ်ထဲသို့ ဖောက်ဝင်သွားတော့သည်။ ကျည်တစ်တောင့်က သူ၏ရင်ဘတ်ရိုးဘေးတွင်ဖောက်ဝင်ကာ သွေးလွှတ်ကြောမပြတ်ထွက်သွားသည်။ နောက်ကျည်တစ်တောင့်မှာ သူ၏ ဦးခေါင်းခွံကိုဖောက်ကာ သူ ပွဲချင်းပြီးသေသွားတော့သည်။

ရေဇာ ၂ သည် ဧည့်ဆောင်အပေါ်တွင် ဝဲကာရပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ရေဇာ ၂ ဧည့်ဆောင် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ဆင်းသက်ရန် နိမ့်ဆင်းနေစဉ် “ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို” ဆိုသောအသံ သူတို့၏ ရေဒီယိုစက်များတွင် ကြားလိုက်ရသည်။ သူတို့သည် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ဆင်းသက်ကာ အိမ်မနှင့် ဧည့်ဆောင်ကိုခြားထားသည့် အုတ်တံတိုင်းကို ဖောက်ပစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပေါက်သွားသောအခါ ထိုအပေါက်မှထွက်ကာ စက္ကန့်နှစ်ဆယ်အတွင်း အခြားအဆောက်အအုံများကို ရှင်းလင်းရမည်ဖြစ်သည်။

မဲလ်နှင့် လက်ဖြောင့်တပ်သားများက ခြံဝင်းကို အကဲခတ်နေစဉ် ရေဇာ ၂ ကဧည့်ဆောင်အမိုးပေါ်သို့ဆင်းသက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ်တာယာများ ခေါင်မိုးကိုထိသည်နှင့် စီးနင်းရေးအဖွဲ့သားများ ခုန်ဆင်းကြသည်။ ထို့နောက် ရေဇာ ၂ သည် ပေါင်းဆယ်အမြင့်သို့ပျံတက်ကာ လေထဲ၌ရပ်ထားသည်။ ထိုစဉ် မဲလ်နှင့် သူ့အဖွဲ့သားများသည် ခြံဝင်းထဲတွင် လူခွဲကာ ထွက်ပြေးသူများရှိမရှိ လိုက်ရှာသည်။

“ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို၊ ဂျာရီနှင့်မို၊ တတိယကုန်းပတ်မှာ” ထိုအသံများ သူတို့၏နားကြပ်များထဲတွင် ပေါ်လာနေသည်။ ရစ်ချ်ဟွန်းဦးဆောင်သော ရေဇာ ၂ မှသေနတ်သမားလေးယောက်သည် လူခွဲကာ အိမ်မကြီးဆီသို့ သွားခဲ့ကြသည်။ ရေဇာ ၁ အဖွဲ့မည်သို့ဖြစ်နေသည်ကို သူတို့မသိ။ သူတို့သိသည်မှာ သူတို့၏အထက်အရာရှိသည် အိမ်မကြီးထဲရောက်နေပြီး အခြေအနေမှာ အသည်းအသန်ဖြစ်နေပြီဟူ၍သာ ဖြစ်သည်။

ရေဇာ ၂ ၏အခြားတပ်ဖွဲ့ဝင်များတွင် လုပ်စရာတွေကများသည်။ ဧည့်ဆောင်မှာ နိမ့်ပြီး အမိုးကပြန်သည်။ အိမ်ခန်း၊ နှစ်ခန်းကို မိသားစုသုံးစု မှုနေကြသည်။ မီးဖိုခန်းငယ်များလည်း ရှိသည်။ အခန်းများက ကွန်ရက်သဖွယ်ဆက်နေသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က ထိုအဆောက်အအုံထဲမှ ထွက်လာသည်။ ဧည့်ဆောင်ထဲတွင် ရန်သူရှိမည်ဆိုလျှင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ရှင်းလင်းပစ်မည်ဖြစ်သည်။

သုံးနှစ်သားလေးတစ်ယောက်က ပွင့်နေသောတံခါးပေါက်တစ်ခုမှ ထွက်လာကာ ရဟတ်ယာဉ်ကိုညွှန်ပြလျက် ငိုနေသည်။ ထိုအဆောက်အအုံထဲတွင် မိန်းမနှင့် ကလေးများရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် လက်ပစ်ဗုံးပစ်သွင်း ရှင်းလင်းရန် မလိုတော့။ ထို့ကြောင့် အခန်းတိုင်းကိုဝင်ကြည့်ဖို့လိုသည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအဖို့ တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင် ခုခံသူများနှင့် အပြစ်မဲ့သူများကို ခွဲခြားသိရမည်ဖြစ်သည်။ ဓားစာခံနှင့် ဓားစာခံဖမ်းသူကို ခွဲခြားပစ်ခတ်ရမည်။ အကြမ်းဖက်သမားနှင့် လူသားဒိုင်းကို ခွဲခြားနိုင်ရမည်။ တပ်ဖွဲ့ခြောက်လောက် ထိုသို့ကျွမ်းကျင်မှုမျိုး အမေရိကန်စစ်ဘက်တွင် မည်သည့်တပ်ဖွဲ့မျှ မရှိ။ အခန်းများကို ရှင်းလင်းရန် သူတို့သည် အဘူ အယ်လ်ကူပိတ်တီ၏အလောင်းကို ခွကျော်ကာဝင်ခဲ့သည်။ သူကတော့ သူ့အထက်ကိုပေးကာ အာဇာနည်အဖြစ် ရယူသွားသည်။ သူသာ ခြံဝင်းထဲကို လျှောက်မပစ်ဘဲ အပေါ်ကိုသာ ချိန်၍ပစ်မည်ဆို လျှင် ရေဇာ ၂ ပျက်ကျကာ အထဲတွင်ပါသည့်လူအားလုံးလည်း သေကုန်ကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ဖြစ်မလာခဲ့။ သူတို့အခန်းတိုင်းကို ဝင်ကြသည်။ အခန်းများထဲတွင် ကလေးများ ဒါဇင်ဝက်ခန့် ရှိနေသည်။ အပြစ်မဲ့သူများကို လုံခြုံမှုပေးရမည်။ အခန်းတိုင်းကို ရှင်းလင်းကြသည်။ ထိုသို့လုပ်ရန် နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာခဲ့သည်။ သေနတ်တစ်ချက်မျှ မပစ်ခဲ့ရ။

ခြေမြန်တော်တစ်ယောက်က ဧည့်ဆောင်ကိုရှင်းလင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း ရေဇာ ၂ ကို သွားအကြောင်းကြားသည်။ ဂျာရီနှင့်မိုဟာ၍ အကြောင်းကြား ဆက်သွယ်ပြီးသည်မှ အခြားဆက်သွယ်မှုများမရှိသေး။ ဂျာရီနှင့်မိုဆိုသည်မှာ အိုစမာ ဘင်လာဒင်ကို ပေးထားသောစကားဝှက်အမည်ဖြစ်သည်။ ကွပ်ကဲငှက်ကတော့ “အုန်းတောကမ်းခြေ”ဟု ဆက်သွယ် အကြောင်းကြားသည်။ ယင်းမှာ သူတို့လာနေပြီဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သည်။

ရေဇာ ၂ သည်တစ်ခါပျံတက်ကာ လေထဲတွင်ရပ်နေသည်။ ယင်းသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တို့ ပစ်မှတ်ကိုတွေ့သည် အထိ ဆက်လက်ကာထိုအတိုင်းနေသည်။ အိမ်မကြီးတွင် တပ်ဖွဲ့ဝင်များစုစည်းမိနေသည့်အချိန်တွင် ရေဇာ ၂ အပေါ်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများနှင့် ပစ်မှတ်ရှုတပ်သားများက ခြံဝင်းတစ်ခုလုံးကို လိုက်လံရှင်းလင်းသည်။

အယ်လ်ကူပိတ်တီနှင့် သူ့မိန်းမအလောင်းများကို မြက်ခင်းပေါ်ချကာ သူ၏ရိုင်ဖယ်ကို သိမ်းလိုက်သည်။ ယခုတော့ မည်သည့်ခုခံသူများမှ ပုန်းအောင်းနေနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ သဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် ကလေးများကို အဆောက်အအုံပြင်ပသို့ ခေါ်ထုတ်လာသည်။ သူတို့သည် အနောက်ဘက်တံခါးမှနေ၍ အလောင်းများနှင့် ဝေးရာ ဧည့်ဆောင်နှင့် အုတ်တံတိုင်းအကြား စုကာထိုင်စေသည်။ အခြားအဆောက်အအုံများကို ရှင်းလင်းပြီးသောအခါ မိန်းမများနှင့် ကလေးများ ထပ်တိုး ရောက်ရှိလာသည်။ ခုခံသူများနှင့် အပြစ်မဲ့များကို ခွဲခြားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤလုပ်ငန်းစဉ်က “ရွေးချယ်မှု”ဟုခေါ်သည်။ နောက်ထပ်ကလေးများ ရောက်လာပြီးသောအခါ ရစ်ချ်

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

ဟွန်းက စကားပြန်ကို ခေါ်လိုက်သည်။

သူတို့ကို သူတို့အမေတွေနဲ့ တစ်စုစီခွဲလိုက်၊ သူတို့နာမည်တွေကိုမေး၊ ဓာတ်ပုံရိုက်၊ သူတို့အားလုံးကို ဒီနေရာ မှာပဲထား၊ အဝင်အထွက် မရှိစေနဲ့၊ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ ရေထား” ဟွန်းက ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

ချင်းနွတ်ရဟတ်ယာဉ်များ တောင်များကိုကျော်ကာ ခြံဝင်းကြီးတွင်ဆုံကြသည့်အချိန်တွင် ဟွန်းထိုအသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကြက်များထွက်လာကာ လျှောက်သွားနေသည်။ သူတို့ကို အစာကြွေးမည်ထင်၍ ဖြစ်မည်။ ကြက်များမှာ တစ်ရာကျော်ရှိကြောင်း နောက်ပိုင်းမှသိရသည်။ နွားများနှင့် ကျွဲနှစ်ကောင်ကလည်း အသံပေးနေ သည်။

ဟွန်းက သူ့လူများအား တစ်ခြံလုံးကို ပိုက်စိပ်တိုက်၍ စထရယ်လာခုံးကျည်များရှာရန် ခိုင်းသည်။ အိုစမာ၏ အစောင့်များတွင် ထိုခုံးကျည်များရှိသည်ဟု ထောက်လှမ်းရေးက ပြောထားသည်။ ထိုခုံးကျည်များကို တွေ့နိုင်သည်ဟုလည်း ထင်ထားသည်။ ထိုလက်နက်များကို မသိမ်းနိုင်ပါက နှစ်မိုင်ပတ်လည်အတွင်းတွင် မည်သည့်ရဟတ်ယာဉ်မျှ ချမ်းသာ ရာရမည်မဟုတ်။ ထိုလက်နက်များကိုတွေ့လျှင် ချင်းနွတ်လေယာဉ်များက သယ်ဆောင်သွားမည်။ ထိုသည်များကို စတိသ်ဟော့များကတော့ မနိုင်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ခြံဝင်းထဲသို့ရောက်၍ ငါးမိနစ်ပင်မကြာသေး ကွပ်ကဲငှက်ဆင်းသက်လာပြီး ကောက် ကားလ်နှင့် သူ့အဖွဲ့တို့ ခြံကြီး၏မျက်နှာစာဂိတ်ပေါက်သို့ ရောက်လာကာ ဂိတ်တံခါးကို ဖောက်ခွဲကာမျိုးဖျက်လိုက်သည်။ ပေါက်ကွဲသံကြီးကြောင့် အဘောတဘက်တစ်မြို့လုံး တုန်ခါသွားတော့သည်။ ပထမတွင် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့များ ရောက်နေသည် ကို မသိသော်မှ ယခုတော့ သိသွားလောက်ပေပြီ။ ပေါက်ကွဲသံကို မိုင်ချီသောအရပ်မှပင် ကြားနိုင်သည်။

တစ်မြို့လုံးရှိ ကွန်ပျူတာကီးဘုတ်များပေါ်တွင် လက်ချောင်းများဝဲပျံ့ကာ တို့လုပ်ခြင်း၊ အီးမေးပို့ခြင်းများ လုပ်ကာ ရဟတ်ယာဉ်များဝဲနေသည့်အကြောင်း သတင်းပို့နေကြသည်။ ချင်းနွတ်များ ရောက်မလာမီအထိတော့ မည်သူမျှ တို့မလုပ်ကြ။ စတိသ်ဟော့များကမူ လေထဲတွင်ရပ်နေကြသည်။

စကောက်က ခြံဝင်းထဲသို့ဝင်လာသည်။ သူ့နောက်မှ ဆက်သွယ်ရေးရဲဘော်က လိုက်လာသည်။ စကောက်က

ပေါက်သွားသော တံခါးပေါက်မှဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအပေါက်ကြီးမှ ယမ်းနဲ့နှင့် သံကိုမီးလောင်သည့်အနံ့များ ထွက်နေ၏။ အထဲရောက်တော့ တိရစ္ဆာန်အနံ့များ ရနေပြန်သည်။

ရေစာ ၁ အဖွဲ့သည် တတိယထပ်ကိုစီးထားသည်။ ရေစာ ၂ အဖွဲ့က အိမ်မကြီးကို အောက်ထပ်မှဖောက်တက်ကြသည်။ မှောင်ထဲမှ အသံတစ်သံပေါ်လာသည်။

“ဘယ်သူလဲ”
“တပ်မှူးပါ”

စကောက်၏ ဆက်သွယ်ရေးရဲဘော်က ဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မေးလိုက်သူမှာ ရေစာ ၂ ၏ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်က မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူက နောက်ထပ်ဖောက်ခွဲမှုတစ်ခုလုပ်မည်ဖြစ်သဖြင့် -

“အကာအကွယ်တစ်ခုယူရင် ကောင်းမယ် တပ်မှူး၊ ကျွန်တော်တို့ ဖောက်ခွဲရောဂိုပါတယ်”
စကောက်နှင့် သူ့လူများ အုတ်နံရံနောက်တွင် ဝပ်လိုက်ကြသည်။
“ဖောက်တော့”

ပေါက်ကွဲသည့်နေရာနှင့် အနီးဆုံးတွင်ရှိသည့် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်များ မျက်စိကျိန်းလောက်သည့် အလင်းရောင်တစ်ခုနှင့်အတူ နားကွဲမတတ် ပေါက်ကွဲသံကြီးကို ကြားလိုက်ရသည်။ ရေစာ ၂ အဖွဲ့သားများ ပွင့်သွားသောအပေါက်ကြီးမှ အိမ်မကြီးထဲသို့ဝင်လာကြသည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း တပ်ဖွဲ့ဝင်ဆယ့်နှစ်ယောက်ခန့် အိမ်မကြီး၏မြေညီထပ်သို့ ရောက်သွားကြသည်။ သည်တွင် သူတို့လူဖြန့်ကာ အခန်းများ၊ ဗီရိုများကို လိုက်ရှာသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သူတို့ကို မှောင်ထဲတွင်စောင့်နေသည်။ အာမက်ခန်းသည် ပေါက်ကွဲသံကြားကာ အလန့်တကြားဖြစ်သွားသည်။ သူက အေကေ-၄၇ ရိုင်ဖယ်ကို ထိုးချိန်လိုက်သည်။ သို့သော် ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်များက သူမမြင်မီ အလျင်မြင်လိုက်သည်။ သေနတ်သံနှစ်ချက်ပေါ်လာကာ သူလည်း မြေညီထပ်အိမ်ခန်းထဲတွင် လဲကျသေဆုံးသွားတော့သည်။ သူ့အလောင်းအောက်မှ သူ့သေနတ်ကို သိမ်းယူလိုက်သည်။ ထိုသေနတ်ကို သူသုံးချိန်မရလိုက်။

ကင်မရာပါလာ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားမည်ဆိုလျှင် မြေညီထပ်မှာ မူလတန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းနှင့် တူနေမည်။ ဝိုက်ဘုတ်များ၊ စာသင်ခုံများ၊ စာအုပ်များရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“ဖောက်ခွဲ”

နောက်ထပ်ပေါက်ကွဲသံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ မြေညီထပ်နှင့် အပေါ်ထပ်များအကြား ခွဲခြားထားသည့် သံပန်း

အိုစမာဘင်လားဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

တံခါးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သံတံခါးအကျိုးအပျက်မှာ စကျင်ကျောက်ကြမ်းခင်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျကုန်သည်။ အစအနများလည်း ပြတင်းပေါက်များမှတစ်ဆင့် လွင့်ပျံ့ကုန်၏။ မီးခိုးများစတော့ စကောက်အပေါ်ထပ်သို့ တက်လိုက်သည်။

“ငါတို့လာနေပြီဟေ့ ငါတို့လာနေပြီ”

“ပန်းမား” အပေါ်ထပ်မှ ပြန်လည်ပြောကြားသည်။ ယင်းမှာ ရန်သူလား၊ မိတ်ဆွေလားသိရန်မေးသည့် စကားဝှက် ဖြစ်သည်။

“အနီရောင်”

ယင်းမှာလည်း ထိုညအတွက် စကားဝှက်ဖြစ်သည်။

စကောက်လှေကားမှ တတိယထပ်သို့တက်သွားသည်။ ဤတွင် အလောင်းတစ်လောင်းကို တွေ့လိုက်သဖြင့်-

“ဒါ ဘယ်သူ့အလောင်းလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ရှင်းလိုက်တာပါ။ ဒါ ဟမ်ဇာလား၊ ခါလစ်လား တစ်ယောက်ယောက်ပဲ”

အပေါ်ထပ်ဆီမှ အသံတစ်သံပေါ်လာသည်။

“ဒီမှာတပ်မှူး၊ ဒီအထဲမှာ”

ထိုညတွင် မတော်တဆပစ်ခတ်မှုမျိုး မရှိခဲ့။

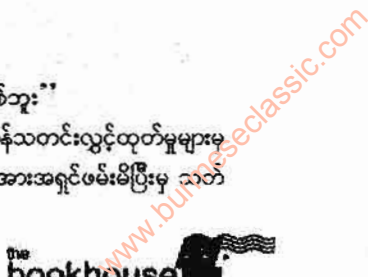
စကောက် တတိယထပ်ပေါက်ခန်းမထဲ ဝင်လိုက်သည်။ ဆီးလံတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က ခိုင်ရာအားအပေါ်မှမိုးလျက် စောင့်ကြပ်နေသည်။ သူမမျက်နှာပေါ်တွင် မျက်ရည်တွေနှင့်။ တတိယထပ်တွင် မီးများလင်းနေသည်။ သူမကို သေနတ်များဖြင့် ပိုင်းရံထားသည်။ သူမ သေမည်မသေမည်ကို သူမ မသိနိုင်ဖြစ်နေသည်။ အိုစမာက အမေရိကန်တို့သည် တွေ့သည်နှင့် သတိပစ်မည်ဟု သူမအား ပြောထားသည်။ စကောက်က သူမမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သည်။ သူမမည်သူဆိုသည်ကို စကောက်သိနေသည်။

“နံပါတ်သုံးပဲ”

ဖရန်ကပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ တို့မထွက်မချင်း သူ့ကိုဒီမှာပဲထား၊ သတင်းတွေ သိပ်ပြန်လို့မဖြစ်ဘူး”

ဖမ်းမိသူများကို သီးခြားစီခွဲထားခြင်းဖြင့် အတော်မတရားနှိပ်စက်သည်ဆိုသော မမှန်သတင်းလွင့်ထုတ်မှုများမှ ကာကွယ်နိုင်သည်။ ဆီးလံတပ်ဖွဲ့က ထိုမျှသတိထားသည့်ကြားက ဖမ်းမိသူများသည် အိုစမာအားအရှင်ဖမ်းမိပြီးမှ သတ်

ပစ်သည်ဟု လျှောက်ပြောနိုင်သေးသည်။ ယခုလို စီးနင်းချိန်တွင် အိမ်မကြီးနှင့် တတိယထပ်တွင် မရှိသောသူများ ပြောစကားဖြင့် ပါကစ္စတန်သတင်းစာများက ထိုသတင်းမျိုး ရေးကြဦးမည်။

စကောက်က အိုစမာ၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ အမယ်လ်မှာ နံရံကိုခိုလျက် ဒဏ်ရာရထားသည့် သူမခြေထောက်ကို ရှေ့တွင်ထုတ်ထားသည်။ သူမလည်း ငိုနေ၏။

အမယ်လ်၏မျက်နှာကိုတော့ စကောက်မမှတ်မိ။ သူမသည် ညအိပ်ဝတ်စုံနှင့် ဖြစ်ပြီး အိုစမာ၏အိပ်ခန်းထဲတွင် ရှိနေသည့်ပြင် အသက်ကလည်း အံ့ကိုက်မို့ သူမမှာ စတုတ္ထဇနီးဖြစ်ရပေမည်။ သူက ခုတင်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ အိုစမာကိုယ်ပေါ်တွင် ဝှမ်းကတ်ဖယ်ထားပြီး သူ့ကိုပက်လက်လှန်ထားသည်။ သူ့ကိုဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး မင်ဗိုရိုက်ကို ဆက်သွယ် ရေးတပ်သားအား ပေးလိုက်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးတပ်သားက ထိုဓာတ်ပုံကို သူ့ဆက်သွယ်ရေးစက်မှတစ်ဆင့် ငြိုဟ်တူသို့ ပို့လိုက်သည်။ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအဆောက်အအုံများကို ဖြိုချခဲ့ပြီး ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုမျှကြာသော စစ်နှစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့သူ ၏မျက်နှာကို စကောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပစ်ခတ်လိုက်သည့် ပရိဒေတာကျည်ကြောင့် သူ့နောက်စေ့ ပွင့်သွားသည်။ အိုစမာဘင်လာဒင်တော့ သေလေပြီ။ သို့သော် အယ်လ်ကေဒါနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများ ရပ်စဲသွားမည်ဟုတော့ မည်သည့် တပ်ဖွဲ့ဝင်မှ မထင်ကြ။

“ဒါဟာ သူပဲ” ဖရန့်လက်စလေက ဆိုသည်။

စကောက်က ထရပ်ကာ “ဟုတ်တယ်၊ ဒီအင်နိုအေ နမူနာယူထား” ဟု ပြောလိုက်သည်။ အိုစမာ၏အလောင်းကို တွေ့သည်နှင့် စကောက်သည် ပူးတွဲစစ်ဆေးရေးဌာနရှိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဗင်ထံ သတင်းပို့လိုက်သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်ချင်းပြောသည့် ရေဒီယိုစက်မှအသံကို စစ်ဘက်ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်များက ဖမ်းယူနားထောင်လေ့မရှိ။ ဣလာလာဘတ် မြို့ရှိ မက်ရေဗင်ထံသတင်းပို့ရန်မှာ စကောက်၏တာဝန် ဖြစ်သည်။ အစိုးရအဖွဲ့ထံသတင်းပို့ရန်မှာလည်း မက်ရေဗင်၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။

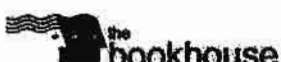
ဂျက်ဆော့ဌာနချုပ်သို့ခေါ်ကာ နက်ပကျူးန့်လုံစစ်ဆင်ရေးအတွက် ခေါ်၍တာဝန်ပေးစဉ်က ထိုမျှမထင်ခဲ့။ ယခုတော့ သူသည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံထဲတွင် အိုစမာဘင်လာဒင်၏အလောင်းကို ကြည့်နေရလေပြီ။

စကောက်က တပ်ဖွဲ့နီတပ်မှူးဘက်သို့လှည့်ကာ-

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

တပ်ဖွဲ့ဝင်များက အိုစမာနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ပုံများကို ပြန်လည်ရှင်းပြလိုက်သည်။

“နံပါတ်သုံးကရော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

“သူက ခုတင်စွန်းမှာ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ရရာနဲ့ဆွဲကာနေတယ်။ဟိုလူက သူ့နောက်ကနေ ခုတင်ပေါ်ခုန်ကျော် လိုက်တယ်။ကျွန်တော်တို့ကပစ်တော့ တစ်ချက်က လွဲသွားတယ်။နောက်တစ်ချက်က ဒီမိန်းခြေသလုံးကို ရှပ်မှန်သွားတယ်။ နောက်နှစ်ချက်က ဟိုလူခုတင်ကို ဒိုက်ထိုးပြီးကျော်နေတုန်း သွားထိတယ်”

“သူက ခုတင်ပေါ်ကို ဘာသွားလုပ်တာလဲ”

“ဒါကိုသွားယူတာလေ” တပ်ဖွဲ့နီခေါင်းဆောင်က အေကေ-၄၇ သေနတ်ကို ထောင်ပြသည်။ ယင်းမှာ အိုစမာဘင်ပုံ အရိုက်ခံတိုင်း ကိုင်ထားလေ့ရှိသော အေကေအက်ယူသေနတ်ဖြစ်သည်။ ထိုသေနတ်သည်လည်း သူ့လိုပင် ကျော်ကြားလှသည်။ စကောက်က သေနတ်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ ကျည်ကပ်မှာ ကျည်လေးဆယ်ဆန့်သည်။ သူက ကျည်တစ်တောင့်ကို ထုတ်ကြည့်သည်။ ကျည်မှာ သံချပ်ကာကားကိုပင် ဖောက်ထွင်းနိုင်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ မာရာကော့-၉ မလီပစ္စုတိုတစ်လက်လည်း ရထားသေးတယ်။ ခုတင်နောက်က တွေတာ”
စကောက်က အေကေသေနတ်ကို ဖရန့်အားပြန်ပေးရင်း “ဒါက တပ်ဖွဲ့နီအတွက်”

ကပြင်တွင် ဆက်သွယ်ရေးစက် ဆင်နေစဉ် စကောက်အခန်းကိုပတ်ကြည့်ရန် အချိန်နှစ်မိနစ်ရသည်။ အခန်းမှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလှသည်။ အပေါ်စားပန်းချီကားနှစ်ခုလည်း ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ထို့နောက် ပြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်ရေးဆက်မိသွားသည်။ စကောက်က ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာန (ဂျေအိုစီ) ကို ဆက်လိုက်သည်။ သူ့အသံကို မက်ရေပင်သာမဟုတ် အမေရိကန်အစိုးရအဖွဲ့လည်း ကြားနေမည်မှန်း သူသိနေသည်။ သူက စကားဝှက်များသုံးကာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ သေကြေဒဏ်ရာရခြင်း၊ ပျောက်ဆုံးခြင်းမရှိကြောင်း၊ စထရယ်လာ ခုံးကျည်များ ရှာမတွေ့ကြောင်းများ သတင်းပို့နေသည်။

အိုစမာ၏ ဆက်သား အယ်လ်ကူဝိတ်တီနှင့် အာရှက်ခန်းတို့ ခုခံရင်းသေဆုံးသွားကြောင်းလည်း ပြောလိုက်သည်။ အိုစမာ၏ သားကြီး ခါလစ် ဘင်လာဒင်လည်း သေဆုံးသွားကြောင်း တင်ပြလိုက်သည်။

ခြံဝင်းထဲတွင် ရှိမည်ထင်ရသော အိုစမာ၏သား ဟမ်ဇာကိုမူ ရှာမတွေ့ကြောင်းထွက်ပြေးမည်ဆိုလျှင် သူ့ကိုရှာတွေ့ ရန်မလွယ်ကြောင်းလည်း တင်ပြလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူကြီးများ အလွန်သိလိုလှသည့်သတင်းကို ပြောလိုက်သည်။ အိုစမာဘင်လာဒင် သေပြီဟူ၍။

www.burmeseclassic.com

စီအိုင်အေဌာနချုပ်တွင် ဒါရိုက်တာသည် စစ်ဆင်ရေးစသည်နှင့် သူ့ထံ စာပို့စက်ဖြင့် ပို့လိုက်သည့်စာရွက်ကို ဖတ်နေသည်။ ယင်းမှားစကားဝှက်စာရင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစကားဝှက်များကို ကြည့်ကာ စကောက် စကားဝှက်နှင့် ပြောနေသည့် အသံကို နားထောင်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသိလိုသောသတင်းကို ကြားလိုက်ရသည်။ ယင်းမှာ ဂျာရီနှင့်မိ (အိုစမာ ဘင်လာဒင်) ဖြစ်တော့သည်။

ဒါရိုက်တာ လီယွန်ပနက်တာသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝက်ဘ်၏ လက်ပတော့ ကွန်ပျူတာမှတစ်ဆင့် အိမ်ဖြူတော်သို့ ဆက်လိုက်သည်။ သူ၏ကွန်ပျူတာမှန်သားပြင်ပေါ်မှ ဗီဒီယိုအကွက်ငယ်ကလေးကို ကြည့်ကာလည်း သူ၏ထင်မြင်ချက် များကို ပြောနေသည်။ သူရထားသည့် ဗီဒီယိုပုံရိပ်များမှာ စန်တင်နယ်မောင်းသူမှလေယာဉ်မှ လေးပို့လိုက်သည်များဖြစ်သည်။ ထိုပုံများသည် အဆောက်အအုံကို အပြင်ဘက်မှမြင်ရသည့် ပုံများသာဖြစ်သည်။ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် မချင့်မရဲ ဖြစ်နေရပြီးမှ အိုစမာအိမ်ထဲတွင်ရှိပြီး သေဆုံးသွားပြီဟု သိခဲ့ရသည်။

ပနက်တာသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် စကောက်ပြောသည့် စကားဝှက်အတိုင်း ဂျာရီနှင့်မိ(အိုစမာ)သေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

သမ္မတက “ဒါဆို ကျုပ်တို့ သူ့ကိုရလိုက်ပြီပေါ့”ဟု ပြန်ပြောသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရသော အခြေအနေရှင်းလင်းခန်းထဲတွင် ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံများထဲ၌ ထင်ရှားသူများ ၏ မျက်နှာများကို တွေ့ရသည်။ ဝန်ကြီးကလင်တန်မှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်သွားသည့်ဟန် ပါးစပ်ကို လက်နှင့် ပိတ်လိုက်သည်။ ကျန်လူများကလည်း ကြက်သေသေကုန်ကြသည်။

အိုစမာ၏ကြံ့ခိုင်မှုကို သိရသည့်အချိန်တွင် ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံထဲတွင်တော့ သမ္မတအိုဘားမား၊ ဝန်ကြီး ကလင်တန် ဒုသမ္မတ ဘီဒင်တို့ကို မတွေ့ရ။ ထိုဓာတ်ပုံမှာ ကြံ့ခိုင်မှုကို ဆီးလ်တပ်ပွဲခြောက်က ဖယ်ရှားလိုက်ပြီဆိုသော သတင်းရပြီးနောက် မိနစ်အနည်းငယ်ကြာမှ ရိုက်သောဓာတ်ပုံ ဖြစ်သည်။

ဗီဒီယိုထဲတွင်တော့ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျသည့်ပုံ ပါလာသည်။

လီယွန်ပနက်တာက ဘာမျှမပြော။ မည်သို့ဖြစ်သည်ကို သူမသိလိုက်။ မည်သူမျှလည်း မသိကြ။

ဆိုစာတင်လာဒင် သုတ်သင်မှ စစ်ဆင်ရေး

ရေဇာ ၁ သည် နောက်ဆုံးတွင် အစိုးပေါ်သို့ ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့သည်။ စီးနင်းရေးလုပ်နေစဉ်အတွင်း ၎င်းထိုနေရာမှာ ပင်ရှိနေသည်။ ပန်ကာများလည်လျက် တံခါးများလည်း ဖွင့်ထားသည်။ ထို့နောက် ၎င်းကို ခြံအပြင်ဘက်တွင် ဆင်းသက် ထားရန် အမိန့်ရောက်လာသည်။ သို့မှသာ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ လေယာဉ်ပေါ်သို့ပြန်တက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်အမှု ထမ်းအကြီးအကဲက လေယာဉ်ပေါ်ပြန်တက် တံခါးများပိတ်ကာ စက်နှိုးလိုက်သည်။

ကမ္ဘာပတ်လမ်းကြောင်းထဲတွင် ပြိုက်တုလေးလုံးက ပတ်နေသည်။ အဘောတက်မြို့၏အထက် ပေနှစ်သောင်း အမြင့်တွင် စန့်တင်နယ်မောင်းသူမဲ့လေယာဉ်ကလည်း မြို့ကိုပတ်ကာ ယင်း၏ကင်မရာများက ခြံဝင်းကြီးကို ရိုက်ကူးနေ သည်။ ထိုဒီဒီယိုပုံများကို ဂျလာလာဘတ်မြို့ရှိ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနသို့ ပေးပို့နေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ယင်းတို့ကို စီအိုင်အေဌာနချုပ်ရှိ ဒါရိုက်တာ လီယွန်ပနက်တာနှင့် အိမ်ဖြူတော်သို့ ပေးပို့နေသည်။

ပေသုံးရာအမြင့်တွင် ပစ်ခတ်ဟုအမည်ပေးထားသော ချင်းနွတ်ရဟတ်ယာဉ်သည် ခြံဝင်းကြီးကို နှစ်ဖာလုံပတ် လည်မှ စက်ဝိုင်းပတ် ပတ်ကာ ခြံဝင်းကြီးနှင့် မိုင်တစ်ရာအကွာရှိ ကာကူး စစ်သင်တန်းကျောင်းသို့ တပ်ဖွဲ့များနှင့် စစ်ကားများ လာမလာကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

ရေဇာ ၂ သည် ခြံဝင်း၏တောင်ဘက်အစွန်အထက်တွင် လေထဲ၌ရပ်နေသည်။

ရေဇာ ၁ သည် ကွပ်ကဲ၎င်းရပ်ထားသည့်နေရာမှ ကိုက်တစ်ရာအကွာ လမ်းပေါ်တွင် ဆင်းသက်ရန် အိမ်မကြီးအစိုးမှ ထွက်ခွာလာသည်။ထိုစတိတ်သ် ဟော့သည် ခြံဝင်းကြီးကိုပိုင်းဖြတ်ထားသော အုတ်တံတိုင်းခတ်ထားသည့် အိမ်အဝင်ကားလမ်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ ပျံသန်းလာခဲ့သည်။ ရဟတ်ယာဉ်သည် တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းလာသည်။

ရေဇာ ၁ သည်နိမ့်လာသည်နှင့်အမျှ ဘေးစောင်းသွားနေသည်။ ထို့နောက် လက်ယာရစ်လည်ကာ အပြီးမြောက်ဘက်သို့ အရောက်တွင် နောက်ပြန်သွားနေသည်။ လေယာဉ်မောင်းခန်းရှိ အရေးကြီးသော ထိန်းချုပ်ကိရိယာ ချို့ယွင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ “အစိမ်းရောင်ယူနစ်” ဟုခေါ်သော ထိုကိရိယာသည် ပျံသန်းမှုကို ထိန်းသိမ်းကာ ဆက်သွယ်ရေးနှင့် လေကြောင်း လမ်းပြ ပြသောနာများကိုလည်း ဖြေရှင်းနိုင်သည်။ အစိမ်းရောင် ယူနစ်သည် စတိတ်ဟော့အတွက် အလွန်အရေးပါသည်။ ရေဇာ ၁ မှာ ထိုကိရိယာကြောင့် ကောင်းစွာပျံနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကိရိယာချို့ယွင်းပါက ကောင်းစွာပျံသန်းနိုင်ခြင်းရှိမည် မဟုတ်ပေ။ ယခုတော့ ထိုကိရိယာပျက်လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ရဟတ်ယာဉ်မှ အိမ်မကြီး၏မြောက်ဘက်အုတ်တံတိုင်းကို အပြီးဖြင့်ဝင်ဆောင့်တော့သည်။

ရေဇာ ၂ အပေါ်မှ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းများ ထိုအဖြစ်ကို အလွန်တကြားကြည့်နေ ကြသည်။ ခြံထဲရှိ ခွားမတစ်ကောင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကောင်ပင် ထွက်ပြေးကြသည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်မှာ ချာလည်လည်ပျံပြန်

သည်။ ဒုတိယအကြိမ် မြေပြင်သို့ပြန်အကျတွင် လေယာဉ်မှာ နှစ်ပိုင်းပြတ်ထွက်သွားသည်။

ဆယ်စက္ကန့်အတွင်း ပန်ကာရွက်များလည်းရမ်းခါနေသည်။ ဆီတိုင်ကီမှာလည်း တလူးလူးဖြစ်နေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ပန်ကာရွက်များ ပြုတ်ထွက်ကုန်ပြီး အင်ဂျင်လည်းမီးထလောင်တော့သည်။ မြင်ရသူများလည်း အလွန်တကြားဖြစ်ကုန်ရသည်။ ယင်းမှာ ဘာကြောင့်ဖြစ်သည်ကို အမေရိကန်အစိုးရ မသိလိုက်။ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနမှလည်း စတိသ်ဟော့တစ်စီး ပျက်ကျသည်ဟူ၍သာ သိလိုက်သည်။

အိုစမာ၏အလောင်းကို ထုပ်ကာ မြေညီထပ်မှသယ်ထုတ်လာသော တပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်လည်း ဝုန်းဆိုသော အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရသည်။ စကောက်ကားလံလည်း အိမ်မကြီးထဲမှ ပြေးထွက်ကာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ လေယာဉ်ပျက်ကျသည်ကို သူမမြင်လိုက်။ အုတ်တံတိုင်းမှာ မြင့်လွန်းသောကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။ မြင်တွေ့လိုက်ရသူ အနည်းငယ်မျှသာရှိသည်။

“ရေစာ ၁ ပျက်ကျသွားပြီ”

ရဟတ်ယာဉ်မှာ ပစ်ချခြင်းခံရသည်ဟု ထင်စရာရှိနေသည်။ တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့ ပျက်ကျသည့်နေရာသို့ အပြေးသွားကြသည်။ ခိုင်ခံ့သည့် လေယာဉ်မောင်းခန်းမှာ ဘာမျှမဖြစ်။ လေယာဉ်အမှုထမ်းများမှာ ကြောက်ရွံ့ကာ တုန်ယင်နေသော်လည်း ဘာမျှမဖြစ်သည်ကို ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က တွေ့ခဲ့သည်။

အခင်းဖြစ်သည့်နေရာသို့ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ မိနစ်နှစ်ဆယ်ကြာအောင် ခြံဝင်းကြီးကို ရှင်းလင်းခဲ့ကြသည်။ အိုစမာ၏ အိမ်မှ အထောက်အထားအမြောက်အမြားလည်း ယူလာခဲ့သည်။ ထိုအထောက်အထားများမှာ အမှိုက်အိတ်တစ်ဒါဇင်ခန့်မျှ ရှိသည်။ ယခုတော့ သူတို့သည် အလာတုန်းကထက် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီးလျော့ကာ ပြန်ကြရတော့မည် ဖြစ်သည်။

စကောက်ကားလံသည် ဘင်ဘာဒင်၏အလောင်းကို ကွပ်ကဲငှက်ပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး “အထောက်အထား အချက်အလက်အိတ်တွေလည်း ဒီအပေါ်တင်ပေးလိုက်။ ဆယ်မိနစ်အတွင်း ထွက်ကြမယ်။ မြန်မြန်လုပ်ကြ”

စကောက်က လေယာဉ်ပျက်ကို သွားကြည့်သည်။ လေယာဉ်မှာ ပျံသန်း၍မရလောက်အောင် ပျက်စီးနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ယင်းကိုဖျက်ဆီးခဲ့ရမည်။ လေယာဉ်မှူးများမှာ တုန်ယင်နေကြဆဲ။ သူတို့က လေကြောင်းထိန်းကိရိယာများကို ကူညီ ဖျက်ဆီးပေးကြသည်။ အစိမ်းရောင် ယူနစ်အပါအဝင် အလွန်လျှို့ဝှက်ထားသည့်ပစ္စည်းများကို ကွပ်ကဲငှက်ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ ယင်းတို့ကို စခန်းသို့ပြန်ယူပြီး စစ်ဆေးကြရမည်။

ထိုသို့လုပ်နေစဉ် ဖမ်းထားသူများကို စစ်ကြောကာ ဓာတ်ပုံများရိုက်ယူသည်။ သေသွားသော အကြမ်းဖက်သမား

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

သုံးယောက်၏ ဒီအင်နီအေများကိုလည်းယူကာ အမယ်လ်၏ဒဏ်ရာကို ပတ်တီးစည်းပေးပြီး မေးခိုင်ကာကွယ်ဆေးပါ ထိုးပေးခဲ့သည်။ စစ်ဆင်ရေးအတွင်း အခန်းများ၊ သွေးစွန်းသည်များ၊ ခုတင်များ၊ ဗီဂိုများ၊ အဝတ်အစားများ၊ လက်နက်များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်များကို ဓာတ်ပုံပေါင်း ရာနှင့်ချီပြီး ရိုက်ခဲ့သည်။ ဒုံးကျည်များကိုတော့ မရိုက်ခဲ့ရ။ မတွေ့၍ဖြစ်သည်။

ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သည် သတင်းအချက်အလက်စုဆောင်းမှုစနစ်ငါးရာအပြင် ဟဒ်ဒရိုက်များ၊ ကွန်ပျူတာများ၊ လက်ပံတော့များ၊ မော်နီတာများ၊ အာရပ်ဘာသာနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာများဖြင့် ရေးထားသည့် မှတ်စုစာအုပ်များ၊ စာရွက်များ၊ ငွေကြေးမှတ်တမ်းများ၊ အိုစမာစီစဉ်ထားသည့် အယ်လ်ကေဒါအဖွဲ့သစ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံများပါ သိမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့သစ်တွင် ဇဝါဟီရီမပါ။

အိုစမာသည် ရုပ်သံသတင်းလည်း ကြည့်သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် တော်လှန်ရေးဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သူသိနေသည်။ ထို့ကြောင့် အယ်လ်ကေဒါတွင် ဇဝါဟီရီအား ထိုအဆင့်ပေးရသည့် သူ့အရည်အချင်းလည်း ယခုမလိုအပ်တော့။ အီဂျစ်နိုင်ငံကို ရန်မူရန် မလိုတော့ပေ။ သိမ်းဆီးခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများအရ အီဂျစ်နိုင်ငံ တာဟာရင်ပြင်ကို ဗုံးခွဲသည်မှာ ဇဝါဟီရီ၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ပြနေသည်။ ထိုစာရွက်စာတမ်းများအရ အိုစမာနှင့် ဇဝါဟီရီတို့ အကြီးအကျယ် ခွဲပြဲနေကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် အိုစမာသည် သူ့ကိုဇဝါဟီရီ တိုက်ခိုက်လာမည်ကို တားဆီးရန်ကြိုးပမ်းမှုမှာ နောက်ကျသွားခဲ့သည်။

ရေဇာ ၁ အပျက်အစီးများအား ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ အင်ဂျင်အပါအဝင် အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်း အားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့သားများကို လူစစ်ကာ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့တင်သည်။ စကောက်ကားလ်၊ စကားပြန်နှင့် သူ့ သက်တော်စောင့်များ နောက်ဆုံးကျမှ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် တက်ကြသည်။ ဖမ်းမိထားသူများအား ဧည့်ဆောင်၏နောက်တွင်ပင် နေကြရန်လည်း မှာထားခဲ့သည်။ သူတို့ကလည်း နာခံသည်။

လမ်းပေါ်တွင် စကောက်က ကြုံဖျက်ရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အား သုံးမိနစ်နောက်ကျပြီးမှ ပေါက်ကွဲအောင် စီစဉ်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် သူတို့လေးယောက် ကွပ်ကဲငှက်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရဟတ်ယာဉ်ကြီးမှာ ခြံဝင်းကြီး၏ရှေ့ မြေလမ်း၏ ဟိုမှာဘက်ရှိ လယ်ကွင်းထဲတွင် ပန်ကာများလည်နေပြီဖြစ်သည်။ စကောက်က လက်မထောင်ပြလိုက်သောအခါ ချင်းနွတ်ကြီးမှာ တုန်ခါလျက် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားတော့သည်။

စကောက်ကားလ်သည် လေယာဉ်အမြီးဘက်တွင် ရပ်လျက် ခြံဝင်းကြီးကို ပြန်ကြည့်နေသည်။ သူဖိနပ်အောက်တွင် လေယာဉ်ကြီး စက်ရှိန်ဖြင့်တုန်ခါနေ၏။ ဂျက်အိတ်ဇောအနံ့ကြောင့် အိမ်ကြီးဆီမှအနံ့များလည်း ပျောက်ကုန်ရသည်။ ညကြည့်မျက်မှန်ကို သူချွတ်လိုက်သည်။ ဘင်လာဒင် သူ့အတွက်တည်ဆောက်ခဲ့သည့် အရိုးစုရောင် အိမ်ကြီးကို သူမြင်နေရ

သည်။ ယင်းမှာ နှစ်စကကျယ်သည့် အယ်လ်ကောဒါ၏ အချုပ်အခြာနယ်မြေဖြစ်တော့သည်။ ထိုနေရာသည် သူရန်ပြုခဲ့သည့် နိုင်ငံ၏ လက်လှမ်းမမီသည့်နေရာဟု အိုစမာထင်ခဲ့သည်။

အဘောတဘက်မြို့မှာ လုံခြုံစိတ်ချရသည့်အရပ်ဟု အိုစမာထင်သည်မှာ မှားသွားလေပြီ။ ရေဇာ ၁ အကြွင်းအကျန် များအကြား ပေါက်ကွဲမှုကို စကောက်ကြည့်နေသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ကားများအလန့်တကြားဖြစ်ကာ ကလေးများ လည်း နိုးကုန်ကြသည်။ အဘောတဘက်မြို့၏ မှန်ပြတင်းပေါက်များလည်း လှုပ်ခါကုန်သည်။ မှီပွင့်သဏ္ဍာန် မီးခိုးလုံး ကြီးတက်လာကာ မီးလောင်နေသော အစအနများလည်း လွင့်ပျံ့ကုန်သည်။

အဘောတဘက်မြို့တွင် လူအချို့ ကွန်ပျူတာကီးဘုတ်များတွင်ထိုင်ကာ စကောက်တွေးနေမိသည့်အတိုင်း အချင်းချင်း သတင်းပို့နေကြသည်။ ယင်းမှာ အဘောတဘက်မြို့ဟာ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့နေရာ မဟုတ် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ နက်ပကျွန်းလို စစ်ဆင်ရေးသည် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ အအောင်မြင်ဆုံး စစ်ဆင်ရေးဖြစ်တော့သည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးသည် တီးတိုးသံကလေးနှင့်စတင်ကာ တုန်လှုပ်မြည်ဟည်းသံကြီးများဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

ထိုသည်၏ နောက်ပိုင်း

မေလ ၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၁ နာရီခွဲတွင် သမ္မတ ဘားရက်အိုဘားမားသည် ရုပ်မြင်သံကြားတွင် သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တစ်ရပ် ထုတ်လွှင့်သည်။ သူက အမေရိကန် အဖွဲ့ငယ်တစ်ခုသည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၌ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်တိုက်ခိုက်မှု၏ လက်သည်ကို တွေ့ခဲ့ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ “ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့ပြီး သူတို့ အိုစမာဘင်လာဒင်ကို သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီး သူ့အလောင်းကို ယူလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်တို့ဘက်က အန္တရာယ်မရှိခဲ့ပါဘူး။ အရပ်သားတွေလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှု မရှိခဲ့ပါဘူး” ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဝါရှင်တန်မြို့တွင် အမျိုးမျိုးပြောနေကြသည်။ နောက်သုံးရက်အကြာတွင် ဒုသမ္မတ ဂျိုးဘီဒင်က မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားခဲ့သည်။ “ဒီထူးခြားတဲ့အဖြစ်အပျက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် တစ်ခုခုမပြောဘဲနေရင် တာဝန်ပျက်ရာကျပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ ဒုသမ္မတအနေနဲ့ရော အမေရိကန်လူမျိုးတစ်ယောက်အနေနဲ့ပါ အဲဒီတစ်ဖွဲ့လုံးရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ကို အံ့ဩမိပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး စီအိုင်အေနဲ့ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့တို့ ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒါကပဲ အံ့ဩစရာပါ”

ဂျိုးဘီဒင်က ယင်းမှာ ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်၏ စစ်ဆင်ရေးဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာကို အသိပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆိုးဆိုးရွားရွားများ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ “လေးဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့သည်” ဆိုသောသတင်းများ ပျံ့နှံ့လာသည်။ ထိုထက်ဆိုသည် ချဲ့ကားပြောဆိုမှုများလည်း လုပ်လာကြသည်။ အိုစမာမှာ အသတ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်

ဟူသော ကောလာဟလများကြောင့် အိမ်ဖြူတော်မှာ အကျပ်တွေ့ခဲ့ရသည်။ သတင်းစာများကလည်း သတင်းမှားတွေ ရေးကြသည်။ တစ်နာရီကြာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပြီးနောက် ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့က အိမ်ကြီး၏ တတိယထပ်သို့ တက်သွားရာ အိပ်ရာထဲတွင် အိုစမာကို တွေ့ရှိပြီး သွေးအေးအေးနှင့် သတ်ပစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရေးသားကြသည်။

ရုပ်သံသတင်းများက ယင်းကို “လူသတ်တာဝန်” ဟု ပြောကြားခြင်းကြောင့် ပို၍ခံပြင်းစရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိပ်ပိုင်းတွင်ပင် အချက်အလက် သိပ်မရခဲ့ပေ။ ပီဘီအက်စ် ရုပ်သံနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းတွင် လီယွန်ပနက်တာက “ကျွန်တော်ပြောနိုင်တာက မိနစ်နှစ်ဆယ် နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်းမှာ ဖြစ်သွားတာပါ။ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ တိတိကျကျ မသိပါဘူး” ဟု ပြောခဲ့သည်။

အိမ်ဖြူတော် ရှင်းလင်းခန်းမှ ရှင်းလင်းပြောကြားခြင်းမရှိသည့်အတွက် ကောလာဟလများမှာ ပို၍ အရုပ်ဆိုး လာသည်။

အချက်အလက်မှန်မှာ စစ်ဆင်ရေးအတွင်း ဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ခြောက်သည် ကျည်ဆယ့်နှစ်တောင့်သာ ပစ်ခဲ့သည်။ ထိုကျည်များကြောင့် အိုစမာဘင်လာဒင်၊ သူသားနှင့် သက်တော်စောင့်နှစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့သည်။ ထိုလူများမှာ လက်နက်များပါသည် သို့မဟုတ် လက်တစ်ကမ်းတွင် လက်နက်များ ရှိနေကြသည်။

အဘူ အာမက် အယ်လ်ကူဝိတ်တီ၏ ဇနီးသေဆုံးရသည်မှာ မတော်တဆဖြစ်သည်။ သူမသည် ဖြတ်သွားသည့် ရဟတ်ယာဉ်အား ပစ်ခတ်နေသည့် သူမခင်ပွန်းနောက်တွင် ရပ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အိုစမာဘင်လာဒင်၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသောတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် အိုစမာ သေနတ်လှမ်းယူသည်ကို ယူခွင့်မပေးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အမယ်လ် ခြေသလုံး၌ ရှုပ်မှန်သွားခြင်းမှာ တပ်ဖွဲ့ဝင်များက သူမခင်ပွန်းကို ပစ်ခတ်နေစဉ် သူမခင်ပွန်းက သူမနောက်တွင်ကွယ်ကာ သေနတ်ကို လှမ်းယူနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘင်လာဒင်သည် ခုတင်ခေါင်းရင်းတွင်ထားသော ရိုင်ဖယ်နှင့် ပစ္စတိုကို လက်လှမ်း လျက်သား သေသွားခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်ဆင်ရေး ပြီးသွားပြီးနောက် အိုစမာဘင်လာဒင်၏ အလောင်းကို အမ်အိတ်ချ်-၄၇ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ဂျာလာလာဘတ်မြို့သို့ သယ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အလောင်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း၊ လက်ဗွေယူခြင်း၊ ဒီအင်နီအေ

www.burmeseclassic.com

အိုစမာဘင်လာဒင် သုတ်သင်မှု စစ်ဆင်ရေး

နမူနာ ထပ်မံယူခြင်းများ လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အလောင်းကို ငွီ-၂၂ အော်စပရေး လေယာဉ်ဖြင့် ယူအက်စ်အက်စ် ကားလ် ဗင်ဆင် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောဆီသို့ သယ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောမှာ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ ဒီအင်န်အေ နမူနာကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ အိုစမာဘင်လာဒင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သင်္ဘောပေါ်မှာပင် သူ့သွေးကို စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းဖြင့် သွေးတွင် ပလာစမာ နည်းနေကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် သူ့တွင် အက်ဒီဆင်ရောဂါရှိကြောင်း သိရသည်။ အစ္စလာမ်ထုံးစံအရ အိုစမာကို ရေချိုး၊ အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် ပတ်ကာ ပါကစ္စတန်ကမ်းခြေမှ ထွက်ခွါလာသည့် အဆိုပါ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောပေါ်မှ ရေထဲသို့ မြှုပ်နှံ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။

စင်သန့်
၂၅-၇-၁၂
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
၁:၃၀ နာရီ